

**БЕИНСА
ДУНО**

**АКОРДИРАНЕ
НА ЧОВЕШКАТА
ДУША**

архив на Боян Боев

Том II

**ИЗДАТЕЛСТВО
БЕЛО БРАТСТВО
СОФИЯ 2008**

УЧИТЕЛЯ
ПЕТЪР ДЪНОВ

АКОРДИРАНЕ НА ЧОВЕШКАТА ДУША

БОЯН БОЕВ
(17.X.1883 – 23.XII.1963)

**УЧИТЕЛЯ
ПЕТЪР
ДЪНОВ**

**АКОРДИРАНЕ НА
ЧОВЕШКАТА ДУША**

архив на Боян Д. Боев

Том II

**ИЗДАТЕЛСТВО
БЯЛО БРАТСТВО
СОФИЯ 2008**

Редакционна колегия

Боян Д. Боев

Димитър Калев

Емилия Иванова

© Боян Боев

© Издателство Бяло Братство

ISBN 978-954-744-098-2

Боян Боев е педагог и учен с богати интереси, намерили своя израз в публикации от областта на историята, културата, педагогиката, психологията, биологията, космогонията и езотеризма.

Роден е в гр. Бургас. Баща му е бил стопанин-редактор на вестник „Голгота“, преименуван по-късно в „Нова епоха.“ Боян Боев завършва образованието си в СУ „Климент Охридски“, специалност естествени науки. Владее френски, немски и руски език.

Образованието си продължава в Мюнхен, където има личен контакт с Р. Щайнер и изявява желание да следва неговата духовна школа, но той го отправя с лаконичните думи, че Мировият Учител е слязъл в България.

Акордирането на своята душа Боян Боев получава в съприкосновение с Учителя Петър Дънов. През 1912 г. присъства на събора във Велико Търново. През 1919 г. е учител в гр. Свищов, където е уволнен дисциплинарно заради идеите на Учението, проповядвано от Учителя Дънов. От 1924 г. е в София и стенографира Словото. Същевременно отговаря за кореспонденцията и срещите на Бяло Братство с обществеността.

На вашето внимание предлагаме натрупания архив, подготвен от Боян Боев през всичките му години на ученичество. Той се публикува в три тома и съдържа познания за човешката душа, като визира бъдещето на Шестата раса, която ще се прояви през Новата епоха.

ЗА МУЗИКАТА И ДРУГИТЕ ИЗКУСТВА

УСИЛЕНИ ОБЕРТОНОВЕ

Беше към 10 ч. и Учителя седна пред пианото в големия салон. Звучите под пръстите Му се разнесоха тържествено и плавно, като говореха за един свят на красота и хармония, за една висша реалност, по която бленува човешката душа. Постепенно около Него се събраха доста братя и сестри, които, слушайки, се вгълбиха в себе си. И когато Учителя спря, никой не искаше да наруши създадената свещена атмосфера, но Той ни подкани да изпеем песните „Цветята цъфтяха“ и „Бершид Ба“, а след това каза:

Който пее, се подмладява, а който не пее, остарява. Ако можеш да накараш един болен да пее, ще оздравее лесно. Пеенето е мощно средство. Вижте чучулигата как се дига нагоре, върти се в кръг и пее. Пеенето е проявява на човешкия ум и признак, че той е почнал да работи. На главата под центъра на музиката се намира центърът на смятането и човек, като пее, развива и този център. С пеенето се подобрява дишането, кръвообращението, добива се мек характер. Пееш ли, всичко можеш да постигнеш; ако ли не пееш, и други работи не ти се поддават.

Имате едно лошо разположение; изпейте някоя песен и вижте дали ще се смени състоянието ви. Ако се смени, пели сте добре. А ако не се измените вътрешно, продължете да пеете, докато се смени състоянието ви и после вижте за колко време е станало това.

Като пеете, все ще получите подаръци – книги, скъпоценни камъни, ябълки, портокали – всички неща ще дойдат. Пеенето внася хармония в ума и в сърцето. Почнеш ли да пееш, ти заинтересоваш Висши разумни същества. Тогава те идват да помагат дори за някоя работа, която с

години си желал и вършил, но все не ѝ е вървяло, но от този момент нататък в много скоро време се свършва от тях. Някои от вас сте работили в областта на музиката още в миналото, на други им куца усетът за време – не са работили върху време и ритъм. Някои от вас имат хубави гласове, но не се упражняват. Има музикални часове, които трябва да различавате. Като пипнете гърлото си по особен начин, така му предавате нещо. Също така музикалният човек, като ви пипне по гърлото, може да предаде нещо на гласа ви. За съжаление, като ви се каже един опит, вие го разгласявате, преди да го направите. Например, когато се готви ядене и когато то ври, изпейте три песни и на онзи, който го яде, ако има някаква болка, може да му мине. Също така, който носи дреха от музикален шивач, ще почувства нещо хубаво. Докато не почнете да правите всичко музикално, работите ви не могат да потръгнат.

Ако имате меланхолия, почнете да пеете и тя ще изчезне. В бъдеще ще пеете по-добре и ще постъпвате по-добре. В миналото ред поколения не са живели, както трябва, и сега понасят последствията. Като пеете, ще имате волтаж и подтик. Вие пеете: „Аз мога да кажа, че Слънцето утре ще изгрее“. Може да изпеете песента и така: „Аз мога да кажа, че утре ще бъде здрав“, но не със същата мелодия, а с друга някоя. Ако кажете: „Аз утре ще бъде търпелив“, това е силно казано, но можете да я изпеете по-меко: „Аз мога да кажа, че утре ще бъде търпелив“.

Музиката е един реален израз на Истината. Без музика нищо не може да се постигне. Има известна музика, при чието свирене стават разрушения, даже и струните, щом се дойде до това място, се скъсват. На един германски цигулар цялата цигулка се разрушила при свирене на едно парче. Нали и Ерихонските стени рухнали, когато евреите тръбили седем дни. И всеки трябва да разбира от музика, понеже всички наши мисли вървят по закона на музиката.

Мисловните радиовълни са музикални. Някой път нашата мисъл попада в дисхармонична гама и образува дисонанс. Чрез музиката това може да се измени и трябва да се види кое състояние с каква музика се сменя. Когато имаш тежко състояние и изпитваш тъга, ако знаеш законите, веднага ще се справиш, като вземеш два-три тона, инак ще ти отиде цяла седмица и повече. Щом пропее човек, от Черната ложка не могат да му пречат. Змиите се укротяват чрез музика. И онези чувства у човека, които са змийски, само чрез пеене можеш да ги обновиш.

Земята, като се върти около Слънцето, му пее една песен. Светът само чрез музика ще се оправи. Музиката не е само нещо механично, не е само движение във въздуха, но и движение на човешкия ум, сърце и воля и е техен израз. Музикантите, когато свирят на хората, смекчават тяхното естество, укротяват ги. Музикантите трябва да бъдат ангажирани, да ги назначат и да не свирят само на едно място, но да обикалят, да има разнообразие.

Трябва да се научите и да говорите музикално. Станете ли музикални, почвате да мислите и правилно. Ако се разсърдите, представете си, че свирите на пиано, и размърдавайте пръсти; така ще се успокоите. В бъдеще музиката ще бъде възпитателно средство, за да уравни човешкия дух.

Има такъв цигулар, който щом засвири в кръчмата, българинът отмества чашата настрана и слуша. Това много рядко се случва – душата се е събудила и тогава българинът разсъждава: „Това пиене е непотребно“.

Музиката и поезията са най-хубави пътища за възприемане на Божествените мисли. Като ви говоря за Любовта, вие трябва да научите нейната песен. Думата „Любов“ има своята песен, своите движения. Всяка дума, изказана музикално и придружена с хармонични движения, е в състояние да внесе тласък в човешката душа.

Затова, като се изговаря формула, трябва умът, чувството и постъпките да участват едновременно. Формулата е силна, когато се изпее и е придружена с движение.

Ако бихте развили таланта на пеенето, ще повлияете и на лошите хора. Музиката съединява хората и премахва грубите елементи. Музиката във физическия свят организира нещата. Ако произнесеш нещо музикално, то дава резултат. С музиката се влиза в свят на прогрес. Светът на музиката е организиран и щом прекрачиш в този свят на хармония, имаш бъдеще. Преди да влезеш в него, имаш страдания.

Музикантите трансформират енергиите на цял народ. Музикантите не трябва да бъдат охолни, но да бъдат доволни. Докато музиката не се приложи в живота, той не може да се подобри. Магазинерът, като отваря дюкяна си, трябва да пее. Болният, като стане сутрин, трябва да пее. И глупавият трябва да пее. Ако имаш мъчнотии, пей.

Аз бих желал, като отида някъде на гости, да ми поднесат хляб от жито, при чиято сеитба сеячът е пял, после, този, който го е месил и пекъл, също да е пял, и който ми го поднася, също да пее.

Учителя се качи в своята стая, донесе цигулката си и почна да свири нещо импровизирано. След това каза:

Аз ви свиря, за да ви покажа, че Бог ви е дал несметни богатства, които трябва да употребявате. Всеки от вас може да свири. И ако някой от вас не може, то е защото не се е упражнявал. Когато дойде обезсърчението, ти свири: „Не бой се, не се обезсърчавай, смел бъди!”

Занапред светската музика има още много работи да постигне. После идва окултната музика, която хората все още не бива да знаят, понеже ще злоупотребят със силата ѝ. В окултната музика има сила; например с песента „Буря“ бурята ще престане да вилнее. Вие може да правите опит, като пеете, да се изясни небето или пък да пожела-

ете да завали дъжд, за да напои растенията. Ако се схване основният тон, по който е построен един мост, то ако се пее този тон няколко минути, мостът отведнъж може да се разруши. Или пък ако на един камък му пееш неговата песен, можеш да го раздвижиш и преместиш от мястото му. Ако на едно цвете му пееш любимата песен, то ще се развива правилно, ще израства и ще цъфти.

По-лесно е да се стане музикант, отколкото светия. Има светии музиканти. Когато засвири светията музикант, салонът му се осветлява, господар е на положението. А когато обикновеният музикант свири, трябва да му отоплят и осветят салона.

Нека музиката да се приложи като възпитателно изкуство. Например вие трябва да знаете кои музикални парчета да се свирят, за да се отвори сърцето на хората. Трябва ви една книга; изсвирийте едно музикално парче и ще ви дойде книгата. Музиката е внесла укротяване. Музиката има и аромат. Космичната музика е реалната, а нашата е музика на грамофонните плочи, но пак е нещо.

Колкото едно животно е по-немузикално, толкова животът му е по-тежък. При рибите няма музика и там, където живеят, е цял ад – една риба е нагълтала друга, а следващата по-голяма риба е нагълтала първата, така че в някоя риба може да се намерят три риби една в друга. Но някои риби са излезли вън от водата и се реят свободно във въздуха като птици. Затова птичките чуруликат и се радват, че е минал периодът им във водата.

Музиката е цяла наука и иде от един специален свят. За да изпееш нещо, както трябва, трябва да заживееш в света на музиката, и тогава всички задачи на живота ти ще бъдат разрешени. Ако един човек живее музикално, това не може да не се отрази върху неговия физически живот, върху неговото лице и прочее. Музиката трябва да се разглежда като един Божествен метод за служене на Бога.

С музиката се влияе, тя е изкуство за влияние. Има известни музикални тонове, с които можеш да събереш бръмбари, мухи пчели и прочее; можеш да ги събереш и да накацат на главата ти отгоре. Индусите имат известни песни с ритъм за змиите и за зверовете, като лъвови и тигри, и когато засвирят, всички те идат отвсякъде, укротени. Крокуват, слушат и после се разотиват. При известна музика животните се привличат, а при друга бягат. Някой си имал четиридесет булдога, от зли по-зли, но един англичанин очертал кръг и едновременно издавал някои тонове, така че кучетата останали извън кръга; после, когато издал други едни звуци, те избягали до едно. А един виртуоз на цигулката се заблудил в гората през късия зимен ден. Надвечер го заобиколила глутница вълци и той си казал: „Те ще ме изядат, но поне да посвиря“. Извадил цигулката, засвирил и тръгнал, а всички вълци го последвали. Хората, които се наели да го търсят из снега, като го зърнали, че свири и че подир него върви върволица вълци, си казали: „Този човек е чуден! Той дава концерт на вълците!“. А зверовете, като усетили голямата група хора, се рязбягали. Така музиката спасила цигуларя. Може да се въздейства чрез музиката по въздуха, а може да се въздейства и по вятъра, което е по-силно, но трябва да знаеш метода за това.

Песните, които съм дал, имат магическо действие и трябва да се учат в това направление. У човека е всичката сила, но той не знае как да я употребява. Бог ни е дал всички възможности да се освободим от неприятностите на живота, но ние не знаем как да го постигнем. Пеят ли хората добре, ще се поправи светът. Ако кажеш на един човек: „Ще се поправят работите ти!“ и ако му изпееш същите думи, ще видиш каква грамадна разлика има. При органичната, а още повече при психичната музика, магичното действие и чарът се дължи отчасти на това, че се усилват обертоновете.

Една сестра попита Учителя: „Кога ще дойде това време, когато чрез музиката да вършим чудеса и магични действия?“

Това може да стане след два часа, след един месец, след една година, след сто години, след хиляда години, след един милион години, след един милиард години.

Окултната музика е такава, че като я изпълняваме, то онзи, който я слуша, ще извърши това, за което се пее.

МУЗИКАТА ЛЕКУВА С МАЖОРНИ ГАМИ

Бяхме в малкия салон и след приключване на общия обяд се изпълни музикална програма. Първо една сестра свири на пиано, после – двама цигулари, а накрая една сестра изпя солово няколко песни, акомпанирана от пиано. Създаде се музикална атмосфера и Учителя каза:

Като пееш на болката, тя престава. Ще се излекуваш със съответен музикален образец. Дългите вълни не могат да проникнат никъде, затова ще употребиш късите, те действат по-силно. За лекуване пейте мажорни гами. Музиката трябва да мине през тялото на човека. В бъдеще ще има музика за подобрение на кръвообращението, на белия дроб и пр. Има много да се изучава в музиката, в нея няма все още всички знаци, които са потребни. Сега създайте една песен, чрез която да престане всяка една болка. Докато пееш, докато си тананикаш, болест не може да те газни. Дето има музика, има Живот. Едно лекарство, независимо дали го знаеш, или не, щом го приемеш, действа лечебно; също така и музиката действа обновително. Всяка болка е свиване на капилярните съдове и всички болки се дължат на капилярните съдове, защото има непоносимо налягане. Когато почнеш да пееш, става разширение и престава свиването на капилярните съдове.

Налягане може да има върху аурата на сърцето, на стомаха и пр. Когато пееш, това налягане се премахва. При болест е важно да се повдигнат трептенията на организма. Сърцебиенето е резултат на една вътрешна дисхармония, но има гама, която щом се изсвири, то веднага ще изчезне. Музиката твори вътре в теб и когато пееш, всички клетки в теб работят и се нагаждат.

Как се обяснява лечебното действие на музиката? Човешкото тяло изпуска радиации. Всеки орган излъчва специални радиовълни със съответен основен тон и от него излиза специална музика. Радиовълните на болния орган са изменени. Когато пееш или свириш, какво става? – Музикалните вълни, които се образуват при пеенето или свиренето, влизат в аурата на органите, присъединяват се към радиовълните на болния орган, изменят ги в положителен смисъл и органът оздравява. Всяка болест си има музика, която я лекува. В бъдеще ще има лечебна музика. Мозъкът има свои определени тонове и вибрации, сърцето, черният дроб, мускулите, костите – също. Здрав човек наричам този, у когото всеки орган има свой определен тон и свои определени вибрации.

МУЗИКА, СВРЪХСЪЗНАНИЕ И ЯСНОСЛУШАНЕ

След гимнастическите упражнения се върнахме в салона. Учителя седна при пианото и дълго време свири импровизирано, след това отвори разговор за музиката:

Ако обучавам децата по музика, ще ги заведа при един извор да слушат какви тонове се леят там. Ще ги заведа при един кошер, за да слушат жужукането. Ще ги изведе навън, когато духа вятър, за да слушат какви тонове създава той. Природата, щом я разбираш, се отваря. Веднъж

размишлявах в горичката над Княжево. По-долу растяха трепетлики и когато минаха вихрушки по билото на Витоша, се разнесе нещо много музикално. Това трая една-две минути, но беше отлична музика. Толкова години ви пее вятърът, който е изключителен професор по пеене и красноречие. Всяка буря е музикална със своите силни тонове и мелодия. Много ми е приятно, когато има буря, светкавици и аз съм на канарата. Каква музика има тогава!

Когато хората започнат да възприемат музика от камъните и цветята, ще се разшири тяхното съзнание. Всеки плод си има своите музикални трептения, но за да ги възприемем, трябва да участва свръхсъзнанието ни. От всяко цвете излиза специална музика, даже музиката, която се излъчва от отделните му части, е различна. Когато цветето цъфти, когато Слънцето изгрява, когато пролетта идва, това е все нотата сол. Ще дойде време, когато ще слушате музиката на Природата. Нейните вълни са много фини, нежни и трябва да бъдем твърде чувствителни, за да можем да ги възприемем. Ако бъдем спокойни и се вслушваме, постепенно ще развием в нас този усет и тогава ще чуем музиката всред Природата. Всяко помръдване на листенцата, натревите звучи музикално, но зад тази музика от шумолене има друга музика, която може да се слуша само чрез яснослушане. В Природата всичко е музика и когато минавам покрай цветята, слушам, че пеят. Аз съм внимателен, сядам и слушам. Минавам покрай една река, не размътвам водата ѝ, а слушам. Планинските рекички са приятни, понеже имат разнообразие, и вслушваш ли се дълго време, ще чуеш, че музика има там. Светът е толкова красив, че аз се чудя, дето при тази красота сме нещастни. Ако живеете с Любов, вие ще чувате навред такава симфония, каквато никога не сте слушали. Тогава всички неща, всички явления ще придобият за вас дълбок смисъл.

Някоя птичка пее; превеждам песента ѝ и зная какво означава, а друг казва: „Какво ли чиририка?“ Представете си, че Разумното същество е горе, а птичката е апарат, чрез който това Същество ви говори. Кое е дало повод на славея да научи тези песни? Славеят си има известни вече мелодии, но с голямо разнообразие във вариациите. И ние, когато говорим, трябва да сменяме височината на тоновете, за да стане говорът ни музикален.

Един ден хората ще направят много чувствителни инструменти. Най-първо ще чуем мелодията на Земята, после – хармонията на Слънцето. Ще чуем тези тонове чрез апарат. От Слънцето иде музика и влияе на слънчевия възел. Музиката от Луната влияе на ума. Нашата музика не е още слънчева, тя е лунна. Всяка планета издава по един особен основен тон на небесната музика и който я слуша, ще схване целокупността на всички тези основни тонове. Невидимият свят е музикален и когато влезеш в него, дори само прахът му да се полепи по краката ти, то пак си получил много нещо.

Една сестра попита: „Как да разбираме стих 7-и от 38-а глава на Йов: „Когато звездите на зората пееха заедно?“

Тук се говори за пеенето на Същества, които стоят зад звездите. Във всеки тон има много тонове, но гъстотата на земната атмосфера не позволява да се чуват и долавят и те остават скрити. А само при Ангелите средата е рядка, акустична, благоприятна за тоновете и затова в един тон се чуват много звуци и гласовете там са полифонични. Всеки тон е полифоничен – многогласен.

Една сестра разказа: „Една вечер, когато си тръгвах, долових в салона хорова музика, но се прибрах у дома и по-късно, към един и половина часа след полунощ, се обух и пак влязох в салона. Този път чувах по-ясно музиката. Стоях там, слушах и когато часът стана

три и нещо, хорът престана. Останах в салона до пет, за да благодаря. Учителю, Вие слушате такава музика постоянно, а аз само един път почувствах, че просто политам.“ Учителя се усмихна. Сестрата продължи: „Не мога да разбера кой учи тези Същества да пеят така хубаво!“. Учителя каза:

Те са научени, от векове имат тази опитност. Музиката има далечен произход. Птиците откъде са научили пеенето? Кои професори са им преподавали? Ангелите пеят. Музиката е слязла отгоре. Когато дойдоха Ангелите при раждането на Христа, нали пееха? Музиката отбелязва вече една нова епоха на Спасение. Някои песни идват моментално, в дадения момент: дава ти се тема и трябва да бъдеш вещ, за да я развиеш. Музикантът трябва да носи в своето съзнание музиката, която е горе, в Невидимия свят, и да я свали долу. Музикалната творба не е само от едно музикално лице. Хиляди разумни велики Същества са работили чрез разни музиканти върху музиката, всичко съществува горе. И когато слушаш някои музиканти, сравнявай дали музиката им е верна с оригинала, който е горе. Големите музиканти – Бах, Бетовен, Моцарт и пр., са чули горе това, което са композирали. В музиката работят възвишени, напреднали Същества.

Когато ще пееш, издигни съзнанието си в един възвишен свят, свържи се с Божествена идея, с Висши същества. Като издигнеш съзнанието си към една красива, велика Реалност, ти, пеейки, заедно с музиката ще предаваш по духовен път всичко това и на другите. За да се проявят музикалните ти дарби, трябва да дойдат на помощ членове от Ангелската йерархия, но за да могат да ти помогнат, ти трябва да се подготвиш чрез упражнения в музикалната техника и щом работиш външно върху музиката, те ще те намерят подготвен.

Светът на музиката е един възвишен свят, с живи Същества. Хиляди гениални умове отгоре постоянно работят за подобрене на музикалния апарат в човешкия организъм. Музикантът е радиопредавател. Музикалните гении, когато дойдат отгоре, посещават човека, за да го вдъхновят, но не стоят много при него, само пет-десет минути, и после отиват на друго място. Ако се свържеш с музикалните гении горе и бъдеш обикнат от тях, ти много скоро ще станеш музикант. Учете се да се съобщавате с тях и когато се свързвате ежедневно, ще прогресирате в музиката. Музиката не принадлежи на физическия свят, не е от обсега на Егото. Музикантът трябва да има тил и да бъде човек на вярата.

ПЕСЕНТА „КРАСИВ Е ЖИВОТЪТ“

Към 10 ч. отидохме с Учителя в големия салон, за да упражняваме с помощта на пиано няколко песни, дадени от Него. Едната от тях беше „Химн на Великата Душа“, а другата – „Красив е животът“. След това почна разговор.

Певицата трябва да пее за нещо, което затрогва. Умът ѝ трябва да разбере идеята на песента, а сърцето ѝ да я почувства и чак тогава да пее. Певица, която има дарби, трябва да пее за своя идеал и всички други желания да бъдат на второ място.

Гласът на един певец се разнася по целия свят! За съжаление при сегашните условия няма материя, за да се направи добър ларингс, и затова рядко има добри певци. Певецът пее добре, когато почувства нещо хубаво, и това чувство ще му помогне да вземе добър тон. Трябва да примириш ум и чувства, за да пеете органически; с кисели чувства не може. Човек трябва да има много голяма само-

увереност. Това важи не само за пеенето, но и за другите области. Певецът трябва да има Любов и когато обикне, ще се развие гласът му.

Всеки може да се учи да пее – много е лесно, ако вложи Любовта в ума, силата в сърцето и красотата в тялото. Щом имаш Любов, ще имаш желание да я изразиш и ще пееш. Някой мисли, че ще го критикуват, когато пее. Че когато пее хубаво, ще забравят и да го критикуват. Дайте в себе си ход на Божествената музика! Чакате да дойде някой професор, но той е у вас и е похлопал вече, но не го чувате.

В днешната музика има голяма техника и музикални постижения, а и виждаме, че онези, които свирят хубаво, имат Любов. Щом някой има Любов, сила и красота, той свири добре. Певецът не трябва да бъде жаден, гладен, разтревожен. Гладна мечка хоро не играе, но и сита мечка песен не пее. Човек трябва да се спре, да мисли, да възприема и тогава музиката ще дойде по естествен път. Но понеже ние сме в анормални състояния и в безпокойства, лошите условия препятстват на музиката. Хората казват: „Трябва да мислиш за препитание, какво ще пееш? Четири гърла имам, които са гракнали“. Така е, добрите условия за музика изискват дори денят да бъде много ясен, времето да е тихо, да има много малко влага във въздуха. И тогава по-лесно може да се вземе основният тон. А и димът в градовете пречи в това отношение.

Една сестра каза: „Един френски композитор най-първо написвал текста, след това танцувал и го декламирал, докато отвътре му дойде мелодия.“

Може да се употреби и следният метод: направи молитва, за да дойдеш във възприемателно състояние, после прочети текста и след това почакай известно време, за да видиш какво ще ти дойде отвътре. Мелодията ще се оформи.

За да се пази гърлото, не трябва безпокойства, гняв, не бива да се пие студена вода и да се яде люто. Човек, за да пее, трябва да се освободи от стеснението. За да пееш добре, ще организираш себе си, а това значи винаги да държиш връзка с Бога, да знаеш, че си дошъл на Земята да извършиш Волята Божия. Има певци, които щом станат богати, млъкват. Защо? Защото не пеят за Бога. При пеенето трябва да имате вяра. Трябва да пеете за някого – това да ви дава подтик. Срещал съм много хубави гласове – и даровити, и талантиливи, и гениални. Но сега трябва учители, които да ви дадат стимул. Щом един човек го обнадеждиш, може да работи.

Човек, когато пее, трябва да мисли. Да мисли и да оценява всеки тон. Музиката е магическа и когато пее и мисли, певецът трябва съвсем да е погълнат и отпосле да забележи, че хората го слушат. Има много песни, в които думите не отговарят на тоновете, защото идеята на тоновете е съвсем различна от тази на думите.

Нека да пеем всяка сутрин песента „Красив е животът“. При пеенето ѝ да мислим за красотата, за Висшите същества. И като мислим върху идеята, вложена в песента, същевременно да съзерцаваме известни образи и да си ги представим живо. Така да се издигнем до онези висши чувства, до Космичната Любов, която представлява едно състояние на висше съзнание или свръхсъзнание. Тогава почваме да даваме и присъстващите се издигат в съзнанието си до висша област и от нас вече излиза сила, която изпълва всички слушатели.

Ще ви дам едно упражнение, което може да ви помогне да пеете с вдъхновение: когато ще пееш, представи си, че при теб стои един музикален гений от Невидимия свят, от Ангелската йерархия. Ти ще го призовеш и ще кажеш, че ще му изпееш няколко песни. И когато пееш, мисли за него, съзнавай, че пееш за него, и тогава ще имаш голямо

вдъхновение. Това вдъхновение показва, че си направил връзка с музикалните гении на Невидимия свят и че те присъстват. При такъв опит тяхната музикалност и тяхното вдъхновение ще се предават на теб. Пеем ли, трябва да достигнем до излъчване, за да можем да придадем нещо на другите чрез музиката.

Хората не разбират творчеството на музиката, но тя се взема от висши светове. И един музикант, за да напредва в нея, трябва да спазва следното правило: да има способност да идва във възприемателно състояние, когато слуша някой виден музикант. И слушайки, да остава последен, скромен и смирен, без да критикува, за да бъде възприемчив и да получава вдъхновение. Най-важното е да не изпитва съжаление, че не е като този напреднал музикант, тъй като това чувство е една спънка за постижение. Когато пееш нещо, ти не можеш да придадеш музиката на другите, ако съответно не се намираш в музикално приповдигнато състояние; не преживяваш ли тези музикални състояния, не можеш да ги предадеш на другите.

Мога да направя някоя жена певица, но тя трябва да посвети живота си за служене на човечеството. Трябва да изведем напред от Изгрева някоя голяма певица, някой голям музикант. Има много работи да ви казвам, но по малко.

Езиците са добри за говорене, но за пеење не са така музикални. Има дълбоко в душата един друг музикален език за пеење, който сме подпушили, и като че ли сме свързани устата, не можем да говорим. Онези, които искат да пеят, трябва да приемат особена храна, да повтарят известни думи, които усилват гласа, да се пазят от думи, които отслабват гласа, и от някои песни, които никой не трябва да пее.

В една публика, на която свириш, има няколко души, които те радват и са кураж, вдъхновение за теб, а другите

са като нещо допълнително. Когато ти дойде наум някоя нова мелодия отвътре, запиши я веднага, защото после не ще можеш да я намериш и възпроизведеш. Трябва да се записва всичко, което ти иде отвътре.

Който и да е от вас, ако го поставим в магнетичен сън, ще пее хубаво, както никоя певица не е пяла. Това показва, че има спящи музикални заложби в човека. Никога не казвай, че не можеш да пееш. В музиката човек трябва да забрави своите нещастия; ние страдаме за вятъра, който духа. Всеки трябва да пее, да бъде музикален и да развие талантите си. Трябва да излезете пред света, а вие все по обикновени пътища вървите, чакате да дойде всичко наготово; имате хубави гласове, но не сте се заели да ги развиете.

Мелодията е зов на човешката душа към Бога, а хармонията е отговор на този зов. За всеки грешник, който се покае на Земята, се казва, че има голяма радост на Небето и тя се изразява в песен. След изпяване на мелодията, идва отгоре хармонията като отговор, който причинява радост и веселие в човека. Мелодията е песента на душата, а хармонията е отговор на Бога.

Музиката трябва да бъде една необходимост, както въздуха. Всички ученици в Школата трябва да се учат да пеят и да декламирят музикално с всички модуляции. И говорът е цяла музика! Няма да говориш по този начин: „Аз ти казвам, че така и така трябва да направиш!“. Модулация трябва да има и с повишение и понижение на тоновете. Трябва да кажеш: „Ще бъдете ли така добри, можете ли да направите една малка услуга?“ и т. н. Човек трябва да има музикално ухо. Не съм виждал хора, които да се занимават с първостепенните работи в музиката, защото и в музиката има неща второстепенни. А музикантът е проводник на Божественото и когато служи, то минава в него. Говорителят, поетът и художникът също са провод-

ници. Казваш: „Защо да свирия?“ Проводник си, тези хора пред теб ще ти се радват. Всички цигулари не може да бъдете, но всички може да пеете, понеже имате по един инструмент и нищо не може да ви извини. Ако почнат да пеят всички, светът ще се оправи. Не обезсърчавай цигуларя, не му казвай: „Какво си се раздрънkal?“ Наслада е, когато слушаш един концерт, премахнал личния елемент и участващ в общата работа; тогава цигуларят, който свири, и публиката, която слуша, са доволни.

Най-първо пейте умствено, после ще дойде физическото. Където и да сте, навсякъде си пейте мислено, така ще се подготвите да пеете и гласно. Може да пееш криволяво, но пей и се вслушвай в тези, които пеят; в бъдеще ще си разработиш талантите. Някои от вас трябва да имат глас три и половина, четири октави. Може първо да пеете на дърветата в гората и тогава ще бъдете свободни, няма да се смущавате от никого. И най-лошият певец да изпратя между дърветата, те ще кажат: „Ангелско пеене е това!“. Когато човек пее в гората и мисли, че никой не го слуша, тогава пее много естествено. Първо пей на себе си, защото се стесняваш да не те критикуват хората. След това намери някого, който те обича, и пей пред него; ако по-напред пееш пред тези, които не те обичат, ти ще замръзнеш. Разбира се, при сегашните условия човек не може да отделя много време за музика, но трябва да отделя десет минути всеки ден за пеене. Някой иска изведнъж да стигне върха; не, после голямата музика, а сега работи да имаш постижение в малкото. За да се научите да пеете, трябва да се упражнявате върху звуковете: а, е, и, о, у. Пейте тези букви. Винаги, когато имаш желание да пееш, пей, иначе се осакатяваш. Също, когато ти се свири, свири, защото ако не го направиш, се осакатяваш.

Ако ви дам магнетизма на музиката, всеки от вас ще може да пее хубаво.

ОТ ЧЕТИРИ ОКТАВИ НАГОРЕ

Бяхме се струпали около пианото и след дълги упражнения, през почивката, се състоя разговор върху музиката, който записах:

Днес музиката е още в предговора си, много пъти е започвала и спирала. Този дух на огрубяване сега влияе. Не виждате ли какво израждане има с джазбенда?

Една сестра каза: „Едно седемгодишно дете дало концерт в Америка и това създадо голям шум“.

Ще го похабят; даровитите деца не бива да излизат преждевременно навън, става пресилване.

В епохата на предците, преди грехопадението, е имало свещена музика само за посветените, а не както сега – за всички. Ще дойде нещо по-хубаво. Днес човешкото тяло не е все още довършено; от Божествено гледище то е направено свършено, но ние не сме реализирали все още това, което Бог е съградил. Човек, като се упражнява, може да вземе четири октави и повече. Регистърът на гласа трябва да се разшири, обикновените певци трябва да вземат четири октави, а гениалните – пет, шест, седем, осем октави.

Сега висшата музика не може да се нотира, понеже няма знаци, но един ден, когато прибавят още знаци, ще я направят по-достъпна. Когато дойдат четвъртинките ноти, тогава музиката ще бъде по-изразителна. Днес сме в музиката на целите тонове и полутонове и още не са разработени центровете за четвъртинките тонове в човешкото ухо. За новия подем на музиката първата фаза е дадена с класическата музика. Бах няколко пъти се е явявал в историята с разни имена. В Шестата раса ще се даде втората фаза, вторият тласък на музиката. Новата музика ще бъде

на Шестата раса; Бялата раса, каквото можа, го създаде, и то ще е почва.

В бъдеще цигуларите ще бъдат едновременно певци и цигулари. Сега очакваме цигулари, които като свирят, цигулката им да говори. Бъдещият цигулар на Шестата раса, като засвири, ще си играе като магьосник, някъде цигулката му ще звучи като китара, някъде – като тромбон, другаде – като певица и пр. Щом малката ципица в човешкото гърло може да пее и да говори, защо да не се направи цигулка, която да пее и да говори. Музиката дава нови възможности за човека; тя е новият език на човека.

Всички вярват, че музиката сега се е развила, но това схващане не е право. Ние сме станали способни да развием музиката, а не че тя сега се е развила. Някога, преди днешната музика, преди хиляди години, посветените са имали оркестрова и хорова музика, която хората тепърва ще чуят. Днес музиката е много напреднала, понеже човечеството минава през най-големи страдания, та да може да ги мине по-леко. Минат ли тези изпитания, ще дойде хубавата музика.

Музикалните гении идват!

Учителя се обърна към един брат музикант и му каза:

След няколко години те ще дойдат във Вас.

После Учителя продължи:

Трябва да се подготвим за тях. Певицата Тричкова бе доведена тук от музикалните гении. Когато пее човек, привличат се музикалните сили и органите се развиват.

Музикалният свят на изток и запад черпи от един и същ източник. Източната музика е съвсем загазила, в нея има много кални работи, които трябва да се очистят. Свирил съм източни парчета и после е трябвало да се чистят цял месец. Има известни тонове в музиката, които рушат и които създават. В музиката има магия, някой път може

да се създаде цяла буря. Сега е все още механическа, органическата музика ще дойде по-после, а след нея – психическата.

Без светли мисли, без топли чувства, без добри постъпки и без музика нищо не става в света. Пеенето е външен израз на Любовта. Някой когато пее, всички мъчнотии се стопяват. Хармонията на сферите е мировата музика, чрез която слизат към нас Любовта, Мирът, Радостта. Всичко е музика. Новата музика, която иде, ще събуди във вас Вярата, друго музикално парче ще събуди Любовта, трето музикално парче – Милосърдието. Но музикантът, за да може да предаде новата музика, трябва да има преживяванията на тези качества – Вярa, Любoв, Милосърдие. Иначе не ще може да ги предаде чрез музиката.

В обикновената музика няма нещо реално, но при истинската музика можеш да моделираш лицето, устата, носа, ръцете си. Това е наука. Музиката трябва да поправи линиите на твоята ръка, погледа ти и пр. Новата музика ще бъде един подтик за придобиване на външна красота, за развиване на човешкия ум, сърце, душа, за създаване на нов характер.

В бъдеще колко по-добре ще пеят от Шаляпин¹! Отсега нататък идват гениите! Пеенето занаят трябва да става с изразни движения; тогава в човека нещо се отваря и той разбира по-добре идеята. В музиката няма скръб! Може да имаме само едно страдание: че не обичаме някого повече, отколкото го обичаме. И това е единственото страдание в музиката, в Любовта. Когато си музикално настроен, идват някои същества да хвърлят смут в теб, за да скъсат връзката ти с музикалния свят, за да внесат дисхармония в теб, да те ограбят. Но музиката ще спаси света!

Сега славяните правят опит да разрешат музикалните проблеми; ако се отворят, ще имат голяма музикална култура. Египтяните и други древни народи скриха свеще-

ната музика, тогава широките маси не бяха готови и тя не можеше да се изнесе за тях.

Трябва да изучавате класическата музика, за да правите сравнение по какво се различава в построенията си от окултната музика. Никога не е имало толкова музикални инструменти и толкова певци, както сега. Милиони хора има сега, които свирят и пеят, и това е голям принос – облагородяват се хората. Ако нямаше музика, хората щяха да бъдат като зверове. Нашият век се отличава с пеене. Трябва да се радвате, че сте в един век, в който музиката е по-развита. Модернизмът в музиката, т. е. музиката на импресионизма и експресионизма, не е новата музика, но е търсеща музика. Модернистите имат големи богатства, обаче слаби им са воловете и не могат да ги докарат.

ВИДНИ МУЗИКАНТИ

Няколко млади братя музиканти бяха приети от Учителя. Стана дума за последните концерти на Чампи², който беше посетил София, и за други музиканти.

Бах има най-съвършен череп от всички музикални класици, в лицето му са застъпени Венера и Юпитер. После, той е слънчев тип, има хубава памет. Бах е любовен, у него има любовен елемент, взема живота като нещо весело, като забавление, но е религиозен, с устойчиви чувства. Повидимому Бах като че ли отстъпва, но каквото мисли, ще го направи. Много малко е било развито у него тщеславието. Бах е преди всичко музикант, който се е добрал до извора на музиката. Неговата музика е изворна, бликаща, с много възможности за разработване, с много идеи. В нея няма мелодични линии, но има богатства на мотиви. Той е повече воден. Бах³ е пратен с една мисия, Бетовен⁴ – с друга, Моцарт⁵ – с трета, и пр.

Бетовен е искал да създаде нещо, за което е нямал позволение, и затова оглушал. Понеже Бетовен е преживял големи мъки и нещастия, музиката му показва силата на побеждаващия дух над тези препятствия. Музиката на Бетовен изразява борбата и победата на духа. У Бетовен човешкият дух води борба.

Бах е един бликащ извор, който притежава в себе си чистота на съдържанието, което е и по-близо до смисъла. Когато слезе водата надолу, това е Бетовен. Да вземем например песента „Фир-Фюр-Фен”; ако се разработва и се оркестрира, но основният мотив не се губи и постоянно звучи в различни инструменти – ту във флейта, ту в контрабас, тогава това ще наподобява Бах, бликащия извор. Ако пък се разработва така, че основният мотив се губи, разсейва се, тогава ще имаме разлята вода и това вече е Бетовен. На пръв поглед тази разлята вода може да се счита от светските хора като много богата и красива музика, но тя е вече с относителна чистота. Значи разлятата вода има относителна чистота, а в изворната вода имаме абсолютна чистота.

Паганини⁶ е свирил по дванадесет-петнадесет часа на ден. В него има нещо гениално и ако бе живял по-дълго време на Земята, щеше да създаде нещо по-хубаво. Замах, творчество има у него.

Хуберман⁷ и Пшихода⁸ може да ги проследиш как са свирили едно време в Индия със своите инструменти, после – със своите арфи и пр. Тогава не са били много видни музиканти. На Хуберман са му дали едно препятствие в очите, за да не го съблазни светът. Музикантите са изложени на големи изкушения. И двамата свирят хубаво, няма какво да ги критикуваме, но ако на Пшихода му се даде музикална публика, ще свири десет пъти по-добре.

Чиампи, този италиански виртуоз, е бил роден при много добри условия. Цигулката на Чиампи е от 1709 го-

дина и струва около пет милиона лева. Чиампи свири всеки ден по четири-пет часа. Да се снемат тоновете от Горе на физическото поле не е лесна работа. Така ще се подобрят съобщенията между този и онзи свят. В бъдеще Чиампи ще свири два пъти по-добре. Чиампи има много чувствителни ръце. Някои музиканти свирят на дълги вълни, Чиампи свири на къси вълни. Да се свири на къси вълни е по-хубаво. При късите вълни няма никакъв дисонанс в музиката. Музикантът си има вътрешна публика, на която външната публика е само отражение. Публиката изчерпва много музиканти, но когато музикантът дойде до мощната страна на музиката, тя го възобновява. Чиампи казва, че в музикално отношение зала „България“ е една от най-добрите в България.

Стана дума за югославския цигулар Балокович⁹.

От Невидимия свят пращат тези артисти. Балокович си е почивал някъде горе, но го пращат да свири на тези деца. Листата на дърветата в Божествения свят свирят по-добре, отколкото най-големият цигулар тук.

Мазаров¹⁰ цели тридесет години е работил, за да добие това постижение на гласа си.

Един брат попита: „Достигнал ли е той до върха на своето развитие?“

Има още да постига. В Мазаров взема участие духът на Карузо¹¹, който беше тенор като Мазаров.

ИНВОЛЮЦИОННА И ЕВОЛЮЦИОННА МУЗИКА

Няколко братя и сестри музиканти посетиха Учителя. Стана въпрос за източната и западната музика.

Бях казвал, че мелодията е песен на човешката душа, а хармонията е отговор на Бога. Това се отнася за отноше-

нието между човека и Божествения свят. Обаче по отношение историята на музиката думите „мелодия“ и „хармония“ се употребяват в съвсем друг смисъл, а именно: мелодичната музика е на чувствата, а хармоничната – на ума. Източната музика е на мелодията, а западната – на хармонията. Понеже в западните народи се разви умът, затова те дойдоха до хармоничната музика.

Затворена музика е тази, която слиза надолу, без да се изкачва; тя е и инволюционна. А еволюционната музика е отворена, тя слиза и се качва. Източната музика е инволюционна, низходяща. При нея процесът на слизване е бил по-дълъг, а на възкачването – по-къс. Сега е обратното – и новата музика е еволюционна, възходяща. Източната музика се движи в гъста материя, а в западната музика, в хармонията има по-къси музикални вълни. Източната музика има хубави песни, но народните маси имат чувствени песни. Циганите са били ученици на една окултна школа, но са забравили онези хубави песни в светилищата и днес свирят друго. Източните народи, понеже са слизали, затова са изгубили това, което са имали първоначално. Индуската музика сега е само отглас и е инволюционна. В Индия е имало музика на посветените, но индусите са я изгубили. Източната музика е съвсем загазила; например в турските песни има психична кал и когато ги пееш, не можеш да се освободиш от нея. А европейската музика е еволюционна и чрез нея ще се добие онова, което е било изгубено. Сегашната епоха на музиката води своето началото на развитие от 700 години преди Христа.

БЪЛГАРСКИ НАРОДНИ ПЕСНИ И „СЛЪНЧЕВИ ЛЪЧИ“

След лекцията и гимнастическите упражнения се върнахме в салона. Стана въпрос за българската народна музика. Учителя помоли една сестра да му донесе цигулката и изсвири няколко песни с български народен мотив. Първо изсвири няколко протяжни песни и след това – няколко игриви, хороводни. Всички бяха импровизирани в момента. След това каза:

Българската музика се намира още в началния стадий на своето развитие. За да стане по-съвършена, трябва да добие хармоничен елемент. Живите български песни са взаимствани. Този ритъм не е излязъл от българския народ. Българите са забравили тази музика, която им е била дадена първоначално, и след това почнали да я възстановяват, колкото са могли да си спомнят. Така се е появила българската музика. Основните български народни песни са излезли от светилището. Там, където се хващат на хоро в кръг и пеят, това са били първоначално религиозни песни и след това са ги превърнали в други.

Учителя изпя следната песен:

*Нали думах, мила мамо,
да не ходя, мила мамо,
на чешмата.*

След това Той продължи:

Тактът на българите е 7/16. Това е Сатурнов такт. Тактът 7/16 в българската музика показва безкористие, желание да се служи на всички.

Защо българските песни са по-тъжни? Тъжният колорит в тях отпосле е турен, отначало не е бил такъв. Тези, които живеят на полето, пеят повече протяжно, а игри-

вата песен е родена в планината. Българинът е бил доста музикален, но го е сполетяла една еволюционна криза. Оттам насетне се е разочаровал и си е казал: „Не си струва много да се пее“. Българите са изгубили от музикалността си, понеже са се вгълбили в материалния живот и едва сега започват да пеят отново. Българинът е повече замислен – мисли нещо и когато го накараш да пее, казва: „Какво ще пея?! Мен яйце ми се пече на главата, че ще пея!“

Днес хората не разбират какво нещо е българската музика. Знаете ли колко време се изисква, за да се изчисти тя? Така да се изчисти, че да остане истинската българска музика, в която е изразено как българинът е търсил своето разрешение в Живота. Той е минал през две фази: дълго е търсил – това е протяжната музика на българина, а после той е поискал да играе – това е игривата музика на българина, докато каже пак: „Не трябва така, пак трябва да се търси“, и подхваща отново протяжната музика. Та между тези две положения стои българинът, затворен е и няма изход. И сега в българската музика трябва да дойде третото положение – разрешението на Живота. Българската народна музика още не е разрешила въпросите на Живота. Тя има два мотива, но българите трябва да имат и третия мотив или третата музика, която носи разрешение на въпросите на Живота. След четиридесет години работа в това направление дадох едно разрешение с упражнението „Слънчеви лъчи“. Чрез движенията, музиката и текста на упражнението посочих един образец за разрешение, за излизане от затворения кръг.

При една българска песен можеш да се въодушевиш, но няма да се вдъхновиш. Има голяма разлика между въодушевление и вдъхновение. Въодушевлението е една подготовка, но не и вдъхновение. Когато пея някои български народни песни, трябва ми известно време да отстраня някои нечисти мотиви. Напоследък се забелязва подем в

българския музикален живот. Българите вече минават за музиканти. България е благословена страна, понеже има много музиканти. Чрез музиката България подобрява положението си.

ГОСПОДИ, ОТВОРИ МИ ТИ УСТАТА, ДА ГОВОРЯ ЗА ЖИВОТА

Към 9 часа сутринта Учителя с десетина братя и сестри влезе в големия салон и импровизира на пиано. Постепенно групата се увеличи и изпяхме песните „Химн на Великата Душа“, „Цветята цъфтяха“, „Аз мога да кажа“, „Там далече“ и пр. После един брат помоли Учителя да каже нещо за характера на нашите песни.

Трудно е да се снимат от горе песни като „Аин Фаси“, „Киамет Зену“, „Вехади“, „Венир-Бенир“, „Фир-Фюр-Фен“, „Махар Бену“, „В начало бе Словото“, „Имаше човек“ и пр. В бъдеще те ще се разработят в големи музикални съчинения. При окултните песни щом няма концентриране, не могат да се пеят. Тези, които изпълняват, дават нещо от себе си, а тези, които слушат, вземат участие и приемат. За мен музиката е изявление на Божественото. Песните с ватански думи, като „Махар Бену“, „Венир-Бенир“ и други, не могат да се преведат. Те са свещени песни, те са мантри. Ние сме единствените, които имаме новата музика, и никъде в света не са дадени песните, които тук се свалят. Някои от тях трябва да се пазят, но и да ги вземат, не биха могли да ги разберат; например „Фир-Фюр-Фен“. Тези песни ще си пробият път и хората ще са готови за тях. Някои от нашите окултни песни, които сега пеем, са взети от времето на Египет, когато са ги пеели в храмовете. Ако усвоят нашите песни, ще видят какъв грамаден материал има в тях и ще разберат, че са в пълно съгласие с

Божествените закони. Песните, които съм дал, са особени малки модели, преведени от един друг свят.

Веднъж един виден виртуоз свири пред мен, а после му казах: „Дай цигулката“. Отначало изсвирих нещо обикновено и той си каза: „Охо, имаш нужда да ти покажа!“, но после постепенно минах към силни теми и към виртуозно изпълнение и той попита: „Къде си учил?“. Аз малко съм учил цигулка, но съм учил хубаво, по пет-десет минути свиря всеки ден. Не е имало цигулар, когото да не наблюдавам как си държи инструмента, как си държи лъка и пр. Само веднъж съм употребил разрушителните тонове на музиката: бях във Варна и в една съседна кръчма много вдигаха шум – викаха и пееха. Тогава свирих по този начин и след това в кръчмата никой не стъпи и я направиха бакалница.

Някой път ставам в полунощ, свиря тихо на цигулка около пет минути и пак си лягам. И денем свиря по малко. Когато свиря нощем, всички хора слушат и добре спят. Когато свиря през нощта, хората казват: „Много хубаво спяхме, имяхме хубави сънища!“. Казвам: „Стават такива работи“. Когато изпявам нещо тук, в салона, пея и на други Същества и това вече се предава във вестниците на музикалния свят. Там всички пеят това, което изпявам тук. Когато пея, не пея сам – то е цял хор, който пее, и аз вземам участие. Пеенето не е нещо статическо. Не винаги въздухът е добър проводник на звуковите вълни. Някой път има повече влага в него и тогава тонът е по-плътен в инструментите. Когато пък времето е сухо, тогава по-тъжно се пее.

В пеенето имам една система, която не мога да предам. Взема ли тона *до*, в мен той променя известни чувства; щом взема тона *ре*, сменят се други чувства. Когато взема известен тон, според възникналото чувство, проверявам, че тонът е верен.

Музиката има бъдеще. Има песни, които създават идеи. Много от класическите европейски песни трябва да ги превода по моята система. Така, както са написани, много мъчно се свирят, има хабене на излишни енергии и част от така употребената енергия остава неизползвана. Ако ги превода на моята система, само една трета от енергията ще остане неизползвана, а всичко друго ще се използва; трябва по възможност да се работи с най-малки загуби. Колкото пъти почна да свиря европейска музика, най-първо се отегчавам, че много енергия хабя, а малко придобивам. Според мен, трябва да се свири нещо, с което да се придобива. Имам цял тефтер с класически песни, които светът не е сънувал, но те се свирят при особени случаи. Те са свещени песни. Песните, които съм дал, са все още окултни упражнения, не са окултна музика.

Стана въпрос за една певица от Братството. Учителя каза за нея:

Тя е работила в миналото.

Когато се пее „Грей, мощно Слънце“, отгоре иде Светлина, Божествена мисъл трябва да проникне вътре в теб; това Божествено слънце е вътре в нас.

Дойде ли някой меланхоличен човек, изпей му песента „Цветята цъфтяха“. Тази песен действа лечебно.

В песента „Махар Бену“ Махар е Божественото начало, което слиза и се ограничава. После почва Божествената еволюция и условията стават все по-леки и по-леки.

Ще ви дам няколко думи: „Господи, отвори ми Ти устата, да говоря за Живота“. Вие им намерете мелодия.

Песента „Зора се светла зазорява“ има две части. Първата част е обективна, в която се представя как работи Природата. Втората част е това, в което вие трябва да вземете участие, да използвате условията така, че мъдрите ще добруват и добрите ще благуват. Ако тази песен научите да я пеете както трябва, то всички възможности ще дойдат при вас.

Всички изпяхме песента „Весел ти бъди“ с прибавките.

“Весел“ е процес на ума. „Бодър“ е мисъл, свързана с волята и сърцето. Някой пее „Весел бъди“ и мисли за тъжни работи. Не, знай, че за днес всичко е уредено. Какво ще му мислиш за утре? Щом е уреден въпросът за днес, то и за всякога е уреден.

Учителя изсвири на цигулка и изпя следните думи: „Какво ще се прави? Малко родиха нивите през тази година и малко жито в хамбара туриха. Сватби няма да има“. След това продължи:

За разработка на песента „Аин фаси“ от Кирил Икономов е съдействал брат Дързев. Специални са моментите, когато може да се разработи известно нещо.

Трябва да се стремите да пеете високите ноти. Ще се научите да ги пеете, когато се освободите от разни притеснения.

Учителя даде една нова песен със следните думи:

Аз съм малкото кокиче.

Бог ми даде бяла дреха

и ме остави на планината да се уча.

Учителя изпя тези думи, но мелодията не се нотира. Той продължи да говори:

Така, както свирят днес механически на пиано, в бъдеще ще престанат и ще свирят според идеята. Пръстът ще се тури на клавиша според идеята за красота, благородство, чистота, Божественост и пр. И когато се свири, трябва да се излъчват чрез пръстите тези трептения, тези вълни.

Учителя даде пример на пианото.

Вие се обезсърчавате, понеже искате да видите сега резултатите в музиката, но веднага не може да ги имате.

Всичко това, което правите, са упражнения, подготовка, а резултатите са за в бъдеще. Новата музика сега иде, за да опресни и да обнови старата. В пеенето, в музиката трябва да се внесат силни контрасти. Вие трябва да се научите да пеете „Давай, давай“ по всички музикални правила. Когато пееш тази песен, трябва да я почувстваш и да я преживееш. За да я пееш, трябва да имаш желание да даваш. В тази песен вложете Любовта и когато я изпълнявате, изразете чувството, че давате на този, когото обичате. Само на този, когото обичаш, можеш да даваш, а на този, когото не обичаш, не можеш да даваш. Щом не можеш да даваш, не можеш и да пееш тази песен. Щом искаш да даваш, ще я пееш хубаво. Щом имаш Любов, ще я пееш хубаво. Песента „Давай, давай“ трябва да се изпълни с движения.

Учителя показва движенията на песента „Давай, давай“.

Песента „Там далече“ може да се разшири и да стане цяла оперета. „Там далече зная чуден край, де Слънцето всякога грее, де цветята цъфтят и плодовете зреят“. Там цветето цъфти и не окапва, а тук окапва. Не можеш да пееш нещо, докато не го живееш.

С изпяването на песента „Благославяй, душе моя, Господа“ човек може да се лекува. От песните зависят много работи. Те филтрират. Като се вкиснеш, трябва да знаеш как да се филтрираш. Отначало пей бавно и тихо. Това правило се отнася не само за музиката, но и за живота, за маниерите, за отношенията и пр.

Една сестра каза: „Учителю, в последната сряда в Школата на Общия клас Вие изпахте една молитвена песен и съжалявам, че тя не се нотира.“

Учителя отговори:

Тази мелодия не се повтаря, тя е една мантра, която се праща в пространството, и ще работи, ще бъде активна и ще действа през цялата вечност в бъдещето.

МУЗИКАТА Е СВЕЩЕНОДЕЙСТВИЕ

Учителя бе застанал при пианото в големия салон и отначало изсвири отделни акорди, а после – импровизации. Група братя и сестри бяха около него. Донесоха цигулката му и той започна едновременно да свири и да пее следните думи:

Какво ще се прави?
Малко родиха нивите през тази година
и малко жито в хамбара туриха.
Сватби няма да има.

След това Учителя изсвири на цигулка и изпя следните думи:

Аз съм малкото кокиче.
Бог ми даде бяла дреха
и ме остави на планината да се учя.

Мелодията пак не се нотира. След това Учителя изсвири и изпя друга песен:

Ясно бе небето.
Зората там, на изток, се разпукваше.
Първите лъчи хвърляха своите окраски.
Слънцето веч приближаваше да изгрее.
Тих ветрец появяваше и слабо се разклащаха
листата на младите дръвчета.
Планински ручей пееше своята песен,
която от върховете планински
той носеше за долините, в които слизаше.

Чуваха се пойните птички,
че въздаваха хвала на Бога,
който ги е създал.
Млада девойка в ранната сутрин
отправяше поглед към зората.
Нещо шепнеше ней:
– Ти, мила моя сестрице,
що благо ми носиш
отгоре, от небето?

След това Учителя отиде при пианото, изсвири и
едновременно изпя следната песен:

Беше прекрасна сутрин,
при мен дойде някой с подарък –
с портокалена окраска тропически плод.
Аз казах: „Имам една книжка,
колко хубави в нея са мислите.
Ще ти прочета нещо оттам.
Колко хубави в нея са мислите!“

После Учителя изпя друга една песен и едновременно
свиреше на пиано:

Имаш скръб на сърце си,
след време ще имаш радост в душа си.
Скръбта е майка, а радостта е дете.

После Той каза:

Ако дам концерт, ще ви изпея една песен за костил-
ката, една песен за вълните на океана, една песен за пад-
налото перце. Каква хубава ария може да се съчини за пад-
налото перце!

Като изсвириш нещо хубаво, всички духове на проти-
воречията се отстраняват.

След това Учителя изсвири на пиано и изпя след-
ните думи:

*Аз съм малка семка, хвърлена на пътя.
Аз съм малка семка, хвърлена на пътя.
Аз съм малка семка, хвърлена на пътя.*

После Учителя изсвири и изпя следните думи:

*В зарите на Живота Светлина озари душите.
В зарите на Живота душа ми се събуди
и Любовта ме принуди с нея да тръгна.
Първата, първата разходка бе
да посетя градината на Светлината.*

Учителя се обърна към нас:

Сутрин, когато изгрява Слънцето, каква песен ще му изпее? Ние имаме песни за Слънцето: „Изгрява Слънцето“, „Грее Слънцето“ и пр. Светлината е много хубава певица. Тя хубаво пее.

Учителя изсвири и изпя тази песен:

*— Дотегна ми веч да нося скръбта.
Откак съм се родил,
бял ден съм не видял.
— Защо ти дотегна да носиш скръбта,
о, човече Божий? Ти си герой на Живота.
С една ръка можеш я вдигна
и я хвърли, накъдето си щеш.*

Учителя обясни:

Скръбта ще каже на човека така:

*— Ти не разбра езика, на който ти говоря.
Колко години откак те посещавам
на теб да говоря, но ме не разбра.
Аз исках ти учен човек да станеш,
а се потриваш.
Аз исках ти да работиш,
а се обленяваш.*

Учителя обясни:

Човек трябва да каже така:

О, скръб, мила моя сестрице,
колко ти благодаря за добрите уроци,
които си ми дала.
Колко се радвам, че си ме посещавала,
посещавала, посещавала.

След това Учителя изсвири на пиано и едновременно
изпя следната песен:

Когато бях малко дете,
майка ми ме любеше.
И тя замина при Него.
И в този свят аз останах сам.
И оттам тя не се върна.
В училище аз следвах.
Един ден дойде при мене
един, който често писма ми носи.
Това бе един млад раздавач.
“Ето, тук от твоята майка има писмо”.
Когато писмото ми подаде,
усмихна ми се той, усмихна.
Като се върнах вкъщи,
температурата ми бе повишена
без болест, нито без треска...

Учителя не довърши тази песен. След това той каза:
Днес свирях на пианото и пях, за да станат радостни
всички скръбни хора на Земята. Сега работя върху едно
ново упражнение: „Сътворението на света“. То ще бъде му-
зика, движение и говор. Дълго време работя върху това
упражнение. Музиката ще обнови света.

След това Учителя изсвири на пиано и изпя след-
ните думи:

*Малко цветенце,
знаеш ли колко си ценно за моята душа?
Посадих те и те отгледах с моята Любов.*

Да, музиката се явява мигновено като един проблясък и изчезва. Тя е онова, което засяга и облагородява душата. Когато човек пее или свири, всичко в него трябва да е музика. Днешната музика не е още истинската музика.

Един брат запитва: „Защо, Учителю, не ни покажете един момент от такава музика?“

Аз не искам да правя опит да ви показвам, защото няма да има никакъв резултат. Няма хармонична среда, която да възприеме това, което ще възпроизведа. Няма подготвени хора, които да възприемат и да разберат трептенията, които възпроизвежда истинската музика. Музиката и специално нашата музика е един начин да направим връзка със света, с хората. Нашата музика ще бъде един ден достъпна и ще бъде разширена, ще бъде разпространена в света. Тя носи такива нови елементи, които засега не могат да се асимилират, но впоследствие те ще бъдат основните мотиви, върху които ще се гради бъдещата музика. Всички школни песни съставляват една песен. В песните на Братството има форми за лекуване на всички болести, неразположения и отрицателни душевни състояния.

В българския народ само по музикален начин ще се разрешат задачите. Когато се внесат тези упражнения (разбирам нашата музика и Паневритмията), в бъдеще ще има резултат при възпитанието. Сега в музиката няма приложение и тя е статична. Но в България има музикална атмосфера, на която се дължи хубавото време. В България небето е вече така ясно, както в Италия – има хубаво лазурно небе. Ако и в България вие не можете да станете музикални, не виждам къде другаде бихте могли. Когато някъде се образува музикална атмосфера, трябва да станеш музикален. И чуждестранните музиканти чувстват

това, като пристигнат в България. Тук, на Изгрева, всички трябва да бъдете като първокласни певци в света.

Сега ще се проявят българските таланти в музиката. Има доста млади сили, които се проявяват. От даровитите между вас ще направим една музикална школа, но трябва да се запознаете със сегашната музика – не да ви учим на нея, но оттам нататък трябва да учим.

Моля за ред при концерта, който ще се даде след няколко дни: да няма невръстни деца и не искам да виждам хора, които да влизат и да излизат. Онзи, който прецени, че няма да стои до края, да не влиза в салона. Защото там, където има ред, има и изпълнение, има и Божие благословение. Музиката е свещенодействие. Всеки шум пречи на това свещенодействие – както на предаването му, така и на възприемането му.

МУЗИКАТА И ВЪЗПИТАНИЕТО НА ДЕТЕТО

Няколко народни учители посетиха Учителя. В разговор с тях Той каза между другото:

На учителите най-първо трябва да се даде нова музика, която да се употреби като възпитателно средство. При новото възпитание човек ще се променя с музика. Сегашното възпитание става без музика. Тя се счита за лукс и възрастният казва, че с такива детински работи не се занимава. Днес запознават децата с музиката, с нотите и начина на пеене, но не са я възприели като възпитателен метод. Няма по-мъчна работа от това да възпитавааш хората без музика – то е все едно да месиш брашно без вода. В бъдеще учителят няма да се оплаква от немирството на учениците, няма да има нужда да им казва: „Мълчете“, но щом вземе цигулката, ще им засвири, те веднага ще мълкнат и така той ще може да им говори дълго, а те ще го слушат внимателно и задълбочено.

Един учител от града все се оплакваше, че учениците му в седми клас са немирни, но той допускаше грешка, като ги нахокваше и ги наричаше, че са много прости и опърничави. Не, той трябваше да им каже нещо друго, от което да спечелят. Откакто започна да им чете стихотворения, учениците му се умириха.

Когато децата вкъщи вдигат много шум, майката трябва да отиде при пианото, да изсвири и да изпее: „Млъчете, деца, умирате се!“ И всички ще млъкнат. Дай на едно дете три ябълки и го накарай да пее, дай му една дреха и го накарай да пее, дай му някоя книга и го накарай да пее. И ще видиш едно различие в пеенето му. Музиката може да се употреби като метод за събуждане на заложите, дарбите и добродетелите на детската душа.

ВСЕКИ ТОН В МУЗИКАЛНИЯ СВЯТ Е ЖИВ

Няколко души братя и сестри музиканти бяха приети от Учителя.

Щом започнете една песен от *до*, тя ще има един строеж, ако я започнете от *ре*, ще има съвсем друг строеж, и така има седем строежа, които съвършено се различават. Различните октави се различават по своето действие: първата октава е напрежение, втората – движение, третата – оформяване, дава се формата.

Невидимият свят все още не иска да разкрие тайната на музиката, понеже хората ще злоупотребят с нея. Има и други тактове, които сегашната музика не знае. Всеки тон в музикалния свят е жив. *До* означава едно затворено яйце, което трябва да се разпръсне или да излезе от ограниченията. Ако искаш едно яйце да не се развали, ще туриш *до бемол*, а ако искаш да се излюпи, ще туриш *до диез*. *До* е набрана енергия, извор, който търси своя път,

по който трябва да върви. Това е една накупяла енергия и когато едно същество усеща своята свобода, но не е свободно, то е *до*. То има вътрешни възможности, но външни няма и е като яйце, което се мъти. *До* не е прост тон, а цяла мелодия, ала вие го схващате само като един тон. А тонът *ре* казва: „Смело върви, върви, върви“. *Ре* е първата проява на Свободата. Тонът *ми* е съдържание. *Ми* означава, че почваш да мислиш – спреш се на пътя си и мислиш. *Ми* е мисълта; мисълта е един пункт, където се изменя направлението на движението и щом почнеш да мислиш, в същата посока не можеш да вървиш. Тонът *фа* означава богатство и знание. Невежият не би могъл да вземе вярно *фа*. Тонът *сол* е цъфтене и значи: „Бъдете свободни и цъфтете“, или: „Постъпвай добре и щом искаш да направиш нещо, не отлагай, не се съмнявай“. Тонът *ла* значи реализиране на нещата, той уплътнява нещата и е узрелият плод. Тонът *си* е човек, който се ориентира. Тонът *си* означава: „Вяра трябва да имаш! Вярвай, надявай се, уповавай“.

Една сестра поиска да разбере значението и влиянието на пръстите при свиренето на музика.

Ако вземеш тона *до* на цигулка в първа позиция, във втора и т. н., те имат съвсем различни значения, понеже зависят и от особените влияния на пръстите. Същото е и когато вземеш на пиано един и същи тон с различни пръсти. Ако един тон се вземе на цигулка с първия пръст, има особен нюанс на трептения; ако се вземе свтория пръст, има друг нюанс, защото всеки пръст е носител на особен вид сили. Когато свириш, не можеш да вложиш в тона благородство, ако не го вземеш с показалеца. Не можеш да вложиш справедливост, ако не свириш със средния пръст. Не можеш да вложиш красота, ако не го вземеш със слънчевия или безименния пръст. Не можеш да вложиш практичност, ако не го вземеш с малкия пръст. Не можеш

да вложиш Божественото, ако не го вземеш с палеца. Когато цигуларят или пианистът свири, той трябва да знае с какви сили са свързани различните пръсти на ръката, а именно: показалецът – с благородството, средният пръст – с правдата, безименният пръст – с изкуството, с усета за красотата, с вдъхновението, малкият пръст – с науката, а палецът – с Духа.

Една сестра попита за интервалите в музиката.

В музиката *кварт* е мъжкият принцип, а *квинта* е женският принцип, или другояче казано, *кварт* е на волята и ума, а *квинта* е на сърцето. Някой път *секунда* в музиката не върви, защото двата тона могат да се сблъскат, тъй като са близо един до друг. Тогава тури *терца* и ще има укрепяване; а и *кварт* укрепява. Почне ли работата ти да върви напред към разцъфтяване, това е *квинта*. Щом искаш да си уредиш работите, това е *секста*.

Една сестра се интересува от гамите, разгледани в тяхното окултно значение.

В мажорната гама е победата, а минорната гама означава, че разсъждаваш по кой начин да победиш – там и сърцето играе роля. Мажорната гама е изпъкнала дъга, а минорната – вдлъбната и се характеризира с възприемане.

Гама *до мажор* е когато едно същество мисли да слезе от Небето на Земята. А когато позагази и срещне препятствие в пътя си, то вече е в *до минор*. После идва *ре мажор* – излюпва се пилето и ако срещне препятствия в пътя си и няма храна, става *ре бемол*. Щом ти дадат нещо, то е *ре мажор*, и щом ти вземат нещо, то е *ре бемол*. *Фа мажор* означава „Върви напред!“ и е зеленият цвят или материалният цвят, в който сме потопени. А *фа минор* означава: „Работата е вече закъсала“.

Един от братята казва: „Учителю, кажете ни нещо за бас, сопрано, тенор и алт“.

Бащата е бас, майката – сопрано, дъщерята – алт, а синът – тенор. Който иска от нищо да не го е страх, да бъде бас. Който иска да бъде свободен, да бъде сопрано. Който иска да стане красив, трябва да учи алт. Който иска да стане силен, трябва да учи тенор.

Има един тон, идващ от центъра на Слънцето към Земята – това е сопрано. А друг тон идва от центъра на Земята нагоре – това е бас. Тенорът е полюс на баса, а алтът е полюс на сопрано. Тоновете, които идат от центъра на Земята и отиват нагоре, увеличават трептенията си, а тези, които слизат от центъра на Слънцето, намаляват трептенията си. Тоновете, които слизат от Слънцето и отиват до центъра на Земята, стават бас, после се изкачват отново от центъра на Земята и когато се изкачат горе, стават сопрано.

Басът е магнетичен, а сопраното е електрично и се допълват. Двама ако пеят, единият трябва да пее бас, а другият – сопрано. Третият трябва да бъде тенор или алт, но ако дойде тенор, четвъртият трябва да бъде алт и обратно. Музикантите трябва да се просветлят, за да им се даде от духовната музика, защото днешните теории за музиката не съвпадат с истинските нейни принципи.

Една сестра запита: „Учителю, какво ще кажете за цигулката като музикален инструмент?”

Цигулката е доста хубава, но в бъдеще ще се усъвършенства. Между клетките на цигулката има пространства, пълни с етер, и те ту се пълнят, ту се изпразват. Когато се напълнят, цигулката свири по-малко. Горната дъска на цигулката е изсечена надлъжно и нишките се забелязват. И колкото повече тези нишки съвпадат с посоката на струните, толкова е по-съвършена самата цигулка. Цигулката има четири струни, а четири е хубаво, мощно число. Бих казал, че най-мощното число е четири. Ако цигуларят е благороден, цигулката се облагородява със свиренето му,

а ако не е благороден, тя подивява. Аз съм давал цигулката си на някои хора да свирят, но тя отпява и след това цяла седмица трябва да мине, за да се поправи.

ХОР ЗА ПОДМЛАДЯВАНЕ

Бяхме се събрали около Учителя при пианото, изпяхме няколко песни, след това започна разговор върху музиката.

В музиката нека да влязат движение, широчина, дълбочина и височина. Движението е във физическия свят, широчината – в Духовния, а дълбочината и височината – в Божествения.

Всеки човек, който обича, е музикант, защото Любовта е музика. Любовта е небесната музика. И който не обича, никакъв музикант не е. Има едно пеене, което ще употребиш за другите, и има едно друго пеене, което ще употребиш изключително за себе си. Първо дръжте това пеене, което е за вас, и после пеенето, което е за другите. Днес хората не искат да пеят, понеже се отвлича вниманието им. Те турят в пеенето чувства, а предимно мисълта трябва да се тури в него.

Когато дойде при мен някой, който знае да пее, предава ми пеене, отваря ми се гърлото, виждам, че по радиото гърлото ми е приело нещо от него и казвам: „Добър певец е този“. Когато се науча да пея, първо ще видя мога ли да пея даром: пееш ли даром, значи служиш на Господа, а щом вземаш пари за пеенето, живееш за себе си. Ако обикнете музикалния свят, всеки един музикален гений ще ви даде по един подарък; много подаръци не ви трябва, не ще можете да ги носите. Певецът, който иска да бъде добър певец, да не се влюбва. Под „влюбване“ разбирам човешката любов. Любовта е естествен процес, а влюбването е пресищане. Щом имаш влюбване, ще дойдат

обезсърчения, недоразумения и пр. Да се прави разлика между Любов и влюбване. Щом музикантът се влюби, загазва.

Старите в Братството да образуват един хор и да го нарекат „Хор за подмладяване“.

НА ФОКУСА НА МУЗИКАТА

Учителя бе поканен на братски обяд в едно изгревско семейство. Там присъстваше една млада музикантка, наша сестра от София, която бе отличен изпълнител както на пиано, така и на цигулка, и още от дете даваше самостоятелни концерти. Тя беше с майка си – също музикант, специалност по пиано. И по един естествен начин се отвори разговор върху музиката.

Музиката не е чувство, а способност. Тя има връзка с умствения свят и трансформира енергиите от физическия свят в умствения. Развитието на музикалността е работа на вековете.

За младата музикантка, която присъстваше на обяда, Учителя каза:

Тя жъне сега плодовете на работата си от минали преграждания. Поради своята отлична работа в минал живот сега тя съкращава времето за изучаване на музиката и това, което добива за една година, друг трябва да го добие за тридесет години. Славяните са музикални.

Една сестра попита: „Един човек, който има музикална дарба и не работи, изгубва ли си дарбата?“

Дарбата не се изгубва, обаче такъв човек не напредва така бързо. Но като слуша тук-там музика, все-таки напредва до известна степен.

Посветените в Египет много са работили върху музиката. Зъбите и всичко друго у музикалните хора са другояче устроени; също и у поетите.

Учителя се обърна към майката на младата музикантка и ѝ каза:

Вие бихте станали и добра художничка.

Един музикант трябва да бъде поет. Музиката и поезията вървят заедно; съдържанието на музиката е поетично. Хората, които трябва да бъдат музиканти, са определени. Има нужда от такива проводници, за да влезе музикална енергия в света.

Една сестра каза, че човек трябва да се свърже с музикалните гени, които ще му помогнат и ще го повдигнат музикално.

Онзи, който е роден музикант, свири и пее и докато спи. А онзи, който в сън не пее и не свири, той не е музикант.

Сестрата, в чийто дом бе даден обяда, каза: „Когато учех в Одринския пансион, имах една съученичка Райна, която беше изключително музикална, но после, след свършването на гимназията, не напредна в музиката, не можа да се прояви.”

Не че тя не може, но не ѝ е дошло времето: когато настъпи часът, ще се прояви. На небето има деветнадесет звезди от първа величина, сто и двадесет от втора величина, а другите са по-дребни. Също така и колко видни музиканти има в света? Малко са.

Музиката има голямо бъдеще, защото светът е създаден музикално. Светът е създаден с музика: от Божествения свят идват музикални вълни, които организират материята, творят всички форми в Природата. Под ритъма на музиката се гради материалния свят и музиката играе много по-голяма роля в живота на Природата, отколкото хората си мислят; без нея не може да се изрази Животът. Но трябва да се създадат нови форми, защото все още няма достатъчно такива, чрез които да се изрази самата музика. Вие вземате на пиано високите тонове – седем октави, а

певиците не могат да ги вземат или ако ги вземат, няма мекота при пеенето им. Бетовен казва: „Не мога да предам една хилядна част от това, което слушам“.

Вие стоите в гората и чувате шум, но това ни най-малко не е шум. Понеже вие слушате отдалече, чувате шум, но ако дойдете на фокуса на музиката, ще чувате музика. Ако сте пред или зад фокуса, не може да възприемете музиката. Има музика механическа, органическа и най-последно – психическа. Механическата музика всеки може да я свири.

Истинските музиканти наричам гении на музиката, тях не ги засяга обезсърчението: дойде някоя скръб, по-свирият ѝ и тя си отиде. Скръбта е една ненапреднала душа. И ти, когато ѝ свириш едно парче, тя ще дойде, а ако ѝ свириш друго, ще си отиде. Някой път нямаш никаква причина да си скръбен, а скърбиш: това е някое ненапреднало същество, чиято скръб приемаш.

Музикантът е чувствителен и когато слезе от сцената, възприема мислите на тези, които са доволни, и на другите, които не са: тогава изпитва чувството, като че го режат.

На младата музикантка Учителя каза:

Вие трябва да свирите според трептенията на своя организъм. Професорът също трябва да се съобразява с ритъма на ученика. Пианото е по-механичен инструмент и да дадеш израз при него е по-мъчно и се изисква по-голямо усилие, за да се дойде до хармония с публиката.

Един цигулар свири добре на цигулка, когато неговият двойник излезе из него и влезе в цигулката, но когато свърши, трябва да го извади оттам и пак да го тури в себе си. Затова именно не трябва да дава цигулката си на друг да я пипа и ако тя нещо пострада, видният цигулар чувства страдание, понеже двойникът му е бил в нея. Същото е, когато някой е привързан към някоя вещ и тази вещ пострада.

Учителя пак се обърна към младата музикантка:

Вие свирете така, както разбирате, както ви учат гениите отвътре. Вие сте раждана при много добри условия. Човек в музикално отношение расте и всеки растеж се отбелязва върху музикалните центрове на главата.

Учителя показва една ябълка, която беше сложена на масата, и каза: Много знаменити художници са нарисували шарките върху тази ябълка и тя е изложба на тяхното изкуство.

ЧЕТВЪРТИНКИТЕ ТОНОВЕ

Бяхме на общ обяд в малкия салон, изпяхме няколко песни. След това почна разговор върху музиката, в който Учителя каза :

Що е скръб? Това е подтик към един възвишен живот. Мiroва скръб в света няма. Скръбта е подтик за влизане в света на мировата Радост. Следователно, за да бъде на Земята разбрана Радостта, трябва да се започне със скръбта. Низшите същества, които ни пречат, са все изостанали души. Провидението ни е облякло със скръбта, за да кажат те: „Оставете ги тези“. Както някои богати хора се обличат със скъсани, оцапани дрехи, за да не ги оберат, обаче в себе си съзнават, че са богати.

Скръбта, която имате, сте я увеличили с микроскоп три-четири хиляди пъти, а тя е един много малък бръмбар. Някой път видиш едно цвете стъпкано или увехнало и един глас ти казва да го полееш, но ти не го поливаш и после чувстваш скръб. Или минаваш и виждаш един камък; вътрешният ти глас казва: „Вдигни камъка“, но не го вдигаш и после чувстваш скръб. Всички противоречия, които сега имате, са най-добри условия за бъдещето. Всички противоречия на Земята са неразрешени задачи, които в бъдеще очакват своето разрешение. Ти мислиш за вола с

пренебрежение, че е вол; не е така, Бог го е създал и в тази форма се крие нещо скъпоценно. Оценявай го, зачитай Божественото, което е в него.

Българинът е много динамичен, упорит и твърд. От сегашните народи по-твърд от българския няма. Българинът е образец на твърдостта. Да, той има твърдост, но му трябва и милосърдие. Твърдостта е запад, милосърдието е изток, вярата е север, а доброто е юг.

Напуснете критичния дух. Вие мислите, че другите хора не знаят, оставете това настрана. Считайте себе си за антени, за проводници и мислете, че през вас се предава нещо. Вие стоите и някой път казвате: „От мен нищо няма да стане“. Защо да не кажеш: „От мен ще стане нещо!“? Като държиш сказка, вярвай, че Господ е в тези хора, пред които ще говориш, и че те изпитва какво ще им кажеш. Светът е място, където сме дошли да се насърчим и да се изправим; той не е място за наказание. Любовта на светията, който е обърнал грешника към Бога, е безкористна, и между тях се образува любовна връзка.

Психичната музика е музика на смисъла, органичната е на съдържанието, а механичната е на формата. Психичната музика е музика на принципите, органичната музика е музика на законите, механичната музика е музика на фактите.

В мозъка има три области: на Божествения, на Духовния и на физическия свят. Когато си меланхоличен и изсвиря известни музикални парчета, ще изчезне меланхолията ти, ще се освободиш, ще излезеш от затвора. Някое радио предава музиката грубо, а друго – по-близо до реалността. Сега хората не са добри приематели на музиката, която иде отгоре. Колкото повече се развиват, толкова ще станат по-добри проводници на музиката от Невидимия свят. Човешкият живот без музика не може да бъде разбран. В Божествения свят има музика с толкова ситни трептения, че човешкото ухо не може да я схваща.

Музиката е средство да се предава и изрази Реалността. Един певец пее една октава, друг – две октави или три. За да се дойде до четири октави, колко хиляди години трябва! Мазаров, Карузо и други видни певци са проводници, чрез които се проявяват гениите на музиката. Трябва човек да ви пренесе в музикалния свят, при гениите на музиката, за да слушате и да забележите каква е разликата между тази музика тук и музиката на Реалния свят.

Въпрос: „Ще чуем ли такава музика?“

Да.

Въпрос: „Кога?“

Когато дойде пролетта на музиката.

Въпрос: „Учителю, Вие виждате ли тези гении на музиката?“

В музиката не важи виждането, а слушането. Има моменти, когато дърветата дават концерт – има особено по-духване на вятъра. В Индия има мухи, които правят дупки в бамбуковите дървета, но ги правят музикално и вечерно време, когато духа вятърът, се чува особена музика. Това е нещо фантастично – бамбуковата горичка като че ли е оживяла, пълна с милиарди същества, които пеят.

Българинът е взел своите хороводни песни от пляска на водата и затова са хубави. Българският ритъм в музиката отличава българина, но днес в българската музика има повече украшения, отколкото трябва, и самата песен става много натруфена.

В света не може да влезе Свобода без музика. Всеки тон дава направление на Живота. Тонът *до* освобождава човека от ограничения. Тонът *ре* дава направление и движение. Тонът *ми* прави човека гъвкав и той се съобразява в какво направление трябва да работи. Тонът *фа* събира материал. Тонът *сол* е цъфтеж. Не можеш да говориш сладко, ако не можеш да изпееш добре тона *ла*. Тонът *си* прилага. Когато има хубава музика, чувстваш топлина в слънчевия възел и

светлина в ума. Ако свириш една песен на струна *сол*, тя има едно действие, ако я свириш на струна *ре* или *ла*, има съвсем друго действие. Тонът трябва да бъде чист и да има мекота. Когато се свири на цигулка, средният пръст дава мекота. Някои музиканти правят грешка в четвъртинките тонове. Сегашната музика е забравила четвъртинките тонове, понеже човек е минал в много гъста среда. Някой пее три и половина октави и мисли, че е голям певец, но когато влезе в онзи свят и чуе седем октави, тогава ще разбере, че сегашната музика е едно предисловие. Тя е почва, върху нея се гради и не трябва да се казва, че нищо не струва. В музикалната техника има много големи постижения и те са за цялото човечество.

ПАНЕВРИТМИЯ

Кръгът на Паневритмията се сформираше бързо, Учителя заставахе в средата до оркестъра и изпълняваше движенията, а ние го следвахме с очи. За „Слънчевите лъчи“ се нареждахме в дванадесет лъча и около тях имаше кръг от двойки. Приключвахме с тържествения марш на Пентаграма, а след това се събирахме около Учителя и изпявахме „Химн на Великата Душа“, „Аз мога да любя“ и други песни. След това вече можеше да се подхване разговор. В един такъв разговор, между другото, Учителя каза за Паневритмията следното:

Паневритмията е наука, която регулира физическите, духовните и умствените функции на човека и е съчетание на човешките мисли, чувства и действия. Хармоничните движения на Паневритмията са метод на Разумните същества за самовъзпитание. Тези движения са във връзка с човешките мисли и чувства, иначе те ще бъдат механични и няма да имат онова възбудително и обновително влияние върху ум и душа. Всички напреднали народи и раси

– Шестата раса, която иде, ще бъдат изразители на Паневритмията. При нея се изисква едновременно човек да мисли, да чувства и да се движи хармонично. Паневритмията трябва да се приложи във възпитанието на индивида, обществото и човечеството.

Всеки тон си има и движение. Изкуство е да се съчетаят музика и движения. Ако говориш на езика на Природата, тя се отзовава и казва: „Какво ще заповядвате?“, но ако не говориш на нейния език, тя мълчи. Всички дарби в света, които се придобиват, един ден ще станат достойние на цялото човечество. Каквото придобие всеки един от вас, то ще стане общо достойние. В Паневритмията са съединени трите свята хармонично и по-хубава система от нея няма. Има ли музика, движение и вътрешен живот, целият човек взема участие. Истината трябва да се тури в движение; при тези движения се отстраняват препятствията и се отваря път.

В Природата всички движения са разумни. В славянските танци трябва да се тури съдържание. В бъдеще, когато хората ще ходят и ще вършат нещо, всичките им движения ще бъдат хармонични, защото ще участват мисълта, чувството и волята. Всяко движение отговаря на едно душевно качество: има движения на Доброто, на Милосърдието, на Справедливостта. Няма добродетел, която да няма линия на движение. Ще учиш това и ще правиш опити веднъж, дважд, десет пъти, сто пъти, докато ги намериш.

При Паневритмията се поставят в движение всички геометрични линии: прави, криви и смесени. Всяка линия има влияние върху съзнанието и извиква към живот нови сили в човека – физически и духовни. Тези песни трябва да се превърнат в движения, в които ръцете, нозете и цялото тяло да вземат участие. Тялото трябва да се поставя в разни пози. Ние искаме да живеем като

разумни същества, искаме всичко да ни върви напред. Но когато ходи човек, как трябва да го прави? И когато чете, как трябва да го прави? Или когато е в размишление, как трябва да постъпва? Щом изкривява гръбнак при четене или размишление, нищо не добива. Човек трябва да пази правилно положение между Господаря-Бог и центъра на Земята. По възможност гръбнакът трябва да има една много малка кривина. Когато човек почне да мисли право, той ще има и хубави движения. Всеки има специфична красота в своите движения, които зависят от характера му. Човек има един комендант – главата, която разпорежда, нозете изпълняват, а ръцете са помощници. Човек е най-висшето проявление на Природата във физическия свят, а камъните, растенията и животните са по-низше нейно проявление. В Природата Бог работи чрез човека. Хубавото в човека е Божественото. Словото на човека, когато той говори, когато мисли и когато върши добро, е проявление на Божественото в него.

Концентрирайте се по време на паневритмичните упражнения, мислете върху движенията и върху заложените възвишени идеи и тогава мислите ще преминат в ръцете, нозете и пр. С тези упражнения българинът се отпушва. Но ако не си съсредоточен при всяко движение, няма смисъл; всяко едно движение определя следващото, те са свързани.

Силата на човека стои в концентриране при гимнастическите упражнения и когато ги правим с Любов, със сърце, а не механично, Живата природа взема участие в движенията ни. Тя гледа има ли ритъм и ако няма, не взема участие и тогава всичката ни работа отива напразно. Когато навеждате ръце към земята и съзнанието ви е будно, ще приемете от нея добрите енергии, а ще ѝ отпратите вашите отрицателни. Седнеш ли на земята, трябва да бъдеш доволен; тогава ще има правилна обмяна на енергиите и поради това веднага ще си починеш. Всяко

действие, което правите, трябва да бъде свещенодействие. На росата можете да походите и да потичате боси. Всеки ден прекарвайте мисълта си най-малко четири-пет пъти през ръцете си, през нозете си и пр.

Този, който обича, има музикални движения с определена амплитуда и те действат красиво. Когато изразиш тези движения в музика, тогава нейният ефект ще бъде друг. Много рядко съм слушал някоя музика да започва с основния тон на Любовта. Започне ли така, тогава песента внася успокоение.

Паневритмичните упражнения превръщат енергиите от механични в органични и от органични в психични. Паневритмията поддържа хармонията между дихателната, мозъчната и храносмилателната система и между ума, душата и духа.

Да ви кажа ли къде е вашата погрешка: вдигнали сте упражнението на гърба си да го носите. Не, качете се вие на упражнението и то ще ви научи. Нека то да ви носи! То знае как да се обърнат, как да се вдигнат ръцете. Качете се на трена и не му казвайте как да върти колелата – това значи музиката на упражнението да ви проникне, да оставите тя да ръководи движенията ви. Тези движения на Паневритмията, които се дават сега, са във връзка с днешната епоха на човечеството, те са извлечени от самата Природа и са вътре в нея като едно цяло. Паневритмията подразбира икономични – не сложни, но целесъобразни движения, с които се постига голям резултат. При тези движения се прави контакт с Природата. Паневритмията не е само игра, но и съзнателно влизане в контакт с Разумната Природа. Всяка енергия в Природата – светлина и пр. – не тече равномерно, но изтича известно количество с по-силни вълни, после има почивка, после – пак силни вълни, и пр. Дажбите следват периодически. В Природата има космичен ритъм и затова именно ритмичните упраж-

нения действат така благотворно, защото тогава влизаме във връзка с Космичния живот. Колкото една музика и едни движения съдържат в себе си нещо от характера на космичния ритъм, толкова те ни свързват с Космичния живот и имат мощно действие.

Когато правите гимнастически и паневритмични упражнения, мускулите и пръстите трябва да бъдат обтегнати. Обтегнете навън пръстите на нозете си. Това е цяла наука – остеология. Щом направиш най-малкото обтягане на костите и мускулите, приижда повече кръв и по този начин се лекуваш. С тези упражнения човек може да стане господар на цялото тяло, тогава има пластичност в движенията и човек се движи грациозно. Когато ръката е обтегната и е насочена нагоре, има свързване със слънчевите сили. А когато е обтегната и е насочена надолу, има свързване със земните сили. Щом не е обтегната, тя не е в контакт с никакви сили. И не е достатъчно само да я обтягате, но нека съзнанието да участва.

Някои правят гимнастически упражнения само за физическо укрепване, но това не е достатъчно. Друг казва, че не е навикнал да прави упражнения, но тогава ще легне болен и пак ще ги прави по принуда с нозете си, с ръцете си и пр. Ако не правиш тези упражнения, Природата си има друг метод – дава ревматизъм, коремоболие, главоболие и пр. Правите ли упражненията, веднага ще почувствате прииждане на енергия и доволство. Иначе всеки недоимък на енергия прави човека недоволен.

Ако музикантите свирят всяка сутрин тези упражнения, те стават с една година по-млади. Има движения за подмладяване: старите ги правят, за да се подмладят, а младите ги правят, за да не остаряват.

Някои вземат по-големи крачки, други – по-малки, а те трябва да бъдат отмерени. Ако една двойка се състои от висок и нисък, високият ще направи по-големи крачки,

а ниският – по-малки, за да не се разваля редът. Трябва двойките да се подберат помежду си така: висок с висок и нисък с нисък.

Нека цялото тяло да вземе участие във всяко движение и всяка клетка да направи движение в полето, в което се намира; иначе не можеш да бъдеш играч. Всички части на тялото трябва да бъдат проводници – ръцете, нозете и пр. Врата си трябва да движиш в разни страни с някои движения, иначе притокът на кръвта към главата се възпира. Когато останеш сам, прави разни движения с врата си.

Всяко движение на човека трябва да бъде Божествено. Не допускайте при Паневритмията дисхармонични движения. Онзи, който прави хлабаво упражненията, не може да служи на Бога. Бъдете прилежни, Бог обича прилежните. Първо научете игрите, а после теорията. Всички древни мистични школи са имали ритмични упражнения като метод да се възпитават учениците на Школата в музика и в пластика. Упражненията, които ви давам сега, са извършвани и в древността на скрити места от велики адепти за велики постижения. Съвременната наука няма данни за Паневритмията и не знае при коя песен какви движения трябва да направи тялото. Понеже сме в епохата на зараждане на Шестата раса, затова се туря една нова основа на Паневритмията. По-рано тя е била инволюционна, а сега е еволюционна. Древните танци са били инволюционни и в еволюцията ние събираме енергията, която сме вложили при инволюцията.

От Слънцето гледат с четири очи, че в България се опитват да играят слънчевия ритъм. Сега на Слънцето стават доста големи паневритмични упражнения, които се играят на една обширна плоскост. Движенията са мълчалив говор, който трябва да се изучава. И всяко движение изразява някаква идея, някаква мисъл. Движението е израз на музиката, то е една музикална форма. От всички

народи – от индуси, египтяни, асирийци, вавилонци, гърци и от сегашните народи – трябва да се вземат движения, но такива, които днес минават в нова форма. Тъй като известни упражнения, които в миналото са били прави, днес е необходимо да се променят. В Паневритмията съм дал само основните движения, само семката. И всяко движение, когато се посади, ще се развие, ще се разработи в ново движение. В окултната наука има известни движения и ако ги правиш, те действат благотворно, магически. Паневритмията е снета от други светове и трябва да се отворят очите ви, за да видите колко Същества вземат участие в нея и присъстват тук. Това, което дават тези паневритмични упражнения, никое друго упражнение не може да даде, но те трябва да се правят хубаво, по всички правила.

ДВИЖЕНИЯ НА ДОБРОТО

Веднъж след Паневритмия Учителя раздаде на участниците гевречета и, като ги разчупваше, каза:

Сега имате по половин геврек, а когато дойде Любовета, ще имате по цял.

Една сестра сподели: „Учителю, забележително е, че всякога след Паневритмия се чувстваме освежени, просветени и жизнерадостни! Цял ден сме в повдигнато състояние на духа. А някой път, когато по ред причини не играя Паневритмия, чувствам дълбока вътрешна липса.”

Учителя каза:

Тези паневритмични упражнения турят в съгласие тяло и воля с ум и с чувство, а тях четирите – в съгласие с Духа. Всичката погрешка е, че хората са изгубили връзката си с Божествения свят. Има движения, мисли, чувства и постъпки, които не са в хармония с Бога и вследствие на

това човек се отдалечава от Него. Най-мъчно е да координираме упражненията с мислите и чувствата. Щом ги координираме, всички болести ще изчезнат. Ако ти можеш да заповядваш на краката си да се обтегнат, то и на много други неща можеш да заповядваш.

Има едни движения, които наричам „движения на доброто“. Те са красиви. Когато някой извършва нещо лошо, той си служи с други движения. Движенията са важни, те определят много неща. Не можеш да направиш едно красиво движение, докато нямаш красива мисъл и красиво чувство. Някой е религиозен и казва, че не му трябват упражнения. Да, той е религиозен, но не се е научил да мисли и да чувства. Трябва да има известни упражнения предимно на мисълта, други – предимно сърдечни, и трети – предимно волеви. Всякога има опасност да се механизират нещата и това става, когато правиш нещо, без да мислиш. Например, когато ядеш, ти имаш силна подбуда – глада – и се радваш на храната. Също и при всяко упражнение човек трябва да съзнава, че ще добие нещо, и да се радва, че има нужда от това движение. Някой път правиш упражнения, а и същевременно чувстваш недоволство. Можем да дадем някои красиви гимнастически упражнения за развитие на мисленето или за развитие на някоя добродетел, но за тях трябва да бъдат подготвени хора. Еднообразната мисъл образува еднообразни черти. Вземете например търговеца: само като го погледнеш, подразбираш, че е такъв; същото е и за месаря и пр. Когато погледнеш лицата им, познаваш каква професия имат, и това механизирание не е хубаво.

Мозъкът зависи от движението на краката, ръцете и пр. Затова, като движим краката си съзнателно, можем да подобрим нервната си система и да премахнем всяко неразположение. Кракът, ръката и пр. имат свои центрове в мозъка, и като ги движим, тези центрове се развиват и нервната система се подобрява, а заедно с това се развиват

и духовните способности, понеже същевременно мозъкът е и техен център.

Когато си малко неразположен, постави ръцете си от страни на кръста с палците напред, а десния крак изтегли напред, съсредоточи мисълта си, после направи същото и с левия крак и неразположението ще изчезне. Има една магнетична, гъста, кална материя, която се натрупва в тялото и трябва да се изхвърли навън чрез гимнастически упражнения. Всяка сутрин човек трябва да се освобождава от тази набрана магнетична кал, която най-първо се набира в слепите очи и в стомаха. Орането, сеенето, копането, метенето са всевъзможни начини за изхвърлянето ѝ. А и когато търговецът вдига топовете плат, това движение има за цел да регулира енергията му.

Този, който отива да прави добро, се познава по походката. Каквото и да възнамерява човек да прави, то се познава по неговия начин на ходене. В движенията трябва да се застъпят и трите свята: физически, Духовен и Божествен.

Ще ви дам едно упражнение за ревматизъм: десният крак се изнася напред, лявата ръка се поставя на кръста, дясната ръка – върху дясното коляно. Кляка се бавно и се изправяте по-динамично няколко пъти подред. След това се изнася левия крак напред и се прави аналогичното. Когато се стъпва, трябва да се стъпва първо на пръсти и после на пета.

Съвременните хора, когато не се раздвижват, страдат от застой в малките мускули и с това се разстройва кръвообращението им. При Паневритмията малките мускули вземат участие. Музиката с движения е най-добрият масаж, тогава електричеството и магнетизмът текат свободно през слънчевия възел и през цялото тяло. Ние страдаме от неестествени движения. Болезнените движения се зараждат от застоя на малките мускулчета, а точно тези

упражнения имат за цел да ги раздвижат. Днес гимнастическите упражнения в света вървят по статичен път и затова мускулите стават твърди и на тях не им се придава живот. Хората умират по единствената причина, че мускулите стават статически, а всички части на тялото трябва да бъдат в движение. Едно разумно движение винаги е свързано с Живата разумна природа и хубавите движения носят Живот.

Когато правя паневритмични упражнения, съм концентриран, а някои само обикалят около една каса, която е пълна със скъпоценности, без да знаят как да се ползват от нея. При Паневритмията ще намерите ключа, ще отключите касата и всичко, каквото е в нея, ще потече във вас. Тези упражнения са магнетични, снемат от човека всички тревоги, освобождават го и му олеква.

Паневритмията е благословение. И е хубаво всеки от вас да учи по един ученик на Паневритмия. Необходимо е една група от братя и сестри, която да упражни паневритмичните упражнения и да ги покаже на обиколка из провинцията. Трябва да се спазват законите на физическото възпитание. Всички упражнения са един начин на възпитание, оттам ще се започне. Умът, сърцето и тялото ще разберат тези упражнения и ще ги усвоят. Във всички религиозни общества се изключват упражненията като светски, но някога първоначалните гимнастики са били духовни. Ако упражненията се правят ритмично, всякога действат хубаво, а в нашите упражнения има и ритъм, и такт. В Природата, навсякъде, където има разумен свят, се употребяват най-хубави упражнения. Нашите гимнастики имат физическо, душевно и духовно значение. Ръката в областта на китката до върха на пръстите е духовна, лакътната част е душевна, а мишницата е физическа част.

Аз гледам, че някои правят упражненията по Паневритмия не от Любов, а бързат. Не, тези няколко минути за упражнения ще ги посветиш на Бога. Дигаш ръката си и казваш: „Господи, колко хубави ръце ми даде!“ Упражненията правете с Любов, да има в тях смисъл.

В Америка имаше една мома, която като си туряше ръката върху някое дърво, то се развиваше. Тя простираше ръка и от нея излизаха сили, с които можеше да действа. Това има приложение и в Паневритмията. Когато я играете, пращайте в света една хубава вълна и хората ще живеят по-добре. С тези упражнения вие пращате в света новите идеи. Водата, когато се разиграе, върши работа, а когато се застои, не би могла да върши работа.

ДВАНАДЕСЕТТЕ ВРАТИ НА ЖИВОТА СА ОТВОРЕНИ

“Слънчеви лъчи“ и „Пентаграм“ бяха дадени наскоро, а и все още не бяха добре усвоени от всички и Учителя съобщи, че вечерта трябва да се съберем, за да ги упражняваме. Към 8 ч. вечерта запалихме силни електрически лампи на полянката и под светлината им доста пъти играхме „Слънчеви лъчи“ и „Пентаграм“. Отначало няколко малки групи, които ги знаеха добре, ги представиха пред нас, и след това всички взеха участие. После се събрахме около Учителя и започна разговор.

При първото упражнение на Паневритмията вземаш и даваш. Когато туриш ръцете си, свити върху рамената, това значи вземане, а когато са настрани, хоризонтално, това значи даване.

Второто упражнение на Паневритмията означава мир, тишина.

Когато се пее „Аум“ с движения и едната ръка се вдига нагоре, а другата се изнася назад, човек трябва да се из-

дигне на пръсти, защото те са свързани с умствения свят. Издигането на пръсти е повдигане в умствения свят.

Един брат запитва: „Какво е значението на думата „Евера“?

„Еве“ е принципът на раждането, „Ра“ е Слънцето. „Евера“ значи роден от Слънцето.

Упражнението „Квадрат“ действа много хубаво върху човека.

При упражнението „Слънчеви лъчи“ имаме въртене в кръг на единия участник около другия; това още е едно небулозно състояние, но след това се влиза в новия свят. Ти се въртиш в един кръг и обикаляш, ала дойдеш ли до същото място, казваш: „Няма ли изходен път?“. Намериш ли изходния път, радваш се, и това е изразено в упражнението „Слънчеви лъчи“. Докато се смущаваш, въртиш се като някой кон и вършееш. При „Слънчеви лъчи“ въртенето на единия около другия е движение в затворен кръг, а когато след това се заловят заедно и почнат да пеят: „Ти си ме, мамо, човек красив родила“, това е излизане от затворения кръг в един отворен свят, това е освобождение. Ще ви кажа друга една страна на песента, която се пее при „Слънчеви лъчи“: „Ти ме, мамо, за дълго време бе оставила и сега ме подхвана. Без теб страдах, какво мина през мен, какво съм страдал!“ Но тази част на песента ще изоставим – „Какво съм минал и какво съм страдал“, това ще го загърбим и ще гледаме новото.

Дванадесетте лъча на „Слънчеви лъчи“ означават, че дванадесетте врати на Живота са отворени. Те са зодиакалните знаци и в Откровението също пише за дванадесет врати. Това упражнение има две течения: артериално и венозно. Когато го изпълнявате, вие си припомняте онова, което сте учили по-рано, в миналото. Чрез „Слънчеви лъчи“ ви направих свободни и ви заведох в света на дарбите. С такава грация да го правите, че да затрепти нещо във вас

и в онзи, който ви гледа. Пристъпвайте така, като че ли не се допирате до земята. При пляскането дясната ръка ще се движи повече и тя ще отива към лявата. А след пляскането ръцете ще се повдигнат малко по-нагоре. Упражнението има ритъма на Слънцето. Българските ръченици са затворени, а това показва, че и българинът е затворен, че няма изход – това е един вътрешен процес. Българите са загубили първоначалните движения, които били религиозни, и са дошли до ръченицата, до тропането на едно място, и то бързо, но няма идея в тези бързи движения на ръченицата. Аз пожелах да дам образец на тези движения в чистия им вид, излязох на полянката, започнах да тананикам три мелодии, под които правех и движения. Така постепенно се оформиха „Слънчеви лъчи“. „Идилията“ бях дал преди повече от тридесет години и мнозина ме питаха какъв текст да я съпровожда. Отговарях, че всичко ще дойде на своето време. И ето, при тези нови упражнения – „Слънчеви лъчи“, дадох и текста на „Идилията“ – „Ти си ме, мамо, човек красив родила...“. За да мога да създам мотивите в „Слънчеви лъчи“, т. нар. отворен мотив в българската музика, съм работил цели тридесет години за повдигане на българското съзнание и за приспособяването му към тях. Това ще се отрази върху българската психика.

Който играе тези упражнения – на „Слънчеви лъчи“, ще придобие Свобода. Те ще се изпълняват в света. Оттук ще излязат инструктори. Със „Слънчеви лъчи“ поставям една основа и затова те трябва да се играят съвършено. Всички Светли същества са привлечени чрез тях. Чрез тези слънчеви упражнения ние правим основа и Съществата слизат и влизат в нас. Правим ли ги, противоречията се отстраняват, понеже упражненията неутрализират злото. А и Великите напреднали същества също ги правят. Музиката на Паневритмията и на „Слънчеви лъчи“ ще събуди душите. Чрез слънчевите упражнения Земята се прониква

от слънчева енергия. Слънчевите енергии, които слизат на Земята, се използват чрез тези упражнения, като първо ги възприемаме, а после ги изпращаме в пространството и така много същества се повдигат. Тези упражнения освобождават човека от грижи.

Движенията, които ви давам, ги има в Природата. И само движения, които са взети от Природата, са добри. А движения, които не се намират в Природата, не са хармонични и вредят на човека. Въртенето на единия участник около другия при упражнението „Слънчеви лъчи“ е аналогично на движението на Земята около Слънцето, на движението на другите планети около Слънцето и на Луната около Земята. Упражнението „Слънчеви лъчи“ трябва да се играе със специални костюми с широки като тоги ръкави, и то с пояси. Костюмите да бъдат със син, розов и бял цвят. В „Слънчеви лъчи“, когато се говори за майка, се подразбира онази Майка – в Разумната Природа. Под думата „майка“ е скрито името на Бога. Упражнението „Слънчеви лъчи“ са от светилището на посветените и са слънчева музика, слънчев говор и слънчево движение. Когато ги правите, вие сте проводници на Любовта и на Светлината и пръскате тези лъчи и идеи, за да ги предадете на света. И когато пеете думите: „Ти си ме, мамо, човек красив родила, умен да стана, добре да мисля, добре да любя. Туй животът е на Рая“, то в този момент у много хора в света почват да трептят в съзнанието им такива светли думи и идеи. Тези упражнения лекуват всички болести и недоразумения. Кракът, който се прегъва при упражненията и е във въздуха, взема слънчева енергия, а другият крак, който е на земята, дава.

Една сестра запитва: „Учителю, какво е значението на упражнението „Пентаграм“?“

Нали това упражнение се играе с пет двойки? Те означават петте основни добродетели: Любов, Мъдрост,

Истина, Правда и Добродетел в тесен смисъл на думата. Нали тези двойки се движат и си разменят местата? Това означава, че добродетелите в човека трябва да се поставят в движение. Досега само се е говорило за добродетели, а днес вече трябва тяхното приложение. Чрез упражнението „Пентаграм“ добродетелите оживяват в човека и почват да работят в него. Това е психичното действие на „Пентаграма“. Нещо повече, тази идея се праща в света и се съдейства добродетелите на човечеството да влязат в дейност. Докато не научите „Пентаграма“, няма да имате никакъв успех.

Ще ви дам едно упражнение, което се прави, когато са възникнали мъчнотии: дясната ръка се вдига нагоре с длан, обърната напред, и се протяга. Десният крак се вдига малко нагоре, а дясната ръка се спуска и се поставя върху крака, малко по-горе от коляното. Това означава Правдата и Добродетелта да се съединят в Любовта. Прави се седем пъти с десния крак и седем пъти с левия.

Друго упражнение: десният крак отива малко настрана. Дясната ръка е отпусната долу, но после се движи вляво и нагоре покрай тялото и като направи кръг, поставя се върху десния крак. Това се прави седем пъти с дясната ръка и после с лявата.

Има и други, по-сложни упражнения от упражнението „Слънчеви лъчи“, но все още не мога да ги дам, понеже не сте готови. Занапред ние ще дойдем до ред други упражнения и тези, които днес ви са дадени, са едно въведение към онези силни упражнения. Сега в паневритмичните фигури има само контури на движения, но после ще се дадат съдържанието, смисълът и подробностите. Всяка дума, музикално изказана и придружена с хармонични движения, е в състояние да внесе тласък в човешката душа. Например истински музикалният човек може да изпее думата „Любов“ с движения и да произведе нужния ефект.

Има специални движения и за думите „смелост“, „решителност“ и т. н. С движения могат да се изпълнят песните: „Запали се огънят“, „Аз мога да любя“ и др.

Необходими са курсове, лекции върху цикъла „Паневритмия“. Ще се създаде специална школа по Паневритмия, тъй като тя е носител на новото, което днес трябва да се внесе в културата.

ПИСМО ОТ ЧУЖБИНА ВЪРХУ ПАНЕВРИТМИЯТА

Една сестра от чужбина изпрати следното писмо:

Паневритмия играем на един връх, недалеч от града. Днес преваля малко дъжд и бе доста свежо. Всички, когато се върнем от Паневритмия, се чувстваме в хармония с Природата и себе си. Тогави сме много меки и силни!

Преди Паневритмията със сидеричното махало установих, че някои от нас са магнетични, а други – електрични, а след свършването ѝ измерих, че всички станаха едновременно електрични и магнетични.

На една жена, която беше прегърбена и не можеше да вдигне лявата си ръка, тъй като е само с един бял дроб, а другият е бил отстранен чрез операция, но тя редовно участваше при паневритмичните игри, вече гръбнакът ѝ се изправи и тя вдига спокойно ръката си и работи с нея. Но тя постигна тази промяна, тъй като е твърде съсредоточена при Паневритмията.

Радвам се и на напредъка на един човек, който е властен и критичен, но има добро сърце. Неговото лице се измени видимо чрез Паневритмията, устните му станаха по-нежни.

Един адвокат, който бе получил неврастения, но сега прилага всичко, казано от Учителя, и играе Паневритмия, се излекува и той вече е в състояние да води практиката си на правист.

Ние имаме желание да построим една хижа в планината и да прекарваме там по месец през лятото, както вие на Рила. Много болни и страдащи хора идват при нас за помощ, привлечени от новите идеи като от магнит. Събираме се да четем беседите и да играем Паневритмия.

Присъедини се и един друг приятел, който е капелмайстор и цигулар. Той е 50-годишен, дойде слаб и нервен, но чрез Паневритмията се обнови.

За Паневритмията образувахме малък оркестър, в който свирят един музикант, един лекар и един архитект, но понеже и те искат да играят упражненията, по някой път я изпълняваме само с пеене. Веднъж наскоро ни посети един редактор, фотографира ни и публикува снимката в своя вестник.

Много младежи ме молят да създадем обществение, както на Изгрева, където да се играе Паневритмия, да се четат лекциите, да се хранят заедно, въобще – да има средище, където да се прилагат новите методи на Учителя.

ПОЕЗИЯ, ТЕАТЪР, ХУДОЖЕСТВО

Няколко братя и сестри бяха приети от Учителя. Една сестра запитва: „Кои са основните принципи на изкуството и на поезията в частност?“

Нека нещата да се представят така естествено, както Бог ги е създал. Новата поезия е образна. Като направите едно описание на извора, който слиза отгоре, със своята

история ще напишете неща, които засягат човешкия живот. И когато човек чете за извора, да може да мисли за хората; да може веднага да направи превод. Ако бях поет, щях да опиша какво чувства камъкът и как разсъждава. Много интересни щяха да бъдат разсъжденията на камъка – докато стои, водата минава покрай него, той пита, а тя му отговаря. Ако човек вземе да пише каква да е поезия, светът ще се обърка. Поезията трябва да оправи света; поезията, това е хубавото в Живота. Докато е жив човек, това е поезия, когато умре, проза е. Глупавият човек е проза, а умният – поезия. Поезия е любящият човек, а проза е човекът, който мрази. Разочарованието, обезсърчението, неверието, това е проза, а Знанието, Истината, всички добродетели са поезия.

Една от сестрите каза: „Желая да бъда поетеса“.

Поетът, за да бъде велик, трябва да бъде благодарен за всичко.

Сестрата каза: „Аз още мърморя“.

Поезията трябва да се занимава с малките неща, но нека ги накара да проговорят. Поезията създава живи образи и картини. Цветята, когато цъфтят, това е поезия; когато вее вятърът, това е поезия; когато грее Слънцето, това е поезия. Поетът може дори да пише как храната дава подем на човека, да пише за нейното приготвяне, за огъня и огнището.

За да бъде човек истински писател, той трябва да пише с най-хубаво перо, със златно, а ако е желязно перо, което ръждясва, не би могъл да пише хубави работи. Кога перото е златно? – Когато човек престане да говори лоши работи, перото му е златно. Желязното перо трябва да стане на златно. Който иска да пише, нека първо да свърши клас по Любов. Ако съм поет, ще пиша за светлината, за въздуха, за водата, за хляба; това са реални работи. Истинският писател е в хармония с природните закони и сили.

Когато пише и дойде до едно място на затруднение, до мъчнотия, той спира, защото знае, че Духът се е оттеглил. А онзи, който не разбира, ще почне да римува, да човърка. Нека да спре, да влезе в хармония с природните закони и да се коригира, за да може Духът пак да работи. Наблюдавайте, като се задълбочите, какво ще ви каже Духът.

Един брат попита: „Учителю, какво ще кажете за вдъхновението?“

Можеш да чакаш двадесет години и нищо да не направиш, а когато дойде вдъхновението, като че ли всички художници, които са се родили досега, ти идват на помощ. И тогава за двадесет минути, за един час можеш да направиш онова, за което си чакал двадесет години. При вдъхновението иде благословение, иде Бог. Идват няколко гениални поети отгоре, кажат няколко стиха на един свой обикновен събрат и когато го подтикнат да тури името си под това, хората разсъждават: „Този е обикновен човек, а какви работи пише!“ Който иска да е поет, ще му кажем с каква храна трябва да се храни, стига да е роден поет. Роденият поет се носи на крилата на вярата и никога не пада духом.

Писането е отговорност. Написва се толкова дебел роман, а със смъртта на героя, вместо да повдигне чувствата на хората, авторът ги разрушава, и те привикват към убийства, към груби прояви и насилие. Друг автор пък поставя един от героите си в положение на крадец, който присвоява големи суми и лежи двадесет-тридесет години в затвора, след което излиза, без да се разкае. Авторът иска да изнесе лошите последствия от престъпленията, но с това нищо не се постига, а освен това и престъпленията се увеличават, убийствата – също. На съвременния свят трябва да се изнесе това, което днес е изгубено, което му липсва. Животът трябва да се изнесе

в този вид, в какъвто е бил първоначално създаден, в своята първична чистота и святост, а не в неговия изопачен вид. Трябва нов начин на писане и това е трудна задача. Светията никога няма да заобича грешна поезия, защото всички образи на поезията трябва да бъдат чисти. В новата драма, в новия роман трябва да се представи идеалния тип човек, със свещена глава, с добре развити гърди, с хармонично тяло, с правилни движения и без да е богат, където и да влезе, все добро да прави. Духовното иде в света, затова бъдещите писатели, поети, драматурзи, музиканти трябва да внесат този духовен елемент в своите произведения. Поезията трябва да описва Реалността, която изразява Живота отвътре, трябва да описва отношенията, които имат съставните неща към Центъра, към Бога! Да описваме нещата не както ги виждаме, но както са създадени, значи да ги описваме така, както ги вижда Бог, така, каквато е тяхната Божествена страна. Непроявената същественост става проявена същественост, а от последната произлиза физическата реалност. Физическата реалност е гъстата материя, а поезията описва проявената същественост. Тя описва по-висшата действителност, представя нещата във връзка с възвишеното и посочва Реалното и същественото, което е в основата им. Поезията се занимава и с ограничената същина, а физическата реалност е проява на ограничената същина, докато безграничната същина е това, което не се е проявило. Формата се изменя, разширява се, но същината не се изменя. Поезията трябва да описва и това, което не се изменя, и това, което се изменя, и да ги свърже. Истинската поезия има отношение с ясновидството. Поетът отдалече вижда нещата и ги сваля. Той долавя бъдещето, което ще стане, и го сваля. В този смисъл, поетът води човечеството.

Музиката, поезията, живописата, изобщо изкуствата, които виждаме на Земята, са отражение на Божествения свят и следователно човек може да бъде дотолкова музикант, поет, художник или учен, доколкото е във връзка с Божествения свят.

Едната от сестрите попита Учителя: „Каква полза има от това, че аз пиша поезия?“

Това са стъпала, чрез които се възкачваш към Бога. Поезията е стълба, по която човек се възкачва към Бога.

Един от братята каза: „Искаме да основем окултен театър на Братството“.

Всяка идея трябва да си изработи известна форма. Почнете оттам, докъдето са достигнали преди вас. Днес има една необходимост човечеството да се освободи от всички низши черти на животинското и да повдигне съзнанието си. Щом у човека се развие съзнание за Красота и Добро и усет към същественото за човешката душа, то всичко останало е постижимо.

Първият опит може да не излезе сполучлив; това нищо не значи – ще направите втори, трети и пр. Идеята, която имате, е хубава, трябва да се пристъпи към работа.

Преди няколко дни гледах операта „Таис“¹². В това произведение калугерът погрешно е решил да препоръча на Таис да отиде в манастир. Праща я от един затвор в друг, а той трябваше да ѝ каже да служи на Бога в света, да иде да работи за Него. За операта „Таис“ ще кажа, че е не достатъчно задълбочена, но който я гледа, и това ще му даде материал за размишление.

Една сестра каза: „Кажете нещо за художеството“.

Художникът трябва да рисува пейзажа така, че някои части от картината да са близо до зрителя, а други да се губят в далечината, за да има контраст. Не е хубаво да се рисуват цветя във ваза, откъснати и лишени от живот. Нека

се рисуват поне в саксии, а най-добре е – в естествената им среда. Художникът трябва да нарисува човека с лека усмивка. Усмивката е като зората. В най-обикновения човек, когато го посещава неговата Висша душа, лицето му, което обикновено може би има неизразителни черти, тогава съвсем променя своя израз, добива особена красота и изпъква истинският човек, скрит и дегизиран в своята обикновена форма. Именно този момент трябва да долови художникът и да го изрази, така той ще бъде художник на душата. Художникът трябва така да тегли четката, че да предава с нея онези черти от лицето на човека, които да изразяват неговото благородство или неговата чистота. Само чрез дълги наблюдения той ще може да предава с четката си вътрешните качества и добродетели на човека. В живописиста как ще туриш една линия на добродетел? Освен това нека се имат предвид и степените на добродетелта при обикновения, талантливия и гениалния човек. Чрез упражнения окото се калява. Погледът на гениалния е обърнат нагоре и е зареян някъде далече. Обикновеният човек гледа надолу, а талантливият – напред. Гениалният художник може да нарисува окото на гениалния човек.

Някой ти казва да начертаеш една линия от 10 см; ти я начертаваш, измервате я, но се налага да чертаеш доста пъти, докато сполучиш. Има хора, които отмерват на ръка: вземат 100 г, теглят и се вижда, че е толкова. Това е един усет, който човек трябва да има в себе си. Има и един друг усет – усет за време, чрез който познаваш времето; това не е чувство, а способност.

Идния четвъртък можем да отидем на екскурзия на Витоша. Всеки от вас да си носи по една тетрадка и там да се опита да напише поезия. Чистотата на планината е условие за вдъхновение.

ДА Я СЪБУДИ НАВРЕМЕ

Беше в началото на март. След лекцията на Младежкия окултен клас излязохме за гимнастическите упражнения, после се върнахме в салона, където се заговорихме за един от големите празници на Братството – 22 март, който приближаваше. Учителя каза:

От времето на равноденствието, 22 март, зависят много работи; важен е този ден.

После един брат запитва какво е нашето отношение и нашата връзка с Напредналите същества.

Хората мислят, че само ние сме в света, а когато им се отворят очите, ще видят, че около тях има Напреднали същества. Нали и мравката не знае за човека, пълзи по дланта му, без да може да го види. В растенията и в животните се проявяват висши духове – Ангели, Архангели, които ръководят тяхната еволюция. В минералите, в скъпоценните камъни се проявяват Херувими и Серафими. Изобщо, в Целокупната природа всички Йерархии са взели участие, за да се създадат нещата и за да се проявяват чрез тях.

Молекулите, атомите, йоните са все творчество на Висшите същества. Всички са взели участие в Творението и най-после е създаден човекът, който е печат на цялото Творение. В Писанието се казва: „И направи Бог човека по свой образ и подобие“, после – „създаде човека от пръст“, а сега имаме „родени от Бога“. Значи, първо има създаване по образ и подобие, после – създаване от пръст, и накрая – родени от Бога. Човечеството върви по светлия път, начертан от Ангелската йерархия, нашият ред иде подир нея. Ангелската йерархия управлява цялата Вселена и работи под Божествено ръководство. Казано е за човека:

„Направил си ме малко нещо по-долен от Ангелите“. Един Ангел няма да счита за унижение да се въплъти на мястото на човека, но ако турят един човек в ангелска форма, това ще му дотегне и скоро ще каже, че на Земята е по-добре и че при Ангелите е много деликатно за него. Понеже днес Бог внася една нова идея в света, то Ангелите желаят да се въплътят на Земята, интересуват се от тази Божествена мисъл, гледат да разгадаят какво мисли Бог и това изучават. Желят да видят как ще се развие Животът, понеже намират едно противоречие. Те си имат едно собствено разрешение, тъй като виждат грешното състояние на хората и казват: „Така и така трябва да се разреши тази задача“. А сега са свидетели, че отгоре се внася една система, която някъде съвпада, а някъде не съвпада с тяхното разрешение. Има нещо дълбоко и Ангелът се чуди по какъв начин ще се разреши тази трудна задача.

Когато говорим за културата на онзи свят, ние подразбираме всички Разумни същества, които са завършили своето развитие преди милиони години и днес направляват Космоса. Някои от тях направляват Слънчевата система, други – живота на някои планети, трети направляват отделните народи – българския, английския и др.; четвърти направляват водите, пети – растителността в света, и т. н. Според степента на своето развитие и знание всяко Същество е поело съответна служба. И всички хора са заобиколени от тези Разумни същества, които се грижат за тях и направляват живота им.

Ангелите, когато мислят, мисълта им минава през растенията и плодовете зреят. Приятно ми е да се спра при едно дърво, при един плод; тогава пред мен се отваря една картина на Същества, които мислят. Всичкото това ядене е сготвено на техния огън и аз го гледам с благоговение. За мен един плод не е проста работа – едно

много разумно Същество е работило, за да го поднесе. Светлината, която иде, е мисълта на Ангелите. Понеже те мислят, затова иде и Светлината. Ангелите разбират динамиката, техниката на Природата. Да въведеш в движение едно такова тяло като Слънцето и после с милиони години да не става нарушение, каква динамика има в това и с какви големи средства разполагат, с какви грандиозни капитали! За да се движат Слънцето, Земята и другите небесни тела с тази голяма бързина, енергията се черпи от пространството.

Има един свят на Ангели, които живеят в Рая, падналите Ангели са в ада, а човек е по средата. Добрите ангели са толкова умни и напреднали, че човек не може да си представи, че и те произтичат от човешката раса. Светлината на Ангелите е тъмнина за жителите на ада, а Светлината на жителите на ада е тъмнина за Ангелите на Рая. Знанието, което имат жителите на ада, им служи да търсят начин да измъчват човека, да си служат с инквизиция, да създават скандали вкъщи. Жителите на ада искат да ти разбъркат всички сметки, да те оставят гол-так, след това ще се намесят и в ума на сина ти и той ще ти нашепва, че с добро не можеш да живееш, че трябва да бъдеш лош и с лошо да уредиш работите си. А Божественото запазва човека. Най-низшите хора са свързани с Третото небе, а по-напредналите хора са свързани с повисшите светове. Светиите все още не са Ангели, а се готвят за такива. Ангелите са изразители на Любовта и интелигентността.

Ангелите, когато са били хора, са живеели при условия, различни от сегашните, определени за човека, защото в Живота има голямо разнообразие. Ангелите имат такава сила, че ако я употребят, биха направили чудеса, но те считат за излишно да я прилагат при оправяне на човешкия свят. Ако Ангелът направи погрешка, той ще

изчезне от Небето; той не може да направи погрешка, от която да се скрие или да се прикрие.

Един брат запитва: „Защо се говори в Откровението и в Езекиил за някои Висши същества, чийто глас бил като глас на много води, като глас на много народ?“

Защото те са колективни Същества. В Духовния свят има вътрешно разнообразие, а външно еднообразие. Тук е обратно. Когато искат външно разнообразие, Ангелите го търсят тук, а когато ние искаме вътрешно разнообразие, трябва да го търсим при тях. Във вътрешното разнообразие на Ангелите се проявява Божията Мъдрост. В ангелския език, като ти кажат една дума, то е цяла реч. Една дума на Ангелите е като една човешка реч; съдържателни са ангелските думи.

Опитната школа почва, когато се привлече помощта на Съвършените същества, които разполагат с всичко. И добрите хора всякога имат условия да влязат в контакт с тях. Така беше сапостол Петър, който бе избавен от затвора. Отношението между учители и ученици в гимназията е аналогично на отношението между тези, Висшите същества, и човека. Сега хората имат общение с Ангелите и Архангелите, а със Същества от по-висши йерархии нямат толкова. Едно сравнение: млекопитаещите имат общение с човека, ала колко пеперуди имат шанс да видят насреща си човек и да знаят, че той е такъв. Когато един обикновен човек види едно Съвършено същество, ако не е готов, ще заспи, защото не може да издържи на неговите трептения. За да го види, човек трябва да се издигне високо в своето развитие. Нали и Даниил, когато видял едно Напреднало същество, се почувствал безсилен?

Един Ангел изчислява траекторията на Земята – откъде ще мине тя след милиони години, колко хора ще живеят на нея и пр. Има работи, които Ангелите не знаят, но те са с богати познания. Един Ангел не знае що е лъжа,

защото в Ангелския свят не може да има изкушение. Като говорим за духовния живот и за Ангелите, то това, каквото ние мислим, е сянка. Животът е много велик и мисълта на Висшите същества е толкова подвижна, че ние даже не можем да я сравним с нищо. Освен това с нашите възможности схващаме един много медлен живот, в неговата най-груба проява, а не онзи всемирнен Живот. Животът е красив и за онзи, който го разбира, по-хубаво нещо от него няма. Ангелите искат да дойдат тука, понеже тук идва нещо ново, което те не знаят, и този живот тук за тях е чуден.

Един брат пита: „Ангелите имат ли скръб?”

Ангелите имат скръб, но за тях скръбта е малката радост, а радостта е голямата радост. Като гледат хората как не се чувстват щастливи и как не им иде наум да разрешат задачите си при всичкото това благо, което Бог им дава, те скърбят. Нали учителят се тревожи за ученика си и му е мъчно, когато последният не може да реши задачата. И Ангелът, като гледа човека, казва: „Как не му стига умът?” Поискай помощ от него и той ще ти помогне. Всички те имат търпение. Търпението е едно от най-великите качества на Разумния живот. Един Ангел, когато се въплъти между хората като човек, ще усети голяма неприятност и страдание, но ще си каже: „За да се запозная с тях, струва си“. Той се въплътява от голяма Любов, за да се запознае с хората, и от една страна губи, но от друга – печели. Тогава Ангелът живее като обикновен човек, с много правилна човешка форма, но вътрешно е необикновен и съзнава, че е Ангел. Ако един Ангел употреби най-малкото насилие, ще се оплете, и затова се пази от него. Като е влязъл в материята, той е изгубил силата си, много малко от нея му е останала. Например вие сте силен, но ако ви турят 200 кг на гърба, мислите ли, че с тях ще бъдете така подвижен?

Ангелът е минал през гениалността, през светийството и е отишъл още по-нагоре. Ангелите са мощни, те са служители. На един Ангел от по-горните класове може да се повери Земята и човечеството, за да ги ръководи, но геният и светията не могат да направят това.

Много Ангели и адепти, облечени в костюми на обикновени хора, се срещат навсякъде по Земята – в големите градове като Лондон, Париж, Берлин, София и др. На вид са обикновени хора, но дават насока на всички същества и са капацитети по разни въпроси. Ангелите са заети с хората, но с най-възвишените им мисли и чувства, а с подолните им чувства са заети други същества.

Невидимият свят е музика, но трябва да имаш очи и уши, трябва да разбираш езика му. За Ангелите от Първото небе животът от Второто небе е скрит и затворен, а за Ангелите от Второто небе е скрит и затворен животът от Третото небе. Всеки гражданин от Божествения свят едновременно е поет, философ, учен и музикант. Любовните писма, които човек получава, са три вида: от земните ти приятели, от Духовния свят, от светии и от ангели, които могат да ти изпратят някоя хубава мисъл. Когато те озари една възвишена мисъл, тя е дошла от тези Разумни същества. Ние сме в постоянен контакт с Ангелите, те ни носят хубави мисли и желания, изпълват ни със Светлина и пр. Навсякъде виждаме тяхното присъствие. Писанието нали казва, че едни хора нагостили Същества, които били Ангели. Щом ти дойде една светла мисъл, Ангел те е посетил. Радвай се на това; макар и да не си го зърнал, той те е посетил. Казваш, че никой не те обича; това е лъжа. Когато ти дойде една светла мисъл, значи един Ангел те обича и те посещава, той ти праща тази светла струя. Човек не познава Ангелите и не подозира, че хубавата работа, която върши, е с тяхно съдействие. Успехът ѝ се дължи на присъствието на някой Ангел в самия него.

Ти минаваш за красив, но като се сравниш с красотата на Ангелите, тогава виждаш, че си твърде малко нещо. Трябва да се радваш, че Ангелът е красив, понеже неговата красота е и твоя бъдеща красота. На индийски език „дева“ значи „ангел, чист“. Вдъхновението в човека иде от посещението на Ангелите. Когато хората живеят по Бога, тогава Ангелите ги обичат. Ангелите се интересуват от хората по единствената причина, че Господ се интересува от тях. Ако Бог бе изтеглил въплътените Ангели, досега не щеше да остане и един човек на Земята. За Ангелите хората съставляват обект за изучаване, тъй като не е лесна работа изправлението на човечеството. Обръщането на един грешник е цяло събитие за Небето и причинява голяма радост. Един Ангел, като слезе на Земята, се интересува много повече от един грешник, който плаче и се разкайва за греховете си, отколкото от един праведник, който си мисли, че е свършил нещо.

Когато Христос мина големите изпитания с пост и молитва, дойдоха Ангели да му служат. Ако човек върши Волята Божия, Ангели ще му помагат. Един Ангел е крайно внимателен, когато събужда една душа. Той гледа да я събуди навреме, да не закъснее нито една милионна част от секундата. Знаете ли какво нещо е точността? Ако не я събуди навреме, Ангелът ще дойде в едно голямо противоречие. Ангелите държат изпит чрез нас, дават им задачи по отношение на човечеството и ако ние свършим правилно работата си, и те са издържали задачата си. Когато свършените обърнат одного към Бога, той е тяхното дете. Тогава под думите „родени от Бога“ разбираме, че чрез обръщане на душите към Бога Ангелите имат деца. Иначе те нямат нужда от женитба, защото, ако я направят, ще изгубят всичко.

Миеш, търкаш пода в салона, но после, когато дойдат Ангелите да слушат Словото, всеки от тях ще ти даде

своето благословение. Ангелът разполага с много малко време, с една десетохилядна част от секундата минава край теб, оставя в теб Светлина и ти става приятно от неговата мисъл. Когато те посети, той после обикаля целия свят и посещава много хора – хиляди и хиляди. Когато Висшите напреднали същества слушат хората, те не им възразяват; слушат така, както някой професор слуша дечица да спорят върху философски въпроси. Любовта на Съществата от Невидимия свят е голяма и тяхната Свобода е голяма; значи трябва да се учим от тях.

Преди няколко дни бяхме на Витоша и някои усетиха присъствието на Светлите същества. Времето беше тъй хубаво и когато си отидоха, то пак се развали. Тези Същества слизат навсякъде, за да помагат. Трябва да намериш времето, когато са слезли да работят, и тогава да се качиш на Витоша. Искаш ли да чуеш нещо хубаво, вдигни слушалката на телефона, за да схванеш хубавото на Ангелския свят.

Една сестра запита: „Как, по какъв начин?“

Насочи радиото си и ако нямаш резултат, не се обезсърчавай. Твоята душа има резултат, но на физическото поле той ще се проектира и изяви по-късно. Горе, в свръх-съзнанието или в душата, резултатът е станал. Ако мислим с Любов за творенията на Великите същества, то ще се свържем с тях и постепенно ще дойде откровението. Първо човек трябва да живее по Бога, да изпълнява Божиите закони и тогава Бог ще го запознае с тези Същества. По-напред човек ще се запознае с Бащата и после – с другите Същества; този закон трябва да се спазва. Един ден, когато сърцата на хората се разширят, умът им се просвети и духът им се укрепи, те ще бъдат във Велико общение с всички Съвършени същества, с всички Същества, които са завършили своето развитие на Земята.

Някои от вас искат да им гадаят бъдещето. В бъдеще ще отидете при някое Напреднало същество, но бъдете

готови да възприемете неговата култура, за да я копирате. И когато разберете Божия свят, трябва да работите. Има Ангели, с които човек не може да влезе във връзка, а има Ангели, с които може. Именно тези, които дойдоха при Христа да Му служат, с тях човек може да влезе във връзка. Някои от тях са на Земята в плът като адепти, махатми и пр. и помнят своето естество. Казано е: „Дето са събрани двама или трима в Мое име, Аз съм там посред тях“. Значи, когато двама или трима са събрани с Любов, там е Христос. Гавраил и Михаил са от тези Ангели, които работят с Христа. Щом дойде Любовета, тогава човек може да влезе в общение с тях. Ще бъде, ще бъде!

Ангелите, които изпращат светлината от Слънцето, са разумни същества. Те постоянно ни говорят и трябва да привикнем на техния език, да го разбираме. Когато човек се обезсърчи или отчае, един от тези Ангели дохожда близо и му проговаря: „Не се отчайвай, не се обезсърчавай, Бог е вложил доста дарби в теб и ако ги разработиш, ще свършиш учението си с успех“.

През всичките години стенографките записваха беседите и лекциите, дешифрираха ги и извършваха предпечатната подготовка. Учителя често ги посещаваше, следеше тяхната работа и им даваше упътвания. Тогаваше често се отваряше разговор върху разни въпроси. При едно посещение записах няколко реда, които приобщавам към горната тема.

Ангелите постепенно се изкачват в по-горни стъпала на развитие, местата на най-долните ангели се овакантяват и се заемат от светиите, които ще заместят долните Ангелски класове и ще поемат част от тяхната служба. Така Ангелите се облекчават в своята досегашна работа и им се възлагат по-отговорни задачи. Светиите се учат при Ангелите как да помагат; те са ученици на Ангелите.

РАЗГОВОРИ НА ПЛАНИНАТА ИДА

ТРАНСФОРМИРАНЕ НА ЖИВОТА

Екскурзията се състоя на 31 април 1926 г. Тръгнахме за Витоша откъм с. Драгалевци. През тези години пътят ни минаваше оттам, понеже тогава все още живеехме в града. А от 1928 г. отправната ни точка беше Изгрева и минавахме през с. Симеоново. Когато пристигнахме на Ел-Шадай, изпълнихме гимнастическите упражнения, след това се събрахме около Учителя и изпяхме няколко песни. Почна разговор, в който Учителя каза:

Силни бъдете и не бъдете страхливи. Човек става силен, когато впрегне страха на работа. И страхлив да си, щом служиш на Бога, ти си силен.

Една сестра попита: „Ще ни гонят ли?“

Не може да се повтори това, което сте минали. Във времето на Богомилството вие сте били доста гонени, пържени и стъргани. Сега само малко е останало. Злото трябва да нарее до своето пълно развитие, че тогава да се излекува. Днешният ден преживейте хубаво и за утрешния не мислете. Вие носите страх от миналото, но вече няма да ви горят. Говорете, не бойте се. Този, който ви обича, ще върви с вас. Любовта, като види погрешки, лекува ги. На Земята трябва да те намрази някой, за да те обича друг. Един човек, който те обича, може да те лекува, може да те учи. Най-голямото изкуство е човек да обича.

Една сестра попита Учителя: „Можем ли да обичаме, без да бъдем обичани?“

За да обичаш някого, трябва дълго време да си живял с него, та да се образуват връзки през вековете. Не може в първия миг да се срещнете и незабавно да се обикнете, защото тогава има само една слаба връзка. За да се очисти Любовта, трябва да се освободим от всички онези

еротични понятия. Светът е пълен с най-нечисти образи. Който люби, не губи, а който не люби, дважд губи.

Във всеки момент трябва да знаете две неща: дали изпълнявате вашата воля или Волята Божия. Ако сте готови да служите на Бога, Той може да трансформира живота ви. Той моментално ще трансформира най-нечистия живот и ще приличате на един скъпоценен камък. Инак ще падате и ще ставате и ще ви убеждават, че ви трябва опитност. Любовта е закон, който действа без закон.

Дето се говори в Книгата на пророк Еремия за Моава, че мъжете си стрижели брадите и били с плешиви глави, става дума за днешната епоха. Нали днес си стрижат главите и много хора са плешиви. Също така, дето се казва на друго място, че Бог е излял Духа Си върху тези, които си стрижат брадите, се отнася за днешната епоха. Днешната материалистична епоха ще се замести с друга епоха – духовна, в която Бог ще се прояви.

ОБНОВА, ОБНОВЛЕНИЕ, ОБНОВИТЕЛИ, ОБНОВИТЕЛНИ

На 3 май 1926 г. беше вторият ден на Великден и направихме екскурзия до Витоша. Учителя всякога ни извеждаше на Витоша през втория ден на Великден.

Пристигнахме на Ел-Шадаи и първо направихме молитва. След това изпълнихме следните гимнастически упражнения: седнахме на тревата в кръг около Учителя с крака, прострени напред.

Първо. Ръцете – изнесени хоризонтално напред. След това те се поставят с върховете на пръстите върху пръстите на краката. После ръцете се движат отстрани на тялото и нагоре до над главата. Следва тяхното връщане към пръстите на краката. Това упражнение се повтаря няколко пъти.

Второ. Ръцете – изнесени хоризонтално напред. След това се поставят върху коленете. После ръцете се движат отстрани на тялото и нагоре до над главата. Следва тяхното връщане към коленете. Това упражнение се повтаря няколко пъти.

Трето. Двете ръце се поставят върху слънчевия възел, съсредоточаване в енергията, а след това ръцете се поставят отзад на кръста, като също е необходимо специално съсредоточаване.

Четвърто. Едната ръка се поставя на слънчевия възел, а другата – на гърлото. След това се разменят ръцете.

Пето. Поставете двете си ръце върху слепите очи.

Шесто. Едната ръка се поставя върху коляното, а другата – върху гърдите на отсрещната страна. След това ръцете се поставят обратно.

Тези упражнения са за развиване на чакрите: при сърцето, гръкляна, слънчевия възел и третото око. Те трябва да се правят точно, без погрешки.

Чакрите трябва да се хранят и да се развиват с известни енергии. По някой път върху тези органи се натрупват отрицателни енергии. Вие всички сте усещали при слепите очи една тежест или че паметта ви е обременена. Тогава направете тези упражнения и вижте дали можете да снемете тази натрупана енергия надолу, понеже тя е понизша и трябва да слезе към стомаха и оттам да се прати през краката и пръстите навън.

Когато космите станат много дебели, тогава изпращаме повече енергия и задържахме по-малко. Хора с дебели косми са груби. Защо? – Защото са съвсем бедни на енергия. Когато космите са тънки, те спестяват тази енергия. Космите трябва да бъдат и гладки, за да може да се препраща енергията.

Тези упражнения са като молитва за облагородяване на енергиите. В това състояние, в което се намирате, без такива упражнения не бихте могли да се развиете.

Във всички школи се е отдавало важно значение на положението, което се заема при молитва. Индусите практикуват т. нар. индуско сядане: двата крака един под друг. При такова положение на краката ръцете могат да опират земята или да се поставят върху колената, или пък дясната ръка се поставя на главата отстрани, а лявата ръка се полага върху коляното, а после те може да се разменят. При всяко положение имаме и различни резултати. Това е цяла наука. Колената са с положителна сила, свързана с Природата. Когато поставиш ръката от дясната страна на главата, а лявата ръка – върху коляното, образува се цял кръг. Индуското сядане не е кръстосване – краката се поставят не кръстосани, а успоредни: левият крак е в ъгъл под коляното на десния крак, а петата на десния крак е под пиццала на левия и обратно. Това не е турски начин на сядане. Ако ги кръстосаме, ще имаме лоши резултати, а при правилен начин на сядане ще настъпи в нас мир. Когато имаш лоши желания или безпокойства, при такова индуско сядане ще навлезе мир. Когато поставяш ръцете си по един от горните начини, ще се успокоиш и ще можеш да възприемеш това, което ти телеграфират от Невидимия свят. Хубаво е първо да опреш с ръце земята, след това да ги поставиш върху колената, а после ще слушаш. Но няма да се влияеш от похвалите, които могат да ти прошепнат от Невидимия свят.

Какво влияние има колениченето? Като гимнастическо упражнение сядането на колене е добро, но не и за религиозно упражнение. Това е изкривяване на едно учение, защото Земята е положителна, колената – също, и когато дойде положително с положително, те ще се отблъснат. Тези, които се молят на колене, не са прави.

Упражнение за обнова. Това упражнение да се прави в такъв слънчев ден като днешния. Легнете на земята по гръб с двете ръце под главата. Главата е насочена на север; при това дясната ръка е отдолу, а над нея се по-

лага лявата. Дланите и на двете ръце са обърнати към главата, а гърбът на дясната ръка се допира до тревата. При такова упражнение човек се обновява. Ще лежите, докато прочетете от 1 до 72, и след това ще станете. Седемдесет и две, това е мярката. Така човек може да приеме запас от много магнетизъм – толкова много, че може да помага на другите. В града всеки един от вас се тревожи от много неща и губи сили. Вследствие на изтеглянето на такива сили от човека се явява неврастенията. Това упражнение не бива да се прави там, където са стъпвали много хора, тъй като там има много електричество и не е чисто влиянието. Това упражнение може да се направи и в стаята, но на леглото, а не на пода.

Малкото, което запомните, упражнявайте го и то ще ви принесе полза. Упражнявайте се сутрин, на обед или вечер. Тези упражнения ще ги пазите за вас, те съставляват една наука и ако ги погрешите, ще затворите ключа. Най-първо опитайте вие тези неща, а щом забогатеете, тогава давайте на всички. Но преди това чакайте, докато потечете като една чешма. Щом Природата ни направи съпричастни на своите блага, тогава можем да даваме. Това са нейни подаръци, могат да се прилагат.

Ще ви дам едно **Упражнение за обливане с цветовете**. Получете седемте различни цвята чрез призма. Концентрирайте се над червения цвят, след това мислено си представете, че се обливате с него. Това направете в понеделник три пъти: сутрин, на обед и вечер. След това направете същото във вторник с портокаления цвят и така нататък – до неделя включително.

ОМ-ОМ-АУМЕН

На 6 май 1926 г. нашата полянка на Витоша отново ни прие. След гимнастическите упражнения седнахме около Учителя и започна разговор.

Ще ви дам едно упражнение: с лице се обръщате към изгряващото Слънце и го поглеждате, след това се обръщате с гръб към Слънцето и си затваряте очите. Веднага забелязвате, че се образува една точка, която почва да се движи нагоре и да се смалява, докато се изгубва в посока нагоре. После пред вас ще видите една звезда, която мени своите цветове, които преминават един в друг. Тази звезда ще се превърне в един Ангел, който ви поглежда и се отдалечава така, като че ли облаци го закриват. И той ще изчезне от погледа ви.

Преживяването на Вярата създава особен цвят в човешката аура. Също така и преживяването на Любовта, Надеждата, Правдата и Радостта. Силни думи са тези, които при изговарянето им дават този цвят, който има и съответното преживяване. Например изговарянето на думата „вяра“ не дава същия цвят, както самото преживяване на Вярата.

След това Учителя ни поведе към полянката срещу първия заслон, откъдето се вижда Рилската верига. Седнахме в кръг около Него. Заслушахме се в течението на една вада. Учителя каза:

Тази местност е местност за култура. Тук има много магнетична сила. И тази енергия трябва да се използва.

Ние, хората, живеем като затворници. Всеки страда, всеки е чужд за другите и целият живот е изплетен от тъги и скърби, смехът е само на повърхността и когато я разбуташ, ще видиш разочарование. Но благодарение на

Невидимия свят утихvat бурите. Праведникът, щом се затъжи, ще литне да иде на Слънцето. Деня ще прекара на Земята, а вечер ще иде на Слънцето. Праведниците имат такива съобщения: литват, отиват нейде високо и когато се върнат, имат съзнание за преживяното.

Учителя обтегна ръце и каза:

Има закон: обтягането на ръцете всякога поставя човека във връзка с теченията в Природата, а при свити ръце няма такъв контакт. Тези сили на днешния майски ден са извънредни. Такива моменти, когато праната приижда, може би е възможно да имаме само един път на годината.

Когато правите тези упражнения, които ви дадох миналия път на Витоша, трябва да сте в приятно настроение и да си представяте, че животът ви е напълно уреден.

Ще кажа няколко допълнителни обяснения към Упражнението за обнова: по време на това упражнение дишайте дълбоко. След всяко броене до 72 ще се изправите от кръста нагоре и, седнали на тревата, ще си допрете ръцете до пръстите на краката.

След това направихме упражнението Индуско сядане, за което Учителя говори миналия път на Витоша. Заели позата индуско сядане, под умелото ръководене на Учителя направихме следното:

Позиция – индуско сядане.

Първо. Лявата ръка положете върху лявото коляно, а дясната – върху дясната страна на слепите очи. През това време вдишвайте дълбоко и при задържането на въздуха ще мислите върху нещо възвишено, а когато издишвате, освобождавайте мисълта си. След това поставете лявата ръка върху лявата част на слепите очи, а дясната – върху коляното.

Второ. Поставете двете ръце върху колената и мислете върху най-хубавото. Така ще се урегулират всичките ви енергии.

Трето. За почивка поставете двете ръце пред себе си върху земята.

Четвърто. Направете леко тупане върху гърдите с двете ръце. Това е един силен контакт за регулиране на белите дробове и на техните енергии. Упражнението се отразява много добре, дава едно освежително състояние на човека. Това леко тупане едновременно с лявата и с дясната ръка дава електричество и магнетизъм. Когато някой е неразположен, може да направи упражнението, за да настъпи промяна.

Чрез тези упражнения всички подпушени енергии се канализират и човек се подмладява. Когато правим всяка седмица тук по едно упражнение, ще има голям резултат. Но това не са упражнения, които се правят често. Правят се с почивки. Те влияят за духовното и физическото подобрене.

След това изпяхме „Аум“ със следните движения:

Ръцете се движат отдолу нагоре и през това време се изпява веднъж „Аум“. После ръцете се връщат в първоначалното положение долу, като се спускат отстрани на тялото, и през това време се изпява за втори път „Аум“. При третото движение ръцете се издигат пак нагоре и се изпява за трети път „Аум“. При четвъртото движение ръцете се свалят постепенно отстрани до първоначалното положение, като се изпява „Ом-Ом-Аумен“.

ВСИЧКО Е ЗА БОГА

На 1 ноември 1926 г. рано сутрин потеглихме през Драгалевци. Когато минахме водениците на селото, хванахме една височина вляво от реката и минахме една стръмнина, която някои братя и сестри бяха нарекли „Вади душа“. Над нея има една полянка, обрасла

с висока трева, на която винаги се спирахме, за да си отдохнем. Тази полянка кръстихме „Зеленка“. Докато бяхме на „Зеленка“, Учителя каза:

“Вади душа“ трябва да се нарече „Буди душа!“. А бива-кът ще се нарича „Ел-Шадай“, което значи „Истинският свидетел“.

Една хапка хляб, една глътка вода, един слънчев лъч са незаменими, когато са навреме.

Един брат каза: „ Някои от дарбите, за които го-вoryят окултните науки, съвременните хора откриха чрез техниката. Например безжичния телеграф, теле-фона, радиото“.

Додето се изработят потребните органи в човешкия организъм, отвън се създадоха тези апарати. Това е едно преходно състояние, а после самият човешки организъм ще развие тези органи в себе си.

Тук за окултните ученици има много хубаво условие, че край София се издига Витоша. В това отношение Ви-тоша е незаменима. В Берлин, в Лондон, в Париж няма та-къв акумулатор на енергии. В Ню Йорк една улица е дълга 40 км, а от София до Витоша няма и 10 км.

Днес си в отпуск; ще дишаш чистия въздух на плани-ната, ще си похапнеш, ще се помолиш, а утре друго ще правиш. Днес ще се поразходиш, ще пиеш вода, ще се рад-ваш на Слънцето, а за утре ще ти дадат друга програма, ще те пратят на нивата да ореш, а на третия ден ще те пратят на лозето да копаеш. При Господа службите постоянно се менят. Първия ден щом работиш една служба, на вто-рия ден ще работиш друга. Само като мениш службите, ще прогресираш.

Като стигнахме Ел-Шадай, след кратка почивка изпълнихме гимнастическите упражнения. Към 10 ч. започна разговор.

Каквото има човек, да го посвети на Бога за Слава Божия. Това да бъде тайно в душата му. Този идеал – „Всичко е за Бога“ – с нищо да не се заменя. Изгуби ли се, заедно с него ще се изгубят и всички други идеали.

Когато ти спазваш Божиите закони, Бог те благославя, дава ти познания, отпуска ти кредит навсякъде, казва на хората: „Подкрепете го, този е Мой служител“. И всички хора ти се радват.

Ще ви поставят на изпит. Изпитанията са градуси, които показват докъде сте стигнали в своето развитие. Изпитанията могат да бъдат всякакви: един човек ще ти даде пари назаем, ще си направиш къща и после ще те оплете и ще се видиш в чудо; или пък ще станеш пръв министър, после ще влезеш в затвора и ще те пуснат, лишен от граждански права.

Глупав е всеки човек, който греши и не поправя погрешките си. Глупавият човек всякога търси лесните работи, той не може да свърже причините и последствията. Ти имаш желание да му направиш една услуга, да го пратиш да се образова, но той не знае за това, открадва от теб петстотин лева и избягва. Какво ще направи с тях? Ще ги изяде и ще остане простак. Той не разбира, че с това компрометира доверието на околните, не вижда последствията.

И в Духовния свят се започва първоначално с началните букви. По някой път хората нямат търпение да чакат и като придобият малко знание, самозаблуждават се, мислят, че всичко са научили, и не научават същинското знание. Щом отвориш своето светилище пред невежите, щом продадеш своя Господ за нищо и никакво, ти като Самсон ще събориш стълбовете на зданието и то ще те смачка. В Божествената градина, щом нарушиш известна добродетел, веднага едно цвете изсъхва. И когато поправиш погрешката си, това цвете пак се разцъфтява. Когато нару-

шиш известна добродетел, в Духовния свят едно растение, което съответства на тази добродетел, изчезва. После, когато проявиш тази добродетел, това растение пак се явява. Това не е въображение, това е реално.

Когато казва някой, че не живеем добър живот, това е старото; такава мисъл да не стои в ума ви. В съзнанието ви трябва да стои новото. Погрешките на човека за мен не съществуват, за мен съществуват само хубавите, Божествените неща, които той съдържа в себе си.

Гледаш, че една душа страда; хубаво е да ѝ помогнеш, но щом ѝ помогнеш, тя трябва да се научи да не се връща пак назад в стария живот. Това е опитната страна на Окултната школа – всеки иска да му се даде малко нещо да работи. Това е една хубава и красива наука, така той ще се подмлади. Безсмъртието е за в бъдеще. Безсмъртното тяло сега се гради и щом се съгради, ще дойдат Разумните и ще ви въведат във владение.

Докато човек служи на греха, той е роб. Докато човек служи на безверието, съмнението, омразата, те са го заробили. В окултната наука за пробуждане на съзнанието ученикът се въвежда в Истинския път, за да стане достоен за изкупление.

В света има благородни хора. Една селянка цял ден работила на нивата, била твърде уморена, но когато се върнала вкъщи, заварила гост, поляла му да се умие, омесила му погача. Макар и уморена, тази жена посрещнала Господа. Вземайте пример от хубавото, откъдето и да иде то.

Един брат каза: „Учителю, кажете нещо по френология“.

Най-напред ще разгледате контурите на главата, за да видите към кой тип спада. Има седем типа глави. Онези, които не са запознати с типовете, не могат да ги различат. По някой път по лицето има известни наслоявания, които опорочават типа. Да, има опорочени типове. Има

лица, отрупани с мазнини. Аз наричам лице това, което е създадено от мисъл, чувство и воля. Под думата „воля“ разбирам всички неща, които могат да се реализират. Дето волята работи, нещата трябва да се реализират. Дето чувствата работят, това е приготвяне, съдържание. А мисълта е извор, откъдето нещата се черпят.

Една сестра запитва: „Дали в този живот ще се види това, за което говорите?“

Трябва едно приготвяне отвътре. Някои може би в този живот, а някои може би в следващия живот ще видят това. Онзи и този живот е все едно, когато съзнанието не е прекъснато. Но когато съзнанието се прекъсне, тогава човек е умрял. Сега са последните времена на света. Всичко старо си заминава. Няма да се мине дълго време и този век ще завлече всичко овехтяло. Всички философствания, всички науки трябва да се видоизменят. Бог е решил така. Има вече турен план. Човечеството не може да живее в тези дрипели. Кармата на европейските народи е назряла. За цяла Европа иде голямо наказание, понеже има омраза, злоба и непримиримост. Сега пак правят приготвяне за нова война. Този катаклизъм, който ще дойде, ще бъде социален и природен. Всички религиозни форми ще изгубят смисъл. Невидимият свят е решил, въпросът е решен, има си програма. И като се натисне бутонът, всичко е свършено. Как ще го предотвратиш? Германия за петте милиарда, които взе, сега плаща сто и двадесет милиарда.

В бъдеще ще дойдат нови души, които сега седят в пространството, в Рая. Сегашното поколение ще загине, то няма да има дял. Вас защо ви извикват? – Вие ще имате дял в бъдещата култура. В Невидимия свят има хиляди, милиони души, които са напреднали и ще дойдат на Земята, ще турят ред и порядък. Те ще ви кажат: „Ето, това е Животът!“. Човек, който не иска да служи, ще бъде задигнат.

Хората, които ще са в управлението, съвсем ще се изменят, ще стане промяна в тях – вселяване. Апостол Павел казва: „Аз не живея, но Христос живее в мене“. Ще станат големи преобразувания и виждаш, че този човек е вече съвсем друг. Целият XX век ще бъде век на приготвление.

Сега външните връзки организират хората. А в Новата култура вътрешните връзки на съзнанието ще ги организират.

Един слон върви, а няколко кучета тичат около него и го лаят. И той, като хване с хобота си някое от тях за краката, повдигне го малко във въздуха и пак го остави. Това е педагогическото възпитание на слона. И това куче като хукне! Сегашните хора се опълчват против Бога, говорят това-онова за Божественото учение. Ние не служим на народа, не служим на човечеството, ние служим на Бога. Народът щом обича Бога, ние служим и нему.

Напуснахме Ел-Шадай, тръгнахме лека-полека нагоре и се спряхме на една красива полянка, намираща се вдясно от шосето, малко под хижа „Алеко“. Беше станало 1 ч. по обед, времето беше хубаво, слънчево. Почна разговор.

Един гениален човек е като дете – на всичко вярва и прави опит. Например пада ябълка; тя казва на гениалния човек: „Я ми кажи защо паднах?“ И той започва да работи и открива един философски закон. Методите ще дойдат, те не могат да се кажат изведнъж.

Един брат каза: „Искаме да служим на Бога“.

Важно е, че у вас има добра воля да служите на Бога. После ще дойдат методите. Усилете това желание още повече.

Не осигурявай себе си, защото сигурността е вече едно ограничение. Не осигурявай човека, понеже този човек, който се осигури, губи вяра в себе си. Някои питат: „Как

ще прекараме живота си?“ Казвам: на Земята ще прекараш живота си много хубаво. Толкова милиона зайци са осигурени, че какво има да се плаши човек? А ние се плашим от сянката си.

Искаш да служиш на Бога, ала завърши ли Неговото училище? Един религиозен човек, един духовен човек трябва да посвети живота си на учене.

У човека има дарби, които той не съзнава. Някой път човек е в голяма опасност и тогава се развиват дарбите му. Случват се такива неща: например, намираш се някъде в една засада, у теб се събуди разумното и изведнъж, за една десета от секундата, ти дойде един план как да се измъкнеш оттам. Иначе с години не би намерил този план. И когато го изпълниш с най-изкусна стратегия, в дадения случай си разрешил една гениална задача и се чудиш как си се избавил. Тъй че в човека има скрити заложи.

Когато Провидението повика един човек да работи, то знае какво може да свърши той. Провидението избира тези, които имат добра воля. А онези, които още служат на себе си, то ги оставя.

Прекарахме няколко часа на тази полянка, заобиколени от борови гори.

НАЧАЛО ИМА, НО КРАЙ НЯМА

На 8 ноември 1927 г. стигнахме на Ел-Шадай към 8 ч. След гимнастическите упражнения към 10 ч. се събрахме около Учителя. Изпяхме няколко песни. Прочетоха се няколко страници от една беседа. След това една сестра прочете един поетичен откъс и почна разговор.

Ние говорим за Любовта, нищо повече. Други се занимават с доброто, със злото, с жертвата и пр. Който иска да научи доброто, злото, жертвата, женитбата, политиката, нека иде да се учи в света. А който иска да учи Любовта,

да дойде при нас. Един скъпоценен камък струва повече, отколкото всички други камъни. Никой няма да постави последните за украшение. Една душа, в която е пробудено съзнанието, Любовта, е скъпоценен камък. Щом имате Любов, вие сте скъпоценен камък и някой Ангел ще ви тури на ръката си. Любовта свети, издава Светлина. Когато човек не свети, той е обикновен камък. Любовта е извън времето и пространството. Тя не е във времето, но можеш да я почувстваш в един момент. Ти във време и пространство констатираш Любовта, но най-славното в Любовта е това, което е извън времето и пространството. Тогава ти имаш съзерцание за цялото Битие и виждаш Бога във всичката Негова пълнота.

Любовта осмисля нещата. Тя ще осмисли Живота по всички посоки и ще даде това, което човек желае. Ще даде възможност на душата да се изяви и тя ще се задоволи. Щастието ще бъде само външен израз на Любовта. Щастието няма да реализира цялата програма на Любовта, защото всичко не може да се реализира още, а само част от програмата. В Любовта абсолютно никой не може да те измами; това е велик закон. Ако кажете, че някой ви е измамил в Любовта, това не е вярно. Ти казваш: „Колко съм нещастен!“ Ти си нещастен в чувствата си, а не в Любовта. Тогава ще кажеш: „Нещастен съм в своите чувства, а щастлив съм в своята Любов“. – „Защо?“ – „Защото Любовта, която имам, никой не може да ми я вземе“. Сега казах нещо много хубаво.

Законът за злото, за доброто, за женитбата, за политическото убеждение е учение за света – и там се учат. Законът за Любовта, това е Новото учение, това е Новият живот. Новият живот почива само върху един принцип.

Любовта ще дойде в света, ще се въплъти и ще спаси света. После тя ще се въплъти в Мъдростта и ще видите образа на Любовта какво нещо е. Като погледнете Лю-

бовта, ще забравите всичко и ще изскочи от вас всичката грозота на живота – грях и страдания.

Животът, великото в света сега започва. Колко безполезни живота са минали: градиш – рухне, градиш – рухне, и най-после се намериш в голямо противоречие. Това, което човек е желал, трябва да се изпълни, то е Божественото. И трябва да се изпълни повече, отколкото е желал. И това ще дойде. И то няма да бъде един фантастичен живот, а най-реален, и ще казвате тогава: „Едно време бях сляп, сега вече виждам“. Сега ще се насърчавате – това, което ви казвам, не е само за утешение. Това са реални работи, хубави работи. Едно време се казваше: „Молете се един за друг, за да изцелеете“. А в Новото учение се казва: „Любете се един друг, за да живеете“. Ще бъде това! И то не е за целия свят, защото в тази, третата фаза, в третия Адам, най-напред ще се събудят само най-напредналите души. Наричат го Първо възкресение. Това са избраните души, които ще станат подтик. Защото ще има хора, които след хиляди години ще се повдигнат, а други ще има да останат с векове, защото с векове трябва да се работи, за да се преобразува съзнанието им. Ние говорим за напредналите души, които ще реализират Царството Божие на Земята. Царството Божие начало има, но край няма. Когато дойде пролетта, Слънцето се премества, топлината се повишава, реките се повдигат и цветята почват да растат. Навсякъде става промяна. И в човека става промяна. Благата на хората са в Божиите ръце. Работете разумно, не бива по буквата на закона да се водите, а по духа на нещата.

Разговорът се прекъсна, беше станало време за обяд и седнахме на полянката, като образувахме традиционното колело. Гледката беше величествена, всички бяха в един ум, в едно сърце, в една душа. Една вътрешна връзка ни обединяваше в едно цяло. А наоколо се издигаха

планинските върхове, които допълваха картината. Към 2 ч. след обед се събрахме около Учителя и разговорът продължи:

Някои казват: „Трябва да бъдем вегетарианци“. Иди при овцете да се научиш. Някой казва: „Трябва да ядем месо“. Иди при вълците да се научиш. Някой казва: „Трябва да бъдем щедри“. Иди при овцете да се научиш. Това са символи. Вегетарианството означава кротост. Който иска да научи кротостта, да иде при добрите хора. Човек трябва да бъде алхимик, трябва да разбира състоянията на материята. Чрез алхимическия огън трябва да овладее материята, да има реторти.

Някоя оса, когато попадне на мед, полепват ѝ крилата и краката, тя вижда, че нещо чуждо има върху себе си, иска да се освободи от него. Това, което е обичала, сега е препятствие в живота ѝ. Да направя превод: това означава едно подхлъзване в живота и това, което е изглеждало хубаво, сега причинява големи страдания.

Светът е на изпитание и изпитанието е общо. Вие сте дошли в течението и тези силни вълни вас засягат. Трябва да се разбере сегашният живот, понеже е плод на цялото минало. Трябва да се извлече добър урок, за да не се повтаря. Вие ще бъдете щастливи, но не веднага. Понеже щастието е едно велико благо, Бог го задържа за най-послед. Вие сте вътре в щастието, може да бъдете щастливи и сега, може да бъдете нещастни и сега. Злото и доброто се борят, но в края на краищата доброто ще вземе надмощие.

Атлантида е била няколко пъти преустройвана. Според съзнанието на хората се е преустройвала и Земята. Формите на хората са потънали в Атлантида, благонадеждните са се избавили. Вие бяхте от последните. Доколкото се пробужда съзнанието на човека, дотолкова той влиза във връзка с по-светлите съзнания. Трябва да се разбира психологическия закон: страданията, които имате,

са приготвени преди хиляди години. Така че животът е израз на миналото и няма какво да се сърдим. Всеки човек сам се е вързал кармично. Това вѐже, с което са те вързали, ти си го направил. Оръжието, което си направил, дал си го на твоите неприятели. Оръжието, с което твоят неприятел те напада, ти си го приготвил и сега с доброто ще изкупиш своята погрешка. Когато Петър присъстваше, Йоан мълчеше, но когато Петър си отидеше, Исус много говореше с Йоан. Йоан беше носител на Любовта. Когато протича водата, иска ли разрешение? Когато вятърът духа, иска ли разрешение? Така и ние не искаме разрешение, защото Словото тече. И да искате да го спрете, не можете, винаги извира нова вода отвътре.

Една сестра каза: „Искаме да знаем нещо за Мелхиседек“.

Много искате. Той бе по-голям от Авраам. Някой път, когато му дойде времето, ще ви разправя за Мелхиседек в някоя беседа.

Трябва да разберете какви роли сте играли в живота. Това е цяла история. Били сте в Египет, в Палестина, в Асирия, в Индия, в Атлантида, в Лемурската раса като черни. Това е история на далечното минало, една велика, красива история и всички връзки между хората не са образувани сега, те не са нови.

Трябва да са отворени очите ви, за да видите как ви изкушават: от лявата страна са тъмни същества, а от дясната – Светли. Тъмните ти обещават: „Това ще ти дадем, онова ще ти дадем“. Борба е това. Ти решиш нещо, а те създават спънки. Ако разсъдъкът у човека е силен, той трябва да се води по ума си. А ако пък разсъдъкът е слаб, а интуицията е силна и сатурновата линия е добре развита, тогава да се води по интуицията. На някои хора върви по интуиция, а на някои – по разсъдък. Но има и Божии Промисъл, има и други заинтересовани, не сме само ние. Има заинтере-

совани Висши същества и те работят. Това е в техен интерес, инак работата е изгубена. Някой път виждаш цял сноп Светли духове и когато се явяват, идва и цяла тъпна черни духове от ада и ги засенчват. След това друга вълна Светли духове идва на помощ. Казано е: „Борба непрестанна е този наш живот“. Не е лесна работа. В края на краищата доброто ще възтържествува, победата е на негова страна.

Една сестра каза: „Защо не успяваме в много наши начинания?“.

Аз зная причината за вашия неуспех: вие работите отделно, лично и затова не ви върви. Законът на изобилието е колективен. Вие се изолирате и затова не ви върви. Колективно трябва да се работи.

За да действа законът Опуленс – законът на изобилието, човек трябва да е наближил ликвидирането на своята карма. Тежката карма препятства на този закон.

ПЛАНИНА НА ЗНАНИЕТО И САМОУСЪВЪРШЕНСТВАНЕТО

На 24 януари 1928 г. стигнахме на Зеленка в 8 ч. Спряхме за малко на променената до неузнаваемост полянка, вече загърната с бяло кожухче, обляно в януарски лъчи. Над главите ни се носеше синьо небе, а пред очите ни се плискаше в млечно море от гъста мъгла цялото Софийско поле. Два противоположни свята. Учителя каза:

Можем да направим следното сравнение: тук сме в Онзи свят, а всичко долу е в ада. Сега нам ни показват какъв е законът. В горните пластове има светлина, рай, блаженство. Всички тъмни сили от върховете са пропъдени надолу.

Сега приятелите, които са позакъснели долу по пътя, ще кажат: „Що ни трябваше да тръгваме, в такава мъгла ще бъдем днес!“ А които са в града, ще кажат: „Добре, че не отидохме на Витоша. В такава мъгла каква екскурзия ще бъде?“. Това показва, че когато са в обикновения живот, хората трябва да знаят, че над тях има един красив живот. И още, че колкото повече се качваме, толкова по-радостен и по-красив става Животът.

Това слънчево време означава, че много Светли духове са слезли от Невидимия свят. Можем да направим следното сравнение: тук е Умственият свят, в мъглата е Астралният свят, а земята под краката ни е адът.

Напуснахме Зеленка и потеглихме по шосето. Скоро стигнахме Ел-Шадай. Там се поведе разговор с Учителя. Той каза:

Да си представим, че сме един затворник със златни вериги на ръцете и краката. Ако дойде някой човек, за да ти ги сваля, щом получиш свободата си, на драго сърце ще му ги дадеш, като кажеш: „Даром да ти са! Дай ми само свободата!“ Хубаво е да се събуди съзнанието на човека. И този свят, и Онзи свят не са лоши.

Днес времето е тихо, но ако имаше буря, виелица, не щяхме да можем да говорим, щеше да бъде този свят, а не Онзи свят. Сега започваме да пренасяме Онзи свят в този свят. Материалите от Онзи свят ги пренасяме в този свят.

Как трябва да живее човек на Земята при сегашните условия? – Една доста трудна задача, която трябва да се разреши по много умен начин. Когато облечеш една дреха и не си доволен, тя непременно ще се закачи нейде на някой трън и ще се скъса. И когато направиш къща и не си доволен, тя бързо ще се развали. Ако къщата ти има някой недостатък, не бъди недоволен; когато направиш втора къща, ще туриш тази прибавка, която е липсвала

при първата. Когато мечката е доволна, тя се разхожда като царица и никой не я закача. Но щом стане недоволна от живота, тогава дохождат ловците, мерят се в козината ѝ и казват: „Чакай да ѝ вземем дрехата“.

Ние живеем в един век на интензивна дейност. Има принципи и методи, но ние не ги прилагаме и страдаме. А един човек, който върви по Божието разписание, накъдето отиде, навсякъде е добре, не закъснява. Човек трябва да има присъствие на Духа – това е най-трудното нещо. Но ако нямаш присъствие на Духа, лошо е.

Една сестра каза: „Учителю, сега съвсем ми е ясно, след като ни говорихте, а преди не ми беше ясно“.

Но колко много въпроси има още, които не разбирате, и те ще се появят по-после във вас, за да ви се изяснят. Някои, които са били много горделиви в миналото, сега заемат ниско положение в живота, за да се освободят от гордостта. Някой сега обиди друго, накърни му честолюбието и последният чувства това, зъби се, но после му идва съзнанието, че един ден така е живял, и си казва: „Защо ще се сърдя? Аз едно време бях такъв и те ще бъдат на моето място. Ще ходя сега, Господи, по Твоите пътища и няма да се отклонявам нито наляво, нито надясно“. Като тръгнеш по Божия път, там е голямата Свобода. Като слугуваш на Бога и отидеш в някой град, Господ ти казва: „Ще отидеш при еди-кой си човек“. А за него казват, че е жесток, груб. Господ пък ти казва: „Като влезеш, сърцето му ще бъде меко. Дъщерята на този човек е на легло и ти ще ги успокоиш: „Не бойте се, това ще се уреди, след пет-шест дни тя ще бъде напълно здрава“. Ще ти определят една стая и ще лекуваш дъщеря му, тя ще оздравее. Ти ще ѝ препоръчаш да чете, ще ѝ посочиш над кой пасаж да се спре и да помисли. Като си завършиш работата, ще те изпратят така: „Елате пак, домът ни е отворен за вас“. Ти ще отвърнеш: „Няма да забравя. Дойда ли в града, съм у вас“.

Общуването, взаимопомощта е Божественият път, той е хубав, но щом малко кривнеш, ще дойде дървото.

При каквито и условия да е човек, той не трябва да се обезсърчава. Това е една задача и когато я разреши, ще дойде нещо много красиво.

Една сестра каза: „Когато сме неразположени, отпаднали духом, щом прочетем даже няколко страници от беседите, веднага се изменя състоянието ни“.

Сега трябва да почна един цикъл, най-малко от десет-дванадесет лекции, в които да ви кажа как да четете. Човек може да чете, не че не знае да чете, но има много начини на осъзнаване.

Стана въпрос за положението в света. Учителя каза:

Една власт ако убива своите противници, ще си приготви тежка съдба – онези, заминалите, ще отмъстят. Опасността за една власт е избиването на много хора.

Преди слизането ни Учителя каза:

Днес бяхте в света на Мира, Радостта и Веселието цели шест часа. Напишете един разказ: „Шест часа на Онзи свят“. От 9 ч. до 15 ч.

Витоша е планина на знанието, на самоусъвършенстването. А Мусалла е връх на самоотричането. Който иска да се самоусъвършенства в пътя на самоотричането, да отиде на Мусалла, а който иска да усъвършенства своите знания, да отиде на Витоша.

ВЪЗКРЕСЕНИЕ, АНГЕЛ И СИНОВЕТЕ БОЖИИ

На 30 януари 1928 г. бяхме на екскурзия на Витоша. След гимнастическите упражнения започна разговор.

Докато човек не мине през тази Школа, не може да разбере живота. Една душа може да живее при най-хубави условия и пак да се мъчи. Човек е един лист на дървото и

ако той, щом някой му се поусмихне насреща, вземе и напусне клончето, тогава изоставя най-хубавото положение.

Сега човек трябва да дойде до Възкресението. После да бъде Ангел и накрая да бъде от Синовете Божи. Само на Божественото можем да се подчиним, а на човешкото не можем.

В човека има нещо животинско. Когато те хване тигърът, вече си в неговата власт. Когато се казва, че човек трябва да е господар на себе си, се подразбира, че той трябва да подчини животинското си естество. Две естества има в човека.

Щастието в този живот не може да се постигне. Като казвам „този живот“, имам предвид при сегашните разбирания. Щастието ще се постигне при новите разбирания. И сега хората могат да живеят и в Онзи свят, но Божественото учение трябва да се приложи. Молете се така: „Научи ме, Господи, как да приложи Божественото учение“. Човек трябва да си изработи план за приложение. Всеки трябва да избере един начин за приложение. Нека цялото поколение да се възпитава в този дух – да има съзнание, че служи на Бога. И хубаво е, че сега ще приложите, каквото можете, а другото тепърва иде.

Тъмните сили са турили по пътя, по който сте тръгнали, автомати с опулени очи, изкуствени мечки, тигри, змии и навиват пружината, за да ви плашат, но вас да не ви е страх. Работете! Като отидете в една къща, спретнете се да шетате. Така ще направите цял преврат в дома. После направете същото и другаде. А сега ние искаме да се отделим някъде, но по този начин не може, той е механически начин. Често едно Същество от Невидимия свят, след като поседи в Небето, решава да посети някой дом и излива в душите на обитателите му Светлина, благославя ги, та всички да станат весели и радостни; цял ден То е между тях. После жителите на тази къща

споделят колко хубаво са прекарвали през този ден, но кой е работил през всичкото време върху тях?

Един брат каза: „Някои наши приятели искат да правят комуна. Кое е главното условие, което трябва да спазват, за да процъфти тя?“.

Ще разрешите основния въпрос: Любов към Бога. И тогава всичко друго може да се приложи, тогава следващите въпроси вече са лесни. Толстой¹³ е дошъл до една хубава мисъл: попитали го в какво е Учението Христово и той казал: „В една бурна нощ, като потропаме на една врата, да не ни приемат и да благодарим. И навсякъде, където похлопаме, да ни приемат и ние да знаем как да се отблагодарим. Това е Христовото Учение“. Ако Бог царува и не ни приемат хората, има причина и не трябва да се ожесточаваме. Бурята вилнее, аз треперя, но и хиляди същества има, които са се сгушили – птиченца, мушички и хора.

Когато станете сутрин, хубаво дишайте, хубаво мислете и хубаво чувствайте и след това Духът да ви дойде на гости.

Има мисли, които са влезли във вас атавистично. По някой път с дни и седмици ви обсебва някоя отрицателна мисъл и трябва да се справите с нея. Сега започнете с една нова страница. Ще отворим нов клас за учениците, в който ще дойдете до приложението. За влизане в този клас най-първо трябва да се научите да мислите. А мисълта, че сте стар, трябва да напусне главата ви. В това училище косата ви ще стане, каквато вие поискате – черна или кестенява. Имате бръчки, но те ще изчезнат. Ще се правят опити, но който влезе тука, няма да говори в света, като риба ще мълчи. Това е едно Учение на опита. Има посветени, които владеят силите на Природата. Те могат да приемат каквато форма искат. Например някой посветен ще се представи като старец, ще влезе в едно село, ще говори с хората. После

ще излезе оттам и скоро ще се върне като красив момък. Селяните го посрещат: „Тук беше един дядо, който ни каза много мъдрости!“. Момъкът ще им отговори: „Той ще се върне, но остави при мен за известно време торбата си“. Ще го питат: „Я ни кажете нещо за този дядо“. Момъкът им проповядва за дядото и те слушат. А сетне им казва: „Ще ида да намеря дядото“. И се връща с бяла брада. Това е изкуство: да бъдеш и дядо, и млад, когато трябва. Дойдете ли до тези работи, като риба ще мълчите.

Трябва да се освободим от атавистичните форми. Лицето трябва да бъде така красиво, че да изразява всички добродетели. Никога няма да се оплаквате.

Ще бъде, ще бъде, ще бъде!

Учителя се обърна към един брат, който страдаше от някаква болест.

Трябва да пеете. С пеене ще се лекувате.

Той отговори: „Когато пея, едни студенти, които живеят в същата къща, казват, че хората от Братството все пеят“.

Ще им кажете: „Чакайте, ние се упражняваме в песне, още не пеем“. Идеята в тези думи е, че занапред ще дойде истинското пеене, за което се приготвяваме.

Стана въпрос за храненето. Учителя каза:

Когато по отношение на твоя физически и духовен растеж не си имал резултат от храненето, тогава не си ял, а си внасял отрова в организма. Когато ядеш, ще благодариш и ще растеш. Ще ядеш малко, но най-чиста храна. Хлябът да е чист, не от брашно, смляно преди четири-пет месеца, но от прясно брашно. Колко болести идват от храната! Ще платиш повече за хляба, но да бъде от прясно брашно.

Една сестра каза: „Учителю, Вие в една от последните лекции казахте, че Любовта носи всички постижения, отваря път за всички възможности“.

Човек трябва да стане проводник на Божията Любов. Тя трябва да мине през душата. Щом се говори за Божията Любов, не мислете, че човек трябва да се отрече от света, да стане калугер. Калугерство, женитба, всичко това трябва да си го минал, че тогава да дойдеш до Божията Любов; тя не е в тези работи. Когато станеш неин проводник, хората пак ще ти станат мили – щом ги видиш, ще ги познаваш, а сега ги подозираш. Мечката ще тръгне след теб, ще лиже краката ти. Който те види, ще се чуди, че подир теб са тръгнали четири-пет мечки. Значи има нещо друго, на което те се подчиняват. Бог е, на Когото всички се подчиняват. Понеже ние не се подчиняваме на Божия закон, затова и животните не се подчиняват на нас.

Когато обичаме един човек, ние събуждаме неговия Господ. Казва се: „Не угасяй Духа“. Той е изгасил Духа, а ти ще запалиш неговата свещ. Трудна наука е това. Но днес вие сте по-готови за това.

Една сестра нарисува пейзаж от Витоша и го показва на Учителя. Всички разгледахме картината. Един брат каза: „Учителю, кажете нещо за изкуството“.

Най-първо се наблюдават формите и взема участие само наблюдателният ум. В главата центърът на формите е поставен при веждите – това е материалната страна в изкуството. След това идва възприемането на цветовете, което е втората степен, и най-после – въображението или дълбоката страна на картината. Гледаш една картина и търсиш какви са подбудителните причини, за да я нарисува художникът. Докато не е плакал човек, той не може да нарисува една велика картина – с четири реда сълзи да е плакал.

В хода на еволюцията по-велико нещо от човешкото лице няма – по-красива форма и по-голям синтез от него няма. Това е едно съчетание: целият Космос се отразява в човешкото лице. Всичко, което става в Природата, се из-

разява на лицето. Някой схваща лицето като нещо обикновено; не, то е един велик свят. Има нещо Божествено в лицето. Когато го погледнеш, ще видиш къде си, дали си в Млечния път, или на Земята. Всеки трябва да се стреми да има най-хубавото лице, за да може душата постепенно да се изявява.

Една сестра прочете едно свое стихотворение, написано по време на екскурзията. Учителя каза:

Центърът на речта е под очите, към скулите. Има друг център – на красноречието – горе на челото, отстрани. Поетът трябва да си служи със сравнения. На сегашните поети им липсват думи. Не че им липсват думи в буквален смисъл, но тези, които употребяват, в своето съчетание не произвеждат никакви цветове от окултно гледище. Не бива да се допускат несъвместими думи. Поетите са слънчеви типове, но трябва да имат влияние и от Луната. Но ако им влияе само тя, ще излязат извън реалното – в областта на фантазията. Хората на изкуството – поети, музиканти, художници – се раждат такива.

Шекспир¹⁴ е употребявал петнадесет хиляди думи, Милтън¹⁵ – десет хиляди думи; а Омир¹⁶ – четиридесет хиляди думи. Този факт за Омир трябва да се провери дали е верен, това е голямо богатство. Мъчно се чете „Илиада“¹⁷, и за един грък е мъчно читаема тя. В нея има дълбоки символи. Вие трябва да прочетете и „Ведите“¹⁸, епичните произведения на Индия, те са хубави. Ведите са тридесет тома, преведени са на английски от Макс Мюлер¹⁹. Той има своя теория, че гърците са взимствали от Египет, от Индия и пр., а единственото, което е тяхно, било ваятелството.

Като влезете в този клас, за който ви говоря, вечерно време ще оставите тялото си, ще намерите „Ведите“ в Англия, ще ги прочетете, ще си вземете бележки и сутринта ще си дойдете. И във Ватикана ще идете.

Другите да не знаят, че вие сте стигнали до такива дълбоки неща. Представете си, че вие сте един царски син и ви е дадена една задача да ходите инкогнито между народа. Ще се пазите, ще мълчите, да не знаят, че сте княз.

КАТО МЕДЕН СОК ЗА НАШИТЕ УМОВЕ

На 7 април 1928 г., Благовещение, ние извършихме традиционна екскурзия във Витоша. Беше облачно, но облачната мрежица беше много тънка и през нея се виждаше Слънцето. Пристигнахме на Ел-Шадай към 8 ч. и 30 мин. След гимнастическите упражнения започна разговор.

Времето днес прилича на млада булка, забулена с булото си. Много е хубаво.

Хората мислят, че Природата е наредила да умират, а това не е така. Сега трябва да се образува една Школа за подмладяване и в нея да се правят упражнения. Сегашният ви живот е само една малка част от великия ви Живот. Едно време сте били елен или някое друго животно, а в бъдеще ще дойдете като светии.

Българинът трябва да се освободи от влиянието на Сатурн. Целият Балкански полуостров се влияе от Сатурн и Марс. Трябва да се засили вярата. Хубаво е да се направи този опит: ще изпратим десет души при някого, който е на умиране. Единият ще отиде и ще каже: „След десет дни ще бъдеш здрав“. На другия ден ще отиде друг и ще му каже: „След девет дни ще бъдеш здрав“ и т. н., докато последният ще му каже: „Утре ще бъдеш здрав“. Когато се произведе благоприятният процес, ще видите каква сила е насърчението. Човек трябва да има вяра в организма. Когато повярва, ще почнат клетките да работят. Клетките знаят как да лекуват, но човек ги ограничава.

Ние сме отдалечени от Духовния свят. Тук, на физическото поле, не е будно съзнанието ни. Постоянно трябва да ни разбуждат. Природата не търпи хора, които мислят, че са сиромаси, но и който мисли, че е богат, тя и него не може да търпи – и двамата не ги търпи.

Стана въпрос за молитвата. Учителя каза:

Преди да поискаме нещо, Господ вече го е дал, но ние трябва да отидем да си го вземем. Това е молитвата, това е нейното значение. Някой се моли за нещо и иска да стане моментално, а то идва постепенно, постепенно.

В един американски хотел една бедна жена се помолила за нещо. В съседната стая живеел един богат човек, чул молитвата на тази жена и на следващия ден ѝ пратил това, за което тя се молила. Също така и ти се молиш на Бога за нещо и Невидимият свят чува и дава.

Винаги първо правехме молитва на полянката и след това поемахме надолу. В 4 ч. се приготвихме да слезем и на края на молитвата Учителя каза да произнесем следните думи:

“Господи, да бъде Твоето Слово като меден сок за нашите умове“.

НО ВИ ИЗБРАХ ОТ СВЕТА

На 4 юни 1928 г. пристигнахме на Ел-Шадай в 8 ч. При сутринната молитва се прочетоха следните места от Библията:

Глава 9, Евангелие на Йоана, ст. 9-19

Глава 15, Евангелие на Йоана, ст. 10-25

След това се произнесе Псалом 91.

Към 10 ч. започна разговор.

Любовта е голяма сила. Най-първо ще се освободите от механическите процеси и това приложите във вашия личен живот.

Идете при един сарафин и ще видите колко е вещ и наблюдателен: щом му дадете златна монета, той си има начин да я провери – подрънква я и я опитва не веднъж, а дважд. Чак когато я провери, ще каже каква е, а пък вие, щом дойде някой тъмен дух и ви каже нещо, приемате го. Не, ще го опитате като сарафина и ако не е добро, ще кажете: „Фалшиво е“.

Преди да дойдете до Ангелите, най-първо ще намерите един човек, в чиято любов никога не се съмнявате. Ако не намерите такъв човек, до един Ангел никога не можете да се доближите. На Земята в плът ще намерите такъв човек.

Любовта казва: „Аз познавам само тези, които ме възприемат, а които не ме възприемат, не ги познавам“. Когато я запознаеш с празна стомна, Любовта я напълва, но някои стомни имат много широко гърло. Това са все алегии.

Белият цвят е примирение с Бога. Щом се примириш, Чистотата ще дойде. Тя е втората фаза на Живота. Ако човек не се примири с Бога, никаква Чистота не може да придобие.

Великата Йерархия си има план за България и за всички други страни. Щом искате да работите, Те ще ви дадат всички условия, средства и таланти. Проучвайте пътищата на Белите Братя. Те са мислили и са изработили най-добрия път – Божествения път. Те ще ви ръководят. Ще дадат на някого дарба да лекува, на друг – друга дарба. Ще се молим да дойдат работници отгоре, за да се помогне на човечеството. Трябва да дойдат повече жетвари, тогава и вие ще се въодушевите.

Една сестра попита: „Единичната работа не е ли по-добра от общата?“

Като не можете да хвърлите големите мрежи, ще хвърлите въдици, та дано да хванете едно попче.

Най-напред узрелите круши ще берем, а зелените ще оставим. Светът от хиляди години се приготвява. Много работници ще дойдат. Вие ще бъдете командировани към тях като отряди, като доброволци. Когато някой има желание да работи, то е от Бога. Започнете да работите. Можете да работите по разни начини – в болници, в затвори и пр. Сега Бог ще ви изпрати по двама: единият ще говори, а другият ще прави чудеса. Най-напред започнете с най-малките работи, с най-важното. Щом като отидете при хората, ще видите гладни ли са, или не. Ще носите торба с хляб. Ще им кажете, че Господ ви е пратил да им занесете хляб. И след това ще им проповядвате. Щом искате дарби, те ще дойдат. Веднъж като попросите, достатъчно е; много като попросите, няма да ви се даде. Дарбата не е нещо физическо. За да дойде дарбата, трябва едно Същество да я донесе със себе си.

Ако отидете да работите като евангелисти, ще имате резултати като евангелисти; ако отидете да работите като православни, ще имате резултати като православни; ако отидете да работите като социалисти, ще имате резултати като социалисти. Ако отидете да работите като евангелисти или православни, ще имате кандидати за Евангелската или Православната църква, но не и за Царството Божие. Ако работите за социализма, ще имате кандидати за социализъм, но не за Царството Божие. Трябва да дойде после някой, който наново да ги обръща.

Идва един болен и казва: „Готов съм да дам хиляда лева, за да ме излекуваш“. Казвам: „С хиляда лева и пръста си не вдигам“. Тогава той казва: „Десет хиляди давам“. Казвам му: „Много ми е тежък пръстът“. Тогава той пита: „Колко искаш?“ Отвърнах му: „Цялото си имане трябва да дадеш на бедните, но и това не стига. Ще посветиш живота си да служиш на Бога. Ще повикаш жена си и децата си да тръгнат с теб“. Като чу думите ми, той каза:

„Ще ни направиш посмешище на хората!“ . Последните ми думи бяха: „Щом не искаш това, ще ти дам един метод, по който сам да се лекуваш. След една година ще имаш микроскопичен резултат, а след десет години наполовина ще оздравееш.“

За всеки трябва да се намери подходящ човек, за да се обърне. Един му говори, друг му говори, но той не се обръща. Дойде някой, каже му една дума и той се обърне. Като тръгнеш от Евангелската църква, ще ти определят заплата и билет ще ти дадат, а пък тук, като тръгнеш, билет няма, заплата няма. Това е хубав метод. Когато тръгнеш, ще се спреш на едно място и ще ти кажат отвътре: „Еди на коя си улица една жена се моли и те чака“. И така вие ще ѝ помогнете с радост. На следващия ден ще отидеш при друга жена, която те чака от сто дни. И където отидеш, ще създадеш аура. Божественото учение може да се наложи в света по много начини. Ако ти не приемеш храна от царския син, най-после ще приемеш храна от слугите. Ти ще си мълчиш, когато дойде въздаяние някому за някоя неправда, която е направил на теб. Когато някой светия излекува някого и онзи благодари само нему, това е невярно, а трябва да благодари на Бога. Когато някой ми благодари, аз ще отдам това на Бога и ще знам, че се благодари на Бога, а не на мен. Ако аз съм го излекувал, аз съм се ползвал повече, понеже Благодатта е минала през мен.

Сега ще видим дали сте праведни: махнете с ръка, за да се оправи времето. Човек трябва да има сила. Вие седите сега и казвате: „Нищо не вършим“. Много на крива посока сте. Ние не работим с обикновените методи, а работим по други начини, не както светът работи.

Трябва сдружаване за съвместна работа. Един плантатор посял голям бостан, но стотина маймуни се кооперирани, наредили се във верига и от маймуна на маймуна подавали плодовете. Така обрала целия бостан. После

стигнали до една река, заловили се една за друга, направили мост и останалите маймуни минали по гърба им.

ТЯ СКОРО СЕ КОМПЕНСИРА

На 24 юни 1929 г. тръгнахме в тъмни зори – в 2 ч. и 30 мин., за да стигнем навреме на Ел-Шадай. При слънчевия изгрев прекарахме известно време в мълчание и след това произнесохме няколко молитви. Към 10 ч. започна разговор.

Днес хората не разбират какво нещо е Небето, нито Земята. В един обикновен човек може да има страх. Страхът е едно животинско състояние. И най-висшите животни се страхуват. Най-първо светията се отличава по това, че никога не се страхува; той е безстрашен.

Между вас трябва да се образува една ядка от братя и сестри, които да бъдат образец на търпение.

Някой казва, че може да разруши света. Казвам му да вдигне със своята мисъл едно камъче, но той казва: „Не мога“. Не се заблуждавай, лъжливи духове си играят с теб. Бог управлява света, Бог не е оставил света на този или онзи. Имаш на ръката си една луничка; ако можеш със своята мисъл да я отстраниш, тогава си гениален. Камъкът ще можеш да вдигнеш, ако проникнеш в молекулното състояние на материята така, че да суспендираш земното притегляне. Това е възможен процес. Могат да се развият окултни сили в човека. Сега у някои хора в света се пробуждат известни сили, с които да виждат отпред и отзад, да виждат през стена като с рентгенови лъчи.

Когато човек много говори, губи своята сила. И който много мълчи, също губи. И който много говори за себе си, и той губи.

От тази екскурзия, която направихме рано сутринта, има много голяма полза. Една нежна светлина ни беше

отзад при зазоряване и действаше благотворно. Тук можеш да докараш сто души неврастеници и те ще се излекуват, ако ходят така един месец. За да се излекува един неврастеник, трябва да излиза при зазоряване и да си обръща гърба към изток. А който е здрав и прави така, ще си кали нервната система.

Ако вие обичате като Слънцето, без да очаквате да ви обичат, ще научите сто пъти повече от сега. Ние, като не обичаме Бога, се мъчим. Ако речем да Го обичаме, тогава няма да се мъчим. В света има толкова тайни! Сега казват, че Земята е плачевна долина. Не, Земята е плачевна долина за глупавите, за грешните. Някой път ще ви говоря как да развиете дарбите, които са заложени във вас. Тогава ще бъдете в пълния смисъл на думата свободни хора, доколкото Земята позволява. На някои от вас предстои да работите в това направление в един малък мащаб.

Има един закон на Любовта: когато обичате някого и той почерпва от вас енергия, тя скоро се компенсира. Щом се изповядаш в Любовта, винаги я изгубваш.

Стана дума за деветте блаженства. Учителя каза:

Деветте блаженства са девет метода, по които вярващият трябва да работи.

ПОРАЗРОВИ МАЛКО ОКОЛО НЕГО

2 април 1931 г., Ел-Шадай. След гимнастическите упражнения започна разговор.

На един мъченик казват: „Или се откажи, или ще те убием!“. Не трябва да се откаже. Дори и да го убият, не трябва да се солидаризира с тях. Ако спечелиш благоволенieto на хората и изгубиш благоволенieto на Бога, ти си изгубил; гледай да имаш благоволенieto на Бога.

Човек сам не може да воюва. Той трябва да има тил зад себе си, трябва да има зад себе си други Разумни същества, които да го подкрепят. И там стои силата на светиите и на силните хора. Всякога вътре в човека се борят доброто и злото. Човек слуша спокойно, но съзнанието му трябва да бъде будно и да има връзка с Бога. Създават се желания в нас и когато се оплетем в тях, показват ни закона как да се избавим. Лягай и ставай все с Бога, само това е важно. Ако ви излъча и ви пратя на Онзи свят, няма да искате да се върнете, понеже там е хубаво, но за ваше добро е да сте тук, на Земята.

Понякога става следното: някой напуска тялото си и друг влиза да живее в него, а вие казвате: „Как така, от известно време този човек се е изменил?“ Вселяването на Светли същества, на Висши духове в човека помага на човешката еволюция.

Стана дума за работа в света. Учителя каза:

Когато отидеш да работиш за Бога, навсякъде ще отиваш с Любов. На комунистите ще споменеш думите от Деянията на апостолите, че всичко бе общо и никой не бе в лишение. На всекиго ще говориш така, че да могат да разберат най-директно думите ти. Във всичко живо виждайте проявлението на Бог. Ти плачеш за дъщеря си, че е заминала, но срещаш едно момиче на възраст колкото твоята дъщеря, то се усмихне и те утеши; твоята дъщеря е била в това момиче и се е проявила. Постъпката ти спрямо хората е постъпка спрямо Бога. Ако настъпим едно цвете, настъпваме Ангелите, настъпваме и Бога. Понеже Божественото съзнание е във всички, ще обръщаме внимание на всички – на хора, на животни, на растения. Небето ми казва: „Услужи на това цвете, поразрови малко около него“. Да поразровя около цветето и да го полея струва много повече, отколкото да бъде при Ангелите. Защото, отидеш ли при Ангелите, те нищо не искат от

теб, а на цветето ще дадеш, а пък даването е по-горе от другите неща.

Стана въпрос за молитвата. Учителя каза:

При молитвата езикът ви е разбран дотолкова, доколкото желанието ви е по-интензивно. И то трябва да е толкова интензивно, че да забравите, че говорите на български. Мисълта ви да е толкова интензивна, че Съществата горе да я четат. Когато човек е в трудно положение, тогава желанието му е интензивно. Когато ти говориш при молитвата, тогава Духът ти, който знае ангелския език, превежда думите ти. И когато Господ ти говори, твоят Дух ти превежда думите на Господа.

Стана дума за страданията. Учителя каза:

Една привилегия е, че страда човек. Мъчно е, че страда, но след страданието идва едно голямо благо. Никога не може да дойде най-великото благо, ако нямаш страдание. И Христос никога не щеше да има това влияние върху хората, ако нямаше страдание. Сега не могат да Го разпънат.

Според езотеричното учение от всички положения, в които човек се намира, дори и в най-скромното да е, това, което минава и което изживява, е важното. Щом отидете на Небето, ще ви пратят на Земята, за да спасите една грешна душа. Двадесет години ще работите върху нея, за да я обърнете. И ако я спасите, печелите и вие, и тя. Разбира се, след като си свършите работата, има угощение.

Една сестра възкликна: „Колко сме доволни от днешния ден!“ Учителя каза по повод на екскурзиите до Витоша:

Това, което ние си позволяваме, в Америка само милионери си го позволяват.

ЩАСТИЕТО, МНОГОКРАТНО И НЕПРЕРИВНО

Ел-Шадай, 9 януари 1932 г. Към 10 ч. и 30 мин. започна разговор.

Вие сте все още не проявени герои. Бог е задържал хубавите работи за в бъдеще. Както човек се развива, трябва да благодари. Това е един дълъг път и понякога човек се обезсърчава, но скоро идва в него просветление. Хубаво нещо е светът. Всичко, което върши човек, е само един повод, за да може да намери и да се доближи до Истината. Трябва да познаем Бога навсякъде, във всичко – и в Слънцето, и в звездите, и в нас.

Мнозина днес препоръчват на другите да носят страданията си, но когато страданията дойдат при тях, казват, че е много мъчно и питат: „Няма ли по-лесен път?“ Всеки може да бъде щастлив, ако научи закона на щастие. Като знаеш да се пълниш и да се изпразваш, всякога ще бъдеш щастлив, а като не можеш да правиш това, всякога ще бъдеш нещастен. Всички философи разглеждат въпроса за еднократното щастие, а истинското щастие е многократно, непрекъснато. Еднократното щастие е щастие, което престава да тече. Тези философи не са разгледали въпроса дълбоко.

В една Вътрешна школа има правило да бъдете щастливи. Може да бъдете щастливи, колкото пожелаете. Можем да ви предадем по 10 кг, по 100 кг щастие, донесете съдове и шишета. Шишетата ви трябва да бъдат еластични, да не се чупят, когато паднат.

Това, което Бог върши сега, хората не го знаят. Ще дойде време да го разберат. Това е една от великите тайни.

Всеки човек трябва да бъде поставен при много неблагоприятни условия и да победи, а след това ще дойде благословението. Йосиф е един от хубавите примери за това.

Кръвообращението зависи от яденето, а мисълта – от дишането. Пиянството е допринесло вреда, понеже не е било на място. Пияният става чувствителен към низшите духове и те го обсебват.

В света ние търсим златото, а това значи следното: копаем дълбоко, за да намерим хора с будни души. Не чакай да станеш светия изведнъж, без да вършиш нещо и без да работиш. Когато работиш, ще станеш светия. Не си разположен: направи най-малкото добро, например напиши едно писмо на някой познат и го насърчи. Не оценяваш ли малкото, многото няма да ти се даде.

Искате чудеса. Че малко ли са чудесата в нашите екскурзии?! На такива височини се изкачваме при големи студове и никому нищо не става. Винаги сме обкръжени с чудеса. Най-малките случки във външния и вътрешния ни живот, това са чудеса. Стига да сме внимателни да ги наблюдаваме. В бъдеще ще има да виждате много чудеса.

Трябва да се оставиш под влиянието на целокупната Природа, на Ангелите, на въздуха, на целокупното човечество, а не на отделен човек да те морализира. Не се отваряй много, за да не се изпариш и за да не изсъхнеш. Но не се и много затваряй, за да не затлъстееш.

При моите научни френологически изследвания, когато поставях десет стотинки вход за сказките, пълнеше се салонът. Когато поставях двадесет стотинки вход, малко идваха. Числото 10 е щастливо, а числото 20 е нещастно. Ако поставиш четиридесет лева вход, то е щастливо число; ако поставиш тридесет лева вход, няма да ти върви; 30 е нещастно число. Значи числата са щастливи и нещастни. Някой път и безплатен вход да оставиш, а пак салонът може да бъде празен.

Не говори на скръбния за скръбта, не говори на радостния за радостта. На скръбния говори за радостта, а на радостния говори за скръбта. Там е философията.

Нашето съществуване на Земята показва, че има някой, който ни обича, и колкото съзнанието ни е по-бистро, по-ярко, толкова повече това показва, че някой ни обича. Аз живея, защото има Някой, който ме обича – Бог. И тогава в мен се заражда желание да Го търся. Аз казвам: „Зная, че има Един, който ме обича“. Когато Бог ни изпитва, Той иска да види доколко отношенията ни към хората е отношение към Бога и доколко отношението ни към самите нас е отношение към Бога.

Вълкът е временно вълк. Той не е толкова жесток, виж колко обича своите деца. Вие виждате един лош човек, но това е само временно; онова, което трябва да се прояви в този лош човек, е Божественото съзнание.

Целта на Любовта е освобождение на човешката душа. А щом не става освобождение при Любовта, то не е Любов и значи, че има противоречие. Щом Любовта не се прилага за освобождение, тогава тя има обратни резултати. Щом дойде Любовта, отначало могат да ти дойдат и болести, и други страдания. Не се плаши, тя те чисти. Явява се борба и в тази борба се явяват болести. Радвай се, че си започнал да се чистиш. Любовта е дошла чрез тези страдания да те освободи.

И в най-лошите работи виждай Бога скрит. Философията е там, че и в най-големите противоречия да виждаш Бога. Щом видиш в една болест Бога, тогава болестта изчезва.

Стана въпрос за интуицията. Учителя каза:

Всеки може да развие интуицията си, да познава промяната на времето.

Стана въпрос за възпитанието на децата.

Абсолютно никакви забележки да не се правят на децата, само със съзнанието си ще работите. И след време ще дойде детето да ви се извинява.

Ние през въздуха изпращаме на хората хубави неща. Най-напредналите на Земята ще се съединят с души от Шестата раса, които идват отгоре, и така двете съединени души в една плът ще работят. Това е идването на Шестата раса.

Една сестра каза: „Учителю, днес чувстваме особен подем в нас, като че ли сме в Рая“.

Една група Напреднали същества слязоха да работят на Земята и минаха през Ел-Шадай и вие използвахте тяхното влияние. А те слизат на Земята като работници.

ПРИГОТВИ СИ ПЪТ ЗА РАБОТА

През лятото на 1934 г. прекарахме с Учителя на Яворови присои. Бяхме около седемдесет души. Всяка сутрин се изкачвахме над нашия стан, където при изгрев слънце правехме молитва. След това изпълнявахме Паневритмията там, на широката полянка, изравнена специално за целта от нас. Програмата беше почти както на Рилските езера: имаше общи обеда, вечерен огън, Учителя държеше и беседи. Често уреждахме общи екскурзии до Резньовите. Една важна точка бяха и разговорите с Учителя при разни случаи. На 2 август сутринта след Паневритмия започна разговор.

Когато някой се къпе често, Светлите същества имат условия да дойдат при него, понеже едно от условията за идването им е чистотата. И трябва не само еднократно чистене, но постоянно. Бъдете чисти. Чистота значи да не внасяш еднообразие в живота си. Грехът е нещо еднообразно. Например против някого ще кажеш, че той е такъв и такъв, утре ще кажеш същото. Всеки ден повтаряш същото. Трябва да разширим кръга на Любовта си. Не да не зачитаме баща си и майка си, но да разширим Любовта си.

Трябват ви много сравнения, за да ви стане въпросът ясен. Да обичаш врага си, това значи да си по-силен от него. Ти като го обичаш, той ще хвърли оръжието и ще дойде без оръжие. Да обичаш врага си, това е най-силното оръжие.

Когато влезе човек в Космическото съзнание, той влиза в Цялото, там всичко е в хармония. Когато идва новото, то съдържа и една тъжна част – тогава, когато събаря старото. Тъгата е в това дали то ще бъде по-хубаво. И после, когато се съгради новото, там е Радостта.

Тъмният дух като мравешкият лъв прави конусообразна дупка. Стените на конуса са гладки и са покрити със ситни песъчинки, които са много ронливи. И когато мравката навлезе в конуса, при всяко движение се изронват песъчинките и тя пада на дъното, където е скрит мравешкият лъв, за да чака жертвите си. Какъв майстор е той! Как му стига умът?! Цяла техника има там.

Една сестра попита: „Какво става с човека, когато спи?“

Той излиза от тялото си. Когато заспива, човек се учи как да оставя тялото си и да отива при своите си горе. При спане човек постоянно се учи как да се излъчва.

Докато не си свършил работата, ще живееш, а когато я завършиш, ще умреш. Красотата е в незавършените работи. И грандиозното е там, че работата не може да се завърши. Свършил ли си работата, пригответи си път за друга работа.

СЕДНИ ПРИ СИЛНИЯ ОГЪН

На 5 август 1934 г. преди обед се събрахме около Учителя на горната полянка на Яворови присои. Започна разговор.

Една сестра похвали пред мен друга сестра, тъмните духове чува и оттогава нататък какви бели дойдоха на

главата на втората сестра. Тъмният дух не може да търпи доброто.

Одраскаш се някъде и тези клетки, които мислеше дотогава за глупави, започват да лекуват и да затварят раната много по-майсторски, отколкото ако закърпиш един плат – като че и следа не остава. Значи у тях има известна интелигентност, разумност. Всъщност разумността не е в клетките. Клетките са екран, върху който работи Разумното.

И в човека има едно Висше разумно начало, което работи – това е неговото свръхсъзнание. Твоето свръхсъзнание и подсъзнание преживяват нещо, в тях става един процес. Този процес ти не го съзнаваш, докато той не дойде в твоето самосъзнание. Сега само смътно чувстваш, че ще стане нещо с теб. Чувстваш, че след двадесет години твоят живот ще се измени, и той действително се изменя. Значи съществува един друг Реален свят.

Един брат попита: „Защо стана разделяне на половете?“

Понеже човек влезе в по-гъста материя, той не можеше да функционира лесно и за улеснение, за да се разпредели работата, се разделиха половете. Човек трябва да се радва, понеже има опитността на всички същества, по-низки от него, плюс нещо, което му е дадено и което животните нямат. Обаче животните знаят някои неща, които човек не знае. Например човек едва сега се учи да прави мрежа, тънка като паяжина. Човек едва сега се опитва да прави такива общества като пчелите. Пчелите дават на малките си различни храни, според които се развиват царици, работници и търтеи. От храната зависи какъв човек ще излезе от някого.

Нашето отношение към животните не е без отговорности. Един случай: един касапин два часа се мъчил да заколи един вол и от гняв преди заколването извадил

едното око на вола. След две седмици един вол го удря с рогата си и му изважда едното око. Също така не е без отговорности нашето отношение към растенията. Природата във всичко е вложила разумност. Ако започнете да изсичате безразборно дърветата, това ще се отрази вредно на човечеството.

Има закон: докато човек се безпокои, работите му не могат да се оправят и ако е болен, не ще може да се излекува. Затова най-първо ще престанете да се безпокоите, ще престанете да сте недоволни и тогава работите се изправят по-лесно.

Един брат, учител, запитва: „Как да се отнасяме с немирните деца?“

Ако някое дете направи погрешка, три пъти да направи екскурзия до Витоша и това да служи за поправяне, а не за наказание. Като види детето камъни, извори, гори, полянки, като види Природата, тя ще го възпита. Ако се накаже детето, то ще се ожесточи. Но тези методи трябва да се приложат върху детето, ако са съгласни родителите.

Децата трябва да се наредят според темперамента. Деца, които са на един чин, трябва да се допълват. При силния огън, т. е. при умните, ще туриш слаб огън, т. е. глупавите. И последните, като се запалят, ще станат силни.

Една сестра запитва: „Учителю, как да работя върху себе си?“

Не искайте да напълнеете, но да се подмладите. Ще измените начина си на мислене, на чувстване и на действие. Ние досега вървим по един утъпкан път.

Изпяхме няколко песни.

ЗЕМЯТА Е ГОСПОДНЯ

Яворови присои, 8 юли 1934 г. Привечер бяхме се събрали около Учителя. В разговор Той каза:

Първоначално хората са излезли от Бога равни, но сега се раждат различни, понеже през вековете някои от тях са дремали, а други са работили. Днес има някои надарени, а други не са, защото последните не са разработвали талантите си в миналото.

Светът е обезверен, там е всичкото нещастие. Всички хора трябва да имат вяра, понеже ще минават в живота през разни условия, през мъчнотии. Адепт е човек със знание. Има някои неща, които човек трябва да е свършил, преди да дойде до закона на вярата. Хората с вяра се различават по силата си. Когато отидеш на гости при една бедна вдовица, която има само един килограм брашно, тя ще ти замеси хляб и ще те нагости, защото има вяра и не мисли как ще прекара. А пък благата пак ще дойдат при нея. Невидимият свят те изпитва какво даваш. Ако дадеш съдрани дрехи и обувца, то един ден тях ще ги получиш на едно угощение, което ще ти дадат горе. Не можеш да имаш права мисъл, докато нямаш Любов. Не можеш да мислиш право за един човек, ако не го обичаш. Днешните работи за утре не оставяй, понеже утре ще имаш две работи и не ще можеш да ги свършиш. Утрешният ден си има своя работа.

Някой живее между хиляди хора и казва, че живее всред вълци. Това е, защото не ги обича, възприема ги като вълци, не може да възприеме Божественото в тях и така може да умре от задушаване.

Човек не цени това, което приема: въздух, вода, светлина, топлина. Не цени и тази сцена: дървета, небеса, планини, които струват милиони. Где ще намериш такава сцена като сегашната?

Всякога отрицателните работи предшестват хубавите. Сиромашията предшества богатството, слабостта – силата, невежеството – знанието. След всяка голяма скръб идва голяма радост. И след всяка голяма радост има го-

ляма скръб. Големите работи са придружени с големи разноси.

В що се състои знанието? Знанието е в това, че в дадения случай пътят, по който вървиш, е верен и те завежда до целта. Някои проповедници, когато проповядват, морализират хората; това е погрешен метод. Човек трябва да проповядва принципите, върху които е съграден Животът, и законите, които го управляват.

Един Възвишен дух по който и да е начин трябва да слезе на Земята да помага – или по свой почин, или по почина на великия закон, според който идва с някаква мисия да помага. Тогава той ще опита противоречията на Живота, но ще носи нещо светло в себе си, ще бъде свободен.

Човек да няма две мнения. Това, което мисли, трябва да го прилага. Да няма налягане отвън. Можеш да отидеш да проповядваш някъде и могат да те претрепят. Някой може да каже: „Колко е глупав този човек!“ Карат някого да отиде на бойното поле да умре, а някой проповядва за Бога и пак умира. Кой е по-умен?

Трябва да се срещнеш с онези хора, на които ще бъдеш полезен. Затова се извършва промяна на професията, за да се срещне човек с онези, с които трябва да се срещне. Другояче не би се срещнал с тях. Някой привежда примери из живота на някого, но каквото ще се случи в твоя живот, няма да се случи по същия начин, както в примера, а ще се случи по такъв начин, какъвто не си сънувал. И така трябва да бъде.

След това отидохме с Учителя при един извор, който бяхме почиствали няколко дни, за да поставим основите на една чешма, която беше готова до края на престоя ни. При извора поработихме известно време и след това Учителя каза:

Като очистим този извор, то очистваме и отваряме един извор вътре в нас; такъв е законът. Като очистиш мочурляка тук, то се очиства мочурлякът вътре в теб. Каквото правиш вън, същото нещо става и вътре. Някой казва: „Защо работиш при този извор?“ Той не знае закона и ще каже: „Държавата трябва да чисти чешмата“. Ние сме държавата. Земята е Господня. Ще дадеш път на водата да върви. Не само трябва да направиш това, но като го направиш, трябва да се роди в теб една нова мисъл. Има злато, заровено в България. Аз го знам къде е, но не го посочвам. Това злато е за праведните. Един народ може да използва своите блага само ако е праведен. А ако не е праведен, всичко това се крие. Природата е опитала своите деца и познава кой какъв е.

В Божествения живот трябва да има разнообразие: човек да не се ограничава само с размишление и молитва, но да върши и външна работа, и то разнообразна. Например екскурзии, гимнастики, строеж на чешми, прокарване на пътища, земеделска работа и пр. Най-важното е човек да има стремеж да върши Волята Божия, и то в мисли, в чувства и в постъпки. Човек трябва да изпраща към човечеството мощни, добри мисли в духа на новите идеи. Човек трябва да изпраща Любов към другите и чрез постъпките си да покаже на хората пътя на новите идеи. Така ще ги събуди за Новото.

Един брат каза: „Под „небесен живот“ нали трябва да разбираме място, където царува пълнотата на Божията Любов? Когато апостол Павел е казал: „Ухо не е чуло и око не е видяло това, което Бог е приготвил за вас“, под това той не подразбира ли преживяване на пълнотата на Божествената Любов, защото тази Любов, която човек преживява сега на Земята, е само слабо отражение, слаба проекция на пълнотата на Божията Любов?“.

Това е така, но не може да се разправи на всички, защото няма да го разберат. Любовта трябва да бъде към всичко и като се каже „всичко“, се подразбира Цялото – Бог и всичко, което Той е създал.

НИЕ ГРАДИМ

На 11 май 1937 г. излязохме на Витоша и около Учителя се състоя следният разговор:

Сега тук ние сме в Онзи свят и около нас има много скъпоценности, но вие не ги виждате, защото ако ги видите, ще искате да ги вземете за себе си.

Някой път, когато сте скръбни, това не е ваше състояние. Вие сте като едно дете, заспало в завивките, които другарчетата му зашиват към леглото и когато то се събуди, вижда се пришитото. Вие ако не правите молитва и не се оградите при лягане, ако по време на спане нямате будно съзнание, тъмните духове ще ви пришият към кревата и щом се събудите, виждате се пришити, т. е. с кисело настроение, с отрицателни, лоши мисли и чувства. Това значи, че сте вързани.

Но всичките ви несрети са все за ваше добро. Като мине време, ще видите, че те са за ваше добро. Обичай Господа, за да те обичат и хората. Ако не обичаш Господа, хората не могат да те обичат. Когато обичаш Господа, хората ще кажат: „Ние Господа още не можем да обичаме, но теб ще обичаме и ти ще ни учиш как да обичаме Господа“. Вие наричате Любов това, което не е Любов, а същността на Любовта не засягат. Например туриш в една кутия бонбони и ти се радваш на кутията, а не на бонбоните. Кутията е на място, но тя сама по себе си нищо не допринася.

Господ ти казва да направиш това или онова. Започни да правиш това, което Господ ти казва, и твоите работи ще се оправят. Това е закон за оправяне на работите.

Някой човек идва при теб и ти не искаш да го приемеш; тогава и Господ няма да те приеме. Слушай Господа, за да те слушат и хората.

Учителя държеше в ръце томчето „Линиите на Природата“. Той посочи книгата и каза:

Трябва да знаете как да предадете на хората съдържанието на тази книга.

Една сестра запита: „Как да я предадем?“.

Там е изкуството.

Един брат каза: „Днес някои хора искат да обяснят Природата механически“.

Явленията в Природата не са механични. Зад механичното стои Разумното, което работи в цялата Природа. Да приведа една аналогия: едно дете се навежда на една страна, защото иска да посегне, да вземе някой предмет. Значи разумното в него е причина за движението му. Също така зад духането на вятъра, зад растежа на цветята, зад движението на небесните тела и пр. е Разумното.

От хората в една местност можеш да познаеш дали текат реки там и дали текат от лявата, или от дясната страна, и в какво направление вървят – дали към изток, запад, север или юг. Защото върху характера на хората влияят не само формите и линиите на долините или планините, но и течението на реките и тяхното направление. И обратното е вярно: от реките можеш да познаеш какъв характер имат хората.

Човек върши доста движения и те имат смисъл. Когато някой си постави показалеца на горния край на челото, отстрани, то той иска да разсъждава върху нещо. Когато си постави показалеца отстрани на челото, малко над слепите очи, то той иска да пресметне нещо. Когато искаш да си спомниш нещо, тури пръстите на двете си ръце към средата на челото и тогава паметта ти ще се освежи. Познавайте местата на центровете по главата и при

някаква нужда поставете пръста си там, концентрирайте се и го дръжте, докато ви дойде някоя идея в ума. Вие правите тези движения несъзнателно, но изобщо трябва да се стремите да превърнете несъзнателните движения в съзнателни.

При физиогномията и при живата геометрия трябва да се знае следното: колкото една линия е повече огъната, толкова центърът ѝ е по-близо, и колкото е по-малко огъната, то толкова и центърът ѝ е по-далече.

Като играете Паневритмията, вие не я изпълнявате с общ ритъм, у всинца ви центърът на времето е различно развит. А в Природата има общ такт и ритъм. Когато при Паневритмията правите обливане и си вдигнете ръцете нагоре, при спускането им допрете ги до горната част на главата. Тази част на главата е важна. Трябва ви цяла философия за гимнастическите упражнения.

Една сестра запитва: „Как да гледаме на плача?“

Плачът е благословение за човека. Когато се разплачете, оставете се да си поплачете свободно, да плачете за света. Плачът е благоприятно време. Нали земеделецът, когато завали дъжд, отива да сее. Когато започнете да плачете, вие сеете; свържете се тогава с Невидимия свят, с Божествения свят.

Един брат или сестра се намира в големи мъчности и плаче. Изпрати му една мисъл на подкрепа, изпрати му една добра мисъл и същевременно иди близо до него, но незабелязано, и му остави един ценен дар. Той, като види този дар, ще се чуди откъде е дошъл, но остави такъв дар, от който да има нужда. Ако се намира в материална мъчнотия, остави при него незабелязано една златна монета. А ти го разпитваш защо плаче. Не, остави му златната монета.

За изпитите, които ни дава Провидението, човек трябва да бъде благодарен. И трябва да ги издържи. Ние

си създаваме ненужни страдания. Има страдания, които са нужни, а има страдания, които ние ги създаваме.

Един брат попита: „Когато пътят се раздвоява, как да познаем кой път да вземем?“.

Щом влезеш в един път, в който Светлината намалява, върни се назад. И щом влезеш в един път, където Светлината се увеличава, върви напред. Щом влизаш в една вода, където дълбочината се увеличава постепенно, върни се назад. Ако дълбочината намалява постепенно, върви напред. В случая под „вода“ разбирам астрални чувства. Много хора се давят в чувствата. Астралният свят е воден и трябва да имаш лодка, за да излезеш от единия край до другия.

Изгубил си едно перо; когато го намериш, се радваш. Радостта се дължи на това, че си придобил нещо, а скръбта се дължи на това, че си изгубил нещо. Турил си го някъде и си забравил къде. Ще седнеш и ще си спомниш. Животът е красив и всеки ден за всеки човек има специално благо, което Бог е определил. И човек трябва да си отваря очите, за да го вземе.

След това Учителя посочи книгата „Линиите на Природата“ и каза на една сестра:

Кажете от коя страница и кой ред да прочета?

Сестрата каза: „16-а страница, 12-и ред“. Учителя прочете:

“Щом не си доволен от този ред в света, тогава създавай един друг свят“.

Учителя попита една друга сестра и тя каза: „15-а страница, 7-и ред“.

“Когато човек се храни правилно, той ще мисли как е създадена храната, ще мисли за Съществата, които са я приготвили, и ще може да използва тяхната енергия.”

Една сестра посочи 25-а страница, 7-и ред:

“Който иска да живее правилно, нека проучва и прилага новите методи. Ние не рушим, но градим“.

Учителя продължи:

Ако дружиш с умни хора, умен ще станеш. Ако дружиш с глупави хора, глупав ще станеш. Ако слушаш умните си мисли, умен ще станеш. Ако слушаш глупавите си мисли, глупав ще станеш.

Хранете онази Любов, която не изгаря човека. Хранете онази мисъл, която не ограничава човека. Влюбените хора много се натрапват, правят навреме и без време услуги, а услугата трябва да бъде само навреме. Например, когато някой си е счупил крака и няма кой да помогне, тогава помогни.

Любовта отвън е страшна, но отвътре е още по-страшна. Тогава има огън толкова силен, че можеш да се стопиш. Ако не си нагоден на нейните трептения, ще се стопиш.

ВСИЧКИ ОБРАЗИ ЕДИН СЛЕД ДРУГ

На 17 май 1937 г. пак бяхме на Ел-Шадай. През целия ден имахме ясно небе и изобилно слънце и чувствахме едно Божествено присъствие. Към 10 ч. почна разговор. Една сестра попита: „Каква храна да употребява нервният човек?“

Да употребява чесън за успокоение.

Един брат попита: „Какви последствия има, когато в някои страни хвърлят житото в морето или го горят като въглища, за да се поддържа цената му?“

Това има своите последствия: в следващите години бръмбари и други паразити изпояждат житото или то пострадва от бедствия.

Една сестра запитва: „Защо каменните къщи не са хигиенични?“

Понеже камъните изтеглят топлината от човека.

Една сестра попита: „С какво може да се сравни сегашната любов на света?“

Едни деца нанизали царевица на един конец и един паток, като видял царевицата, погълнал я, а децата го държали чрез конеца. Когато видях това, попитах децата дали ще пуснат патока, ако им дам ябълки. Те се съгласиха, даже се зарадваха и пуснаха патока. Такова нещо е сегашната любов на света. Извод: гълтай зърното, ако е свободно. А вие гълтате зърна, нанизани на конец. Момата нагълта царевиците, момъкът държи конеца и тя си пули очите. Сегашната любов прави всичко това.

Една сестра каза: „Дано mine някой да даде ябълки, за да я освободи“.

Един момък ме попита за една мома: „Ще бъда ли щастлив, когато се ожения за нея?“ Казах му: „Как ще искаш тя да те направи щастлив, когато самата тя е нещастна? Как може нещастният да направи другия щастлив?“

Вие, жените, сами сте виновни за вашите нещастия. Ако една жена е нагрубявана от мъжа си, да му даде един хубав подарък; ако втори път я нагрубява, да направи същото.

Една госпожа в Търново ми разправи една своя опитност: сънувала, че седи в стаята си и покойната ѝ майка вдигнала стомната, храснала я върху главата ѝ и си отишла. Счупила се стомната, но когато жената станала сутринта, видяла, че има нова светлина в ума си. Майка ѝ, недоволна от нея, извършила цял преврат в съзнанието ѝ. Майка ѝ искала да каже: „Като ти пукнем главата, та да ти дойде умът!“ Това значело, че сегашните мисли на дъщеря ѝ не трябвало да седят в главата ѝ. Та и Провидението някой път ще храсне с някоя стомна главата на човека, за да мисли правилно. Това са страданията, които идват. Страданието, това е Любовта, която разцъфтява в сърцето на човека. Някои хора идват на Земята да плащат дълговете си, други идват да се усъвършенстват, а трети – да помагат на другите. Този, който идва да помага, той е свободният.

Сега сте при най-добрите условия. Нито една друга епоха не може да се сравни със сегашната, дори епохата на Соломон. Едно време знанието е било достъпно за малцина, а сега е достъпно до известна степен и за обикновените хора. Това знание, което сега се преподава, е третостепенно.

Един брат попита: „Можем ли да добием и първостепенно знание?“

Може. Човек може да има постижения.

Хубаво е всяка вечер, като седне, човек да си ликвидира сметките, да ликвидира всяка вечер с живота през деня и да си дава отчет какво е спечелил и какво е загубил през деня, да смята, като че ли това е последният му ден. И после на другия ден като че ли животът му почва отново. Вечерта е приготвление за другия ден. Ще благодарим на Бога и ще почнем на другия ден друг живот. Сега, в този живот, ще жънете това, което в друг живот сте сели. И в бъдеще ще жънете това, което сега сеете. Това, което сеете, ще бъде за в бъдеще, сега няма да се ползвате от него.

Когато дойде някой при мен, ще му препоръчам хляба, който съм опитал, или мога да му дам вода, която съм опитал. Винаги мога да му препоръчам онова, което съм опитал.

Някой път се концентрираш върху Онзи свят и след това, когато почнеш да гледаш този свят, струва ти се като по-тъмен, т. е. Светлината в Онзи свят е по-силна от светлината в този. Нас ни радва Онзи свят, който е в този свят. Вие живеете в Онзи свят и изучавате този свят, понеже тук живеем временно. В Духовния живот има нещо велико и грандиозно. Когато някой обикновен човек отиде на планината, може да срещне вятър, буря. А когато един духовен човек отиде на планината, времето е хубаво. Накъдето и да тръгне, работите му са хубави. Това е при ду-

ховния човек: когато завърти ключа в Божествения свят, всичките работи се уреждат.

Тук, на Земята, навсякъде са измрели милиарди същества и са оставили своите нечистотии. Земята е нечиста и затова ще мине огън и всичко органическо трябва да изгори. С огън ще се изчисти тя. Приготвява се едно пречистване, което иде за цялата Земя. И тогава добрите хора няма да изгорят, а ще се изчистят, а лошите ще си отидат. Земята в бъдеще ще мине в една по-висока еволюция. Сега е ден на съдбата. Всички хора се съдят. Някой човек идва при мен и аз чета в историята каква роля е играл.

Една сестра попита: „Как виждате това?“

Когато видиш един човек в Духовния свят, можеш моментално да видиш всички образи един след друг.

ДА СТАНАТ ОГЪН

На 25 май 1938 г. бе вторият ден на Великден. Около 150 души, братя и сестри, се качихме на Витоша. Изпълнихме Паневритмията на полянката на Ел-Шадай. След това се събрахме около Учителя и Той каза:

Нашите страдания са нашият прогрес, те се отбелязват. Всичко е за добро, нека човек да се убеди в тази философия и да живее в нея. Този, който има много радост, има изобилие и може да даде. А този, който страда, има по-малко; нека му се даде. Трябва да си влизаме в положението един на друг и да си помагаме.

Като мислиш все за лошите черти на един човек, ти усилваш лошото в него, а като мислиш за добрите му черти, усилваш доброто в него. Не само трябва да утешаваме един човек, но трябва да му се помогне да се учи. Силни хора са тези, които предават Любовта, а слаби хора са тези, които приемат Любовта. Този, който е бил слаб, после става силен и предава Любовта. И после силният

става слаб и приема Любовта. И слабостта, и силата са добри. Трябва да станеш слаб, за да приемеш Любовта, и трябва да бъдеш силен, за да я предадеш.

Всяко дете в утробата на майката е обвито с було. Недостатъците на човека са булото, с което е обвита душата. Ти ще обичаш душата, а не булото. Само който обича Бога, той може да Го види. Само в Любовта нещата са реални. Когато обичаш някого, всички страдания можеш да носиш. Когато не го обичаш, и най-малкото страдание не можеш да носиш. Ако ние за Бога не можем да носим всичките поругания, тогава нямаме Любов към Него. Каквото и да ти се случи, Бог те изпитва. Човекът на Любовта е свободният човек. Как трябва да се разбира Любовта? Да считааш, че тази душа е излязла от Бога, и да имаш уважение към нея. Както уважавааш Бога, така да уважавааш тази душа – заради Бога, който е в нея.

Всеки апостол принадлежи на една зодия. Йоан е бил женствен. Павел е бил марсианец. У Павел беше развита причинността, т. е. горната част на челото. Апостол Тома има обективен ум, интерес към материалната област.

Писанието трябва да се изучава символично. Онзи, който иска да изучава Давид, трябва да е минал през изпитанията му. Прочетете например Псалом 51. После човек трябва да има опитността на Даниил, на Езекиил и пр., за да ги разбере. Или пък самият пророк да те посети и да ти обясни защо е писал така и така. Пророците идат сега, стига да ги повикаш.

Христос беше наречен Агне, значи Той бе Огън. И всички добри хора трябва да станат Огън. И когато дойдеш при лошите хора, ще ги запалиш.

В славянството има проявление на Бога. Бог извика славяните на работа, за да съдействат за Царството Божие на Земята. У славяните трябва да се развие Любов към Бога.

ВЪЗДУХЪТ Е ПЪЛЕН С МУЗИКА

На 2 юни 1938 г. беше четвъртък, Спасовден, и тръгнахме към Витоша. Разбира се, когато стигаме до местоназначението си, първата ни работа беше преобличане със сухи дрехи, защото това е здравословно. Даже някои при изкачването се обличаха по-дебело, за да предизвикат изпотяване, и се спираха по пътя, за да сменят дрехите. Установихме се на Ел-Шадай към 9 ч. и играхме Паневритмията. При изпълнение на Паневритмията свиреха няколко души. След това изпяхме няколко песни и почна разговор.

Ти отиваш в университет и няма какво да създаваш програма, защото всичко е наредено. Там няма да даваш, а само ще купуваш, ще мълчиш, а след четири-пет години ще ти дадат да развиеш някоя теза – те ще се борят с теб, а ти ще се защитаващ.

Ти имаш задължения към много хора от миналото. И ако на всички хора, с които се срещнеш, заплатиш задължението, което имаш към тях, то ти си живял добре. Когато дадеш някому, той да не знае това, защото иначе ще го туриш в лошия път. Остави го, ти си дал на Господа, за да изпълниш длъжността си.

В окултната наука има един закон: когато чакаш нещо, не говори за него; щом говориш за него, то няма да стане.

Изпяхме няколко песни. Стана въпрос за музиката и Учителя каза:

Въздухът е пълен с музика, стига да имате уши да слушате. Всеки човек, като изгуби музиката, прави доста глупости.

Сега някои се интересуват повече от своята съдба, от-

колкото от съдбата на другите. Това е една от големите спънки.

БЕЗПОКОЙСТВО

На 21 юни 1938 г. тръгнахме с Учителя още по тъмно. Слънчевият изгрев ни завари при т. нар. „Канара на съкровището“, малко под Ел-Шадай. Там направихме обща молитва. Към 4 ч. и няколко минути бяхме на Ел-Шадай. В 7 ч. потеглихме нагоре и починахме на полянката при първия заслон. После се изкачихме по-нагоре, над втория заслон, близо до района на хижа „Алеко“, и там стана въпрос за положението в света. Учителя каза:

Когато Япония влезе във войната, на острова станаха земетресения. Небето искаше да ѝ каже, че не трябва да започва тази война, но тя не послуша.

Тъмните сили са вече победени в Астралния свят; сега тук се води борбата, за да бъдат победени. Когато победят Светлите сили на Земята, ще дойде Новото небе и Новата земя.

Един брат попита: „Скоро ли ще бъде?“.

То е започнало вече. Никога светът не е бил в такова брожение, както сега. Всичко, каквото става на единия край на Земята, веднага се знае навсякъде. Сега правят маневрите. Ще дойде война, тя наближава. В бъдеще в друго направление ще вървят работите, но днес е такова положението, че нищо не може да спре войната, защото хората не са готови. След войната те ще поумнеят. Ние се безпокоим за това, за което не трябва да се безпокоим, а за това, за което трябва да се безпокоим, не се безпокоим, а именно за греха.

ЗРЕНИЕТО НА ЧОВЕКА

На 19 септември 1940 г. времето бе тихо и топло и посетихме Ел-Шадай, където към 10 ч. започна разговор. Учителя каза:

Щом си недоволен, не си носиш добре страданието. А щом си доволен, носиш си добре страданието. Да си носиш добре страданието, това не значи да се примириш, но да не падаш духом, да не се обезкуражаваш.

Като види Бог, че не използваш благата, Той си ги взема и тогава ти страдаш. Страданието показва, че не си използвал благата. На човек не му трябва много. Като му изсъхне гърлото, стига му чашка вода. Като е гладен, трябва му хляб. В дадения случай трябва да знаеш кое е най-важно за теб, защото в следващия момент съвсем друго нещо е важно за теб.

Под „обикновени чувства“ подразбирам такива чувства, които са достъпни за вас, а под „висши чувства“ разбирам такива, които са недостъпни и трябва да работите с години, за да станат достъпни. Обикновените чувства лесно се добиват, а висшето чувство не се дава просто така, мъчно се добива, то е рядкост.

Учителя погледна растителността наоколо и каза:

Дърветата си събличат вече дрехата, губи се свежият цвят на листата. Човек не вижда по-дълбоката страна на Природата, понеже се е затворил за нея, пуснал е кепенци и го занимават много грижи и тревоги. Това ограничава зрението на човека и тогава той вижда само в гъстата материя. За да може да вижда човек вътрешната страна на Природата, трябва да очисти съзнанието си от психичния прах. Човек образува доста много прах със своите лоши мисли.

СМАЛЯВАНЕ

На 26 септември 1940 г. тръгнахме към Ел-Шадай под звездното небе. Времето беше тихо. Стигнахме в 4 ч. След молитвата Учителя каза:

Вие днес преживявате един от райските дни, и то като на кино. В Рая сте, но имате лоши господари и когато се върнете пак при тях, ще имате друго състояние. И някой ще каже: „Какъв мираж е било! Колко съм се заблуждавал!“ Здрав човек наричам онзи, който има трезви мисли, трезви чувства и трезви постъпки. Вие сте наследници на всичко, каквото има на Земята, и то ще бъде ваше. И тук, в тази местност, има заровени богатства.

В бъдеще ще дойдете да убедите тези, които са на Земята, да вършат Волята Божия. Най-напред човек трябва да се научи да се смаява и после да се увеличава. И после ще бъдеш с единица по-голям, отколкото преди да си се смалил. За да се повдигнеш, трябва да се смалиш. Под „смаяване“ разбирам смирение. Българите едно време казваха: „По пет на нож“ и тогава не им вървеше.

Има музикални билки и щом влезеш във връзка с тях, ставаш гениален.

Един брат попита: „Къде са?“

Намират се по вътрешен път. Има билки и за подмладяване. На един богаташ му казали къде са залежите със скъпоценни камъни, но му поръчали да вземе само един. Той взел два – един за себе си и един за жена си, но изгубил и своя.

Хората сега са в едно сънно състояние и като умрат, се събуждат. За Небето едно наше прераждане е като един ден. Те казват: „Отиваме на една малка екскурзия“.

Няма по-хубаво нещо в момента – да се радваш на всичко.

ОРБИТИТЕ ИМ СЕ ПРЕПЛИТАТ

На 10 октомври 1940 г. стигнахме на Ел-Шадай в 8 ч. сутринта. Небето беше ясно и синьо. Разговорът се подхваща в 11 ч. Една сестра попита: „Човек какво трябва да яде, за да изгони страха?“

Човек, като яде вегетарианска храна, става по-смел. Центърът на съвестта е над центъра на страха. Човек като развие съвестта, тя взема излишната енергия на страха и я превръща в Справедливост.

Едно същество, което има разположение да постъпи с теб така, както със себе си, има Любов. Има и една друга страна на Любовта: каквото и да му дадеш, той го оценява; можеш да му дадеш и една боровинка, но той я цени. На едно същество, което обичаш, ще му дадеш най-хубавия плод от кошницата.

Тази светлина, която идва отгоре, е Божията Любов! Божията Любов през целия ден те огражда и ти дава всичко, каквото искаш. Ние търсим повече и не е лошо да търсим повече. Но аз имам половин хляб; отрязвам и давам някому по-голямата част, защото имам още един хляб. Но не мога да му дам целия хляб, понеже отзад иде още един.

На двама души, които се обичат, орбитите им се приближават, пресичат се и после се отдалечават. При отдалечаването те вече не се обичат, но някога пак ще се обичат, понеже ще се срещнат в своите орбити.

Земята изминава в минута близо 1 800 км. От друга страна, Слънцето се движи заедно с цялата Слънчева система. В пространството Земята обхожда все нови и нови места. Това пространство, към което се приближаваме, се уголемява, и това, от което се отдалечаваме, се смалява.

Ние сме в предградието на Млечния път. А някой пита какво ще прави. – Ще учиш. Сега хората още разглеждат парахода, с който пътуват, а един ден, когато го изучат, ще ги интересува местността, през която минават.

На Слънцето живеят Ангели, те изпращат Светлина и плодове. Цялото Растително царство е под тяхно ведомство.

Една сестра попита: „Какво значи втора смърт, за която се говори в Писанието?“.

Втора смърт означава второ ограничение.

В ПОСОКА КЪМ ЕКВАТОРА

На 16 юни 1941 г. небето се издигаше над Витоша ясносиньо, без нито едно облаче. Всички се събрахме около Учителя и той започна разговора с една приказка:

Едно време дядо Господ минавал, срещнал един говедар и го попитал къде е пътят. Говедарят, както лежал по гръб, отговорил. Дядо Господ си казал: „Ще го отуча от този навик да се изтяга!“. И пратил стършела, воловете пощръклели, разтичали се, а после говедарят ги гонил, догдето ги намери. Така че говедарят не се излежавал вече.

Брат Н. помоли Учителя да изпее някоя песен, която досега никога не е пял пред нас. И Учителя изпя следната песен:

Странник съм в този свят.

Никого аз не познавам, освен Тебе.

Ти, Господи, Боже мой,

си създал всичко за мене.

Аз отправям своята благодарност към Тебе.

На Тебе, Господи, възложих своето упование.

Да възлезе молбата ми към Тебе.

Някой път човек се превъзбуди; за да му мине, нека пее. Или някой път се сепне и за да възстанови своето предишно състояние, нека да изпее някоя песен.

Един богат човек срещнал един беден и му хвърлил един орех. Бедният, докачен, му хвърлил обратно ореха. Богатият на всеки беден хвърлял по орех. Десетият бедняк счупил ореха и изял съдържанието му. Страданието е черупка. В страданието е скрито едно богатство. Като отвориш черупката, ще намериш съдържанието. Това е изкуство.

Има красиви неща в Живота. Всяка минута, всеки час има толкова красиви работи, но някой път ние спим и не виждаме красотата на Живота. Ние не сме използвали нито една стотна част от възможностите, които ни са дадени. Дадено ни е много.

Ако човек живее по Духовния път, никой не може да го обере. Защото, докато го обират, торбата му сама ще излезе от мястото, където е скрита, и ще се върне пак при него. Един човек стои и е недоволен. Той трябва да обича въздуха, водата, земята, всичко, но мисли за неща, които не са реални. Ако хората се движат по закона на Любовта, те се движат към екватора, но не изведнъж. Под „екватор“ разбирам благоприятните условия. И колкото повече се приближават до екватора, толкова повече се увеличават плодовете и всичко друго. А хората, които живеят по закона на безлюбие, се движат към полюсите, където няма плодове, няма условия. При всяко добро, при всяка добра постъпка трябва да правим връзка с Божествения свят, да изявим Божествения свят. Един ден ще видиш на картина всичкото добро, което си направил, и ще видиш доколко картината ти е хубава или не.

От Духовния свят ни се притичват на помощ и ни избавят от много неприятности. И трябва да останем верни

на онези, които ни помагат – на Божественото, защото всякога ще имаме нужда от него. В света, от който сме излезли, ни държат отговорни за това, което сме направили с онова, което са ни дали. Когато направиш добро, печалбата от него остава за теб. Хиляди хора трябва да правят добро, за да имат подбуда и другите да правят добро.

За физическата Любов съм ви говорил, и за духовната Любов съм ви говорил, но за Божествената Любов все още нищо не съм ви говорил. Умствената Любов дава простор и виждаш красотата на света, но това е още външната страна на Любовта. Картините, които гледаш около себе си, други са ги рисували. Мислите, които идват в теб, други са ги създали.

Ти имаш богатство – отличен ум, отлично сърце и отлично тяло. Употреби това богатство.

Небето постепенно се покри с облаци и заваля дъжд. По повод на дъжда Учителя казва:

Този дъжд е благословение. Всяка капка е пълна с магнетична сила. Този дъжд струва колкото двадесет курортни бани.

Скоро дъждът спря.

Днешният ден е устроен от нашите приятели.

ЩЕ ВЗЕМЕШ ТОЛКОВА, КОЛКОТО ТОРБАТА ТИ СЪБИРА, А ЩЕ ДАДЕШ ВСИЧКО, КОЕТО ИМАШ

На 9 юни 1941 г. бяхме на Ел-Шадай и към 10 ч. започна разговор. Един брат запитва: „Колко красиво са наредени едно над друго Седемте рилски езера! Какво е значението им?“

Седемте езера са седемте цвята, седемте полета.

Първото езеро **Махарзи** означава физическия свят.

Второто езеро **Елбур** означава нисшата област на Астралния свят.

Третото езеро **Балдер-Дару** означава висшата област на Астралния свят.

Четвъртото езеро **Близнаци** означава Умствения свят.

Петото езеро **Махабур** означава Причинния свят.

Шестото езеро **Сърцето** означава Нирвана или Будическия свят.

Седмото езеро **Шемхаа** или Главата означава Божествения свят.

Екскурзията си има своя философия. Тогава преди всичко човек трябва да диша правилно и да употреби известно време за размишление.

В какво стои единството? Единството стои в това, че всички прояви на живота произтичат от едно Разумно Начало. Това Начало е вечно разнообразие. Във водата можеш да плуваш, но в тинята ще потънеш. Има някои идеи, които приличат на вода, и други, които приличат на тиня. На човека всеки ден му пращат мисли и чувства от Невидимия свят, над които той трябва да работи през деня. И ако остави тези мисли и чувства за утре и за друг ден, той се отклонява, губи. Когато човек не долови тези мисли и чувства, той се чувства неразположен. За да бъдем разположени, трябва да долавяме всеки ден мислите и чувствата, които ни се изпращат, и да работим с тях.

Цялото човечество отива към Астралния свят. И той ще стане по-твърд, отколкото е сега, но не така твърд, както Земята. Докато се съберат материали за физическия свят, са били употребени милиони години. Създаването на материалния свят е било лесно, но натрупването на материалите е отнело много време. Грандиозна работа е това! Колко и какъв материал се е събрал, за да се създаде материалният свят!

Не искай да бъдеш щастлив, но търси щастието. Това значи: не търси черешата, но търси господаря на черешата. Като намериш господаря, той е щедър.

Един брат запитва: „Какво му трябва на човек, за да има успех?“.

Три неща му трябва: Доброто или Добродетелта като основа, Справедливостта, с която ще гради, и Разумността, за да знае да се обхожда.

Учителя каза да напишем лотарийни билети за трите ягоди, които той постави на каменната маса пред себе си, и каза:

Напишете един милион лева на единия билет, петстотин хиляди лева – на другия, и сто хиляди лева – на третия, а на останалите билетчета да има номера.

Един брат написа сто и тридесет билетчета, понеже толкова души бяхме. Онези, на които се паднаха билетите със сумите, получиха ягодите. Всички, които теглиха билети, подаваха своя лист на Учителя и той им казваше по едно изречение като съвет. Например на един брат се падна билет 103 и Учителя му каза:

Не давай назаем повече, отколкото банката позволява.

Братът попита: „Колко трябва да вземаме и колко да даваме?“

Ще вземеш толкова, колкото торбата ти събира, а ще дадеш всичко, което имаш.

КАКВО ЗНАЧИ ДА ЛЮБИШ

Въпрос: ”Какво значи да любиш?“

Да съединиш трите свята в едно, т. е. да познаеш човека в Божествения, в Духовния и във физическия свят. Когато възлюбиш някого, значи ти му се отплащаш. Той ти е направил всички услуги в миналото и сега да нямаш човештина към него, това не е хубаво. Всякога онзи, когото любиш, е този, който те е любил. А сегашната любов е лю-

бов в театър. Твоят възлюблен е Един, но понеже е голям, проявява се в много форми. Нали Слънцето е голямо, а колко малки слънца са фотографирани?

Вашата човешка любов, която сега имате, на ученика в Окултната школа не се позволява.

Една сестра попита: „Ами защо сега я има?“

Позволили сте я. Така ученикът се разсейва и не учи. Вие в Любовта сте идолопоклонници, понеже си създавате идол. А Любовта трябва да бъде отвътре, т. е. няма да казваш на онзи, когото обичаш, че го обичаш, няма да се разхождаш с него насам-натам, но ще го обичаш с незнайна Любов. Хората какви ли не идоли нямат! Даже по-рано са считали за идоли котките, бикове. Човек трябва да се научи да люби и да обича – да люби безкористно и да обича безкористно. Ние, като проявяваме Обичта, с това показваме, че ценим това, което Бог е дал. А някой твърди, че те обича, и ти тури юлар; това не е Любов. Любовта има безброй форми. Всички тези форми на Любовта трябва да ги изучите. Съвременният живот дава богат материал за развиване на човешкия ум, сърце и душа. В бъдеще ще оцените днешните условия. Ще се спрем на един ден от сегашния ни живот и ще разберем колко неоченими условия е съдържал той. Любовта иде и ако не я приемеш, горко ти; и Обичта също. Любовта няма да стои нито една секунда – ще мине, ще ти остави благата и ще си отmine, а трябва да работиш върху оставените блага. Казано е: „Бъдете съвършени, както Отец ваш е съвършен“. Значи да предадем Любовта такава, каквата ние сме я приели. Някой казва: „Той не заслужава моята любов“. Любовта не пита дали някой заслужава Любовта, или не; ако пита, това не е Любов. Радвайте се, когато ви обичат. Радвайте се и когато ви мразят. В първия случай ви дават обработен материал, а пък във втория случай ви дават материал за обработване.

Горчивините, скърбите, през които минавате, това са стражари, които пазят да не отиде богатството, което имате, да не бъде разпиляно.

Един брат запитва: „Как можем да използваме съня за нашето духовно повдигане?“

Вечер при лягане ще благодарите за това, което сте получили през деня в ума и сърцето си, и когато спите, душата ще обработва този материал.

Изпяхме няколко песни. След това Учителя каза:

Гениалните музикални късове са извадени от Светилицето. Гениалното не е в количеството, а трябва да бъде концентрирано и с голяма мощ. В песента трябва да пазиш пространството и времето. Някой път хората удължават пространството и съкращават времето, а друг път правят обратното. Обаче трябва да знаете как да пазите пространството и времето. Трябва да съгласувате времето с пространството. През различните култури времето и пространството в музиката са били разбирани по различен начин: индусите – по един начин, китайците – по друг, и народите от Бялата раса – по различен начин.

Не всички думи могат да бъдат включени в една песен, защото някой път трептенията на думите не съответстват на трептенията на тона и тогава има дисонанс.

Ето една песен:

Настанаха, мамо, нови времена.

*Не биволи да водим,
но на училище да ходим.*

С биволите, мамо, гръбнака си изкривих.

Една сестра каза: „За да се създаде в българина новата музика, той трябва да стане нов човек“.

На огъня, на който е турен, българинът ще се разтопи.

Като изучавам българските песни, разбирам при какви условия е бил българинът, когато се е създавала песента. Все още важи една народопсихология в българските песни: богатият да се показва, че не е богат, а пък сиромашът се показва, че е богат.

Стана въпрос за възпитанието на детето.

Деца трябва да бъдат свободни. Например, отидох в едно семейство, където детето не дойде да ме поздрави и родителите го караха насила, но им казах: „Оставете го свободен“. Момченцето, вече непритеснявано, се местеше тук-там из стаята и ме гледаше отдалече. И по едно време почна да се приближава постепенно и най-сетне станахме близки приятели.

Щом не мислиш право, не си свободен; щом не чувстваш право, не си свободен; щом не постъпваш право, не си свободен. Най-първо трябва да бъдем свободни и да се радваме, че сме свободни. Нека се радваме на това състояние, което сега имаме, защото в дадения момент по-хубаво от него за нас няма. В следващата секунда ще има друго. Радвайте се на днешната екскурзия. За днес сме щастливи, а за другите дни – добър е Господ!

Докато човек се безпокои в сърцето си, той не може да приеме Новото учение и то не може да се предава. Съвършенство значи да не правиш никакви погрешки. Трябва да видим съвършените хора!

Хубавото в човека не се губи, само трябва да се махнат напластяванията, за да се прояви Доброто в него. Доброто в човека е повече, отколкото злото. Когато се махнат условията, които ограничават човека, тогава Доброто в него ще се прояви. В бъдеще злото в човека ще се употреби като тор. Природата е много снизходителна. Например някой път човек прави зло несъзнателно, понеже се намира в много стеснителни условия. Към такива несъзнателни постъпки Природата е снизходителна.

Злото в нас е несъобразяване със законите на Природата.

При Доброто ние постоянно се освобождаваме, а при злото постоянно се ограничаваме.

В ТВОЯТА ЛЮБОВ НАМИРАМ АЗ ПОКОЙ

На 23 август 1933 г. температурата на Бивака беше 40 градуса на слънце и 32 градуса на сянка и имаше малко спадане на барометъра. Учителя каза в разговора:

Всяка болест е дисхармония, която може да се лекува чрез съответна музика. За всяка болест си има особена музика, особен ритъм.

Учителя изсвири на цигулката си една мелодия с особен ритъм и каза, че е за сърцето, и изсвири друга мелодия и каза, че тя е за белия дроб. После изпя думите:

*Що си викнала, Пенке ле.
Не се е светът разрушил.
Ти още не го познаваш, Пенке ле.*

В евангелската песен „При Тебе, Боже мой“ не е изразена Любовта на Бога към човека, а това е нужно, за да затрепти човешкото сърце.

Учителя изпя първия стих на тази песен с променен текст и с друга мелодия:

*При Тебе, Боже мой,
по-близо да съм.
Във Твоята Любов
намирам аз покой.*

И старият текст е хубав, но този текст с тази мелодия има по-близко отношение до човека.

Човек най-първо трябва да стане господар на своя двойник. И когато ще свири, двойникът му да излезе и да влезе в ръката му и в дръжката на цигулката, а когато пее, да извади двойника си и да го тури в гърлото си. Иначе ще има механическо пеене. След като изпее песента, трябва веднага да влезе в себе си и да възстанови двойника си. Затова след пеене или свирене музикантът трябва да се изолира известно време, а не да се залиса с думите и оваците, които получава. Когато публиката е хармонизирана с певеца, той пее много хубаво.

На този, когото обичаш, няма да му казваш, че го обичаш, но ще извършиш нещо, от което той има нужда, или ще му кажеш нещо ценно, с което ще му помогнеш или ще го насърчиш.

Представете си, че някой посочва някого между сто души и казва: „Обичам те“. Другите не знаят кого цели той, мислят, че този, когото обича, е в първата редица. Те никога няма да познаят кой кого обича. Той обича Бога и Ангела в теб. При Ангелите, когато едного обичат, всички други се радват. Там, когато има обич, всички са едно. Това прилича на следното: някой е заслужил една кошница грозде, но го сподели с другите и го раздаде. Друга аналогия: някой свири за своята възлюблена, но всички се радват на доброто изпълнение. Когато двама души се разбират, те са близо, а когато не се разбират, те са далече един от друг. Велик е Господ, Той задоволява хората и праша Ангелите, за да изучат нуждите на човешката душа. Някой човек стои натъжен и скърби; Ангелите знаят какво му липсва и когато му го донесат, той се чуди, че скръбта му е изчезнала, и казва, че му е олекнало на душата. Ангелите идват при него, изсвирват му някоя мелодия от Невидимия свят и мислите му се променят.

Стана дума за слънчевата енергия. Учителя каза:

От Слънцето иде към нас и друга Светлина, която човешките очи не могат да схванат. В Шестата раса ще се образува една мрежа в очите на човека и той ще вижда нови цветове и нова Светлина.

Една сестра попита: „Кои са дълбоките причини за болестите?“

Болестта произхожда от ума, сърцето и волята на човека. А можем да кажем и така: болестта произхожда от физически, астрални и умствени причини. Когато човек е в разногласие с Божествения свят, идват едни болести; когато е в разногласие с Духовния свят, идват други болести, а когато е в разногласие с физическия свят, идват съвсем други болести. И тези болести си имат свои разклонения. Хората определят, че при болестта кръвта е нечиста, сърдечният ритъм е изменен, черният дроб не функционира добре, нервите са разстроени, или пък казват, че има в тялото някои микроорганизми. Това са само прояви във физическия свят или, когато по-дълбоките причини са налице, тези неща се проявяват и действат. Дълбоките причини създават условия за проява на тези неща и за съжаление днешната медицина лекува само следствията, а не причините.

Екскурзиите сред Природата са здравословни. След всяка екскурзия първата ни и неотложна работа беше да се преоблечем и да измием нозете си с топла вода. След това се събирахме в малкия салон, а лятно време – на външните маси за вечеря с картофена супа. След вечерята обикновено изпявахме няколко песни и някои музиканти изпълняваха кратка музикална програма. След това обикновено започваше разговор. На Братската вечеря след горещата августовска екскурзия в разговора Учителя каза:

Хиляди пъти можеш да се обезсърчиш и даже да си кажеш, че няма да я бъде, но точно тогава ще дойде Ис-

тината в твоя полза. Всеки, който приеме Истината, тя е благо за него. Остане ли лъжата да ти урежда работите, ще загубиш.

НЕВИДИМИ ПЪТИЩА

Учителя покани осем души, братя и сестри, да направим екскурзия до хижа „Алеко“ и там прекарахме няколко дни. На 20 ноември 1943 г. в ранно утро потеглихме от Изгрева с тежки раници, минахме през село Симеоново. На Ел-Шадай се спряхме за малка почивка и продължихме нагоре. По склоновете на планината започнаха да се вият мъгли. Минахме първия заслон, а мъглите растяха и ту забулваха, ту пак разкриваха Резнъовете. Величествена картина! Надвечер пристигнахме на хижата. Заехме една стая, а хижарят ни предостави за печката един голям пън. През тези четири дни бяхме в непрестанно общение с Учителя. Всяка дума, казана от Него по какъвто и да е повод, всякога беше за нас важна и ние съзирахме дълбочините, откъдето извира. По време на нашия престой на хижа „Алеко“ се наблюдаваше как Учителя беше в непрестанна молитва. От време на време долавяхме само началото на молитвата или „Господи, благослови!“ При Учителя непрестанната молитва беше непрестанна мисъл за Бога и мислите му се разнасяха като молитвен покров над света.

Тези четири дни прекарахме в най-голямо разнообразие. Когато времето позволяваше, излизахме навън за по-къси или по-дълги разходки и наблюдавахме гората и широкия простор. Всяка сутрин обезателно посрещяхме слънчевия изгрев на Мечата поляна, която беше близо до хижата. Тя е на открито място и оттам се разтварят обширни хоризонти. При първия изгрев,

посрещнат на Мечата поляна, имаше чудни танци на мъглите. Понякога слънчевите лъчи проникваха през някой отвор в тях и позлатяваха мъглите с най-чудни краски – от жълта до червено-виолетова, с всички оттенъци. Тайната молитва, общите молитви и песни в тая природна обител, а и обмяната на мисли с Учителя след това ни изпълваха с едно свещено благоговейно състояние на душата, прозряла за няколко мига величието на Бога. И в заряда на особена светлина изкристализираше основният тон на нашето душевно разположение за през деня.

На следващия ден метеорологът от наблюдателницата при Черни връх, узнал по телефона, че Учителя е на хижата, пристигна със сърдечен поздрав от майка си, баба Мария, и с един грамаден хляб, омесен от нея. Той отново можеше да влезе във връзка с Учителя, когото дълбоко уважаваше и помнеше от няколкодневния наш престой на Черни връх преди две години.

През деня няколко души се отделихме и отидохме до Яворови присои, които са на около четиридесет и пет минути разстояние от хижата. Там живо възкръснаха в нас спомените от летуването ни през 1933 и 1934 г. Колко свещени ни се видяха всички тези места! Всичко тук напомняше за дейността на Учителя. Посетихме морените – този тих, мистичен кът, заобиколен от мощни ели. Зърнахме Пиперката – една могила, край която минавахме при нашите ранни излети до Резньовите. Такава любов и единение изпитвахме! Може би тогава държахме ключа на Живота. И аз се наведох, отворих раницата си и разгърнах томчето „Ключът на живота“. Ето някои мисли от прочетеното:

“Никакво добро не можете да направите, ако не любите Бога. Любите ли Бога, Той ще ви се изяви и тогава

вашата Любов ще стане като Неговата. Когато повярвате в Божественото, силни сте. Не търсете Христа вън от вас. Той е вътре във вашата душа. Когато Бог почне да работи вътре във вас, Той ще ви покаже как трябва да обичате. Тогава Любовта ви ще бъде свещена. Пробуди ли се Божественото в човека, само то ще бъде в състояние да го освободи. Само когато човек работи за Бога, той може да вижда Божието лице и душата му да се зарадва“.

Ето и някои от разговорите с Учителя от четири-дневната екскурзия:

Когато искате да разрешите въпроса кой ви обича, вие сте в кладенеца. Вие всички се усещате, че няма кой да ви обича. Тогава вие обичайте! Хората казват: „В бъдеще, когато се преродим“. И в миналото сте казвали: „Когато се преродим“. А пък сега сте се преродили и пак казвате същото. Всички няма да се просветят изведнъж. Всеки трябва да се просвети, като му дойде времето.

Когато се провери, че има един Промисъл, то това е вече пробуждане на съзнанието. Като живееш един духовен живот, ти не го проявявай отвън, минавай за обикновен човек, гладай да не те разберат, че си светия.

Сега вие казвате, че някой човек ви обича, и там се заблуждавате. Ако някой ви обича, то е Божественото вътре, което ви обича – значи Бог. Ако мислите, че някой друг ви обича, то е външното, човешкото. Вие имате едно понятие за Любовта и считате, че трябва да я ограничавате.

В света най-първо идва нещастieto и после – щастieto. Понеже човек е нещастен, Бог започва оттам и от нещастieto човек идва до щастieto.

В Божественото вие не мислите за погрешките. Оставете човешките погрешки за хората.

Един брат попита: „Може ли всеки човек свободно да прави, каквото поиска?“

Ще ви приведа един пример из животинския живот като отговор на зададения въпрос: вратата към един двор била отворена и едно куче влязло вътре. То видяло, че няма никой наоколо, а в една паница до един камък имало насипана каша и то взело да лочи. В това време идва господарят, затваря вратата и като го набива хубаво, пуска го. Кучето излязло на улицата и почнало да си ближе раните. Всичкото нещастие е в това, че човек иска непозволените работи. При непозволените работи той ще си ближе раните.

Има една дълбока философия и като я разберат, хората ще бъдат щастливи. Аз ще ви покажа Пътя. Няма да остана назад, напред ще вървя. Как ще ви докажа, че този път е добър? Трябва да вярвате, нищо повече! Онзи, който иска да излъже другите хора, лъже себе си. Ти сам ще видиш дали е вярно, или не. И тогава ще се произнесеш. Но сега ще вярваш, че човешката душа не може да бъде излъгана.

Казвам: който работи за Бога, той е свободен. Но всеки твърди, че работи за Бога. А пък това трябва да се разбира вътрешно. Понеже хората смесват човешката и Божествената Любов, затова идват разочарованията.

Има Същества, чието съзнание е по-висше, те осмислят нещастията и са носители на възвишеното. Светлината у тях е по-ярка. Когато човек обича, тези Същества идват при човека и се проявяват чрез него. Когато не обичаш, въпросът е предрешен – всичките врати са затворени за теб. Ще обичаш и условията ще потекат. Вие всеки ден може да проверите това, в малък размер може да го проверите.

Когато дойде някой човек и ти виждаш лошото в него, ти се намиращ в ада. Когато дойде някой и ти виждаш доброто в него, ти си в Рая. Когато казваш на някого: „Онзи ми взе мира, откъде се пръкна!“, то тогава човешкото е в теб. При старото разбиране ще има пукнати глави, счупени

сърца, какво ли не! Някой казва: „Бъди добър!“ Как ще бъдеш добър, ако ти не виждаш Бога и доброто навсякъде? Това е възпитание. Онова, което трябва да чуете, е: „Топли бъдете!“ Най-хубавите работи сега идват. Има невидими пътища, по които новите идеи се разпространяват.

През тези четири дни вдъхновението и радостта ни бяха едно предчувствие за Новата култура, която иде на Земята. Нашето състояние бе един привкус за бъдещото състояние, което ще имат душите в Новия свят, който иде.

КЪМ МУСАЛЛА – ВРЪХ НА БОГА ИЛИ НА САМООТРИЧАНЕТО

ОКОТО, МУСАЛЛА, ОЛТАРЯТ

На 11 юли 1924 г. потеглихме от София и още същия ден, надвечер, бяхме при хижа „Мусалла“. Групата беше голяма, наброявахме сто и петдесет души и едни от нас пренощуваха в хижата, други – в палатки, а някои – под навеси. На следния ден прекарахме при долните Мусалленски езера, но преди мръкване започнахме възлизане към върха и се установихме при средното, най-голямото от Мусалленските езера, където да прекараме нощта. Оттам се наблюдаваше чудна картина. Мусалла, заел своето място в мълчаливата високопланинска верига от върхове, ни очакваше. Слънцето вече се наклоняваше в своя залез и някои от скалите бяха потънали в дълбока сянка, а други, ярко позлатени от слънчевите лъчи, се устремяваха напред. Но тези контрасти на сенки и светлини бяха забулени от гъстата мъгла, която пропълзя по склоновете и скоро ни обгърна. Мръкна се, запалихме десетина огньове и се събрахме около тях. Започна да ръми ситен дъжд, който скоро престана, а мъглата ставаше все по-гъста. Намирахме се в едно вълшебно царство – царството на Чистотата. Ние бяхме в досег с мощните енергии, които работеха тук, и се вслушивахме в нощната симфония на планината.

Към 1 ч. след полунощ брат Епитропов отиде при палатката на Учителя и му каза, че всички желаем да посрещнем Изгрева на Слънцето от върха. Учителя каза:

Нека да опитат вярата си. Да направят обща молитва.

Направихме обща молитва. Към 3 часа след полунощ потеглихме нагоре, наредени по двама по тясната

пътека. Разпределихме лампичките на равни интервали, за да помагат по цялата линия, внимавахме да не би някой от нас да се отклони или да се подхлъзне в гъстата мъгла. И затова се поспирахме с цел да се скачат отделните части на веригата от хора. Тук-там минавахме по скали, под които бучаха невидими води и се спущаха надолу от върховете. Скоро стигнахме до една точка, откъдето можехме да обхванем с поглед устремената верига от хора. Наоколо – скали и бездни, а по стръмната пътека към върха се извива линия от живи светещи точки. Съмваше се. Виждаха се вече по-ясно очертанията на този пробуждащ се мир. Край пътеката вече ясно различавахме едни бели цветя с красиви листа, т. нар. каменоломни, които ние преименувахме „цветята на ангелите“. Те заслужаваха името си поради белоснежния си цвят и поради чистотата на местата, които обитават. Бяхме на няколкостотин метра под пирамидата на връх Мусалла, когато настанаха бързи промени: хоризонтът се избистряше, а склоновете захвърлиха своите була в долините. Когато се качихме на Мусалла, на изток небето вече менеше своите краски. В мълчание изчакахме да изплува слънчевият диск. Посрещането на изгрева на тази височина и в тази среда е нещо епохално в човешкия живот. Впечатлението е незабравимо: молитвените песни и мусалленският вятър сред откровението на първите лъчи.

Когато Слънцето се издигна доста високо, времето значително се стопли, а вятърът утихна. Учителя държа беседа. След беседата изпълнихме гимнастическите упражнения и съзерцавахме околността. Най-горното Мусалленско езеро, наречено Окото, бе под нас. По северните усойни места все още се виждаха останки от снега. Всичко говори, че езерото е било циркус на ледник преди хилядолетия. Учителя каза:

Окото е едно от най-мистичните езера.

Любовта създаде света. Тя създаде цялата Вселена. Първият подтик на човека трябва да бъде да възприеме Любовта. Любовта засяга всички области на материалния и духовен живот. Всички ония, които живеят в Любовта, са Божественото общество. Само чрез закона на Любовта могат да се вършат нещата правилно. Всеки подтик да правиш добро, всеки подтик на Любовта иде от Безграничния. Равенство има само в Любовта, а за да бъдат хората равни, трябва да се обичат. Човек, който обича, не може да прави престъпление.

Едничката реалност е Любовта. Няма реалности извън нея. Любовта е здравословно състояние на душата! Човек, който живее в Реалността, никога не отпада духом. Това, което дава възможност на човешката душа да се развива, да расте, то е Божественото, то е Любовта. Всички страдате по едничката причина, че не употребявате закона на Любовта. Единственото благо, което хората търсят, е Любовта. Няма какво да търсим Любовта, ние живеем вътре в нея. Ще отворите съзнанието си, за да влезе тя във вас. Човек трябва да обича, за да живее. Тази Любов иде сега на Земята. Любовта е сила на Безграничния и тя е силата на човешкото безсмъртие. Когато получите онова ново разбиране на Безграничния, този ред ще се стопи. Тогава ще почувствате, че всички хора са ви близки. Това е новото верую, което ще обедини цялото човечество в едно цяло.

След известен престой на върха започнахме да се спускаме откъд Мусалла към Маричините езера и посетихме местността, наречена „Олтаря“. Бавно се спуснахме по склона и прекосихме все още тясната река. Край нея нежно се люлеха от най-малкия ветреца красивите морави камбанки, малко приведени и заслушани в бълбукането на водата. Установихме се при първото от двете Маричини езера и решихме да прекараме пет-шест часа

сред величествените стени на циркуса. Това място наподобява на храм, на светилище и ненапрасно е наречено „Олтаря“. Тук тишината е пълна, само понякога се обажда гласът на някоя от редките птички, населяващи ниските клекове. Прекарахме красиви часове сред тази величествена архитектура и надвечер поехме надолу по Маричината долина, по течението на река Марица. Тази долина е наречена Царство на безмълвието.

На мръкване се спряхме близо до двореца Сара-гьол. Установихме се на лагер. Запалихме големи огньове, които дежурни братя поддържаха през цялата нощ. Бяхме заобиколени отвсякъде от стройни ели.

На другия ден сутринта продължихме пътя. Минахме край двореца Ситняково, стигнахме в Боровец и оттам потеглихме за София.

ОСТРОВЪТ НА БЛАЖЕНИТЕ

Тук ще опиша летуването при Мусалла от 9 до 17 юли 1929 г. На 9 юли тръгнахме за Мусалла с автобуси. От Боровец продължихме нагоре и същия ден надвечер стигнахме при хижа „Мусалла“. Бяхме около сто и четиридесет души. Запалихме няколко огньове и до вечерта обзавеждахме стана, което продължи и на другия ден сутринта.

Към 8 ч. сутринта при долните Мусалленски езера почна разговор. Една сестра попита Учителя: „Това състояние на подем как да се задържа завинаги?“

Бог, като вижда, че ще изгубиш красивото, взема го. Ти ще си поплачеш, а Той бди и после пак ти го дава. Ценните неща никой не може да ги задигне. Ако нашите блага можеха да се губят, то какво щеше да стане? Но Бог, който съхранява твоите ценни качества, туря ги в гардероба и после ти ги дава.

Сега се изисква повдигане на съзнанието и вяра. Бог е, Който воюва. Бог разполага с мощно оръжие. Той воюва заради нас. Божиите пътища са непостижими. Той понякога отстъпва. И няма да се минат пет-шест години и ще видиш, че много добре е станало така, както е станало.

Един брат каза: „Учителю, сънувах, че на зрелостния изпит по математика ми се падна въпрос с номер 82. На сутринта го прегледах и си казах: „Хайде да видим!“. И ми се падна номер 82“.

Когато някой път ви се дават при изпит благоприятни условия, то е изключение, но правилото е, че човек трябва да се труди. Пред Небето един човек могат да го скъсат десет пъти, стига да издържи.

Потеглихме за Мусалла. И когато седнахме на една полянка да отпочинем, Учителя каза:

Вие благодарете на Бога, че ви е дал живот да се качите още веднъж на Мусалла. Сега Мусалла е очистена от мъгли. Мусалла иска да ви каже, че ако имате търпение, ще се изчистите, така както тя се е изчистила. Във всяка екскурзия и светиите, и Ангелите вземат участие. Светиите и Ангелите си правят великолепни екскурзии. Да вземем пример от тях.

Планинските места и полетата се допълват. Човек трябва да се качва на планината и да слиза в полето; тогава има нормален живот. Тук можем да познаем на колко метра сме над морското равнище по психологически начин. На 100 м височина ще имаш особени чувства и идеи, на 200 м – други, на 500 м, на 1000 м – други и т. н.

Камъните на Мусалла дават особен характер на местността. Понеже имат постоянна форма, те придават на човека твърдост, сформирани характер, ясно очертани контури на мислите и идеите. Ето защо е хубаво да се отиде при канарите, да се седне на някой камък и да се размишлява. Това има голямо значение. Мислите,

които ще имаме тогава, ще имат ясно очертани контури; общо казано, в камъните живеят известни сили и когато човек отиде при тях, приема от тези характерни сили, приема известни качества в себе си. Защо светиите са се оттегляли да живеят в пустините? Там, по тези каменисти места, те са добивали известни качества. Там те са минавали през разни изпитания, но съвсем не от такъв характер, през каквито минават обикновените хора. Мъчнотиите, през които минават обикновените хора, те лесно ги разрешават и не им обръщат внимание, а имат мъчнотии от съвсем друг характер. Например не е погледнал някого с хубав поглед, а с малко недоволство, или е казал някоя дума не съвсем правилно, и след това изпада във вътрешна борба.

В планините има известни места с електричество, а други – с магнетизъм. Електричните места дават на човека ценни неща, но същевременно и известна грубост, а магнетизмът дава нежност, мекота, но може да даде и леност.

Една сестра каза: „През цялата нощ над езерата имаше оркестър, който продължи до сутринта, до изгрев слънце“.

Тази музика, разбира се, ползва всички, които са тук. Макар и хората да спят, те приемат тази музика в душата си, тя остава и работи в тях.

Скоро стигнахме на връх Мусалла. Беше 10 юли, сряда, температурата – 16 градуса над нулата. Учителя държи лекция на тема: „Господар и слуга“, отпечатана в тома „Определени движения“. След това Учителя каза:

Нека всеки се помоли в тайно, както намери за добре.

В 1 ч. следобед температурата на Мусалла беше 23 градуса. Учителя каза:

На Мусалла има специфични места, които никой не е виждал.

На връщане се спряхме за известно време при Окоето и на вечер бяхме на нашия стан. На 11 юли направихме екскурзии по свободен избор. Едни посетиха вътрешното езеро от долните две Мусалленски езера, други изкачиха Незнайния връх А-В, трети отидоха към Чадър-тепе, а други – до Сфинкса и оттам по едно било, което съединява местността при Сфинкса с Мусалла, стигнаха до върха. Това било се нарича Триона и доста трудно е преминаването през него, защото от двете му страни се спущат големи стръмнини.

На 12 юли станахме рано и посрещнахме слънчевия изгрев от Мусалла. След молитвите при изгрев слънце Учителя даде следната формула:

“В пълнотата на Божията Любов и в пълнотата на Божия Дух има Живот“.

След това Учителя държи беседа в 7.30 ч. на тема: „Специфична светлина и топлина“, отпечатана в тома „Отворени форми“. На края на беседата Учителя даде една задача: през този ден всеки от нас да полее десет пъти един камък с вода, взета от някое езеро.

Към обед се върнахме при нашия стан край долните Мусалленски езера. В 5 ч. следобед се събрахме около Учителя и Той каза:

През деня някои поляха камък близо до езерата, а един брат реши десет пъти да взема вода от Окоето и да отива да полее избран камък на връх Мусалла. Когато вие имате една хубава, благородна идея, а пък я изоставите, като си кажете: „Хайде да я оставим и да си поживеем“, тогава вие сте на мястото на Юда, който предаде Христа.

Камъните, които поливате днес, долу, във физическия свят, не знаят това, но горе знаят. Растенията и живот-

ните са деца на Ангелите и Архангелите, а камъните и изобщо минералите са деца на още по-горни членове на Ангелската йерархия.

Външният свят е, който стимулира човека. Ако няма предмети вън в света, няма кой да стимулира човека, няма как той да прояви дейност. Най-малкото нещо, което става с теб, е стимул. Та велик е животът в Природата – всяка година все нови неща има. Когато говориш на Природата на обикновен език, тя не отговаря, но когато ѝ говориш на нейния език, тя отговаря. Природата не търпи съмнения, колебания и отрицания, тези неща са несъвместими с нейния живот. Като влезеш в Природата, най-първо ще вярваш, нито сянка от съмнение да няма. Каквото тя ти каже, вярвай. Като влезем в общение с Природата, ние влизаме в един свят на всички възможности.

Събрали се веднъж най-учените хора – светски и религиозни. Дошъл и един ученик от отделенията на Божествената школа. Всеки разправил всичкото си знание, а този ученик бил на последно място. Дошъл и неговият ред. Той казал една дума и израсло дърво с плодове и всички яли. После запалил огън, на който всички се греели, и потекли извори, от които всички пили. Та човек трябва да дойде до онази велика наука. Ще бъде, ще бъде! Има много работи да се учат.

По повод на упражнението с камъка Учителя каза:

Има две крайности: не избирай най-мъчно достъпния камък, нито най-лесно достъпния, но избери нещо средно и да ти е приятно.

Когато ходиш по планината, опитвай камъните, за да не се събори някой, който се клати. Стъпвай само на камъни, които са неподвижни. Не трябва да горим тук сурови клекове, а само сухи. Ако горим зелени клекове, винаги ще плащаме.

В еднообразието човек погрознява, а в хармоничното разнообразие се разхубавява. Всяко нещо у нас трябва да бъде осмислено, да бъде красиво, а не да се боим и потискаме. Би трябвало човек, като остарява, да се разхубавява. И духовният човек, колкото повече време минава, трябва да се разхубавява.

Тази екскурзия е предвидена. Когато се върнем, ще можете да работите с нови сили. В духовния живот резултатите ще дойдат, но малко по-късно.

Никога не се стремете да направите човека съвършено доволен; ще дадете на всички, но умерено. Ние не сме напълно доволни на Земята, понеже сме пътници.

Издръжливост, издръжливост трябва. Който издържи, побеждава.

На 13 и 14 юли пак прекарахме времето по свой избор.

На 15 юли се качихме на Мусалла на изгрев слънце. Към 10 ч. започна разговор. Стана въпрос за спазване на хигиенични правила при екскурзиите. Учителя каза:

На екскурзия хубаво е човек да има термос. Във време на екскурзия човек да не се обленява, да си измива вечер краката с топла вода и да си сменя чорапите; тогава става реакция. Когато някой прави фрикции със студена вода, не е хубаво, това след време ще даде обратна реакция, вреда.

Някой пита защо сме дошли на Мусалла. Който е дошъл на Мусалла, продължава му се животът с още една година. А една година колко много струва. Вие все сте приели нещо тук, колкото и да са примитивни вашите апарати.

Температурата е 10 градуса. Барометърът върви към повдигане. Птичките вчера надвечер пееха, а това показва подобрение на времето. Като дойдеш тук, цяла година ще обработваш впечатленията. На Петровден връх Мусалла приема специфична енергия от Слънцето. Хората в света казват: „Не ви трябва да ходите по планините“. Само мъд-

рите хора ходят на такива високи и чисти места. Сега температурата е вече 11 градуса.

Любовта не е в думите. Когато излиза Любовта от теб, без да говориш, тя тече като вода. Човек да не подпушва изворите на Живота.

На 16 юли посрещнахме слънчевия изгрев от Мусалла. След молитвите се прочете глава 10-а от Евангелието на Матей. Изпълнихме Гимнастическите упражнения. Към 9.30 ч. започна разговор. Учителя каза:

На англичаните, след като стоят десетина години в индуската школа, им казват свещени истини, които трябва да пазят в тайна. Индусите се чудят по кой начин това, което те са добили по инволюционен начин, европейците го долавят по еволюционен начин. Например радиото. Много адепти, махатми от Индия са се пренесли, родили са се в Европа и работят тук. Едно време адептите ходеха с чалми, а сега, преродени като професори в Европа, ходят с цилиндри. Адептът си знае кой е, но не казва.

*Учителя погледна морето от върхове, които са от-
татък долината на река Бели Искър, в местността,
наречена Скакавците, и каза:*

Там няма хора, но живеят Разумни същества, които са с ореол. Отсрещният масив е бил 7 000 метра и после се е снишил. Софийското поле, Пернишкото поле са били езера и после са започнали да се издигат.

Скакавците е Островът на блажените. Който иска да изпита блаженство, трябва да иде там. Планинските области са места, където са складирани енергии.

Жълтата и Бялата раса се отклониха от правия път. Черните развиха чрезмерно черния дроб, те увеличиха низшите чувства. И затова, когато са господствали, устните им станаха дебели, тогава те са били и по-високи на ръст. Четвъртата раса дойде да уравни чувствата на черните, но стигна до черната магия. А Бялата раса

употребява силата за разрушение, употребява взривните вещества. Шестата раса ще дойде да урегулира, да смекчи човешкия характер чрез Любовта. В Бялата раса се забелязват някои процеси на израждане. Например виждаме, че предната част на челюстта излиза напред, което е приближаване към животинското. Бялата раса е проявила изобретателност, но тя не е най-висшата способност. Центърът на изобретателността е отстрани на главата, а разумността, интелигентността е горе на главата. Главата трябва да се повдигне горе с няколко сантиметра. Това не може да стане механически. От окултно гледище въпросът стои така: има дванадесет извора, от които човек трябва да вземе своите енергии, засега само пет функционират, а другите са прекъснати и затова трябва да се възстанови разумното съобщение с тях. Всеки извор е свързан с известна интелигентност. Славяните идват, за да възстановят връзката, като се обърнат засега към един от тези извори на духовното, мистично течение. Или казано по друг начин, човек трябва да стане набожен. Славяните трябва да възстановят истинската набожност. Индуските методи са все методи за скачване с тези извори. Един адепт се стреми да се скачи с тези извори и колко работа извършва, докато достигне скачването. Един извор поддържа физическото тяло, друг – ума, трети – чувствата. Четвъртият и петият поддържат други човешки способности. Сега новите извори, с които трябва да се направи скачване, са Любовта, Мъдростта, Истината. Любовта трябва да протече като някое море, като океан.

Към обед потеглихме към нашия стан. А в 7 ч. вечерта се събрахме около Учителя:

Всяка физическа депресия дава отражение и върху душевното състояние на човека.

Учителя каза да се прочетат от томчето „Сила и живот“, четвърта серия, следните страници: 197, 88, 7, 3, 16, 31, 186.

Бог е Огън пояждащ за онзи, който не разбира, а за онзи, който разбира, Бог е Огън, който твори и създава. Когато се чете Словото и като се вникне в съдържанието, тогава има добър резултат.

Тези гимнастически упражнения, като се правят на Мусалла, имат резултат, различен, отколкото на друго място. Заслужава да отидеш на Мусалла, за да правиш тези упражнения и да се върнеш.

На 17 юли, 7 ч. сутринта, двама братя и една сестра се срещнаха с Учителя при долните езера. В разговора Учителя каза:

Когато влезем във връзка с Ангелите, това не е, за да ни кажат какво трябва да правим, а за да вземем пример от техния живот, да видим как те работят, за да работим и ние като тях. Ние не трябва да се стремим да влезем изрично във връзка с Ангелската йерархия, но главно предимно във връзка с Бога. И когато влезем във връзка с Него, тогава ще влезем във връзка с всички други Същества и с Йерархията, защото Бог е Един, Той е Цялото и съдържа всичко в Себе си. Когато почнем да служим на Бога, тогава ще влезем във връзка с всички Същества, които служат на Бога, защото ще бъдем в хармония с тяхната дейност.

Как се служи на Бога? – Като се работи между хората. Когато човек работи върху себе си, това е приготвяне за служене на Бога и затова може да се приеме като Божествена работа. А после той ще работи между хората. След като се научи човек да работи между хората, ще му се даде друга работа от по-висш характер. Човек да не казва: „Ще служа на Бога“, но да го направи в момента, всеки ден.

Има Учение, приемано отвън, а когато човек се свърже с Духа, тогава Той отвътре заработва. Това е вътрешният опит. Външното учение на Природата, хиромантията, френологията и пр., това е четене на свещ. А свързването с Духа е четене при изобилна светлина. Казано е в Писанието: „Ще излея Духа Си“. Вътрешният извор трябва да се

отвори. Сега идва отварянето на извора на Причинното тяло, т. е. разумността. Всеки един от дванадесетте извора отговаря на едно от телата. Работете свободно, без принуждение, в Духа на свободата. Връзката с Бога не е нещо, което, веднъж направено, си остава осигурено. Не. Връзката с Бога постоянно трябва да се подновява, всеки ден, непрекъснато. Ако аз говоря с някой човек днес, то сега имам връзка с него, но ако той си отиде, утре нямам връзка. Същото е и с Бога.

Методи за изливане на Духа, за свързване с Божественото, са били практикувани от всички мистици-пророци. Учителят дава методите и законите, а ученикът трябва да ги приложи. Първото е работа на Учителя, а второто – на ученика. Ще работите в духа на досегашния начин на работа. Ще изучавате беседите и лекциите, там са методите и законите. Ще изучавате и Библията. Когато му дойде времето, когато ученикът е приготвен, тогава Учителя ще го научи на по-дълбоко познание. За това си има определен час. Това не става случайно. Това става само когато ученикът дойде на една определена степен на развитие.

Двама братя и една сестра искаха да останат още няколко дни на Рила след слизането на Братството в София. Учителя им каза:

Можете да отивате при Окоето и там да прекарвате през деня, но не за спане. Също така и Олтаря е хубаво място за престояване.

Същия ден, 17 юли, потеглихме за Боровец и оттам – за София.

РАЗГОВОРИ В ДУХОВНАТА ГРУПА

РЪКОВОДЕН ОТ ЛЮБОВТА И МЪДРОСТТА

През есента на 1924 г. се образува духовна група, в която влязоха шестнадесет души, братя и сестри, и работеха под ръководството на Учителя. Целта на групата беше по-дълбоко проучване на беседите и лекциите на Учителя. За целта се събирахме всеки неделен ден сутринта и разглеждахме беседите и лекциите на Учителя. Почнахме от първата година на Младежкия окултен клас. На всеки един от нас се възлагаше да проучи една лекция и да изложи и развие основните ѝ мисли, а останалите също бяха подготвени по същата лекция и след изложението се обменяха мисли. Понякога се проучваше и Библията. Духовната група си възлагаше и практически задачи. Например една пролет се реши всеки неделен ден рано сутрин да отиваме на екскурзия до Ел-Шадай и да се връщаме за неделната беседа на Учителя в 10 ч. Една година решихме да приложим точността, за да се упражним в нея: решихме да пристигаме за неделната беседа в салона на ул. „Оборище“ точно в 10 ч. без 10 минути – нито една минута по-рано или по-късно. И обикновено всички се срецахме при входа на салона в една и съща минута. Възлагахме си и други задачи. Отвреме навреме поканвахме и Учителя и Той ни даваше своите упътвания.

През февруари 1926 г. решихме да направим зимна екскурзия по пътя за Мусалла – докъдето стигнем. На 19 февруари потеглихме с автобус, стигнахме до Боровец и веднага тръгнахме нагоре. Снегът беше дълбок. Като приближихме канарата, се виждаха само върховете на елите, т. е. снегът имаше дебелина най-малко четири-пет метра. Дойдохме до моста, който е по средата на

пътя между Боровец и Мусалла. След това се върнахме малко и решихме да пренощуваме при голямата канара. Постлахме платнище върху снега, запалихме голям огън, стоплихме вода. Там прекарахме нощта. Всеки изпи по много чаши гореща вода, за да се стопли. Голямата канара пазеше завет. Задуха топъл южен вятър и никой не изстина. На другия ден потеглихме за Боровец. По пътя завая гъст сняг на едри парцали. Елите, отрупани със сняг, представляваха вълшебна, неземна картина. В Боровец пренощувахме в хотел „Соколец“ и на третия ден се върнахме в София.

Няколко дни след връщането ни духовната група се събра при Учителя. Споделихме впечатленията си от екскурзията. В разговора Учителя каза:

Когато човек се ражда, какво му трябва? – Трябват му Мъдрост и Любов. Значи човек през целия си живот трябва да бъде ръководен от Мъдростта и Любовта, само така може да расте и да се развива. До известно време организмът трябва да расте на ръст и широчина. Идва време, когато организмът престава да расте на ръст и широчина и тогава започва вътрешното растене – човек започва да развива своя ум, своите чувства.

Вие сте влезли в една духовна група и трябва да разберете какво нещо е тя. В България често се правят дружества. Но на колко от тях се постига целта? Духовната група трябва да бъде придружена с вътрешна разумност. Разумността всякога се определя от противодействията. Щом почнем да работим в материалния свят, ще срещнете съпротивление, понеже материята е инертна и част от вашата енергия се губи; ще се натъкнете на това вътрешно противоречие. Онези от вас, които влизат в Духовния свят, ще се натъкнат на друга една опасна страна, понеже вие ускорявате вашето развитие и във вас преждевременно ще изпъкнат някои противоречия. Щом изпъкнат, вие трябва

да бъдете в състояние да се справите с тях. Някой път хората се оплакват от изгубване на онова разположение, което са имали, и тогава в тяхната душа се заражда или антипатия, или вътрешно ожесточение.

Религията събужда висшите духовни сили и с тях човек не може да си играе. За да могат да се използват тези сили, човек трябва да бъде внимателен. Човек трябва да бъде една среда, през която Божествените сили да минават без никакво съпротивление. Има ли съпротивление, тогава се образува вътрешна реакция в ума и чувствата и човек влиза в противоречие със себе си. Не е работата само за един ден да имате отлично настроение, това не е още духовно състояние. Духовно състояние е човек да бъде тих и спокоен, когато е болен, да не изгубва присъствие на духа и пак да бъде радостен.

Като сте влезли в тази група, каква представа имате за духовния живот? На слабите хора противоречията идват отвън, а на силните идват отвътре. Щом противоречията идват отвътре, тогава човек е силен. Без тези вътрешни препятствия и мъчности вие не може да разберете духовния живот. Когато човек е подготвен и влезе в духовното си тяло при смъртта, тогава е добре. Но ако човек излезе от физическото тяло и няма подготвено духовно тяло, в което да влезе, тогава е мъчнотията. Една от задачите на духовния живот е да можете да работите с духовното си тяло.

Сега аз искам вас, младите, да ви предупредя за една малка опасност, понеже вие още не сте запознати с онази мрежа на низшите тъмни духове. Те се стараят да оплетат религиозните хора, като най-напред преувеличават способности им и те като паднат, тогава духовете ще вземат точно обратна позиция и ще ги убеждават, че у тях няма нищо. Това са две противоречиви състояния, които всякога действат разрушително. Умът ви е объркан; вие трябва да имате една база, да усещате Божието присъст-

вие, да имате една положителна мярка, с която да мерите вашите постъпки, да чувствате, че Бог е основа, върху която Животът може да стои. Едни и същи разбирания трябва да имате всякога.

Муди бил в Америка и го повикали да проповядва в Англия. Един приятел му обещал, че в Англия ще отпусне големи суми на негово разположение и че ще намери салони. Но когато Муди слязъл в Ливърпул, научил, че приятелят му е умрял и не му е оставил никакви суми. Приятелят му вече го нямало и неговите надежди били осуетени. Но вярата, която имал Муди, била толкова силна, че пътят му се отворил и той имал най-голям успех. Сега, ако вие в едно отношение срещнете някои мъчнотии, трябва да ги побеждавате, те да не ви спънат.

Ако човек не въдвори вътрешна хармония в себе си между ума, сърцето и волята си, очакват го страдания. Човек трябва да има дух и да наложи хармония в себе си. И Писанието казва: „Мир имайте“. Най-първо – с Бога, после – със себе си, и после – с ближния. Да знаем, че никога в Бога не може да има противоречие. Първо трябва да работим в съгласие с Бога и после – в съгласие с ближните си; това е един закон, полезен за вас, когато почнете да работите.

Законът на внушението е един мощен закон и човек не може да се избави лесно от него. Щом дойде едно настроение, ще знаете, че това настроение е външно, ще гледате да го премахнете. Човек трябва да бъде вътрешно свободен. Аз съм за вътрешната свобода.

Екскурзията е едно средство да се опознавате. На пример във време на екскурзия ще си правите услуги: един ще накладе огън, друг ще донесе вода, трети ще поддържа огъня през нощта, когато останалите спят, и пр.

Често овчарите подпушват реката, за да стане два метра дълбока. После хвърлят овцете от моста в реката, те почват

да плуват и тогава се изпира вълната им. Щом овчарят почне да къпе овцете, той мисли скоро да ги стриже. Влезете ли в мъчнотии, ще кажете: „Като овца във водата сме, опрани се вълната“. Философия е това. Човек трябва да бъде търпелив. В Живота има най-големи противоречия, от които човек ще се учи. Земята е една много строга школа: някой път очакваш, че плодът е готов и че ще го откъснеш, но го оставяш за понеделник, за да узрее.

Законът за единството в Природата изисква всички хора да са свободни, но да имат единство. Има простор за всички. И всичко, каквото човек желае, може да го постигне, но Природата е поставила особен път на всеки човек, по който той трябва да мине. Никой път двама души не добиват щастие по един и същ начин. Ако беше друго-яче, то щеше да си бъде просто едно копиране. Кой каквото е пожелал, ще му го дадат. То все ще дойде, ще се постигне. В Природата има един запас, от който тя дава щедро.

Дълго време човек трябва да работи върху себе си. Той има материал, който трябва да обработи. Мисли, желания, действия, воля – това е материалът, върху който трябва да се работи. И всеки ден човек трябва да урегулира своите мисли, като се свърже с Бога. Природата заставя всички същества да работят, после им дава условия да се занимават, да учат.

ЕДИНСТВО В ЧУВСТВАТА

На 6 юни 1926 г. сестра Савка Керемидчиева прочете в духовната група следните мисли от Учителя:

Ученикът трябва да има единство в чувствата. Любовта към Бога не трябва да се смесва с нищо друго. Любовта към Бога, това е моралът на ученика. Ученикът трябва

да се стреми с всичката си чистота и святост да прояви Любов към Бога. Това е една жичка, която ще го изведе от всички мъчнотии по пътя; и при най-лошите условия да е поставен, ще го изведе.

За да има чистота, човек трябва да бъде крайно интелигентен. Докато ученикът не изглади своите отношения към Учителя си, той не може да му даде никакви уроци. Когато ученикът разсъждава, не трябва да има предвид формата, тя заблуждава. Като свърже идеята с Бога, тогава мислите слизат направо от Бога като светлина в съзнанието на ученика. За да познае себе си, ученикът трябва да обича Бога. И като познае себе си, ще обича вече и ближните си. За да познае ученикът Бога, трябва да Го люби. И за да любиш хората, трябва да познаваш Бога. Ако любиш себе си повече от Бога, не си на правия път. Ако любиш една част повече от Цялото, не си на правия път. Цялото ще любиш с Любовта на Цялото. А частта ще любиш с Любовта на частта. Не само Любовта, но и Вярата е необходимо начало. Вярващият трябва да бъде абсолютно неподкупен; тя издига човека във висша област.

Обект на Любовта, това е Бог. Проявеното има за обект непроявеното. Любов безспир, Живот без край, Вяра непоколебима – това са трите ключа на ученика.

Учителя беше дал една формула, с която започвахме и завършвахме събранията на духовната група:

“Братство, единство, свобода да всади Господ в нашите сърца“.

СПИРАЙТЕ СЕ ВЪРХУ ОБЩИТЕ ПРИНЦИПИ

В неделя на 4 юли 1926 г., в 5 ч. и 45 мин. духовната група се събра на Изгрева в присъствието на Учителя.

Изпълнихме следния ред:

Тайна молитва.

Евангелие от Йоана, глава 3, ст. 3

Беседи, Първа серия, 20 стр.

Послание към римляните, глава 9, ст. 10

Беседи, Втора серия, 3 стр.

Евангелие от Лука, глава 18, ст. 21-22

Започна разговор, в който Учителя каза между другото:

Сравнете вашия живот с живота на растенията: те имат диаметрално противоположния процес. Всяко растение отива към центъра на Земята, отива надолу, а след това със своя стрък отива нагоре. И когато човек се реши да служи на Бога, по закона на растенията, понеже съзнанието му не е будно още, ще направи една погрешка – у него ще се зароди желание да слезе надолу и като вижда, че няма да постигне нищо, той пак се връща нагоре. Слизането надолу вие го наричате падане и страдание. Та опитността, мъчнотиите, страданията, които сега изпитвате, това са страданията на растенията. Вие изпитвате вашия растителен живот на миналите векове; сега изпитвате тези страдания. Страданието не е нищо друго, освен слизане от някое планинско място. И казваш: „Защо ми трябваше да слизам, че сега пак да се качвам нагоре“. Това усилие всякога произвежда едно недоволство в човека. Желателно е да намерите аналогията между физическите и духовните прояви. Те си приличат, но същевременно и се различават. Нали казват, че плодовете винаги се явяват по клонките. Обаче има плодове и долу, в почвата, например фъстъците. Когато се заражда голямо страдание в човека, както при Йов, че ти идва до гуша, тогава плодовете са долу, затрупани с пръст. Нали при големи страдания се казва: „Придобих един плод“.

На всинца ви трябва голяма Вярa. В този живот, ако придобиете Вярa, съмнението ще изчезне. Вярa, която

преодолява всяко съмнение, е силната Вяра. Забелязали ли сте колко от това, което ви се внушава отвън, е вярно? Някой човек ти е обещал да ти донесе хляб или друго нещо; вие виждате, че иде един човек, и си казвате: „Той е, носи хляба“. Обаче този човек мине, не се спира при вас, не е той. Кой как мине, вие все казвате: „Този е“. Значи не може да оцените кой е истинският човек, когото чакате. И най-после се обезсърчите и казвате: „Той няма да дойде“. И ето, той идва, потупа те по гърба, погледне те и се усмихне. Когато ти си се обезсърчил, той е дошъл. Значи Божественото ще се яви в края на всички мъчнотии. Това, казано на обикновен език, е следното: когато хората и Ангелите не могат да помогнат на една душа и тя казва: „Свърши се тази работа“, тогава се явява Божественото и ти казва: „Не бой се! Има още един изключителен случай, не е всичко изгубено“. Не може всичко да се изгуби. Тъй щото и при най-големите мъчнотии, когато няма никакъв изгоден път, ще знаете, че има още един изключителен случай, който никога не съгрешава. Човешките мрежи и ангелските може да не те хванат, ти все отиваш надолу, обаче има една мрежа, в която няма изключение. Ти ще паднеш в тази мрежа, ще те хванат и ще те извадят навън. Но като влезеш в тази мрежа, ще имаш една специална опитност.

Тези мъчнотии са и за вярващите. Да вярваш или да не вярваш, все ще минеш през тази опитност. Няма друг изходен път. Едно растение и то ще мине през всичките фази, ще се смалява, ще се отрече от своята голяма форма, ще се превърне на една малка пращинка. Значи след като е добило голяма форма като растение, трябва да се откаже от нея и да се превърне в едно малко телце и оттам пак ще започне да расте, вече като животно. След това и животните трябва да се откажат от своята форма, докато добият човешка форма. Колко пъти човек трябва да се отказва,

докато премине през всички форми! От кристалите се е отказал един път, като растение пак се е отказал от своята форма. И като животно, и като човек пак трябва да се откаже. Сега животното в човека още не е премахнато.

Вие, като изучавате беседите, спирайте се и върху общите принципи, които са прокарани там, и върху методите. Във всичките беседи аз съм разхвърлил нещата, тъй както е в Природата. Изобщо, във всички свещени книги материалът е все разхвърлян. Вземете и Библията: и там всичко е все разхвърляно.

Представете си, че вие ще посрещнете своя брат, когото очаквате десет години, но същия ден сте изгубили десет хиляди лева. Ще можете ли да посрещнете брата си радостно? Там е изкуството. Всичкото си имане сте изгубили и не сте видели брата си десет години. Той иде, как ще го посрещнете? Същия пример мога да ви го изнеса по следния начин: да кажем, че брат ви е хванат от разбойници, вие продавате всичкото си имане и го освобождавате. Той се връща при вас и вие му се радвате. Сега, в този случай, вие ще считате ли, че сте загубили имането си? Не, вие ще считате, че сте купили с тези пари брата си. А ако си тъжен при посрещането на брата си, значи вие мислите за изгубеното си имане. Законът е такъв: тази физическа загуба ни най-малко да не повлияе на вашето сърце.

Да кажем, че имаш хубава дреха, но някой те оцапа с кал и ти веднага изгубваш настроението си, не си същият. Трябва да имаш самообладание, всякога да бъде будно съзнанието ти. Ако съзнанието ти е будно, тогава всякога може да си радостен. Когато добиеш духовното съзнание, каквото и да става, ти ще бъдеш вътрешно радостен, ще имаш дълбок Мир.

Когато ние си определихме среща за днешния ден, не изчислихме какво ще бъде времето сега. Някой път времето е лошо; правя си своите изчисления и тръгвам, не

вземам нито чадър, нито мушама и казвам: „Времето ще се оправи“. Някой път времето е хубаво; аз се екипирам хубаво. Не искам да изменя реда на нещата в Природата, ще изразходвам много енергия. Знам, че ще е студено, и вземам вълнени чорапи. Всичко това аз го знам, но не се противопоставям. Всичко е за добро.

Сега малцина от вас има, които могат да предсказват какво ще бъде времето идната неделя: слънчево или дъждовно. Ако нашата мисъл е интензивна, ако всички, които отиват на Мусалла, насочват мисълта си, можем да отбием едно отрицателно течение. Но работа се иска, колективен труд се иска. А пък ако един мисли едно, а друг – друго, освен че няма да се оправи времето, но ще се влоши.

Станете сега! Ще произнесем тихо:

“В безграничната Божия Любов има радост и веселие за всички души“.

Три пъти тихо произнесохме тази формула полугласно. Учителя беше обърнат на юг, а ние – към него. Часът е 6.30 . Времето в началото на събранието беше дъждовно, но стана смяна.

ПРИРОДОСЪОБРАЗЕН ЖИВОТ

ВЕГЕТАРИАНСТВОТО

Веднъж, като се върнахме в салона след гимнастическите упражнения, една сестра сподели, че изказаните в сутрешната лекция няколко думи за вегетарианството са породили в нея нови мисли. Тогава Учителя разгледа пред нас въпроса за вегетарианството по-обстойно:

Началото на духовния живот е вегетарианството. То е начало и на възпитанието, защото духовният живот изключва насилието. Никой не би могъл да бъде духовен, ако не е вегетарианец.

Месото е една неестествена храна, понеже съдържа много отровни вещества. При клането се заражда страх и омраза у животното, поради което в организма му се образуват и отровни реакции. На това се дължи и нервността на цялата Бяла раса, а и днешната неврастения произлиза до голяма степен по същите причини. От друга страна, веднага след смъртта на животното започва трупното разлагане и възникват други отрови, наречени птомаини, левкомаини и пр. Много е умна котката, че предразполага мишката, преди да я изяде – оставя я малко, играе си с нея и когато почувства нейното разположение, чак тогава я стиска от един път и я изяжда, за да получи месо без отрова.

Понеже трептенията на бозайниците са по-низши от тези на човека, затова той се спъва, когато ги яде, и не може да се развива. Месната храна е проникната от трептения на животински страсти, а в това отношение растителната храна е чиста. Човек трябва да се храни с чиста храна, за да имат клетките му послушание. Ако човек дълго време се храни със свинско месо, ще добие свински характер, ако се храни с кокоше месо, ще добие кокоши характер.

Едно време, преди повече от две хиляди години, Даниил и другарите му се хранеха с вегетарианска храна и станаха по-красиви и по-здрави, отколкото другите, които се хранеха с месо. За много хора вече не е полезна месната храна. Засега най-здравословната храна е растителната, но тя трябва да бъде прясна. Разумните Същества са ни приготвили най-хубавото ядене, а ние сме го оставили настрана и ядем суха пастърма. Растенията са много добри готвачи и кой друг може да готви така добре като тях.

Българинът яде повече хляб, за да стане по-мек. Някои други народи ядат месо – на закуска, на обяд и на вечеря – и добиват една груба активност в по-низша област. Ще мине доста време, докато човек се отучи да употребява месна храна. Но какво ще стане с него, ако е изял сто кокошки? – Ще го турят и в стоте, тъкмо когато ги колят, и ще изпитва състоянието им. Сто пъти ще се повтори, а това е страшна работа. И в края на краищата хората ще станат вегетарианци, защото по вътрешен път ще се отучат. Клетките, които идват в нас от животинското царство, повече изразходват и по-малко придобиват, а растителните клетки, които влизат в нас, по-малко харчат и повече придобиват. Освен това животинските клетки, които приемаме, са твърде непослушни. Сега човек е изостанал много назад и за да се повдигне, не бива да яде месо. Месоядните животни много повече боледуват, отколкото тревопасните. Вегетарианската храна е чиста.

Хората на безлюбие са месоядци. Сприхавите хора са всякога болни. Има ли търпелив болен? Всичко му е криво, мрачно и твърди, че условията му не са хубави. Хубаво е такъв човек да стане вегетарианец, понеже растителната храна дава търпение. Хубаво е да яде домати, краставици, сливи и пр.; такива храни са метод за укротяване на човека.

Човек трябва да стане вегетарианец във физическо, в умствено и в духовно отношение. Някой може да е вегетарианец във физическо отношение, обаче в мисълта и в обноските си да не е. И по чувства, и по мисли трябва да се върви паралелно с вегетарианството. Ако има дори една разрушителна мисъл или едно разрушително желание, това е месоядство. Необходима е една нова философия на вегетарианство. Вегетарианството има резултат, но това все още не е онзи резултат, който трябва. Плодовете са богата литература на Невидимия свят и ако вегетарианството мине в по-високо поле, ще има и очаквания резултат. В яденето се съдържа и един умствен процес. То е цяла наука. Ще ти дадат да ядеш картофи, за да ги изучиш; другояче не би ги изучил. Този глупав наглед лук е философ, ще ти даде нещо. Казваш: „Ядох лук и оздравях“. Отслабнал си, обезкуражен си, но ядеш ябълки и се освежаваш.

Една сестра попита: „Децата трябва ли да се оставят сами да си избират месна или вегетарианска храна?“

Не, те още не разбират и родителите трябва да им дават вегетарианска храна. Вегетарианството е бъдещ начин на хранене на цялото човечество. И затова който сега е вегетарианец, той е в авангарда на Новата култура, която иде. Благодарете на Бога за новата рецепта на хранене: череша, круши, ябълки. Оставете старото. Ще дойде време, когато хората ще ядат само плодове, така ще се хранят с кондензирана светлина. Съвременните хора са слепи за много работи, дори мнозина не могат да различат листата на прасковата от тези на черешата. Аз, щом не видя круши или ябълки в дадена местност, отминавам, а когато ги видя да разперват корони, оставам. По плодовете познавам има ли благоприятни условия, или не.

ПСИХИЧНО ВЛИЯНИЕ НА ХРАНАТА

На един обяд приложихме плодоядство, беше поднесено грозде. Една сестра попита: „Какво психично влияние имат разните храни?“

В яденето има нещо духовно и то не е само чисто физически процес. Храните са материализирани мисли на Същества, които стоят по-високо от нас, и тези мисли се трансформират у нас, когато ядем плодове и зеленчуци. Хубаво е човек да яде с приятно чувство и да благодари на Бога. Започнете да правите опити в храненето не само за придобиване на здраве, но и за подобряване на чувствата и на мислите, на главната и симпатичната нервна система.

Една сестра сподели: „Учителю, опитът, който ни дадохте в Общия окултен клас – да ядем една седмица някой плод с хляб и да видим какво ще почувстваме и какви идеи ще ни дойдат наум, аз го направих с ябълки и към края на седмицата почувствах небивало спокойствие и мир, имах добро разположение към всички хора“.

Няма храна, с която да не съм правил опит как влияе върху характера. Вземете да прочетете плода, преди да го изядете.

Един брат също сподели: „Учителю, Вие бяхте ни дал в Младежкия окултен клас да направим опит с череши: когато сме неразположени, отпаднали духом, да купим от пазара половин килограм най-хубави череши, да ги измием, да седнем на тревата и като сложим черешите пред нас, да ги съзерцаваме и да размишляваме 15 минути, след което бавно да ги изядем. Аз опитах, така мина моето неразположение и изпитах радост“.

Когато ядем някое растение, трябва да се нагласим с неговата гама. Всяко духовно качество си има своите ма-

териални елементи. Искаме ли да бъдем меки, трябва да имаме съответна материя. Храните се делят на категории. И в разни епохи, и в разни възрасти човек употребява съответни храни. След векове, когато растенията дойдат в развитието си до човешка степен, признаците и характерът им ще се превърнат в съответни човешки качества. Това, което растенията събират днес, ще се прояви след милиони години. Сегашният човешки живот е събран материал от преди милиони години, който днес се проявява. Понякога можеш да преживееш някой красив живот, който е от времето, когато си бил круша и си расъл на някое дивно място. Всяка храна се приема за подобрение или на нервната система, или на костите, или на мускулите и пр.

Краставицата е добра за нервната система.

Доматите регулират кръвообращението.

Бобът действа лечебно, пречиства и е хранителен. Когато си мрачно настроен и изпитваш песимизъм, яж боб. Но ако се яде много, заболява се от болестта подагра. Да се яде всеки ден боб не е полезно, един път в седмицата е достатъчно. Човек, който е скържав, не бива да яде боб, защото ще стане още по-скържав.

Черният боб развива интуицията.

Бамбата дава на човека мекота в характера.

Сините патладжани успокояват.

Грахът е добро козметично средство; трябва да се вари без масло и с малко сол.

Леската огражда, в нея има магическа сила.

Орехите карат човека да мисли.

Черешите са отлични за симпатичната нервна система и помагат на онзи, който има затягане, запичане на червата. На скържавия дай череша, плодове.

Крушата е интелектуален тип, тя спада към умствено-жизнения темперамент. Ако искаме интелигентност, трябва да ядем круши.

Динята чисти стомаха и червата. След като е стояла на слънце, откъсни я и я изяж, но не яж такава, откъсната отдавна. Динята действа ободрително и слабително. Ако искаш да знаеш как да работиш с хората, яж дини.

Пъпеш ще ядеш, за да бъдеш внимателен, да имаш маниер и обхода с хората.

Тиква се яде, когато човек трябва да се научи да не се безпокои.

Човек трябва да употребява известно време млечни житни зърна, преди да са напълно узрели; това укрепва нервната система. Но трябва да се дъвче добре.

Добро козметично средство е водата за онзи, който знае как да я употребява. С водата можеш да получиш какъвто цвят искаш на лицето си, само че трябва знание.

За някои храни не е добре да се казва на какво въздействат. Но запомнете: едни събуждат физическата енергия, други – чувствата, а трети – умствената енергия. Изобщо всеки плод служи за проява на една или друга добродетел в човека. Разнообразието на добродетелите ще зависи от употребата на различни растения и плодове за храна. Има растения, които правят човека благоразумен. И човек трябва да развие усет от какви плодове се нуждае, за да трансформира енергия от тях.

ДУХОВНА И МАТЕРИАЛНА ХРАНА

Бяхме на общ обяд в малкия салон и стана въпрос за начина на хранене. Учителя каза:

Някой яде и е червен, а друг яде и е жълт; някой яде и е умен, а друг яде и е глупав. Който яде, както трябва, той, като благодари на Бога, става здрав и умен, а онзи, който не яде, както трябва, става слаб и глупав. Човек трябва така да се храни, че да няма излишък; остане ли утайка в тялото, заражда се болест.

Храна, която при приемането не е свързана с твоята мисъл, не те ползва. Не яж храна, която не обичаш и която не може да привлече мисълта ти. Това, което обичаш и което привлича мисълта ти, с него се храни. Храната, ако я обичаш, ще се отвори и ще ти даде нещо, иначе ще вземеш само огризките от нея. Всяка храна съдържа нещо специфично. И въздухът също съдържа нещо специфично; например може да дишаш в стаята, но друго е на Витоша.

За да се проявят по-висшите духовни способности, човек трябва да има по-фина материя и това става чрез храненето, но трябва да се знае как да се изкара важния екстракт от храната. Ние много ядем, а малко извличаме от храната. Същественото е онова, което усвоим от нея. Има по-висши енергии в храната, които могат да се усвоят при съответно душевно разположение. Когато човек е разположен и спокоен, може по-лесно да приеме енергиите на храните – праната. Консервите се развалят и праната им се изгубва.

Като присъства Любовта при храненето, тогава човек приема Бога. Процесът на ядене е съзнателен и свръхсъзнателен. Като ще ядеш хляб, мисли за неговата сила и смисъл и тогава го яж. Ние не правим това, а искаме да имаме постижение, искаме да станем светии. Благодарността, която изпращаме към Бога за храната, за въздуха и пр., това е Любовта, това е жертвата, която даваме. Това даване се възприема през въздуха от друг човек като капитал, който той обработва и го праща към другите. По този начин много души ще почувстват благодарност към Бога. Така се образуват скачени съдове. Когато се храни, човек трябва да мисли за Бога; тогава се чувства добре и самата храна действа добре.

У човека има един орган, с който познава каква храна му е необходима, и чрез него той ще си избере каква храна му е определила Природата; това са неща за в бъдеще. Ако

за всеки човек се избират специфични храни, то много неприятности ще се избегнат. Не трябва да се налагат нещата, но човек сам трябва да избере онова, което обича, защото на някои хора цвеклото не подхожда, а на други – морковите. Наложително е да влезе в приложение законът за Обичта.

Плодовете трябва да се измиват хубаво, вредна е нечистотията по тях. Искат ли хората да ядат хубави и чисти плодове, трябва да насаждат растенията на чисти места и на чиста почва.

За да определи човек времето кога трябва да обядва и кога трябва да спи, нека той сам да намери хармоничните течения в Природата. Трябва да има определено време и за физически, и за умствен, и за духовен труд. Също така необходимо е да се ориентирате в кои посоки да направите заплануваните си екскурзии и разходки.

Яжте колкото се може по-бавно. Храната изобщо трябва да се дъвче по-дълго време. Ако сдъвчеш хляба добре, ще го разбереш по един начин, а ако ли не, ще го разбереш по съвсем друг начин. Когато люспите на гроздето се дъвчат дълго време, тогава те действат лечебно. Същото важи и за кожата на зарзалите. След като едно дете е яло плодове, не му давайте друга храна.

Суровата храна можем да я поставим в топла вода, докато се затопли. Топла храна е потребна, а горещата може да се избягва. Човек трябва да приема и топла вода, стомахът се поврежда от пиенето на студена вода и от приемането на ледено. Много болести дохождат, когато човек яде студени ястия. Някого го боли стомахът, ял е ледени дини.

Гладът продължава живота. Никога човек не бива да се пресища, а да остава малко гладен. Преяждането скъсява живота. Трябва и едно правилно съчетание на храните. Например мляко и млечни продукти не бива да се съчетават с плодове. Една сестра, веднага след като пила мляко, яла

кайсии и няколко дни почувствала такива силни болки, че си помислила дали няма да умре.

Червеният мискет е хубав за усилване на кръвта. Мискетът урегулирва мозъчната и симпатичната нервна система. Димятът дава настроение и действа на ума. Гроздето трябва да се мие няколко пъти с топла вода.

Прасковите и белите черници лекуват стомаха. Като ги ядете, сдъвквайте ги добре.

Смокините са по-полезни за здравето на човека, ако се вземат пресни от дървото.

Сладките и мазни храни дават мекота, солените – равновесие. Горчивите трябва да се употребяват в изключителни случаи, те тонират, а киселите активизират, дават енергия. След ядене киселите ябълки са полезни, помагат за храносмилането. Сладките храни не искат смесване с други, те са лесносмилатели. Праскова след зарзали или кайсии не върви. Естественият усет към храните и водата е изопачен. Ами тази вода, която иде в София, през колко тръби е минала – тя вече не е както онази вода от самия извор.

Една сестра попита: „Учителю, кажете нещо за суровоядството“.

Кое е по-хубаво да ядеш – печена или сурова пиперка? Печената е по-сладка, а суровата е по-здравословна. За онези, които се лекуват, суровоядството е хубаво. Като тръгнеш на път, вземи три-четири моркова, три-четири домата, половин килограм цвекло, ябълки, круши или череши и готово. За здраве почнете да ядете повече сурови храни. Суровите ябълки са по-добри, отколкото печените. Картофите ги сварете и ги яжте с малко сол и пипер. Употребявайте суров праз, сурово зеле. Ряпата, морковите могат да се настържат със зехтин. Но един и същ метод не може да се приложи за мнозина, трябва разнообразие. Хлябът, както го правят сега, няма голяма

хранителност, защото праната си е отишла; и като го турят във фурната, пак губи. По-добре е сварено жито, вместо хляб. За известно време, например за една седмица, може да се употребява сурово жито, на киснато във вода, но ще го дъвчите бавно. Плодовете, като се откъснат и като престоят, бързо изгубват от своята сила; значи, яжте ги пресни, най-добре току-що откъснати.

Някой страда от очи, от дробове, от стомах; да употреби сурова храна – един режим на естествена, природна храна, за да види какво влияние оказва. Например за десет дни, сутрин, обед и вечер, по една круша и по една паничка жито. Следващите десет дни, сутрин, обед и вечер, по една възкиселичка ябълка и пак по една паничка жито. През следващите десет дни отново по някой плод, боровинки и тънкокоро грозде с паничка жито. Разнообразна е храната, която Природата е приготвила за човека. Знаете ли колко болести лекува зелето? Яжте прясно зеле и ще се освободите от много болести.

Един брат запитва: „Кажете нещо за праната в храната“.

Че наистина човек приема прана чрез нервите по езика, небцето и венците, се познава по следното: храносмилането трае три-четири часа, обаче един гладен, изтощен и слаб човек, след като се нахрани, веднага се чувства бодър, защото праната е навляза в тялото му чрез нервите. Затова именно храната трябва да се дъвче продължително, докато нейната прана се възприеме. Езикът изсмуква тази есенция, най-хубавата храна – духовната храна, а храната, която се приема чрез стомаха и червата, е материалната храна. Езикът играе важна роля и щом се мисли, докато се дъвче храна, усилва се всмукването на праната. Има и още: езикът като свикне да всмуква пълноценно прана от храната, същевременно изсмуква и прана от въздуха. Витамините са кондензирана жизнена енергия, прана.

ЖИТНА ДИЕТА И ПОСТ

Една група братя и сестри бяха приети от Учителя и го помолиха да им даде упътвания за практикуване на диетата с жито.

За начало на диетата изберете ден, когато Луната се пълни. Преди да се започне с житната диета, необходимо е да се направят две изпотявания. При всяко от тях ще се изпиват по три-четири чаши гореща вода в затоплена стая, облечени доста дебело, за да се предизвика ускорено изпотяване. Необходимо е преобличане и отново пиене на чаша топла вода с лимон.

Всеки ден ще заливате едно канче жито с четири канчета вряла вода, след което да ври 10-15 минути. След това, като се свали от силния огън, ще се тури на слаб, например в горния край на печката, за да прекара така 2-3 часа. Тогава всички житни зърна ще се пропият с вода, ще набъбнат и ще цъфнат. В житото, докато ври, не трябва да се слага сол, защото иначе не може да стане меко, но при ядене може да си го подсолите. Три пъти на ден ще се яде по едно канче жито или колкото човек обича, без никакъв хляб. През време на диетата може да се ядат портокали или да се пие чай със захар и лимон, но житото ще се яде без захар. Тази диета е за духовно повдигане и може да се практикува няколко седмици.

При друг случай за един месец е много хубаво да се приложи следната диета: сутрин – варени картофи и хляб, на обед – половин килограм грозде и четвърт хляб, вечер – картофена супа и хляб.

Един брат попита: „Учителю, какво ще кажете за поста?“

Четете Исаия и ще видите какво нещо е пост: метод за създаване на нов човек. Когато постиш, създай в себе си

нов човек – благороден и добър. Ти силно мразиш един човек; пости един ден и през този ден ще му простиш. Ако постиш всяка седмица по един ден, то за петдесет и две седмици ще простиш на петдесет и двама души от сърце.

Една сестра попита: „Не е ли по-добре човек да пости повече дни, а не един ден, за да постигне това пречистване?“

Ако човек знае как да пости, с един ден пост може да свърши работа, а ако не знае как да пости, и с четиридесет дни пост не може да се промени.

Посети ме една жена, на която не ѝ бе провървяло в живота и изпитваше влечение към самоубийство. Казах ѝ, вместо да се хвърля от канарата, да пости няколко седмици. Тя почна да се смее, но като пости няколко седмици, научи много нещо, животът ѝ стана мил, мина ѝ обезсърчението и изгуби желание да се самоубива.

Направете с децата следния опит: поставете пред тях много плодове и вижте какво ще си вземат. По техния избор може да се познае характера им: това дете, което вземе само един плод, то е умно, а онова, което вземе повечко плодове, то не е толкова умно.

ДИШАНЕ

Дишането е една много важна тема, с която Учителя целенасочено ни занимаваше и ни даваше упражнения. Тук излагам някои мои записки за дишането:

Най-първо, като ученици, вие трябва да започнете с дишане. Всички вие не поемате достатъчно количество въздух, а Природата не обича това. От друга страна, не възприемате това, което въздухът съдържа, не извличате неговото вътрешно съдържание – Божествената мисъл, жизнената сила или праната. Когато човек диша с будно

съзнание, тогава той заедно с въздуха приема и Божествената мисъл, която прониква въздуха. Ето защо правилното дишане усилва мисълта, улеснява размишлението и приемането на Божествения елемент. Ако искате да бъдете търпеливи, ще трябва да се учите да задържате въздуха по-дълго време. Има адепти, които задържат въздуха четири часа. Според индусите, с едно издишване Бог създава света и после с вдишване го прибира.

Човек трябва да диша дълбоко, т. е. при вдишване трябва да напълни белите дробове с колкото се може повече въздух; тогава при това разширение диафрагмата слиза надолу. А при повърхностно, плитко дишане тя притиска сърцето, вследствие на което се раждат някои сърдечни болести. Да не се заблуждаваме, че механичното задържане на въздух е достатъчно; в дишането трябва да има един умствен елемент. Да не мислим, че можем да разберем Природата, без да се съобразяваме със законите ѝ.

Дихателните упражнения трябва да се правят с вяра и с увереност.

Една сестра попита: „Какво значение има дишането през лявата или дясната ноздра?“

Има една прана, която се усвоява през лявата ноздра, и друга, която се усвоява през дясната. През лявата се приема магнетичното течение, което има връзка със слънчевия възел и се нарича слънчево течение. А през дясната ноздра се приема електричното течение, което има връзка с главния мозък и се нарича лунно течение. Първото има връзка със сърцето, а второто – с ума. Когато искаме да развием повече сърцето, то приемаме през лявата ноздра и изпускаме през дясната. А когато искаме да развием повече ума, приемаме въздух през дясната и изпускаме през лявата. Това правим, за да установим равновесие между ум и сърце, а също и между електричество и магнетизъм.

И когато сменяме дишането – ту през лявата, ту през дясната ноздра, то уравновесяваме двете течения. Добър е резултатът, когато правите дихателните упражнения през двете ноздри едновременно или само през едната. Вие опитайте и двата начина: дишане през двете ноздри едновременно или през едната.

Когато издишваме въздуха чрез просвирване, то е за гимнастика на дробовете, за тяхното усилване, а когато го издишваме с дъх, той пречиства нервната система.

Когато човек се намира в електрично състояние, бушува отвътре, сърди се, кипва и се гневи, той трябва да се захване да диша дълбоко, като задържа въздуха до 100 бройки; така непременно ще се успокои. Щом се спрекват и нервите, това показва, че не дишате дълбоко и правилно. Дишайте по всички правила и ще ви мине. Когато сте неразположени или смутени, правете дихателни упражнения, като се свързвате и с Божественото съзнание; така ще се тонирате.

Можем да направим следния опит, за да видите как действа дишането: тези, чиито лица са сбръчкани, почнат ли да дишат дълбоко, то след три месеца бръчките ще се опънат. Те трябва да се фотографират най-напред преди упражнението и по-нататък след първия, втория и третия месец, за да правим сравнение. Ако човек диша добре, може да стигне до дълбока старост, а ако ли не диша правилно, заминава преждевременно за онзи свят. Дългият живот зависи от правилното и дълбоко дишане. Дишането пък зависи от правилното мислене и чувстване. Дишайте дълбоко и мислете, че Божието благословение иде върху човека чрез въздуха.

Преди да се ръкуваш с някого, поеми дълбоко въздух. Преди да влезеш нейде, пак поеми дълбоко въздух. Преди да говориш, напълни дробовете си с въздух и тогава говори. Добрите оратори дишат дълбоко. Щом мислите за

погрешките на хората, дишайте дълбоко, за да се проясни мисълта им. Ако човек диша правилно, и Любовта в него се проявява правилно; не спазваш ли това правило, няма да имаш резултат.

Къде е Бог? – Навсякъде! Бог е в светлината, във въздуха, във водата, в храната. Следователно, когато ядете, дишате, възприемате светлина и мислите, ще облечете празничните си дрехи. В това стои новото в света. Това са велики процеси и за извършването им се изисква будност и велико съзнание. Под „празнични дрехи“ се разбира свято отношение към тези процеси.

Дишането в индийските школи е хубаво, но му трябва известни корекции. Индусите употребяват много време и усилия, а европейците имат друг темп и искат лесно постижение, понеже са механизирали нещата. Европейци, които са прилагали упражненията за дишане от индийските школи, не са успявали, тъй като не са имали това възпитание и философска подготовка, присъщи за индийците.

*Учителя ни даде едно **дихателно упражнение**:*

Правят се шест вдишки. При вдишване се брои до 16, при задържане се брои също до 16, а при издишване – до 32. Това дихателно упражнение може да се прави един път на ден, но по-добре е три пъти – сутрин, обед и вечер. Вдишва се през лявата ноздра, задържа се въздухът и след това се издишва през дясната ноздра. И с това отношение на бройките – 16-16-32, се продължава 2-3 месеца наред, без да се увеличават числата.

*Учителя ни даде друго **дихателно упражнение**, което има за цел да увеличи способността да се задържа въздух.*

При това упражнение няма да си служите с бройки, а ще вдишвате бавно и дълбоко, ще задържате въздуха в дробовете си, колкото се може по-дълго, и ще издишвате

пестеливо и сдържано. Времето на задържане постепенно ще увеличавате – минута, минута и половина, две минути, две минути и половина и т. н.

*Учителя ни даде **дихателни упражнения** от друг характер.*

При вдишване, задържане и издишване може да изговаряте мислено известни мисли и формули. Например изречението: „Много Ти благодаря, Господи, за благата, които си ми дал!“, ще изговаряте по веднъж при вдишване, задържане и издишване. Или може да изберете за същата цел някое изречение от Библията. Може да вземете един стих от Евангелието на Йоана, върху който ще размишлявате през време на дишането. Или пък направете следното: при вдишване да изговорите мислено един път „Отче наш“, при задържане – също, и при издишване – също. Такива вдишки може да правите сутрин, обед и вечер по десет пъти. А може да изговорите мислено при вдишване, задържане и издишване Добрата молитва, общо един път. А думите: „Сила, живот, здраве“ може да изговорите мислено при вдишване три пъти – общо девет думи. Същото направете при задържане и при издишване. Това упражнение правете сутрин, обед и вечер по десет вдишки.

Предстои една огромна духовна работа на учениците. Хубаво ще бъде, ако човек изпълни следната програма: половин час за лицето, половин час за установяване правилен процес на хранене в стомаха, половин час за установяване правилен процес на дишане, половин час за сърцето и половин час за правилна мисъл. Някой ще каже: „С такива ли работи ще се занимавам? Има какви по-сериозни неща!“. Че по-сериозни работи от това да възстановиш правилния процес на храносмилане, дишане, сърдечна дейност и мислене няма.

Сега ще изложи някои дихателни упражнения, дадени от Учителя при разни случаи в други разговори.

Дихателно упражнение

Десет секунди поемане на въздух, десет секунди задържане и десет секунди издишване. През това време умът е съсредоточен върху възвишени мисли. Упражнението се прави сутрин, обед и вечер и трябва да трае десет минути.

Дихателно упражнение

Вдишване през лявата ноздра на четири бройки, задържане на шестнадесет бройки и издишване през дясната ноздра на осем бройки. Същото се повтаря с вдишване през дясната ноздра и издишване през лявата. Вдишване, задържане и издишване са едно дихателно упражнение. Направете сутрин, обед и вечер по десет такива дихателни упражнения.

Дихателно упражнение

Вдишване през лявата ноздра на седем бройки, задържане на десет бройки и издишване през дясната ноздра на девет бройки. Прави се сутрин и вечер по шест пъти. При утринните упражнения всички вдишвания стават през лявата ноздра и издишванията – през дясната. А вечер всички вдишвания стават през дясната ноздра, а издишванията – през лявата.

Дихателно упражнение

Това дихателно упражнение се прави при разходка, като през няколко крачки се поема едно вдишване и през следващите няколко крачки е издишването.

Дихателно упражнение, придружено с формула

При вдишване се казва мислено: „Господи, благодаря Ти, че си вложил във въздуха Своето благословение, което приемам заедно с въздуха“.

При издишване се казва мислено: „Благодаря Ти, Господи, че остави Своето благословение в мен“.

Дихателно упражнение, придружено с формула

Поема се въздух през лявата ноздра и мислено се произнася: „Само Божията Любов е Любов!“. Въздухът се задържа известно време и се издишва през дясната ноздра, като мислено се произнася същата формула. Това упражнение се прави по десет пъти сутрин, обед и вечер.

Дихателно упражнение

Започва се с осем бройки за вдишване, десет за задържане и дванадесет за издишване. После всеки ден се увеличава вдишването с по една бройка, а задържането и издишването с по две бройки. Упражнението се прави сутрин, обед и навечер, преди да е залязло Слънцето.

Дихателно упражнение, придружено с формула

Вдишване през лявата ноздра, като същевременно се и изговарят мислено думите: „Да се прослави Името Божие в мен“.

При задържане на въздуха се изговарят мислено думите: „Да дойдат Царството Божие и Божията правда в мен“.

При издишване: „Да бъде Волята Божия“.

През лявата ноздра ще се поеме въздух пет пъти и ще се издиша през дясната. След това обратното: пет пъти ще се поеме въздух през дясната ноздра и ще се издиша през лявата.

*Учителя ни даде и някои **правила за дишане.***

Както от хиляди години употребяват дишането на Изток или на Запад, то е все на физическо поле. Разбира се, че и по този начин се постигат резултати, но трябва да се стремим към по-големи. Защото белите дробове са област, чрез която Божественият живот иде в човека, и трябва да мислим за тях като за място, откъдето се възприема Живот и се препраща навсякъде из тялото. Ако този Живот не се разпределя правилно, тогава човек страда от всевъзможни болести. При дишането, ако разширението на дробовете е по-пластично и по-интензивно, толкова по-добре, и колкото разширението е по-снижено, толкова е по-зле. Преди всичко, човек трябва да се стреми да свърже дишането със слънчевия възел. Слънчевият възел е столица на човека и истинското му сърце обитава там, под лъжичката. В лявата страна на гърдите е физическото сърце, а духовното сърце, което регулира, е слънчевият възел. Когато ние не спъваме слънчевия възел, тогава дишането става правилно и ние приемаме изобилен Живот. Слънчевият възел е място, чрез което човек се съобщава със Слънцето или с централното място на Живота. Най-първо човек трябва да се свърже от този център със Слънцето, но не само с видимото, а и с онова Духовно слънце, което изгрява в един разумен свят.

*Веднъж Учителя взе отношение по **трите начина на дишане.***

Когато човек е изправен на крака, това е първият начин на дишане. Друг начин за дишане е в седящо положение. А и може да се легне, при което ръцете се поставят под задната част на главата с отворени длани. И трите начина имат специфични резултати.

Чрез дишане човек възприема Божествения живот и така побеждава. Божественият живот иде чрез дишане и

само когато човек има Любов, той диша правилно. Колкото повече губи Любовта, толкова и става притеснен. Само при Любовта може да се подобри човешката съдба. Много пъти въздухът влиза и излиза, без да възприемем Божествения живот, който е в него, или пък усвояваме съвсем малка част. Нека въздухът да се задържи в гърдите толкова време, колкото да се извлече Божествения живот от него.

Следващите четири упражнения Учителя изнесе пред един брат и една сестра. Най-напред Той изтъкна, че при тези дихателни упражнения е нужно спокойствие и че задържането на въздуха трябва да става постепенно, като нараства равномерно. Обясни, че при тях ще се диша и през двете ноздри, чрез които ще се приема и ще се изпуска въздух. Учителя подчерта, че няколкото изречения, които дава, за да се употребят при дишането, са само за хора, които имат искрено желание да се подвизават в Пътя. И Той изтъкна, че Христовата мисъл да не се хвърлят бисери на свинете важи и за случая, когато се изнасят дълбоки думи на неподготвени хора. Учителя даде дихателните упражнения, а в края на посещението разтвори томчето „Мнозина казваха“ на 53-54 стр. и на 202-203 стр. и като прочете от тях, разделихме се.

ПЪРВО ДИХАТЕЛНО УПРАЖНЕНИЕ

Прави се в течение на пет минути. Тялото е изправено. Вдишването и издишването са бавни и продължителни. Задържането трае, колкото се може повече, и времето се увеличава постепенно.

При вдишване се изговарят мислено думите: „Благодаря Ти, Господи, че мога да приема чистия въздух, в който Си вложил Живота Си“.

При задържане се изговарят мислено думите: „Радвам се, че мога да мисля за Твоето присъствие“.

При издишване: „Да благовествам Твоето Слово“.

ВТОРО ДИХАТЕЛНО УПРАЖНЕНИЕ

След като се изпълни първото дихателно упражнение, ще се изпълни и второто, а то се състои от Шестте гимнастически упражнения, придружени с дишане и формули. Второто дихателно упражнение трае около десет минути, но по-добре е времетраенето само да се определи. Трябва да се стремите гръбнакът да е изправен. В началото на всяко упражнение при поемане на въздуха да се изговаря мислено следната формула:

“Благодаря Ти, Господи, че мога да приема чистия въздух, в който си вложил Живота Си“.

След това при присядането ще се направи издишване и ще се изговарят мислено следните думи:

“Благодаря Ти, Господи, че мога да присядам. Моята радост е в слизането и възлизането към Теб.”

След това тялото ще се изправи и едновременно ще се направи вдишване, като се изговарят мислено следните думи:

“Благодаря Ти, Господи, че мога да се изправа. Благодаря, че мога да изправа всяка сторена моя погрешка. Радвам се, че мога да изпълня Волята Ти“.

При последното или шестото гимнастическо упражнение ще има едно малко изменение, а именно: първите две формули ще се употребят по същия начин, но при шестократното духане ще се изговори мислено: „Да бъде чисто сърцето ми“, а при шестократното леко дъхане с движение на ръцете настрани ще се изговори мислено следната формула: „Така да се носи Словото на Бога по лицето на всичката Земя“.

ТРЕТО ДИХАТЕЛНО УПРАЖНЕНИЕ ЗА ВЪЗПРИЕМАНЕ НА ПРАНА

Божествената наука ни учи, че въздухът се прониква от жизнена сила, или прана. Сега ще ви дам специално дихателно упражнение за приемане на праната и на Божията Любов. За да може човек при дишане да приеме прана, Божия мисъл или Божия Любов, трябва да участва и съзнанието.

При вдишването ще се изговарят мислено следните думи: „Господи, благодаря Ти за Божествения живот, който Си вложил във въздуха и който приемам заедно с въздуха“. Тук под думите „Божествен живот“ се разбира праната.

При задържането на въздуха ще се изговорят мислено следните думи: „Този Божествен живот, който съм приел с въздуха, прониква в целия ми организъм, отива до всичките ми органи и навсякъде внася здраве, сила и живот. Той ме оживява, ободрява и укрепява“.

При издишването ще се изговорят мислено следните думи: „Целият ми организъм е вече напълно укрепен. Аз съм напълно здрав и изпълнен с енергия за работа. Благодаря Ти, Господи, за Твоята Любов към мене“.

Вдишването трябва да бъде дълбоко и бавно, задържането да трае, колкото се може по-дълго, и издишването да е съвсем плавно.

Упражнението се прави сутрин, обед и вечер по шест пъти.

ЧЕТВЪРТО УПРАЖНЕНИЕ ЗА ПРИЕМАНЕ НА БОЖИЯТА ЛЮБОВ

При вдишване ще се изговорят мислено следните думи: „Господи, благодаря Ти, че приемам Твоята Любов заедно с въздуха“.

При задържане: „Господи, Твоята Любов ме озарява и прониква в моето тяло, ум, сърце, душа и дух“.

При издишване: „Аз проявявам Твоята Любов в моя живот. Пращам в света светлината на Твоята Любов“.

КРИВОЛИНЕЙНИ И ПРАВОЛИНЕЙНИ СЪНИЩА

Бяхме насядали под навеса и разговаряхме. Стана въпрос за съня и Учителя каза:

Вечерно време, когато заспиш, изкарват те от къщата, за да я почистят. Известно е физиологичното значение на съня. През целия ден тялото е активно и при усилената дейност на органите става разрушение на тяхната материя, при което се образуват отрови. През деня образуването на отрови е по-силно, отколкото изхвърлянето им, и затова именно вечер, след работа, те са причина за умората. По време на сън тялото си почива и тогава органите могат да се освободят по-бързо от отровите, отколкото денем. Тези отрови се изхвърлят чрез бъбреците, кожата и белите дробове. Когато човек спи, в стомаха трябва да има малко храна и главата трябва да е обърната на север или поне на изток.

Освен това във време на сън Азът, заедно с умственото и астралното тяло, излизат вън от физическото и на леглото остават да почиват само физическото и етерното тяло. През деня поради отрицателните мисли и чувства на хората космичният ритъм на тялото е нарушен, но щом по-горните тела излязат навън, то физическото и етерното тяло се свързват с Космоса и вследствие на това космичните сили работят, за да се възстанови нарушеният космичен ритъм.

Вечерно време човек излиза от тялото си, но има една нишка, която го държи; скъса ли се тя, той не може да

се върне. Във време на сън, когато съзнанието на човека е излъчено, могат да влязат в тялото му низши същества и низши влияния, които да му навредят. Затова човек трябва да се огражда при лягане, за да пази физическото си тяло, докато спи, та да не попадне под разни влияния. Винаги преди спане се ограждайте; същото правете и при всяка друга работа. Ограждайте се, когато тръгвате някъде, където и да е. Ограждането става с молитва. При лягане можеш да кажеш: „Господи, отивам горе да се уча, да се моля, да работя. През това време огради тялото ми с Твоята Сила и Светлина и го пази от всякакви лоши влияния“.

Когато твоето самосъзнание отиде горе във време на сън, то трябва да е будно. За тази цел преди да си легнеш можеш да кажеш: „Желая да бъда съзнателен, буден, когато отида в Духовния свят, и там да работя съзнателно, да се уча и да се срещна с Напредналите същества“. Когато спиш, може да се срещнеш горе с Напреднали същества.

Или преди лягане може да се изговорят следните думи: „Благи Господи, тази вечер искам да отида в Небесната Школа на Всемирното Бяло Братство. Ти ме обичаш и аз Те обичам. В Твоята Любов нямам абсолютно никакво съмнение. Ще бъда горе, защото Ти Си казал това, а Твоята дума на две не става“.

Ограждане става и като очертаеш мислено светли кръгове около себе си и в същото време изговориш следните три формули:

1. ”Търсете първом Царството Божие и Правдата Негова и всичко друго ще ви се приложи“.

2. ”Господ толкова възлюби света, че даде Сина Своего единороднаго, за да не погине никой, който вярва в Него, но да има живот вечен“.

3. ”И това е живот вечен – да позная Тебе, единаго истиннаго Бога и Христа, когото Си изпратил“.

Човек при лягане чрез молитва и размишление трябва да дойде в едно Божествено състояние, да бъде като новороден, пълен с хармония, без никакви тревоги, и тогава в съня си може да отиде в по-високо място. Когато спиш, не вземай със себе си тревогите. Когато заспиваш така, както трябва – с будно съзнание и без тревоги, то ще почувстваш в себе си нещо като боботене: „бу-буу“, и това може да те уплаши. Това е завъртване на чакрите и показва, че излизаш вън от своето тяло и влизаш в един друг свят. Това боботене ще трае пет минути. След това ще почувстваш, че си в друг един свят, в който спокойно виждаш. И денем, когато дремнете, пак излизате вън от тялото си, но когато излезеш вън от тялото си и не си буден, то не се и ползваш.

Постарайте се сънят ви да е спокоен, ясен и приятен. Усилвайте ясните картини, защото сега те са разхвърляни и бегли. Има сънища, които нищо не показват – дължат се или на препълнен стомах, или на лоши мисли и тревоги през деня. Но има сънища, които показват какво ще стане в действителния живот, те съдържат реални работи.

Един момък ми разправи, че сънувал как иде към него един черен човек с файтон. Качил се на файтона и го повел и щом стигнали до една воденица, онзи разпрегнал конете и момъкът се събудил. Наскоро след съня умряла сестра му. И втори път сънувал момъкът същия сън, тогава умрял баща му. Този сън показва какво ще се случи. Черният разпряга конете от каруцата; „каруцата“ е тялото.

Вечерно време, когато си оставиш физическото тяло, с едно друго тяло отиваш в онзи свят, виждаш много работи и после се връщаш по-подготвен. Ние мислим, че сънищата са илюзии, а много от тях представят Реалния живот и това, каквото има да се случи занапред. Хубаво е да записваме сънищата си, много малко хора правят това. Нека да се записват точно, както са. Някои сънища са

ясни, а някои са наполовина неясни. Има сънища несвързани, но има и сънища ясновидски, които помниш през целия си живот, и те са по-реални, отколкото много други работи на Земята. Добрите сънища са за предупреждение, чрез тях работи Бог и те са една мека форма на съобщение, защото ако се съобщи на човека в будно състояние, той може да се разтревожи. Има сънища праволинейни и криволинейни. При праволинейните сънища сънуваш неща, които стават точно така, както си ги сънувал. А при криволинейните сънища сънуваш това, което има да стане, в една алегорична, символична форма. Например сънуваш, че къщата на някой човек се разрушава; това показва, че здравето на същия човек е в опасност. „Къщата“, това е човешкото тяло.

Една сестра каза, че сънувала кучета, които я гонели.

Кучетата означават лошите страсти в човека. Щом яздиш черен кон, ще се скараш, но ако сънуваш бял кон, ще се примириш с неприятеля си.

Един приятел сънувал, че убива една змия, но после тя се превърнала на мравки. Змията представлява гордост и злоба, а мравките – користолюбие; значи той се е справил със змията, но с мравките не могъл. Когато сънуваш грозде, сливи, това са неприятности на физическото поле; когато във време на сън ядеш плодове, това всякога означава неприятност. Ако направиш насън едно престъпление, това показва, че подсъзнанието ти не е чисто. Трябва да си чист.

Когато легнеш, не бива да имаш мисъл, че духът си почива. Нека тялото си почива, а духът да бъде буден и да работи през нощта, да се възкачи горе за работа. При лягане човек трябва да съзнава, че като дух не иска да почива, а само тялото му ще почива. Сънят има голямо значение за правилното развитие на човека. Човек се учи, когато спи, и във време на тих и спокоен сън той може да разреши

най-трудните философски въпроси или всички трудни въпроси, които са го смущавали през деня. Който не може да спи спокойно, нека да се упражнява в това направление ден след ден, месеци, години, докато най-после придобие изкуството да спи.

Един брат попита Учителя: „Как може по време на сън човек да пробие черния пояс около Земята и да отиде в по-висши области, та като се върне, да бъде обновен телесно и духовно?“

За да стане това, трябва през целия ден човек да бъде във връзка с Бога, да има молитвено състояние, при което когато и да е и където и да е да се моли, да има хубави мисли, да не чака специален момент, за да се уедини за тази цел, а да използва всички условия. Така той се приготвява за вечерта и тогава има условия по време на сън да иде във висши области и там да бъде буден. Изпълнили се с мир и спокойствие, дойде ли в едно възвишено състояние, то във време на сън ще види една висша Реалност, един свят на Хармония, Красота, Чистота и Любов, ще влезе в общение с Напреднали същества и ще разбере, че има един Велик живот. Това ще му даде нов подтик – когато се събуди, да живее за доброто, за възвишеното, за красотата, за Великото. Една от важните цели на съня е да усилва съвестта, висшия морален живот и възвишения стремеж на човека.

ПЛАНИНАТА

Беше Благовещение и прекарахме една незабравима екскурзия на Витоша. Когато се върнахме, лицата ни бяха малко изгорели от Слънцето, но, освежени от планината, излъчваха бодрост и светлина. Повдигна се въпрос за значението на екскурзиите в планината. Учителя каза:

Планинските места са пълни с енергии и носят благословение. Витоша е акумулатор на електромагнитни сили и е много динамична. Ако липсваше Черни връх, София би изгубила половината от своята красота.

Когато са болни, сухите хора могат да се лекуват по-успешно в планините, а пълните – в равнините. По високите места има повече електричество, а в ниските – повече магнетизъм. Изобщо, в планините е събран колосален запас от електромагнитни енергии. За мисълта са нужни планински места. Понеже в Египет няма планински релеф, по време на Египетската култура са съградени пирамиди, които да играят роля на планини, и от колко далече са донесени тези камъни за изграждането им.

Излизаме на планина, за да се научим как да живеем. Вие бяхте три дни на Мусалла, през които имаше дъжд, но никой не настина, тъй като спазвахте известни хигиенични правила. Сега е месец април и на планината има много прана; идете да си вземете. Напролет жизнената прана е по-изобилна, тогава тя има прилив. Понеже растителността тогава не е така събудена, приема съвсем малко и остава свободна прана, която минава покрай корените, които се събуждат по-рано, отколкото другите части на растението. Тази прана излиза на повърхността. После, когато се събуди растителността, праната се поглъща от нея в по-голямо количество. Затова през февруари, март и началото на април, докато растителността не е поникнала, екскурзиите са много полезни.

Ако отидете на планина и не сте с правилни мисли, чувства и постъпки, тогава има и голямо духане, а щом се държите добре, Съществата са много учтиви с вас. В Школата колко опити съм дал! Зиме сме излизали на снега, горе на Витоша, и нито един не е измръзвал. В града бе студ, а там – топло, температурата се бе покачила на 19 градуса. Ако сме в хармония, Природата се съобразява с

нас, а дойде ли грехът, дисхармонията, времето веднага се разваля.

В планината човек се учи как да се подмладява, а в полето – как да остарява. Но планинските жители, на които умът е в долините, не се ползват; дойдеш ли на планината, не трябва да мислиш за долината. Един говедар ми каза: „Скитаме се по планините и сме подивели“. Трябва разбиране, трябва философия на живота. Ако някой говедар е философ, тогава е друго. Един човек, като живее известно време на планината, трябва да слезе в долината; не бива постоянно да се живее на планината.

Като се качваш на планината, смятай, че работите ти с всички хора са уредени и не казвай, че с някого се караш или че някой не ти дава това, което ти дължи. Всеки, който пада или се подхлъзва, всякога през него е минала една лоша, чужда мисъл. Щом имаш добра мисъл, няма да падаш.

Планината има дълбоко влияние върху нервната система и върху черния дроб. Влиянието върху черния дроб е в това, че се премахва лошото настроение, подобрява се разположението на духа и в организма се влива повече прана. Този, който е имал неврастения и други нервни страдания, ще се освободи от тях, но планината има друго, още по-дълбоко значение. Като се качиш на най-високия връх, непременно трябва да научиш нещо. Тази година остава в ума ни, запечатана с дъжд, сняг, град и светкавици. Екскурзиите всякога са хубави, те носят Живот. В уседналия живот има една опасност, както в застоялата вода, а ако се движи много човек, има друга опасност – може да измете всичко от ума си. Трябва умереност. Най-високите върхове са непристъпни, там стават бури. Сега англичаните се опитаха да покорят Еверест, но не можаха, и готвят друга хималайска експедиция. Интересно е, че англичанинът, когато се качи на такава височина, забравя своята народност, изгубва своята ам-

биция, а и става вегетарианец и със седмици може да не яде месо.

Някои сестри се излъчиха на Мусалла с лекота, защото на тази височина налягането е по-малко и става по-голямо разширение. Мусалла е голяма електрическа батерия, а Сините камъни в Сливенския балкан са магнетични. На екскурзия в планината, когато времето е хубаво, ние сме в Причинния свят; когато има вятър, буря, ние сме в Умственния свят, а когато има облаци, мъгла, ние сме в Астралния свят; върнем ли се у дома, ние сме във физическия свят.

Една сестра разказа как един брат заспа близо до Граничарското езеро и сънувал, че едно Същество го спхожда, отваря близката канара и го завежда вътре в едни обширни помещения, като му показва как живеят и какво работят там. Сестрата запита дали всичко това е реално.

Да, всичко това е реално. Трябва да се знае принципът, че всякога Висшите същества живеят в планински местности, където човешки крак не стъпва, защото обичат чистотата.

Един брат каза: „Ще Ви молим, Учителю, да ни покажете такива места, когато отидем идущата година на Езерата“.

На Земята, там, където има голяма чистота, има места, по-хубави и от Рая. Хималаите, които сега са най-високата планина, имат своята дълбока причина да се съградят. В бъдеще може би на Земята ще се създадат още по-високи върхове. Някога Мусалла е бил много по-висок и тук е имало една площ, широка четиристотин метра. Първите култури на Мусалла съществуват в библиотеките на Невидимия свят. Връх Мусалла никога не е потъвал под вода, докато България няколко пъти се е издигала и е хлътвала. Средиземно море е долина, която е потънала при релефните промени. Днес Македония и Беломорието постепенно потъват.

Една сестра се обади: „Може ли да споменете нещо за Седемте рилски езера“.

Първото езеро е средище на материалните блага. Второто езеро, наречено Елбур, е граница между физическия и Духовния свят и е облог на доброто. Третото езеро е езеро на хубавото. Близнаците са Духовният свят и са езеро на приятелството. Петото езеро, Бъбрека, е на чистотата, а Шестото езеро, Сърцето, е обмяна на Любовта. Тези две езера са Умственият свят, а Седмото езеро е Божественият свят. Местата на Езерата са магнетични и чисти. Цялата местност е магнетична, особено при чешмата, където има изобилно ултравиолетови лъчи. Водата иде от Езерото на Чистотата. Тя е много бистра и хубава и още повече се пречиства, когато се прецежда през пластовете.

Палестина бе избрана за Христовите мистерии, понеже местността е много хълмиста и е подходяща за духовна работа. България е избрана, понеже има много планини, а без тях не може. На Земята има центрове, които са врата на Живота, и водата, която минава през тях, е вече свещена и има голямо въздействие. Тези врати се пазят. Вода с голямо действие, с изобилен живот има в непристъпните, свещени места на планините, пазени от посветени. Мястото, през което минаваме за Бивака на Витоша, толкова сме го поляризирали, че като вървим през него, ние се лекуваме. То има хубава аура и докато не е изчерпана, всеки, който мине оттам, може да се лекува.

Когато правиш екскурзия, не е все едно дали си излязъл в четвъртък, в петък или в някой друг ден. Защото всеки ден си има свое предназначение. Ако искаш въображение, избери понеделник; ако си малодушен, мекушав, избери вторник; за остър ум избери сряда; ако искаш да развиеш нещо благородно, възвишено, избери четвъртък; петък е под Венера и ако искаш да облагородиш сърцето си, избери него за екскурзия.

В какво стои щастието? Вземете например един строг професор, който е вгълбен и не обръща внимание на студентите, но един от тях, чийто ум е схватлив и прозорлив, непременно ще привлече вниманието му със своите трептения. Професорът, като види един способен студент, обръща му внимание. В Природата е същото – тя е като строг професор, който е вгълбен, и ако ти си способен, привличаш вниманието ѝ, тя се ококорва и веднага се интересува от теб. Човек, като влезе в Природата, не трябва да мисли, че тя е мъртва. Не, Природата има съзнание, има разумност, има и особени центрове в нея, където се проявява съзнанието ѝ. Ето какво ще се случи в такъв център, където съзнанието на Природата е будно: всеки ще ти окаже една услуга; например, ще намериш един овчар, който ще те нагости. А там, където не е будно съзнанието на Природата, каквото потърсиш, е в оскъдност, нищо няма да намериш, няма го съзнанието.

Ако електричеството в тялото ви не функционира правилно, то когато се качите на Мусалла, тази електрическа батерия ще го урегулира. Спомнете си голямата януарска буря, която имаме на Витоша; това бе една хубава опитност, за да си премерим силите, за да видим какво можем да направим. Тази буря не бе само едно просто течение на вятъра, но бе изпълнена с електричество, като че ли цял водопад шумеше, нещо свиреше горе над главите ни. Казах си: „Ще има горе работа“. И имаше хлъзгане, и имаше падане, и имаше пълзене по ръце и крака. Значи, когато отивате при Бога, ще се поспирате, а когато слизате оттам, ще се изпъчите за равновесие. При изкачване бяхме наведени надолу, а при слизане – изпъчени. При тази буря не остана нито един мускул нераздвижен, направиха се най-хубавите упражнения. Търкаля те бурята, но никога няма да те блъсне в някой камък, а на меко. И какъв разкошен изгрев посрещнахме при село Симеоново. Беше величест-

вена картина: небето на изток почервения пред очите ни и на една голяма височина – светлината обхващаше една третина от небесния свод. Буреносният вятър казваше: „Трябва да мислите и трябва да се борите, да падате и да ставате, напред да вървите!“. Защото ако не вървим напред, ще се върнем назад. Ако тази атмосферна вълна бе студена, по никой начин не можехме да се качим горе, но за щастие тя бе топла.

Когато се правят екскурзии, чистенето на изворите и потоците е полезно, от една страна, понеже се разкрсява местността и се добива хубава вода, а от друга страна, и самата работа действа върху здравето на човека и той е изпълнен с енергия. Чрез чешмите, които съграждаме на планината, идеите ни се разнасят надолу. Вие трябва да знаете, че ако очистите гората от сухи клонки и клечки, ще се оправят и вашите работи в живота. За в бъдеще животът на планината ще бъде използван по-добре и по-сполучливо ще бъде наредена програмата за всеки час. Ще се дадат някои специални научни лекции, които да ни въведат в познавателното лоно на Природата. Ако се вгледате в едно кътче, което на пръв поглед не прави никакво впечатление, ще забележите много подробности и закони, които са вложени в тези прости на вид места. Много интересни неща са написани в Природата и е хубаво човек да знае как да ги чете. Когато се отиде на Мусалла, първо трябва да се размишлява малко и там трябва да минат ден-два, за да се приспособи човек.

При Мусалла си казахме, че има нужда от хижа, и я направиха. При Царска Бистрица си казахме, че има нужда от мост, и го направиха. Също и при хижа ”Скакавица“ си бяхме казали, че трябва да се съгради мост, и вече е готов. Когато искаме да направим нещо, понеже не го пожелаваме само, но и работим, без да ни напуска желанието да го направим, необходимо е единствено да внимаваме

да не изпуснем момента за съграждане. Ето затова, каквото пожелаем, става. Когато отидете на планината и я обичате, тя е много чувствителна към вас. Радва се и е отзивчива на вашата обич. Вие отивате на планина, за да научите велики Божии закони. Планината е място за проява на Любовта. За онзи, който разбира, планината има всички блага в себе си. В бъдеще храненето няма да бъде тук, а на планината, където ще се отива с аероплан. И гимнастическите упражнения няма да ги правите на полето, а ще прелитате до планината. Щом свършите, ще се връщате пак на работа.

НАМЕРЕТЕ СИМВОЛИ НА ПЛАНИНАТА

Сестра С. беше приета от Учителя. Тя го попита какво влияние има планината за духовния растеж на човека.

Планините представляват акумулатори, а човек – трансформатор. Когато иде на планина, човек трябва да знае да трансформира енергията, която тя отдава. Не я ли трансформира, енергията остава в латентно състояние и той нищо не печели; щом трансформира енергия, тогава получава Живот.

В Духовния свят съмнението представлява камъни – можеш да се спънеш в него и да паднеш; затова го премести, тури го настрана и го заобиколи. Една разходка в планината има голямо значение: видиш един камък, премести го и отмини; така лесно може да отхвърлиш съмнението от съзнанието си.

И други елементи на планината могат да се вземат като символи. И за милосърдието, и за Любовта – за всички положителни и отрицателни неща могат да се намерят символи в планината. Когато имате някои отрица-

телни състояния, изкачите ли се горе, в тази среда вие се справяте с тях и те изчезват. Планината има значение за духовния растеж.

ИЗПОЛЗВАНЕ НА СЛЪНЧЕВАТА ЕНЕРГИЯ

Празнувахме пролетното равноденствие и на общия обед един брат запитва: „Знаем, че от 22-ри март се усилва приливът на слънчева енергия и прана. Как можем да използваме по-добре този прилив на Живот?“

Посрещането на слънчевия изгрев и Паневритмията не са култ, те са черпене на енергия от Природата. Повисшите слънчеви енергии човек не може винаги да възприеме. Има методи за възприемането им. За някои енергии човек няма сетива и вследствие на това те остават непознати. По-благоприятни условия за възприемане на слънчевите енергии има сутрин. Тогава атмосферата и хората са тихи и енергията се предава по един хармоничен начин. Щом Слънцето изгрее, всичко се пробужда и започва своята дейност, тогава се образуват ред вълнения и цялата атмосфера се раздвижва.

При изгрев слънце слънчевите лъчи урегулират нервната система. Ако си умен и ако обичаш Бога, Слънцето ще те грее по-добре, ще бъдеш по-възприемчив към известни висши слънчеви енергии, докато безлюбието съставлява едно препятствие в това отношение. За да приемем от Слънцето това, което то дава, трябва да имаме отношение към него – не само като към физическо тяло, но и към Съществата, които го населяват, и да се свържем с тяхното съзнание. Ако човек една цяла година, ден след ден, непрекъснато посреща зазоряването и изгрева така, както трябва, независимо от това дали времето е ясно, облачно, дъждовно или с виелици и бури, той може да стане гениален.

Слънчевите лъчи са живи мисли на Напредналите същества. Те поддържат нашия живот. За лечение трябва да се напечеш на слънце преди обед. Обаче съзнанието ти трябва да е будно, концентрирано и да мислиш, че тези лъчи са живи мисли. Тогава ще ги използваш и всичко отрицателно – болести, състояния – ще изпъдиш навън. Когато се печеш на слънце, не бива да заспиваш, иначе ще поглъщаш отрицателни енергии. В пространството между Земята и Слънцето има трансформаторни кръгове, които трансформират светлина. Някой казва: „Опече ме слънцето!“ и бяга; чакай, че здравето ти зависи от него, ти си излязъл към обяд, а трябваше да използваш сутрешната светлина.

Когато има облаци, слънчевите лъчи преминават през тях и това е съвсем достатъчно. Щом чрез съзнанието си ги привлечете, вие ще почувствате ултравиолетовите лъчи. От голямо значение е гръбнакът да се припица на слънце. В областта на гръбначния стълб има мазнини, които се натрупват и запушват каналите, през които минават нервите. Те притискат нервите и тогава по тях не минава пълноценно енергията и това се отразява върху всички органи. А когато се напица гръбнакът, каналите се отпушват и по нервите може да тече енергия. Много болести се дължат на това запушване на каналите.

В София има дисхармонични мисли, които образуват над града една аура с неправилен ритъм. От Слънцето слизат правилни, ритмични и хармонични енергии, но тук ние им въздействаме със своите мисли. Слънчевите енергии, когато минат през тази среда, изгубват своята ритмичност на правилни трептения. И затова колкото на по-високо място се изкачва човек, за да приема слънчева енергия, толкова с по-правилна и ритмична форма ще бъде тя.

ПОДМЛАДЯВАНЕ

След Паневритмията се събрахме около Учителя и стана въпрос за подмладяването. Учителя каза:

Ето една задача: на сто години си; нека съзнателно да се подмладиш. Да се новороди човек, за това се изисква вече наука, знание. И за да се подмлади, той трябва да се освободи от всички отрицателни мисли. Също и за да не остарява, не бива да мисли отрицателно. Казах на една стара жена: „Представете си, че мога да Ви направя мома на 19 години“. Мога да я приспя и като се събуди, ще има лице на 19-годишна мома; щом в театъра става така, може да стане и в действителност. За да се подмладите, дръжте в себе си положителното, а отвън – недоволството; това е мъчно. В подмладяването има три процеса: първо, ще започнете с процеса на ума, после – на сърцето, и накрая – на волята. Има един закон за подмладяване: дружи с младите, радвай се на младостта и ще се подмладиш. Старият иска да се подмлади и като не знае как, умира, за да се подмлади. Смъртта не е нищо друго, освен същото – алхимичен процес на подмладяване.

Повтаряш: „Остаряхме, остаряхме...“ и така си остаряваш. Днес се остарява от грижи и от неестествени тревоги, които изваждат всекиго от нормалния път.

Една сестра каза: „Как да не се тревожим?“

Там е работата. Някой остарява, понеже се тревожи постоянно от някои материални работи – че няма да има хляб, топливо и пр. Всичко това влияе на неговия ум. Нека работи за премахване на лошите условия, да не бъде бездеен и да върви напред, без да се тревожи.

Да се убеди човек, че не е стар, това е цяла наука. Като дойде до 30 години, по-нататък да не мисли вече за тях, а

да каже: „Не зная на колко години съм“. Някой казва: „Ще умра!“ Не, няма да умреш, но ще идеш горе на ремонт, за да се подмладиш. Човек остарява по внушение; ако би могъл да задържи това, което му се дава, всякога би бил млад. Човек губи повече и печели по-малко и затова остарява, докато някои дървета живеят пет-седем хиляди години.

Мярката за време на Земята и в духовните светове е различна. Слънцето обикаля около своя център за двеста и повече милиона години; следователно човек за няколко десетки милиона години навършва една година. Значи Земята трябва да се завърти повече от милиони пъти, за да направи една слънчева година. Та когато си живял няколко десетки милиона години, трябва да имаш съзнание, че си дете! И на Слънцето това дете ще бъде много учен човек.

Според мен, умен човек е този, който може да се подмладява, който може да се лекува, който може да разрешава всички мъчнотии. Ще му дадеш условия и той ще разреши мъчнотиите. Сега трябва да се подмладите. Тези сестри, които са на 50 години, трябва да станат на 40. Тези, които са на 40 години, да станат на 30 години, които са на 30 години, да станат на 20, които са на 20, да станат на 10. От 10 по-долу да не слизате. Също така да е и с братята.

Истинското изкуство изисква работа. Всеки се оплаква, че няма време, а всъщност време има. Някой, като ме слуша, си казва: „Учителю, защо не дойде на младите ми години?“, а някой друг, който е млад на години, като ме слуша, си казва: „Учителю, много рано си дошъл“.

Една сестра пожела: „Учителю, моля, кажете ни някои методи за подмладяване“.

Да не преяждате и да прекарвате известно време в пълен пост. Пълният пост подмладява и ако гладуваш сегизтогиз през годината, ще се подмладиш, защото се обновяват клетките. Досега съм ви давал пост за пречистване,

още не съм ви дал пост за подмладяване. При сегашните условия човек не може да се подмлади без пост. Освен това пейте, за да се подмладите; старият, като пее, ще се подмлади, а младият, като не пее, ще остарее. Ето един друг метод за подмладяване: правете услуги. Например, вървите си по пътя, паднало е едно дете; ще се спрете и ще го повдигнете. Някоя мушичка се дави; ще я избавите. Или ще полеете някое цвете. Или пък ще изчистите някой замърсен извор. Ето и съвсем друг метод за подмладяване: всяка година посадвайте царевични зърна, репички, малко магданоз и босилек.

За да живее човек дълъг живот, трябва да е поставен при неблагоприятни условия и да мисли. Подмладяването най-първо започва от Причинния свят. В Причинния свят човек ще работи върху подмладяването. Мислите ви трябва да станат млади, после – чувствата, и след това – постъпките.

Ще дойде време и за следното: остарее ли човек, приятелите му, които го обичат, ще се помолят за него и той ще се подмлади. Но това няма да стане при сегашните условия. Някой те погледне и щом ти каже, че вече си остарял, това е едно внушение. Сто души ще те срещнат и ще ти внушат, че си остарял, и това бръмчи в ума ти. Но ти направи обратното: когато срещнеш някого, кажи му: „С десет години си се подмладил!“. И на някой друг пак кажи така, но и на себе си, когато станеш сутрин, кажи: „С десет години си се подмладил!“. Това не е комплимент. Комплимент е това, което не става и е само празни похвални думи, докато това, което става, не е комплимент. Най-сигурен метод за подмладяване е да се внесе Любовта в сърцето на човека. И който не може да внесе Любовта, той е стар. Достатъчно е човек да прояви Любовта и ще се подмлади и ако има бръчки, ще изчезнат. Под „подмладяване“ разбирам освобождаване от ненужни работи.

Тази сутрин казах на една сестра: „Как е Вашата другарка, с която постоянно живеете? Вие сте старата сестра, на която краката не я държат, а онази сестра, която живее при Вас, е млада и пъргава“. Тази млада сестра е Божественото. Та гледайте да не ви напусне младата. Когато ви напусне, ще остарееете, а когато дойде, ще се подмладите. Или казано другояче, обичай Бога, люби Го и ще се подмладиш. Като не Го обичаш, ще остареееш.

Друг метод за подмладяване е човек да учи; ученето всякога подмладява.

Една сестра попита: „Кажете ни още някой метод за подмладяване“.

Ето друг метод: работи за Господа, иди и раздай всичко. Казано е: „Иди и раздай всичко и ела, та Ме последвай“. Значи, като раздадеш всичко, няма да останеш в бездействие, но ще последваш Христа, ще работиш за Господа. Ние искаме от Бога все блага, а трябва да направим това, което ни казва Той. Когато гледаш напред, ти си млад; когато гледаш назад в миналото, ти си стар.

Вие, млади, поумнявайте, а вие, стари, се подмладявайте!

ЖИЛИЩЕ, ОБЛЕКЛО, КРАСОТА

След лекцията и Паневритмията поздравихме Учителя, насядахме на полянката и почна разговор. Една сестра запита какви ще бъдат жилищата в следващата култура на Шестата раса и дали тогава ще има такива многоетажни здания с много апартаменти.

Не, тези сгради не са хигиенични, защото човек се откъсва от общение с Живата Разумна Природа; това са затвори. В бъдещата култура едно семейство ще живее в обширен парк, в средата на който ще има малко здание с

няколко стаи и кухня. В съседство ще се намира друг парк, за друго семейство – пак в средата с малко жилище и т. н. Всеки ще има своя стая, защото има закон, че свобода и простор са нужни на душата. При много хора в една стая се зараждат някои нежелателни състояния. Всички съвременни хора усещат, че трябва една промяна. В една културна страна хората се събират, после всеки ще си отиде, за да остане вечер сам в своята стая, и на сутринта пак ще се съберат.

Както днес са устроени нашите градове, това е човешки порядък, все още не е наложен Божественият порядък. Сега хората живеят във високи кооперации и нямат двор, не могат да работят в градина, понеже нямат такава, само гледат през прозорците като затворници, нямат и достатъчно слънце. Някои апартаменти са хигиенични, но други съвсем не са. В Америка хората са за най-голямо съжаление: има вътрешни стаи, дето не прониква никаква слънчева светлина, и там лягат и стават, без слънце. Иначе имат хубави села, но в градските многоетажни здания едва към обед ще влезе лъч слънце. В сравнение с Ню Йорк, тук в София ние сме като в Рая. Казах на американците, че домовете им не са хигиенични, понеже нямат комини, докато българинът има голямо огнище, чрез което става промяна на въздуха, то служи за естествена вентилация. Къщите нека да имат горе на покрива полегати прозорци. Препоръчвам ви стаи четири на четири метра и доста високи. Жилището трябва да бъде сухо и ако се намира над подземни водни течения, не е здравословно, хората стават нервни. Материалът, от който са направени сегашните къщи, не е хигиеничен, трябва да бъде от стъкло. Стъклените къщи са най-хигиенични, а ако искаш повече или по-малко светлина, ще си послужиш със завеси. Понеже светлината пречиства, стъклените къщи са най-здравословни; къща, в която светлината не влиза, не е здравословна.

Една сестра попита: „Какво ще бъде бъдещото облекло?“

С тези облекла сте много скромни. Опащите се със златен колан, турете си пръстен с диаманти и една звезда, която да изгрява на челото. Дрехите трябва да бъдат не като сегашните, но широки и тънки. Трябва да има тройка хигиена: физическа, умствена и духовна.

Една сестра каза: „Учителю, Вие нали бяхте посочили образец за костюми, в които да сме облечени при Паневритмия. Те наподобяват ли до известна степен на бъдещите облекла?“

Да. Единствените цветове за облеклото, които съответстват на сегашното развитие на хората, са ясносиният и ясножълтият. В бъдеще ще си направите седем костюма: един за Месечината – за понеделник, един за Марс – за вторник, един за Меркурий – за сряда, после за Юпитер – за четвъртък, за Венера – за петък, за Сатурн – за събота, и за Слънцето – за неделя.

Колкото пъти боледуваш, толкова пъти се преоблечи с нови дрехи. Ако си боледувал дълго време, каквито дрехи имаш, изгори ги, не ги носи, купи нови и даром не ги давай никому. Някой умрял; да не дават дрехите му никому. Не трябва да се носят дрехите на умрял човек. Всички хора страдат, че носят все стари дрехи, стари обичаи и стари вярвания. После, човек трябва да работи върху лицето си, да го измени съществено, то да стане все по-правилно, по-благородно и по-красиво.

Най-красивите хора се намират в Кавказките планини, там има външна красота. Красивите хора са с широко сърце, у тях няма завист, раждат се сутрин при най-хубава обстановка, а не когато е бурно. За да се родят в една епоха красиви хора, обществото трябва да живее идеен живот. Сегашните хора са деформирани. У хората трябва да има идейност и трябва да придобият красота. Красотата е една

заложба, която човек трябва да си възвърне. Три неща са, които могат да служат като стимул, чрез които се добива красота: първо, Любов към всички – тя оформя устата; второ, Любов към Знание и Мъдрост – те оформят носа; и трето, Любов към Истината – тя оформя челото и очите. Любовта, Мъдростта и Истината създават Красотата. У красивия очите са най-изразителни: когато ги наблюдаваш, ще видиш известна мекота в тях. Клепачите играят голяма роля при изразителността на окото. Всеки трябва да има идея да бъде красив и ако е красив, да не губи своята красота. С други думи, човек трябва да има красив ум, красиво сърце, красива душа; тогава той ще бъде красив. Новото учение се занимава с този въпрос. И първо трябва да стане създаване на външните форми, трябва да се преустрои съвършено челото, очите, брадата, устата, носа. В новия човек няма да има нито помен от сегашния организъм; това е практичната страна, защото всяка една философия трябва да има и една практична страна.

Има един красив, разумен свят, към който се приближаваме. Красотата не е нещо физическо, тя спада към Духовния свят. И когато се съберат хората, да не изнасят дефектите си един на друг, защото с това стават грозни; забравете за това. Рисувайте красиви форми: цветя, камъни и хоризонти. Красотата е вече колективна и не е усилие само на една личност, но на цялото общество, на целия народ. Колективното усилие дава Красота, като че ли това е едно здание, което съграждат. Една раса ще създаде един красив тип. Човек не трябва да се занемарява, трябва да държи лицето и очите си в изправност. Тялото изобщо е едно наследство, което човек трябва да запази. Човек трябва да работи и в трите свята – физически, Духовен и Божествен, за да има резултат. В Божествения свят всичко е величествено; той е толкова красив и величествен. В Ангелския свят има красота, а в човешкия – възможност за

реализиране. Човек трябва да гледа и да мисли красиво и да си създава в ума красиви образи. Ако един художник може да изкара на платното, каквото иска, защо един човек да не може да изкара, каквото лице иска? Ако човек настоява, може. Правил съм опити. Една близка нямаше вежди и съжеляваше. Защо да не ги възстанови? Дадох ѝ упражнения и след един-два месеца веждите израстнаха. Човек може да възстанови и косите си. После, и кривината на краката си може да поправи. На всичко това човек всякога трябва да обръща внимание. Сега най-красиви черти има Бялата раса, другите раси не са били така красиви, но са били мощни и силни. В бъдеще човек ще има голяма красота. Влизането в положението на другите хора дава жизненост на красотата на бъдещия човек.

Красота трябва да има не само в лицето и в облеклото, но и в движението, в походката. Човек, който върви, ръководен от волята си, има особено ходене. Също така ходенето му е особено, ако е ръководен от ума или от сърцето си. Човек трябва да стъпва правилно и ако употреби волята си, той ще може да изправи кривината на краката си; това е една придобивка. Гледам, че някой човек е тръгнал от дома си като хала; той нищо няма да свърши. Но който тръгне полека и постепенно усилва хода си, ще свърши много нещо. Някои хора стъпват на цяло стъпало, а някои – на пети. Изисква се да стъпваш отначало на пръсти, постепенно да дойдеш до ходилото и най-после петата да допре земята. Човек трябва да има хармонично движение. Направи такова движение, чрез което всичко в организма да се размърда, да не остане нещо, което да не е раздвижено. Мисли и за мимиката. Някой, когато погледне някого, прави крива гримаса с устата си. Че това е престъпление. Всеки поглед и жест имат своята хармония.

НАЧИН ЗА СПАСЕНИЕ

Беше през лятото на 1928 г., когато Учителя ни бе дал едно упражнение за изпотяване чрез носене на вода от чешмичката при Дианабад и по този повод някой попита за значението му.

Колкото повече се изпотяваш, толкова по-добре; това е начин за спасение. Изпотяването чрез носене на вода има един резултат, а изпотяването чрез носене на грозде има друг резултат. Някои много се потят, но не се преобличат. Някой човек може да се поти, без да носи вода, но ако се изпоти чрез носене на вода, ще има съвсем друг резултат. Това упражнение трябва да се прави най-малко три пъти на годината по десет дни. След завършването му не само че ще се освободите от натрупаните отрови в организма, но и ще се отворят седемте милиона пори, а когато те са отворени, енергиите на Природата се вливат в организма. Порите са отверстия, през които Природата влива своите енергии в организма и когато това вливане е нормално, човек има нормално здравословно състояние. Упражненията за изпотяване помагат при ишиас, при туберкулоза и пр. Когато се носи вода, приижда кръв към върховете на белия дроб.

Ще ви дам задача за цяла една година: махнете бръчките от лицето си.

Ще ви дам едно правило за хранене: не яжте бързо. Който бързо яде, скоро умира. Закуската трябва да трае половин час, обедът – един час и вечерята – половин час. Часовете за хранене ще са свещени часове. Ако ви наблюдавам с каква бързина ядете, ще ви кажа след колко време ще се измени положението ви. Когато ям ябълка, мисля какво самоотричане има в нея, каква жертва прави

и колко е красива. Когато ям жито, мисля колко добър пример дава то и желая да бъда като него. Щастието на човека зависи от неговото ядене. Ако човек знае как да яде, ще бъде щастлив.

ПСИХИЧНИ ПРИЧИНИ ЗА БОЛЕСТИТЕ

Днес група лекари посетиха Учителя. Отвори се въпрос за причините, които донасят болести. Учителя каза:

Възможно е болестите да имат външни причини: простуда, неправилен режим на хранене, влажно жилище, заразяване с микроби и пр., но най-важни са психичните причини. Основните причини са психични, понеже правят човека предразположен към тази или онази болест и тогава малка външна причина докарва болестта.

Когато болният се повдигне вътрешно, той непременно ще оздравее, макар и наглед да изглежда неизлечимо болен. Тогава могат да се възобновят и белият дроб, и мозъкът. Направи ли човек реална връзка с Бога и намери ли отвътре силата, ще оздравее.

Болестите си имат причина в човешките мисли, чувства и постъпки. Трябва да се пречистят умът, сърцето, волята и тогава болестите ще изчезнат, а външните средства ще дойдат да помогнат. Ако умът, сърцето и волята не са в съгласие и не са пречистени, церовете не помагат.

Болестите произтичат от противоречиви мисли и тревоги. Например казваш: „Ще умра,“ и вследствие на това се образуват утайки в черния дроб. Да държите в ума си чисти мисли, това е здравословното състояние. Колкото и да духа вятърът, не изгубвайте равновесие. Докато човек е господар на себе си, няма да заболее. Ако едно чувство или способност излезе от рамките на своето естествено развитие, то ражда едно болезнено състояние. Болестта е

отклонение от Божествения път; щом влезеш в този Път, никаква болест няма да има.

Всички болести и недъзи, които имаме в тялото, се дължат на нарушение на някои добродетели. Ако те боли някой пръст, нарушил си някоя добродетел, ако си нарушил друга добродетел, ще те боли кракът или ще имаш коремоболие, главоболие и пр. И когато намериш коя добродетел си нарушил и се поправиш, ще изчезне болестта. Всички болести се дължат на един по-низш живот. Когато низшият живот взема надмощие, има болест, и когато висшият живот взема надмощие, има здраве.

Как се обяснява, че болестите се дължат на духовни причини? Отрицателната, разрушителна мисъл или чувство отначало са в невидимите тела на човека – астрално, умствено, причинно. После със своите трептения те слизат в етерното тяло, а от етерното – във физическото. Като слязат във физическото тяло, нападат онзи орган, с чиито трептения са сродни по характера на вълната. Могат да нападнат бъбреците, черния дроб, сърцето, белия дроб и да ги разрушат или да ги предразположат към болест и тогава поради най-малка външна причина организмът заболява. Всяка болест е резултат на погрешка и показва къде е направена тя и там трябва да я поправиш. Боли те стомах – в яденето е погрешката, или те болят гърдите – тогава погрешката е в дишането. Някой път главната и симпатичната нервна система не са в хармония и това се отразява върху стомаха; мислим, че причината е в стомаха, а тя е другаде. Когато се намали електричеството в човека, поврежда се сърцето, явяват се аномалии в биенето му. А човек с чиста кръв не може да заболее.

Когато трептенията на някой орган се понижат повече от нормалното, той заболява, и когато се повишат трептенията на един болен орган, той оздравява. Ако някой си счупи крака и не му помогнеш, то след пет-шест го-

дини може да заболее своят крак на същото място. Затова страда ли някой, иди и му помогни; някой се е обезсърчил – помогни му, иначе може един ден да бъдеш подложен на същото изкушение. Всяко впечатление, добро или лошо, се заражда в теб, изразява и дава плод. Страхът е една отрицателна страна на Живота и от него идват много болести. Всеки може да добие ревматизъм, само като се безпокои.

Докато човек мрази другите, ще боледува, и престане ли да мрази, ще се излекува. Някой се е делил с брат си, който при подялбата е извършил неправда. Онеправданият иска да отмъсти, но го застигат болест, нещастия; трябва да се откаже от отмъщението, за да оздравее. Омразата в човека е отрова за организма му, в дадения случай той само пакости на себе си. Други хора се тровят от гордост. Организмът на съвременните хора е заразен от месо, от вино, от ред още храни, а духовното им тяло е заразено от алчност, от злоба, от омраза. Един човек, който има мрачни мисли, няма да се мине дълго и ще заболее от туберкулоза. Щом се влюби безнадеждно, може да заболее и от туберкулоза; ако не може да се справи с това голямо противоречие, трябва да вземе мерки. Туберкулозата не е болест на бедните, някой богат също може да заболее, ако не може да се справи с противоречията, които има. Безлюбието ражда болести. Глупостта и насилието са основна причина за някои болести. Ако някой почне да живее порочен живот, той непременно ще заболее от рак. Ако друг някой среща пречки за реализирането на някои свои стремежи, това може да го покрусни, да го постави в униние и тогава може да заболее от рак. Туморът се явява, когато някои клетки вземат инициатива и искат да напреднат, да бъдат активни. Когато човешкият ум не се обновява, тогава се явява неврастения. За болестта може да се каже, че това са енергии, които трябва да се впрегнат на работа. Същият закон виждаме и в държавата:

например произвежда се твърде много, не се консумира и настава криза. Някои болести се дължат на внушение: дошло е отвън някое внушение и е произвело известни органически процеси в организма. Една сестра ми каза, че има рак в стомаха; впрочем няма никакъв рак, но щом мисли така постоянно, може да го добие, затова ѝ препоръчах да яде лук.

ДУХОВНО ЛЕКУВАНЕ НА БОЛЕСТИТЕ

Няколко души братя и сестри бяха приети от Учителя. Стана въпрос за духовното лекуване на болестите.

Възможностите за лечение на всяка болест се усилват, когато се почне от Умствения свят. В Божествения свят е възможно всичко. Бог е абсолютна свобода и при болест трябва да носиш идеята: „Да бъде свободен!“, защото болестта не е нещо друго, а едно ограничение. При болестта частиците на тялото не трептят правилно, дошла е една дисхармонична мисъл отвън, ти си я приел и тя е объркала всички вътрешни течения; така веднага се явява и висока температура, ти гориш. Тури в съзнанието си на видно място мисълта за свобода и когато станеш сутрин, кажи: „Аз съм в Царството Божие и затова няма болест“. Щом си в Царството Божие, изключена е дисхармония. Щом си болен, не си в Царството Божие, преследват те и те гонят; влезеш ли в Царството Божие, преследвачите не могат да те последват, там има друго управление.

Винаги се свързвай с всички здрави хора на Земята. Когато станеш от сън, свържи себе си с тях, няма да мислиш за болните. Помислиш ли за здравия човек, ти се свързваш с неговите течения. Търси здравите хора навсякъде, както търсиш водата.

Едно време жреците и лекарите са били едно и също лице, но после са се разделили и едни станали жреци, а други – лекари. За да се лекува болестта успешно, трябва да се знае произходът ѝ – дали произлиза от ума, от сърцето или от волята. Три произхода имат болестите, и методите за лекуване се различават поради тези причини. Болен си, но щом почнеш да се повдигаш духовно, да се подобряваш по морални подбуди, то и организмът почва да се подобрява и болните ти органи оздравяват. Тогава Разумните същества над нас казват: „Този човек се поправи, да му паднат букаите от краката и ръцете“.

За да се излекува, човек трябва да повдигне честотата на своите трептения. При болестта материята има слаби и бавни трептения и когато се повдигне силата и бързината на духовните трептения у болния, тогава болестта се преодолява. Това става чрез издигане на съзнанието до висшите, Божествени сфери на Любовта, Вярата, Чистотата, Милосърдието; присъства ли Божествена мисъл, тогава множество трептения от най-висш характер с къса дължина на вълната проникват в тялото. Аурата става с такива къси вълни, че те със своята бързина и сила премахват всички дисхармонични трептения на болестта, разпространяват се навсякъде и обновяват организма. Един от начините за повишение на трептенията на тялото е възприемането на музика. Тя действа лечебно. Нейните вълни проникват навсякъде в тялото и възстановяват изгубения правилен ритъм в етерната част на органите, а това вече въздейства за преорганизиране на самите органи. Мозъкът лекува всички органи, като изпраща антитоксини, електричество, магнетизъм и пр. Най-напред човек ще се научи да мисли положително. Например при ревматизъм болният всеки ден ще се пече на слънце и ще казва, че днес е по-добре и по-добре; няколко хиляди пъти ще каже това, но не непрекъснато. Всяка болест е до време. Няма

болест, която да не може да премине. Тъкмо дойде време да се излекува, и човек се обезсърчи; а той сам на себе си трябва да внушава положителното. След всяка болест идват чисти и възвишени мисли.

Един човек разправял, че има жаба в корема. Околните го убеждавали, че няма, но той пак продължавал: „Как да нямам!? Аз чувствам как се движи там в корема ми и чувам как кряка“. Един лекар напълно го излекувал. Той хванал една жаба, скрил я в джоба си и при прегледа я пуснал, викайки: „Ето я!“. Онзи казал: „Сега усещам вече облекчение“.

Кажат ти: „Ще мине и замине болестта“, или: „Ще живееш сто години“; щом повярваш, то така и ще бъде, всичко е възможно. Боли те кракът; пипни го и му кажи: „Ще оздравееш!“ Това го кажи сто пъти на ден. Ако болката не премине, на следния ден го кажи петстотин пъти. Ако пак не премине, на третия ден го кажи хиляда пъти. И ако не е преминало и на четвъртия ден, тогава десет хиляди пъти кажи: „Ще оздравееш!“, и непременно ще премине. Десет хиляди пъти не е малко нещо. Мисълта е голяма сила.

При слаб слух казвай: „Прочувам, прочувам, прочувам!“ и слухът ти ще се усили. Един човек заболял и се примирил, че няма да я бъде, че ще се мре, но друг му казал: „Ти заболя в такъв ден, в който, заболяе ли човек, не умира“. И болният си помислил: „Тогава лесна работа!“; оттам насетне здравето му се възвърнало. Вярата лекува всичко. В човека има сила, която лекува. И ако човек остави тази сила да действа, ще се излекува. Тази сила е душата. Ще вярваш в тази сила, че я имаш, ще мислиш за нея и ще очакваш тя да те излекува. На мнозина съм казвал да се лекуват с вяра. Въпросът за болестта се разрешава по духовен начин. Има стих: „Ако имате вяра, все, що попросите, ще ви бъде“. Щом вярата на човека е слаба, работите не стават. За да помагаш на един болен и за да бъде помощта ти ефикасна,

той трябва да има вяра. Като има вяра, той има условия да получи помощ от Бога, понеже става възприемчив към енергиите, които идват от Божествения свят. И тези, които са около болния, трябва да имат вяра. Болният, когато употребява средства за лекуване, едновременно трябва да има непреодолима вяра в Бога – да ляга и да става с пълна вяра, с молитва, да се моли, да се моли, додето се излекува. Да има детинска вяра или жива вяра в Бога. Без вяра никой принцип няма приложение. Тази вяра е двояка, има и друга страна: каквото Господ изисква, човек трябва да го направи – трябва да живее чист живот, да не се смущава, да не се тревожи и да си подобри живота.

Най-ефикасното лекуване е с Любов. Когато станеш проводник на Любовта на Бога, болестта ти моментално ще изчезне. Усилете Любовта си и болестта ще си отиде. Щом имаш Любов, ще имаш здраве. В бъдеще лекарят ще те обича и когато дойде при теб и те погледне с Любов, ти ще оздравееш.

Един ученик на Школата трябва да разбира закона на здравето и да открие в какво се крие той. Щом го разбере, ще може да бъде здрав. Болният не трябва да допуска никакви отрицателни мисли в ума си. Защо да смущава ума си с тях, нека да ги изпъжда, когато дойдат. Когато се отмахне духовната причина, ще забравим и за болестта. На болния трябва не само да му дадем цял за лекуване, но и да му покажем каква промяна да настане в душата му; той трябва да се свърже с Бога. Не задържайте кисели чувства в сърцето си, за да не разстроят черния ви дроб. На туберкулозния всичкото лошо е в мисълта и щом се измени тя, той може да оздравее. В болния трябва да стане пълен вътрешен преврат: да стане съвсем друг човек и да тръгне в друго направление – да тръгне към Бога; тогава ще може да се излекува.

Защо иде болестта, защо идат болките? Страдаш от някоя болест: започни от детинството си, спомни си за всички

свои погрешки, изповядай ги пред Бога и виж няма ли да си отиде болестта. Лекуването на болестта не е мъчна работа. Христос, като излекува болния, каза: „Иди и не съгрешавай, за да не ти стане по-зле“. На болните хора, които искат помощ, кажи им, че трябва да вършат Волята Божия.

Болният, освен външните мерки за лекуване, трябва да промени коренно и своята мисъл. Някой казва, че след като оздравее, ще започне да служи на Бога. Не, той трябва да каже: „Аз съм здрав и служа на Бога!“. Тази мисъл го обновява и нека да почне да служи на Бога, да работи за Бога. Ако болният се колебае: „Аз съм сега болен, как ще служа на Бога?“, това е погрешно схващане. Човек при всички условия може да служи на Бога.

Главната причина за повечето болести са духове, останали назад в своето развитие, които могат да влязат в тялото на човека и тогава причиняват болести в този или в онзи орган, хранейки се с енергиите и кръвта. Средството против тях е пост и молитва.

Когато е студено и има течение, огради се мислено. Щом се страхуваш да не изстинеш от това течение, ти вече се демагнетизираш и можеш да изстинеш.

При болест човек може да каже: „В Името на Божията Любов, в Името на Божията Мъдрост, в името на Божията Истина заповядвам ти да си отидеш! Аз живея в Любовта, Любовта изключва всяка болест. Тялото ми е храм на Бога Живаго и затова не трябва да има никаква болест“.

При болест може да се изговори и следната формула: „Аз съм мобилизиран, имам работа и затова трябва да бъда здрав и съм здрав“.

Човек, щом има да работи, ще остане тук, на Земята. Веднъж отидох при един болен в Търново; домашните му бяха се уплашили и казваха, че ще умре. Аз се наведох над болния и чух, че той се моли съвсем тихо, но от душа, и тогава казах: „Той няма да умре, ще стане“. И наистина той оздравя. Болният, за да оздравее, трябва да дава. Болестта не

е нищо друго, освен излишен товар, който трябва да се премахне. Човек трябва да раздава като извор и ще оздравее.

РЕГУЛИРАНЕ НА МАГНЕТИЗМА И ЕЛЕКТРИЧЕСТВОТО В ЧОВЕШКИЯ ОРГАНИЗЪМ

Веднъж, когато стана въпрос за лечебни методи, Учителя каза:

Човек трябва да знае, че болестите в живота са спирачки в неговия път – по този начин той се възпира от извършване на някое зло. Болестите произтичат от няколко външни причини: недоимък на въздух, на храна, на светлина и пр., но има и вътрешни причини, с които бъдещата медицина ще се занимава и ще разработи методи за тяхното преодоляване.

Човек, когато премахне болестта, ще покаже, че притежава силна воля и права мисъл. Има три важни центъра в човека, които трябва да се пазят да не изстинат: вратът, кръстът и петите. Кръстът е важно място и там се намира един съществен център. При болки в кръста някой друг трябва да потъпче или да масажира болния.

Някои чувствителни хора, преди да се изсипе дъжд, изпитват налягане и не могат да дишат свободно, получават известен задух. Те се освобождават от това състояние чак след като се развали времето, но ако употребят чаша гореща вода, тя ще смени състоянието им.

Всички вие имате един уред, един барометър, който струва десет хиляди франка и който показва дали ще бъде студено, дали ще има сняг, дъжд, дали зимата ще е дълга и пр. Например някой път ви се обади болестка в коляното или в рамото, друг път – в кръста или във врата, в гърлото или в зъба; това е все от вашия барометър, който показва какво ще бъде времето. Вие искате да се освободите от ба-

рометъра, но това не е болест, а е временно напрежение, и щом мине известно време, болката престава.

Има духовно действие на болестта върху характера. Когато човек заболее, той омеква, говори тихичко, почва да мисли. В известно отношение трябва да благодарим на болестите – те са Божии благословения и ако не бяха те, какво ли щеше да бъде човечеството?

Една сестра попита: „Намерих в беседите, че е хубаво да се застава на един крак. Точно как да се прави?“

Упражнението служи за регулиране на магнетизма и електричеството в човешкия организъм, за регулиране на електромагнитните сили, които идват от Слънцето. То ще се прави само веднъж на ден, като се застава по три минути на всеки крак – на десния и на левия. Когато човек застане на десния крак, се свързва със слънчевите енергии, а когато застане на левия крак – със земните енергии.

Човек може да се лекува и с магнетична сила, като прави паси с ръце върху болното място и след това изтръсква пръстите си настрана. Това може да прави върху себе си или върху някой друг нуждаещ се. И в двата случая да изговаря някоя подходяща формула. Разбира се, болният трябва да има вяра и това е важно условие. С магнетичната сила могат да се унищожат плазмодиите на маларията, бацилите на туберкулозата, също така и раковите клетки и пр. Здравият, когато концентрира мисълта си, може да унищожи болестите с магнетизъм за няколко минути, за няколко дни и пр. Казваш: „Господ да му помогне“, но Бог чрез теб ще помогне.

Друго средство за лекуване е чрез дъждовни магнетични бани. Лятно време, когато вали дъжд, облечи се с по-тънки дрехи и излез да те накваси. Това е една хубава дъждовна баня. После веднага се преоблечи и пий топла вода. Дъждовната вода, като минава през атмосферата, се напоява с магнетизъм, който ти приемаш.

Друго средство за лекуване е отстраняване на отровите от тялото чрез потни бани. Има няколко начина за потни бани. Един от тях братята и сестрите практикуваха през лятото на 1928 г.: облечени с дебели дрехи, те носеха вода с една или две стомни от чешмичката при Дианабад. Първия ден донесоха вода един път и когато се върнаха, обляха се с вода, затоплена на слънцето, и се преоблякоха. Втория ден ходиха два пъти до извора и след това се обляха с водата, за да се преоблекат. И така на десетия ден те вече носеха вода десет пъти и чак тогава се обляха и се преоблякоха. След това си дадоха десет дни почивка, а после кой както желаеше можеше да повтори упражнението за още десет дни.

Друг начин на изпотяване е чрез ечемик. При лекуване на някои болести, при които нищо не помага, се препоръчва това средство. То се прилага така: сварява се много ечемик в голям съд и докато е още горещ, се поставя върху една постеля, където болният ляга гол, покриват го и отгоре с горещ ечемик, завиват го добре, само главата му да се вижда. Ечемикът е набъбнал от топлината и се употребява, докато е още влажен и горещ дотолкова, доколкото може да търпи човек. Отгоре трябва да се натрупат много завивки, за да не се губи топлина; така болният ще се изпоти много добре и ще оздравее. Той толкова много ще се изпоти, че чаршафът, на който е легнал, щом се изстиска, ще пусне вода.

Друг начин на лекуване е с пиене на гореща вода: болният трябва да пие един литър и половина гореща вода на ден. В болния има бацили и когато се вкара толкова количество топла вода в тялото му, те умират. Това като се прави двадесет дни, болестта си отива. Тогава средата, в която живеят микробите, става негодна за тях и те умират.

Друг начин за лекуване е чрез носене на вода. Старите трябва да носят голямо количество вода от чешмата и ще

видят как се лекува ревматизъм. Който го боли сърце, крак и пр., да прави това и, като носи вода, ще оздравее. Който дойде при нас и се оплаква от сърце, ще му кажете: „Ние имаме цяр“. Ще носите бурета с вода: бурето се поставя върху количка и болният я тегли.

Друг начин на лекуване е с млечно жито. Достатъчно е да се храниш десет дни с млечно жито, докато зърната не са още узрели, а са млечни. Млечните житни зърна имат много лечебни сили. Трябва да се употребява по половин килограм на ден.

Бог иска да живеем дълго време щастлив живот, а ние с болестите си създадохме робство. За да оздравеете, трябва да имате предвид следното: вярвайте, че в светлината има абсолютна сила да лекува болестите, вярвайте, че във въздуха има абсолютна сила да лекува болестите, вярвайте, че във водата има абсолютна сила да лекува болестите, вярвайте, че в храната има абсолютна сила да лекува болестите, защото Бог присъства в тях.

Друг начин на лекуване е чрез сребро и злато: хубаво е болният да има при себе си злато и сребро. Златото дава живот, а среброто действа здравословно. Среброто и златото лекуват чрез еманациите, които изпусчат.

Нервните хора трябва да употребяват сладки храни, а флегматичните – кисели.

Една сестра попита: „Учителю, Вие бяхте казали, че знаете да церите с лайкучка петнадесет болести. Ще ни ги кажете ли?“

Ако ви ги кажа, ще направите пакост с това. В Природата всичко е в ред и порядък и ако харчиш енергиите безразборно, ще те питат къде си ги изхарчил.

Една сестра лекуваше рамото на друга и после заболя на същото място и от същата болест, а именно от силни ревматични болки. Болната оздравя, но аз трябваше да лекувам сестрата-лечителка.

Един брат попита: „Как може да се избегне приемането на болестта при такъв случай?“

Да имаш Любов, да се повдигнеш нагоре, да не те е страх и след всяко лекуване да си умиваш ръцете. Тогава няма да приемаш болестта на онзи, когото лекуваш.

Болниците са напоени с неблагоприятна аура поради отрицателните мисли и тревоги на болните. Именно затова на всеки двадесет и пет-тридесет години болниците трябва да се изгарят. И жилищата трябва да бъдат хигиенични, с достатъчно светлина, защото всички вредни микроби се развъждат във влажни места, дето няма светлина.

ТЕЧЕНИЕ НА ЖИВОТ ОТГОРЕ

Беше надвечер и няколко братя и сестри се бяхме събрали около Учителя пред приемната му стая. Стана въпрос за болестите и един брат запита защо човек заболява, когато направи грях.

Има едно течение на Живот от Невидимия свят към Земята и когато човек съгреша, то се прекратява и тогава той заболява. Съгреша ли човек, става невъзприемчив към това течение, явява се преграда помежду им. Това е причината – като че ли умът се обвива с материя и болният трябва да се обърне към Бога и да се моли.

Болният да чете или близките му да четат:

Псалом 38

Исаия, глава 63

Светото Евангелие от Матей, глава 12

Светото Евангелие от Йоана, глава 3

Светото Евангелие от Лука, глава 4

Светото Евангелие от Марка, глава 5

ЛЕЧЕБНИ МЕТОДИ

Тук ще изложим някои лечебни методи на Учителя. Те не са изчерпателни, защото през своята петдесетгодишна дейност Той е дал изключително количество препоръки и начини за лечение на нуждаещите се. Лечебните методи, които отбелязваме тук, не са откъснати от духовните методи за лекуване, те вървят заедно и трябва да се приложат едновременно.

1. БОЛЕСТИ НА НЕРВНАТА СИСТЕМА И ГЛАВАТА

1. Нервност, нервна слабост, неврастения

За нервна слабост и неврастения се препоръчват следните средства:

1.1. През летните сутрини се поставя вода, за да се сгрее на слънце до 1 ч. на обяд, след което човек се облива. Такова обливане със слънчева вода да се практикува и от здравия, докато болният от нервна слабост може да прави по две обливания на ден.

1.2. Три пъти през седмицата във вечерните часове да се измиват с топла вода кръстът, коремът, слабините и горният край на бедрата. Намокря се кърпа с топла вода и се прави обтриване. За да има реакция, разстоянието от коляното до 25 см над него трябва да се запазва сухо. Това измиване усилва кръвообращението и раздвижва силите на организма.

1.3. Всяка вечер редовно измиване на краката с топла вода.

1.4. Приема се вегетарианска храна, и то, разбира се, питателна.

1.5. Употребяването на ябълки в по-голямо количество е необходимо, защото тези плодове съдържат енергии, които премахват нервната слабост и главоболието.

1.6. Сутрин, обед и вечер да се пие по две чаши гореща вода на глътки.

1.7. Употребяването на настъргана бяла и черна ряпа с малко лимон и зехтин по време на обяд е лечебно.

1.8. Известно време да се пие и царевишна вода. Приготвя се така: един килограм царевица ври в литър и три четвърти вода, докато остане литър течност, която се прецежда и се пие на три части през деня. На следващия ден ще се свари нова царевица.

1.9. При храненето да се употребяват моркови и пипер.

1.10. Всяка сутрин да се правят основните Шест гимнастически упражнения.

1.11. Да се правят без изключение ранни разходки преди изгрев и до час след изгрева, защото именно тогава слънчевите енергии лекуват нервната система и човек трябва специално да се излага на тези слънчеви лъчи.

1.12. Препоръчват се екскурзии и пребиваване на планините, защото те обновяват и лекуват нервната система.

1.13. Всеки ден да се научи наизуст по едно изречение от книгата „Свещени думи на Учителя“.

1.14. Човек трябва да има Божествена мисъл, която се състои в разбирането, че всичко е за добро, и каквото и да се случи, да не се изгубва равновесие. Щом се възприеме Божествената мисъл, ще се възстанови хармонията между етерното и физическото тяло. Нарушаването на тая хармония е причина за много болести.

1.15. Да се употребява лекомилаема храна и да се дъвче дълго време.

2. Главоболие

Причините за главоболие са много, но на първо място са тревогите и безпокойствата.

2.1. Този, който има главоболие, може да прекара известно време на висока планина и там да пече гръбнака си, но на ранните сутринни лъчи, когато Слънцето изгрява, и малко след това, не по-късно.

2.2. Да се пие само топла вода, всяка вечер да се измиват краката, а през ден да се измиват слабините също с топла вода.

2.3. За пет минути да се накиснат във вряла вода ягодови листа и течността да се пие при поява на болките в главата.

2.4. В някои случаи може да се прибегне и до следното: някой магнетичен човек да тури двете си ръце на слепите очи на онзи, който има главоболие, и то може да мине, защото се образува магнитно поле, чрез което се отнема натрупаната енергия в главата.

3. Невралгия на лицето

Учителя е давал на разни лица съответни наставления за невралгия по лицето. Тук ще споменем някои от тях:

А. На една маркиза от Рим, която се оплакваше от невралгия по лицето, Учителя даде следните съвети:

Да си измива краката от колената надолу всяка вечер с топла вода, преди да си легне, и след това да не излиза. Краката да бъдат потопени в легена до глезените, но да бъдат измити до колената. И всеки пръст поотделно да се разтрива, което да трае около пет минути. После да измива с гъба, потопена в топла вода, и да разтрива с пръсти

областта от диафрагмата надолу и да спре, когато стигне до 25 см над колената. След като си измие краката, трябва да обуе чорапи и чак след това да мие слабините. Десет дни ще мие слабините и щом почине пет дни, после пак ще повтори цикъла от десет дни, само краката ще продължава да мие непрекъснато всяка вечер. Освен това всяка сутрин да изпива една чаша студена вода на глътки. Но да пусне от чешмата да изтече доста вода и тогава да напълни чашата, та да не взема застояла вода, а чиста, течаща. Чашата да има обем от 150 г. Това да прави четиридесет дни. Глътката вода да я задържа в устата си и да я премества, през това време езикът ще изсмуче праната от водата.

Б. Един човек страдаше от невралгия ту на дясната, ту на лявата страна на лицето. Учителя му даде следното упътване:

Гореща дъбова пепел да се смеси с много малко вода, така че да не стане на рядка кал, и да се тури в кърпа, за да налага местата по лицето, чувствителни на болка. Да престои така пет-десет минути. След като махне пепелта, да намаже мястото с чисто дървено масло. По-после да вземе вощина, която да бъде прясна. Вощина е онова вещество, което остава, след като се изтегли медът и след като се изкара и восъкът. Вощината да се стопли, да се тури в кърпа и да се налага на мястото. След това мястото пак да се намаже с чисто дървено масло. Освен това да се разбива всяка сутрин с малко захар по едно яйце с жълтъка и с белтъка и да се изпива. При невралгия да се ядат ябълки и круши.

В. Един брат имаше невралгия от лявата страна на лицето. Учителя му препоръча да употреби памучни компреси с гореща вода.

Взема се дебел слой памук. Донася се в стаята леген и съд с вряла вода. Върху памука се излива вряла вода над ле-

гена и докато е още горещ, се поставя, без да се изстискава, на болното място. Ако памукът е много горещ, чака се няколко секунди, докато лицето може да търпи горещината му. Върху памука се поставя гутаперча, а върху нея се туря дебел вълнен плат. Държи се три-четири минути. След това се сваля, изстискава се водата, отново се напоява памукът с гореща вода и се повтаря опитът. Това се прави всяка вечер по шест пъти. Така се привлича кръвта към болното място и това действа лечебно. При всеки компрес се изговаря по една формула.

При първия компрес и двете ръце се държат на болното място и се изговаря: „Бог е във врялата вода. И с тази влага от врялата вода всяка болестка ще се махне, защото Бог е един и в Бога е здравето“.

При втория компрес: „Мекият принцип ще омекоти и ще откърти болестта. Мекото има силата да отнеме чуждото от организма. Бог се проявява в силата на Своята мекота“.

При третия компрес: „Силата е в числото 3. То постига и носи всяко постижение – здравето“.

При четвъртия компрес: „И чрез противоречието здравето ще дойде. Това ще направи горещата вода“.

При петия компрес: „Постигнението е в числото 5. Единството на петте добродетели, петте сили – силата на благородството, силата на правдата, силата на всяко изкуство, силата на всеки маниер и силата на Любовта – това единство ще донесе здравето“.

При шестия компрес: „Без никакво съмнение ти ще бъдеш здрав, защото правата мисъл, правото чувство и правата постъпка изключват болестта“.

Ако болният може да изговаря формулите, нека да ги изговаря самият той. Ако пък състоянието му не му позволява да ги изговаря, поради голяма болка, тогава този, който прави компреса, да ги изговаря безразлично дали

гласно, или мислено. Важно е да се изговарят съсредоточено, защото с мисълта те действат. След свършване на компресите болното място се намазва с дървено масло и се обвива добре с вълнен плат, за да се запази топлината за известно време. Тези компреси се правят вечерно време преди лягане, за да няма простуда. Правят се три вечери подред или повече, според нуждата. За всеки пореден компрес да се използва нов памук, защото употребеният вече е изтеглил болезнения магнетизъм от болното място, но ако не се разполага с много памук, то същият може да се изпере със сапун и гореща вода и да се тури на слънце, за да се разпръсне изсмуканият болезнен магнетизъм. Същото се прави и с вълнения плат от компреса. Компресът, като се тури на болното място, изтегля нечистия, болезнен магнетизъм и без да има някаква рана на мястото.

Г. Един брат имаше невралгия в горната част на главата и отзад по темето и тила. Учителя му даде следното упътване:

Да пие съсредоточено топла вода. За половин час да приеме тридесет лъжици гореща вода. Това да прави през цялата седмица преди лягане.

4. Безсъние

Един брат, художник, вече от двеста дни страдаше от безсъние, поради погрешно лекарство, което му бяха предписали. Учителя му препоръча следните средства:

Да ляга рано. Всяка вечер да си измива краката с топла вода преди лягане. Да се свърже със здрави хора, защото здравият човек със своето здраве въздейства добре. Да премине на вегетарианство. Да гледа със спокойствие и оптимизъм на всичко. Сутрин в 5 ч. да идва на Изгрева за гимнастика. Да пие гореща вода и сутрин, и обед, и вечер. Да рисува системно, но и да пее, много да пее.

5. Вътрешно възпаление на носа

Един брат имаше вътрешно възпаление на носа и силно го сърбеше.

Учителя му даде следния съвет:

Да вземе малко от дребната лайкучка (*Matricaria*) и като я свари, да смръква от отварата и да измива носа отвътре. Това да се прави десет дни наред – сутрин и вечер. След това – десет дни почивка, после да се редуват процедурите и почивките, докато възпалението премине. Едновременно лайкучката може да се употребява и вътрешно, като всяка сутрин се пие топла отвара по една малка чашка и без захар. Това също се прави десет дни и се редува с десет дни почивка, пак докато премине.

6. Менингит

На болния от менингит да се обръсне главата и да му се поставя калпак от селски квас. Този квас ще отнеме огъня, температурата ще се регулира. След няколко употреби квасът се сменя с нов. Квасът ще отнеме възпалението и болният ще оздравее.

7. Бучене в ушите

Бученето е от кръвообращението, дължи се на тревоги, които човек трябва да загърби. Който има пицене в ушите, да пие шест чаши топла вода на ден – по две чаши сутрин, на обед и вечер. Сутрин десет дни подред да пие по една кафена чашка отвара от лайкучка. После – десет дни почивка. Да пие три пъти по десет дни с две почивки.

8. Пицене в ушите

Това става от тревоги. Болният да си пече гърба от половин до един час и половина на слънце. Да направи такива четиридесет слънчеви бани.

9. Гнойно течение на ушите

Да се промият ушите от лекар, да се пече гръбнакът на слънце.

10. Възпаление на ухото

При възпаление на ухото изцежда се сок от печен праз и докато още е топъл, се капва в ухото, после върху ухото се налага селски квас.

При Учителя дойде една майка с дъщеря си, която беше глуха, за да търсят лек. Учителя каза:

Ако тя влезе в Божия път и работи за Бога, тогава може да се помогне.

11. Възпалени или кръвясали очи

11.1. Сурови картофи се нарязват и студените резени се налагат на слепите очи, като се превързват с кърпа. Картофите отнемат огъня от очите. Вместо картофи на слепите очи може да се наложи и селски квас.

11.2. Всяка вечер при лягане очите се покриват с топъл компрес. Това лекува очите.

11.3. При това да се измиват очите с отвара от лайка.

11.4. Освен това да се варят сухи дренки като компот и да се пие водата, докато е гореща.

11.5. Когато се режат лозови пръчки, лозата сълзи. Това се нарича „плач на лозата“. Да се мият очите с този извлек.

12. Отслабване на зрението

Един брат от провинцията посети Учителя и се оплака, че очите му почват да отслабват. Учителя поговори с него и му препоръча следното:

Това е от тревоги. Гледайте да разберете каква е Волята Божия и да внесете в себе си спокойствие. Приложете следните методи:

12.1. С палците на двете ръце ще правите кръгове напред и назад върху всяко око. Ще почват от вътрешния ъгъл на окото и кръгът ще завършва пак там. Значи, правят се два вида кръгове – прави и обратни.

12.2. После ще направите много кръгове само в една посока, без прекъсване, като палците да минават върху веждите и долу под окото.

12.3. Ще направите върху очите с единия палец осморка и после – с другия палец. С лявата ръка се уравновесява магнетизмът, а с дясната ръка – електричеството. Палецът е изразител на Божествения свят. Основата на Божествения свят е Любовта, затова и Венериният хълм се намира в основата на палеца, откъм дланта.

12. 4. Препоръчително е да се правят бани на очите с хладка вода, затоплена на слънце. Водата се поставя в широки съдове, очите се потапят в нея и се държат отворени една-две минути.

12.5. Пийте слънчева вода.

12.6. През деня на четири пъти да се мие цялото лице с топла вода.

12.7. Твърде полезно е да се практикува и очна гимнастика, която се прави сутрин и вечер в право или в седящо положение. При всички движения на очите главата трябва да стои неподвижна; нека се упражняват очите, а не шийните мускули. При обясненията ползвайте и предоставената таблица, за да се усвои упражнението с по-голяма лекота.

Първи ден

Изходно положение: очите гледат хоризонтално напред.

А. Без да се мърда главата, очите се движат десет пъти от едно към две и десет пъти – от две към едно.

Б. Очите се движат десет пъти от едно към три и десет пъти от три към едно.

В. Очите се движат десет пъти от две към три и десет пъти – от три към две.

Втори ден

Изходно положение: главата – изправена и очите гледат надолу.

А. Очите се движат десет пъти от четири към пет и десет пъти – от пет към четири.

Б. Очите се движат десет пъти от четири към шест и десет пъти – от шест към четири.

В. Очите се движат десет пъти от пет към шест и десет пъти – от шест към четири.

Трети ден

Правят се упражненията от първия и втория ден и освен това и следните упражнения:

А. Очите се движат десет пъти от седем към осем и десет пъти – от осем към седем.

Б. Очите се движат десет пъти от седем към девет и десет пъти – от девет към седем.

В. Очите се движат десет пъти от осем към девет и десет пъти – от девет към осем.

От четвъртия ден нататък човек ще повтори всички упражнения, които е правил в третия ден, и това ще продължи десет дни. След това – десет дни почивка. После пак ще се повторят упражненията, направени през първите десет дни. После пак следва десетдневна почивка и

чак след това ще се пристъпи към сложни движения на очите със следното упражнение:

А. Очите са насочени нагоре и напред и се изместват в хоризонтално положение и напред; прави се десет пъти подред.

Б. Очите са насочени надолу и напред и се изместват в хоризонтално положение и напред; прави се десет пъти подред.

В. Очите са насочени нагоре и напред и се изместват надолу и напред; прави се десет пъти подред.

Г. Очите са насочени нагоре и вляво и се изместват в хоризонтално положение и вляво; прави се десет пъти подред.

Д. Очите са насочени надолу и вляво и се изместват в хоризонтално положение и вляво; прави се десет пъти подред.

Е. Очите са насочени нагоре и вляво и се изместват надолу и вляво; прави се десет пъти подред.

Ж. Очите са насочени нагоре и вдясно и се изместват в хоризонтално положение и вдясно; прави се десет пъти подред.

З. Очите гледат, насочени надолу и вдясно, и се изместват в хоризонтално положение и вдясно; прави се десет пъти подред.

И. Очите, които гледат нагоре и вдясно, се насочват надолу и вдясно; прави се десет пъти подред.

13. Ечемик на окото

При ечемик на окото се препоръчва компрес от лайка. Лайка в книжна торбичка се сварява, полага се върху окото и както при съгреваещ компрес се налагат мушама и вълнен плат и се превързва, за да престои известно време.

ПЪРВИ ДЕН	ХОРИЗОНТАЛНО ПОЛОЖЕНИЕ НА ОЧИТЕ				
	ВЛЯВО 2	НАПРЕД 1	ВДЯСНО 3		
	2	↵ 1			
	2 ➡	1			
		1	3		
		1	↵ 3		
	2 ➡		3		
	2		↵ 3		
ВТОРИ ДЕН	ОЧИТЕ ГЛЕДАТ, НАСОЧЕНИ НАДОЛУ				
	ВЛЯВО 5	ЦЕНТРАЛНО 4	ВДЯСНО 6		
	5	↵ 4			
	5 ➡	4			
		4 ➡	6		
		4	↵ 6		
	5 ➡		6		
	5		↵ 6		
ТРЕТИ ДЕН	УПРАЖНЕНИЕТО ОТ ПЪРВИ ДЕН				
	УПРАЖНЕНИЕТО ОТ ВТОРИ ДЕН				
	ОЧИТЕ ГЛЕДАТ, НАСОЧЕНИ НАГОРЕ				
	8	↵ 7			
	8 ➡	7			
		7 ➡	9		
		7	↵ 9		
	8 ➡		9		
8		↵ 9			
ПОЯСНЕНИЕ	1. Главата не се мести. Неподвижна е. 2. Всяко съставно движение се прави 10 пъти. 3. През четвъртия, петия, шестия, седмия, осмия, деветия и десетия ден се изпълнява упражнението, съчетано в третия ден. 4. След цикъла следва десетдневна почивка. 5. Цикълът се повтаря. 6. Отново десетдневна почивка. 7. След това се прави смесеното упражнение.		СМЕСЕНО УПРАЖНЕНИЕ	7 ➡	1
				4 ➡	1
				7 ➡	4
				8 ➡	2
				5 ➡	2
				8 ➡	5
				9 ➡	3
				6 ➡	3
				9 ➡	6

14. Възпалени венци

Да се жабурят с отвара от лайка.

15. Против окапване на косата

Една сестра се оплака, че косата ѝ почнала да окапва. Учителя каза:

15.1. Четири пъти на ден си мокрете косата с хладка вода.

15.2. Втривайте в косата отвара от корени на репей.

15.3. За да се засили косата, хубаво е да пиете цяла година отвара от корените на коприва. Даже по този начин бялата коса може да възвърне цвета си.

15.4. Засилва се косата, като при хубаво време се ходи гологлав, за да действат благотворно въздухът и Слънцето.

16. Заекване

Обикновено тези, които имат проблема заекване, говорят с прибежки и нервно. За да отвикнат, нека да правят следното:

16.1. Всякога да поемат дълбоко въздух и преди да вземат думата, да направят дълбоко дишане.

16.2. Почнат ли да говорят, да подхванат речта с бавно темпо.

16.3. Всяка вечер да си мият краката с топла вода, и то пак съвсем бавно, като движат ръцете си по краката с бавни движения; така с воля ще привикнат към нужната умереност.

16.4. Когато нареждат някои прибори върху масата или книги по рафтовете, или когато си оправят леглото, или пък когато разтребват една стая, да мислят над всяко дви-

жение и да го приучват към ритъм. В началото е нужно да вършат всичко подчертано бавно, за да калят волята си с отмерени движения, което ще се отрази и на говора.

16.5. Майката да разказва с изразителен глас на детето си неща, които да са изпълнени с доброта и красота, после да го подканва то да ги разкаже и да следи изговора. Изобщо, да се създаде около детето една среда на мекота и разбиранство.

16.6. Детето да направи дълбока вдишка и при издишване да изговори съвсем бавно една дума, например „благод“, като я изговори няколко пъти. После по същия начин да произнася думата „мир“. По-нататък да изговори при издишването двете думи „благод, мир“ или думите „радост, светлина“.

17. Гърлобол

При гърлобол да се употреби млечен компрес, който се приготвя така: сварява се литър мляко и щом се свали от огъня, веднага в него се изцежда един лимон и докато все още е горещо, пресеченото мляко се прецежда през марля и с гъстата маса се налага болното място. Върху марлята се поставя гутаперча, а върху нея – вълнен плат, завит няколко пъти, и всичко това се бинтова. Важно е гутаперчата и вълненият плат да са прилепнали така добре, че да не влиза въздух под тях, за да се запази за по-дълго време топлината на пресеченото мляко даже до сутринта. Млечният компрес се поставя вечер, за да престои дванадесет часа; това се прави няколко пъти.

18. Парализа

Учителя препоръча следните средства при парализирането на един човек:

18.1. Да се прави разтриване на гръбначния стълб с дървено масло. Разтривката става по отвесна линия на гърба и ръцете се движат от горе на долу.

18.2. За да се поправи нервната система, се препоръчват дихателни упражнения. Сутрин, обед и вечер – дълбоко дишане с по седем вдишки и да се задържа въздухът колкото се може по-продължително време.

18.3. Пиене на гореща вода.

18.4. Всяка сутрин болният да прави слънчеви бани на гръбнака. Гръбнакът е акумулатор на слънчевите енергии. Ранните слънчеви лъчи действат лечебно при тази болест. Гръбнакът да се излага на слънце, а главата да бъде на сянка. Почва се от половин час и времето се увеличава постепенно, докато се стигне до час и половина. Начален час е 7 ч. сутринта.

18.5. Вегетарианство.

18.6. Болният да бъде тих и спокоен, без тревога и нервиране. Да се моли, да му четат Евангелието, беседите и лекциите.

18.7. Жива вяра.

18.8. Всяка вечер да си мие краката с топла вода.

18.9. Три пъти на седмица да си измива слабините с топла вода.

19. Душевноболни

Душевноболните са обсебени от по-нисши духове. Когато говорим за хубави влияния, то иде от Висши духове, а пък обсебването е от пакостливи нисши духове. Когато нисшите духове се намъкнат в човека, умът не функционира правилно. Това не е умопобъркване, умопобъркване няма, а чувствителността му се е усилила и възприема разни мисли отвсякъде. Един дух му говори едно, друг – друго, и човекът мисли, че това се отнася до него, а той

е под влияние на разни същества. Това става по основателни причини: дисхармония, стълкновение между ум и сърце, между мисли и чувства.

За един такъв болен Учителя даде следните съвети:

През летния сезон да прекара на високо в планината; тя ще укрепи, тонира и ще лекува нервната система. Да прави обливни бани със слънчева вода, да употребява чеснов лук, счукан и смесен с чисто сурово дървено масло. Това действа хубаво.

Освен това може да се употреби и един духовен метод: една група от шест-седем души да практикува седемдневен пост подред, като се храни само вечер, в определен час и на обща вечеря. И в 3 ч. след полунощ да стават и да се молят за оздравяването на болния. Но вън от групата никой да не знае за нейното съществуване и за дейността ѝ, болният също трябва да не научи, иначе се губи силата. Между членовете на групата да има пълна хармония.

20. Епилепсия

За епилепсията може да се даде следното обяснение: низши тъмни духове нападат болния и тогава той има припадък. И през това време те изсмукват неговите жизнени сокове, праната, след това го напущат и отиват в горите, дето прекарват известно време. През това време болният е без припадък. След това пак идват и пак настъпва припадък.

За едно момче, болно от епилепсия, Учителя каза:

20.1. Дълбоко дишане.

20.2. Всяка вечер измиване на слабините с топла вода и търкане. Това измиване обхваща цялата област от диафрагмата до 25 см над колената. Това измиване да продължава четири месеца.

20.3. За пиене да се употребява топла вода.

20.4. Да се употребява растителна храна. Да не употребява възбудителни ястия. Вечерта да яде рано. Болният да употребява всяка вечер по една-две скилидки чеснов лук.

20.5. Измиване на краката всяка вечер с топла вода при лягане.

20.6. Всеки ден да се разхожда по малко.

20.7. На детето, болно от епилепсия, четиридесет дена да му разтриват пъпа под лъжичката, при слънчевия възел, и малко над пъпа. Разтривката да става с дървено масло.

21. Сливизи

21.1. При възпаление на сливиците отвън се налага селски квас.

21.2. В едно джезве се сварява вода и когато клокне водата, турят се в нея три листа от тетра и веднага се сваля от огъня и се захлупва, за да постои така известно време. От тая вода се пие по една кафена чашка сутрин, на обед и вечер.

21.3. При гнойни сливици върху шията се поставя млечен компрес няколко пъти. След снемане на компреса на същото място се поставя селски квас.

21.4. При гнойни сливици освен това се прави гаргара на гърлото с отвара от лайка.

II. БОЛЕСТИ НА ГЪРДИТЕ

1. Туберкулоза

Туберкулозата се явява вследствие на чувствата, при което умът и сърцето са в противоречие.

За едно лице, заболяло от туберкулоза, Учителя каза:

Причината на болестта му се крие в астралния му живот. Той има връзки с няколко жени, но тези връзки бяха проникнати от астрални чувства и при това умът и сърцето влязоха в противоречие помежду си и вследствие на това дойде туберкулозата.

На младите трябва да се говори и да се осветляват върху това. Човек, за да се освободи от тази болест и изобщо от каквато и да е болест, у него трябва да гори силен копнеж да служи на Бога, да работи за Бога – всичките си сили да впрегне в работа за Бога от Любов! И тогава ще оздравее.

Туберкулозата се дължи на дисхармония на чувствата. И когато чувствата възстановят своя правилен характер, тогава туберкулозата изчезва. Това е най-силният начин за лекуване на туберкулозата.

Белодробната туберкулоза е една утайка на чувствата в белодробните клетки и затова белият дроб заболява. Тогава започва гниене и се явява почва за микробите.

Туберкулозата се ражда от изгубена Любов, при разочарование в Любовта. Всеки, който изгуби Любовта, може да заболее от туберкулоза, ако не трансформира състоянието си. Някой изгубил любовника си и става туберкулозен. Как може да се лекува? Ще възстанови в себе си изгубената хармония.

Човек, който обича Господа, ако е бил болен от туберкулоза, тя си отива от него. Туберкулозният трябва да има Любов, трябва да се свърже със здравите хора.

Има един низш живот, който може да влезе в човека, да нападне дробовете и да ги яде.

Туберкулозата иде някой път от страх. От страх се образува също така утайки на туберкулозата.

Туберкулозата някой път иде, когато душите се скарат. Карането създава лошо ухание. Когато човек се разгневи, от него излиза лошо ухание и това става причина за туберкулозата. Когато се разгневиш, можеш да станеш туберкулозен. Когато човек се уплаши, също така може да стане туберкулозен. Когато човек изгуби голяма сума, може да стане туберкулозен, ако не може да трансформира своето състояние. Туберкулозата идва и когато човек се простуди, а и от други външни причини. За лекуване на туберкулозата може да се употребяват следните методи:

1.1. Гореща вода. Болният да изпива наведнъж една след друга по четири-пет чаши гореща вода. Това да прави няколко пъти на ден. Ако се изпоти от тая вода, веднага трябва да се преоблече. Пиенето на гореща вода е добро средство за лекуване на тази болест. Тогава за микробите няма почва в организма. Употребяването на гореща вода да става в първите периоди на туберкулозата.

1.2. В първия период на туберкулозата болният може да практикува дълбоко дишане: запушване на дясната ноздра и вдишване през лявата, после обратното. Такива упражнения трябва да се правят три, шест или десет пъти сутрин, на обед и вечер.

1.3. Да се намазват гърдите и гърба на болния с чисто дървено масло. Да се правят разтривки с дървеното масло по гърба и гърдите. Дървеното масло, което е намазано, да се остави да попие в кожата.

1.4. Измиване с топла вода на слабините всяка вечер. Десет дена да си мият слабините и после няколко дена почивка. След това пак да ги мият десет дена и т. н.

1.5. Всяка вечер без прекъсване да си мие краката с топла вода.

1.6. Туберкулозният да прекара на планина, висока 2000 м един летен сезон. Там, когато ходи, да се изпотява и да се преоблича. Ако не е възможно да прекара на 2 000 м височина, може да прекара на височина поне на 1 000 м, а по-добре е над 1 000 м.

1.7. В първия период на болестта, когато тя не е напреднала, болният да излага гърба си на слънце – сутрин рано след изгрев слънце, през по-тънки дрехи – зависи от температурата на времето и от чувствителността на лицето. След 9 ч. да не прави слънчеви бани. Разбира се, ако има температура, не трябва да прави слънчеви бани.

1.8. Да се употребяват по един-два лимона на ден.

1.9. Вегетарианска храна.

1.10. През май ще се съберат сто връхчета от млади борови клонки, ще се турят в един съд с един литър вода, за да врат един-два часа, докато омекнат. След това ще се тури един килограм захар да поври още малко, докато се стопи захарта, и смолата на боровите връхчета ще излезе във водата. Това ще се яде по една супена лъжица сутрин, на обед и вечер преди ядене, заедно с боровите връхчета.

1.11. Лежане при овце. Болният да прекара няколко летни месеца при овцете, защото ще почерпи от тях жизнен магнетизъм. В кошарата, където са овцете, ще си направи едно по-високо легло и там ще спи. Магнетизмът на овцете лекува.

1.12. Болният да яде суров чесън. Ако човек яде чесън и има туберкулоза, ще се излекува, а ако няма, няма да го хване. Но, разбира се, трябва да се спазва съчетанието на храните. Например не може да се съчетава прясно мляко с чесън.

1.13. Болният да има вяра. В каквото вярва човек, това става. Да се занимава с Евангелието, за да се измени пси-

хологически, да си създаде една атмосфера на обнадеждаване.

1.14. Болният да пие житена вода. След като се свари житото, да пие от сока.

1.15. След като ври царевицата един час, да пие от царевичната вода.

1.16. Всеки ден да прави бавни разходки сутрин и вечер – всичко два часа на ден. Сутрин ако ходи, може вечер да не ходи. Всеки ден да увеличава разходките, но да бъде в гора, за да приеме магнетичните еманации на дърветата. От застой често се влошава положението на болния: тогава у него се явява едно инертно състояние и той постоянно си внушава отрицателни неща.

1.17. Всяка сутрин и вечер преди лягане да приема по една лъжица чисто дървено масло. Ако има кръвоизлив от белия дроб, не се правят дихателни упражнения, за да не се разкъсат повече капилярни съдове и да се усили кръвотечението.

2. Съвети при слабогръдни, предразположени към туберкулоза

Учителя даде следния съвет на един слабогръден, предразположен към туберкулоза:

2.1. Да употребява корите на киселите ябълки. Да дъвче корите дълго време, за да приеме всички сокове от корите, и след това да ги изплюва.

2.2. Да изпраща мислено светлина върху тялото си с всички краски и особено върху белите дробове. Да си представи мислено, че върху тялото му се излива душ от бяла светлина; после да си представи, че върху него се излива душ от портокалени лъчи и т. н. Така да смени всички краски.

2.3. Да размишлява в пълно уединение и вдълбочаване върху най-възвишените стихове на Писанието, например:

„Които чакат Господа, тяхната сила ще се обнови“, или върху стиха: „Аз дойдох да им дам Живот и да го имат преизобилно“.

2.4. Да употребява сладък червен кромид лук. Да го яде, като дъвче хубаво – най-малко една глава на ден, а може и малко повече.

2.5. Всяка вечер да си мие краката с топла вода с малко сол.

2.6. Дълбоко дишане.

2.7. Мислено да прави разходки по високите места.

2.8. Да бъде бодър, да не го е страх. Щом човек реши и обещае да служи на Бога, няма какво да го е страх. Човек, който служи на Бога, не трябва да го е страх, защото Бог е на негова страна и ще го пази. Да се страхува онзи, който не служи.

2.9. Да си измива слабините всяка вечер с топла вода, в която има малко сол.

2.10. Всеки ден да чете по един псалом и да заучава най-силните стихове.

3. Кашлица

3.1. Ще се употребяват външните червени люспи на десет глави лук. Когато заври 700 г вода, ще се турят люспите да врат 10-15 минути и тази вода ще се приема на три пъти: сутрин, на обед и вечер. Когато се пие, водата да е гореща. Това да се прави една седмица. След това ще има една седмица почивка. После пак ще се приема от тая вода една седмица и т. н. Три седмици ще се взема от тая вода.

3.2. Вземат се индийски орехчета, мед и чер пипер. Медът се стопява, а индийските орехчета и черният пипер се счукват. Забъркваме тези три неща и се получава един маджун, от който болният с кашлица приема в устата и гърлото си, но без да го гълта. Този маджун запарва и топли, от което кашлицата минава.

3.3. Взема се троскот, вари се петнадесет минути и се пие отварата. После се маже гърлото със зехтин и вътрешно се взема по малко зехтин. Зехтинът, от една страна, е хранителен, а от друга страна, действа лечебно. Ще се запознаете с троскота. Много го хукат, обаче той е много добър лекар, има хубав вкус.

3.4. За магарешка кашлица: Варят се листа на конски или див кестен и се пие водата.

4. Гръдна жаба

Един брат страдаше от гръдна жаба, усецаше стягане на гърдите и болка, но без задушаване. Това е на нервна почва. Това е болест на нервите, които инервират кръвоносните съдове, хранещи сърцето, и околните области. Учителя му препоръча следните средства:

4.1. Дълбоко дишане по шест пъти сутрин, на обед и вечер.

4.2. Разходки и екскурзии по магнетични планини, каквито са например Родопите.

4.3. Пиене отвара от външните червени люспи на лука сутрин, на обяд и вечер преди лягане по една кафена чашка. Хората хвърлят най-ценното на лука – червените люспи, в които има най-много слънчева енергия.

5. Плеврит

Една сестра получи плеврална болка от лявата страна. Болеше я при ходене и при лежане, без бодержи.

Учителя ѝ каза да приложи млечен компрес и дълбоко дишане.

При срастване на плеврата освен тези средства Учителя препоръчва и следното средство: селски квас, намазан с мед и насолен с нишадър, се туря на местото, където са плевралните сраствания.

6. Пневмония

6.1. Млечен компрес.

6.2. Вендузи. На един болен от пневмония се туриха много вендузи. От 8 ч. до 11 ч. вечерта непрекъснато му се слагаха вендузи и на сутринта болният нямаше никаква температура.

7. Схванат гръбнак

Един младеж от Ямбол е страдал от воден плеврит. Водата се всмукала, плевритът преминал, но сега му беше схванат гръбнакът и не можеше да го движи. Учителя каза:

7.1. Да се пече на слънце.

7.2. Да се правят разтривки на гърба с дървено масло. Разтривките да вървят отгоре надолу.

7.3. Болното място на гръбнака да се маже с дървено масло.

III. БОЛЕСТИ НА КРЪВОНОСНАТА СИСТЕМА

1. Сърцебиене

Една сестра страдаше от сърцебиене. Учителя ѝ препоръча следните средства:

Правете упражнения за дълбоко дишане. В някои случаи причината на сърцебиенето е в диафрагмата, която се е повдигнала много нагоре и притиска сърцето. Чрез дълбоко дишане болният дроб се разширява повече от обикновено и избутва диафрагмата надолу. По този начин тя се намества и не притиска вече сърцето. Постарайте се да задържате въздуха колкото се може по-дълго време и ако

причината на сърцебиенето е в диафрагмата, то като направите пет-шест дълбоки вдишки, ще премине. Трябва да пиете топла вода и да излизате на разходки. Измивайте си краката вечер до колената с топла вода.

Често сърцебиенето произтича от притеснения, смущения и безпокойства. Това се обяснява така: биенето на сърцето се дължи на електрическо течение, което минава през него, обаче при вълнение, страх и тревоги се нарушава правилният ритъм на това електрическо течение и вследствие на това може да се явят сърцебиене или други някои сърдечни болести. Това е една от важните причини за разните сърдечни болести. Ето защо, за да оздравее от разните сърдечни болести, човек трябва да събуди в себе си вътрешни духовни сили, да отстрани тревогите, безпокойствата, страха. От вътрешния духовен живот на човека зависи възможността да отстрани сърдечен удар и други сърдечни болести. Но, разбира се, човек трябва да вземе и външни мерки за излекуването си.

На една сестра, която имаше сърцебиене, Учителя даде следния съвет:

Всяка сутрин изпивайте по една чаша студена вода на глътки, като ги задържате в устата си, докато се стоплят. Това правете четиридесет дни подред.

2. Слабо сърце и оток на краката

Един брат имаше слабо сърце и краката му отичаха. Учителя му препоръча следните мерки:

Да седне на земята по турски – с десния крак отгоре, а с левия отдолу. Когато се измори да стои в това положение, да смени краката: десният да бъде отдолу, а левият – отгоре. В това положение да прави дълбоки вдишки със задържане на въздуха и с бавно издишване. Всяка вечер да мие краката с топла вода, а през вечер – слабините. Всеки

ден да излиза на разходка сред Природата. Да се пече на слънце умерено, и то не толкова продължително, като се покрива сърдечната област с някакъв плат. Да поддържа спокойствие, да не се тревожи.

3. Сърдечен спазъм

Един брат каза на Учителя: „Скарах се много на една жена, която ми вдигна скандал, и тогава ме заболя сърдечният мускул“. Учителя му каза:

Ако бяхте изтърпiali, не щеше да има и болки, но по-неже силно сте се скарали, дойде и болестта.

Учителя му даде следния съвет:

Измивайте краката си, слабините и слънчевия възел всяка вечер. Пийте топла вода.

4. Анемия

Една сестра имаше голяма слабост и малокръвие. Учителя ѝ даде следните съвети:

4.1. Мислено се обливайте със седемте цвята на слънчевия спектър: червените, портокалените, жълтите, зелените, сините, тъмносините и виолетовите лъчи. Най-първо си представете, че над вас има душ от червени лъчи, които ви обливат цяла и проникват във вас. След като изредите седемте цвята на спектъра, накрая се облейте с бялата светеща диамантена светлина. С това ще завърши упражнението. Това ще правите всеки ден по веднъж.

4.2. Тя ще носи яркочервен шал на шията си и често ще го гледа и ще го пипа.

4.3. Мислено да отива при Седемте рилски езера. Като прави такива мислени пътувания, тя действително ще отива там с част от своя етерен двойник, ще получава оттам енергии, с тях ще се върне и те ще я обновят.

4.4. *Един брат от Лозана, Швейцария, страдаше от анемия. Имаше голяма слабост в краката си, поради което, след като направеше пет крачки, трябваше да спира. Не можеше да ходи вече. От друга страна, страдаше и от безсъние.*

Учителя му даде следните съвети за анемията:

Да вземе една призма и всеки ден да проектира дъгата, когато има слънце. Когато се разложи светлината, да види добре червената светлина и тази червена светлина мислено да я прекара така, като че слиза като душ върху мозъка му и цялото му тяло. Изпървом ще прави опит с призмата, за да си представи живо червената светлина, и после ще прави опита мислено. А когато няма слънце, опитът ще се прави само мислено. После да размишлява всеки ден върху едно изречение от книгата „Светът на великите души“. При червените лъчи да прочете и да държи в съзнанието си първите десет изречения от книгата „Завета на цветните лъчи на светлината“: „Бог е Любов. Аз Съм Бог твой. Аз Съм цвете Сароново и пр.“ Тези стихове като чете, да предизвика червения цвят върху себе си като душ.

После ще му се пратят други десет стиха за червените лъчи, докато ги свършим.

После ще прави подобни опити и с другите цветове, като му изпратим и съответните стихове за тези цветове. Но засега ще работи главно с червения цвят.

Той, като чете тези думи, да си спомни червения цвят. Анемията е липса на червения цвят. В този брат преобладава студът. Този студ трябва да се преобърне в топлина.

После, трябва да яде всички плодове, които са червени – череша, дини и пр. Да гледа червени цветя и да мисли върху тях. Известни цветя са създадени от червените лъчи. Да носи червен шал.

Най-първо ще прочете стиховете за червения цвят от споменатата книга, а после да превърне тези думи в чер-

вен цвят и да вижда как червени лъчи се изливат отгоре му. Червеният цвят е емблема на Живота.

После да прави специалните дихателни упражнения за възприемане на праната.

Да пие гореща вода на глътки.

Всяка вечер да си измива краката с топла вода. С тази вода да измива краката си до над колената. Краката си да държи във водата четири-пет минути.

4.5. *Един брат от провинцията страдаше от толкова силна анемия, че лицето му беше съвсем жълто и безжизнено, а погледът – угаснал. Учителя му даде следните съвети:*

Да диша дълбоко и да задържа въздуха, колкото се може повече.

Този брат започна да упражнява задържането на въздуха със силна воля и постоянство и стигна до три минути задържане. Учителя му препоръча още:

Всеки ден да прави разходки всред Природата.

През летния сезон да прекара на палатка на билото на Стара планина.

Да се храни със силна и изобилна вегетарианска храна.

След известно време братът се излекува напълно, лицето му доби здрав розов цвят.

5. Инфлуенца

Тази болест под името Испанска болест или грип се разпространи в силна епидемична форма през септември и октомври 1918 г., веднага след прекратяването на Първата световна война. Тази епидемия причини много смъртни случаи. Но всички, които приложиха метода на Учителя, оздравяха за два-три дена. Тази епидемия беше опасна, защото даваше доста големи усложнения. Ето методът на Учителя:

5.1. Рициново масло.

5.2. Всеки ден сутрин, на обед и вечер по три чаши гореща вода – най-малко девет чаши.

5.3. За храна да се употребяват само варени или печени картофи с малко сол. Никакъв хляб, никакво мляко, никаква захар, защото те повишават температурата, а горещата вода и варените или печените картофи понижават температурата.

6. Кръвоспиращо средство

При кръвотечение било през носа, било през друга част на тялото, се препоръчва следното за спиране на кръвотечението:

Взема се серлива, непрана вълна. Ще се изгори в чиния и от пепелта ще се вземе малко на върха на ножче, ще се тури в устата и ще се държи там, докато се стопи, и ще се гълта плюнката, докато изчезне. Това ще се прави всеки ден два пъти – сутрин и вечер. Пепелта ще се взема на гладно сърце. Това ще се прави пет дена наред; изобщо, ще се прави няколко дена, докато се спре кръвоизливът. Ако кръвоизливът спре по-рано, да не се взема повече прах.

7. Копривна треска

7.1. Най-напред се взема рициново масло.

7.2. Чист въздух, умерена топлина в стаята.

7.3. Пиене на гореща вода с чаена лъжичка.

7.4. Мазане на обрива с чисто дървено масло.

7.5. Диета изключително млечна: прясно и кисело мляко. А може да се употреби и следната диета: печен лук, варени картофи, картофена супа. Ще се избере една от двете диети.

7.6. Всяка вечер миене на краката с топла вода.

8. Рак

Тази болест се появява при дисхармония между главния мозък и симпатичната нервна система. Тогава някои клетки на тялото се индивидуализират и започват да се размножават по свой почин, а не според нуждите и целите на организма. Така се появяват т. нар. ракови образувания. За болестта трябва да се употребят следните средства:

8.1. Слънчеви бани.

8.2. Виолетовият цвят действа лечебно при рака. Ето защо човек трябва да има виолетови предмети в стаята си. Може да носи виолетов шал, виолетови кърпи и други виолетови предмети. Може да има виолетови украшения, виолетови завеси в стаята си.

8.3. Всеки ден мислено ще облива тялото си с душ от виолетова светлина.

8.4. Всеки ден да се употребява суров лук. Който го яде, не го хваща рак, а ако е заболял, излекува се.

8.5. Възстановяване хармонията между главния мозък и симпатичната нервна система. Главният начин за отстраняване дисхармонията между ума и сърцето или между главния мозък и симпатичната нервна система е Любовта към Бога, Любов към всички, вяра, надежда, прави мисли, чувства и постъпки. В болния трябва да стане пълен вътрешен преврат, да стане друг човек, да тръгне по друго направление, да тръгне към Бога. Тогава може да се излекува.

9. Разширени вени

Разширение на вените се добива от много застоял живот. Една жена имаше разширение на вените. Учителя ѝ даде следните съвети:

- 9.1. Всяка сутрин гимнастически упражнения.
- 9.2. Всяка вечер измиване на краката с топла вода.
- 9.3. Всеки ден упражнение за дълбоко дишане.
- 9.4. През вечер промиване на слабините.
- 9.5. Болният да употребява лимони – по един лимон да изязжда на ден.
- 9.6. Приготвя се отвара от дъбови кори. Дъбовите кори врат, докато водата стане кафено-червена. Вземат се кори не от цер, а от онзи вид дъб, който се нарича бяло меше. Вземат се плътни чорапи, намокрят се в отварата от дъбови кори, обуват се и се бинтоват плътно, за да се стегнат.
- 9.7. Масажи.
- 9.8. Слънчеви бани.

10. Циреи

- 10.1. Ленено семе се сварява с мляко и захар и се налага на местото.
- 10.2. Може да се употреби и следното средство: сварена бамя с мляко и захар се налага на местото.

11. Скрофули

Една сестра имаше скрофули на врата си. Учителя ѝ даде следния съвет:

Да прави слънчеви бани преди обяд. Главата да бъде на сянка. Скрофулите се лекуват чрез слънце. Ще почне с петнадесет минути и постепенно ще увеличава времето на слънчевите бани.

12. Артериосклероза

- 12.1. Болният да употребява чесън: няколко скилидки да се счукат, да се смесят с дървено масло и да се вземат вътрешно. Може да се употребява и чеснова есенция.

12.2. Всяка вечер да си измива краката с топла вода, за да подобри кръвообращението.

12.3. Да не употребява спиртни питиета.

12.4. Спокойствие, никакви тревоги.

12.5. За известно време суровоядство.

13. Високо кръвно налягане

13.1. Всяка вечер да се измиват краката с топла вода, за да се подобри кръвообращението.

13.2. Болният да употребява малко храни и малко вода. На ден да употребява 300-400 г вода. Хубаво е водата да бъде дестилирана. Тя помага за спадане на кръвното налягане. Изобщо, болният трябва да приема по-малко течности и по-малко течни храни.

13.3. Вегетарианство.

13.4. Да се избягват кисели, лютив и солени храни. Храната да бъде слабо солена.

13.5. Да употребява следната храна: сурови настъргани моркови с малко лимон и дървено масло; варено цвекло с дървено масло и лимон; прясна коприва, само попарена с вода, пак с дървено масло и лимон; варено жито вместо хляб. Хляб няма да яде, докато трае този режим. Този режим помага много при високо кръвно налягане.

13.6. За известно време да се приложи суровоядство.

14. Ниско кръвно налягане

14.1. Засилване на храната. Да се употребяват масло, яйца. Повече течни храни: гореща вода, супи, разбира се, силни.

14.2. Коприва.

IV. ХРАНОСМИЛАТЕЛНА И ОТДЕЛИТЕЛНА СИСТЕМА

1. Захарна болест

Един брат страдаше от захарна болест. Учителя му даде следните съвети:

- 1.1. Молитва.
- 1.2. Пеене.
- 1.3. Вяра.
- 1.4. Да забрави, че е болен. Да има весело разположение, понеже една от причините за тази болест е притеснението. Да изхвърля от себе си мислите, които го тревожат.
- 1.5. Колкото пъти се изпотява през деня, да се преоблича. Иначе се набират отрови в тялото.
- 1.6. Всяка вечер да си измива краката с топла вода.
- 1.7. Да не преяжда. Да избира такива храни, от които се чувства добре.
- 1.8. Да яде варено жито, след като е вряло един час. Да го дъвче добре.
- 1.9. Когато почне житото да зрее, да взема житни класове, да изважда и яде млечните зърна – по 50 г на ден.
- 1.10. Да си сvari царевица. Да яде зърната и да пие сока, но повече сока.
- 1.11. Всяка сутрин да ходи на изгрев слънце и да прави Шестте стари гимнастически упражнения.
- 1.12. Слънчеви бани.
- 1.13. Никакви захарни храни и никакви тлъстини.
- 1.14. Да употребява малко хляб – всеки ден около 100 – 150 г.
- 1.15. Да употребява повече зеленчуци: спанак, салатата, пиперки, домати, моркови и пр. Фасул да не употребява. Да употребява плодове, но повече кисели, не толкова сладки.

1.16. Да употребява тархана.

1.17. Да намали употребата на киселини като оцет и пр. Но лимон може да употребява.

1.18. Мляко и млечни продукти да не употребява. Сирене и кашкавал да не употребява. Прясно мляко съвсем малко може да употребява.

1.19. Солени храни много да не употребява.

1.20. Повече чай без захар с повече лимон. Чая може да употребява с малко хляб и с прясно масло.

1.21. Екскурзии.

2. Гастрит

Един брат имаше стомашна болест и Учителя му даде следните наставления:

2.1. Най-първо да се вземе очистително – рициново масло.

2.2. След това да му се даде не топла вода, но вряла. Ще я приема с лъжичка.

2.3. Ще употребява отвара от лайка. Да се пие три пъти на ден преди лягане по една кафена чашка.

2.4. Царевичната вода е хубава за стомаха – действа слабително и пречиства.

2.5. За оправяне на стомаха да пие четиридесет дена всяка сутрин по една чаша студена вода на гладно сърце. Всяка глътка да се държи в устата, докато се стопли, и тогава да се глътне. Значи водата ще се пие на глътки, и то бавно.

3. Разстроен стомах

Един брат имаше разстроен стомах – като че ли липсваше производство на стомашен сок и храната в стомаха оставаше несмляна и му причиняваше голяма болка. Даже веднъж имаше и повръщане. Учителя каза следното:

3.1. Да пие отвара от дребната лайка. Вместо лайка може да употребява отвара от пелин – по една кафена чашка сутрин на гладно сърце.

3.2. Сок от ряпа. Може да получава този сок и чрез преса.

4. Киселини в стомаха

Една сестра от провинцията имаше киселини в стомаха и болки под лъжичката към обед и към 4 ч. следобед. Имаше и силни стомашни оригвания. Учителя ѝ даде следните наставления:

4.1. Да има вяра, да не се безпокои.

4.2. Да употребява за храна мляко с кафе, варен праз, варен лук, варени моркови, варено цвекло, цветно зеле и варена бамя като салатата – да се излее водата и бамята ще се яде с лимон и дървено масло. Изобщо, да употребява лесносмилаема храна.

4.3. Измиване на краката всяка вечер до колената с топла вода.

4.4. Няколко пъти на седмица да си измива слабините с топла вода.

5. Силни стомашни болки

Един брат имаше силни стомашни болки. Учителя препоръча:

5.1. Рициново масло.

5.2. Млечен компрес.

5.3. Пиене на гореща вода.

5.4. Пиене на отвара от равнец.

5.5. При слаб стомах да се употребява препечен хляб, който да се натопи във вода и да се яде.

6. Язва на стомаха или на дванадесетопръстника

За един случай на язва на стомаха Учителя даде следните наставления:

6.1. Първи ден: сутринта се приема няколко чаши гореща вода за промиване на стомаха и червата и след това – една кафена чашка дървено масло преди ядене.

Вечерта също се приема гореща вода и след това – кафена чашка дървено масло. Един-два часа след дървеното масло се взема житена вода.

6.2. Втори ден: същото по отношение на горещата вода и дървеното масло, а вместо житена вода – овесена вода.

6.3. Трети ден: също като първия ден, само че вместо житена вода се взема картофена супа.

6.4. Четвърти ден: както първия ден, само че вместо житена вода се взема смокинена чорба без твърдите части.

6.5. Петият ден е като първия; шестият е като втория и т. н. Всичко това се повтаря десет дена. След десетия ден дървеното масло се спира, а на болния се дава чай със сухари и краве масло.

При друг случай на язва в червата Учителя препоръча следното:

6.6. Цветовете на жълтия кантарион се турят в дървено масло и стоят на слънце четиридесет дена. След това се взема по една супена лъжица всяка сутрин и вечер, половин час преди лягане.

6.7. Отвара от жълт кантарион се пие по една супена лъжица преди ядене.

6.8. При язва да не се употребява кисело, люто и солено. Също така да не се употребява боб, леща и грах. Могат да се употребяват, ако са олющени от люспите.

6.9. Възварява се вода в джезве и щом клокне водата, турят се в нея три листа от тетра или смрадлика, веднага

се отстранява от огъня, похлупва се и се оставя да постои така. Тази вода се пие три пъти на ден, половин час преди ядене, по една кафена чашка.

На тетрата се употребяват листата, но най-хубаво е да се бере, когато цъфти. Тогава листата имат по-голяма сила.

6.10. При слаб стомах да се употребява препечен хляб, който да се натопи във вода и да се яде.

7. Стесняване на пилора

Сутрин, на обед и вечер един час преди лягане се взема кафена чашка зехтин.

8. Гноен колит

Една сестра имаше гноен колит в правото черво. Болестта беше проникнала и в тънките черва, засили се много и тя час по час изхождаше гной и слуз. Тя отиде при Учителя през месец август 1927 г. Учителя ѝ каза да отиде на Бивака на Витоша. Около Бивака и по-нагоре имаше само боровинки. Времето беше много хубаво. Учителя ѝ каза:

Ще ядеш десет дена само боровинки без хляб и нищо друго. Ще си печеш корема на слънце и ще правиш обливни бани със слънчева вода.

Тя отиде на Витоша и почна да прилага. На осмия ден се събудила с ужасни болки в корема и с висока температура. Надвечер изхвърлила много гной и кръв, без да има изпражнения. Пратила веднага един брат при Учителя, за да му каже какво е положението. Учителя каза:

Това състояние ще мине. Това е криза. Когато мине кризата, да приема малко печени картофи и печен лук. И да не яде вече сурови боровинки, но да ги вари и да пие отварата.

Беше вече деветият ден. Това тя прилагала няколко дена, като ядяла печени картофи, печен лук и пиела отвара от боровинки. И оздравяла напълно. Върнала се през Симеоново. Нямала вече нито колит, нито болки. След това цяла седмица яла печени и варени картофи и печен лук. После започнала да яде всичко. Учителя ѝ казал:

Известно време няма да пиеш прясно мляко, а кисело може.

9. Запек

9.1. Тричав хляб – жито, смляно с всичко, без да се отделят триците. Такъв хляб е грубичък, но е вкусен. Тричавият хляб усилва перисталтиката на червата и запекът е невъзможен.

9.2. Склонният към запек, за да го избягва, да пие половин час преди ядене сутрин, на обяд и вечер по една чаша гореща вода.

10. Диария и дизентерия

Пие се отвара от подъбиче и болестта минава.

11. Апендицит

Един брат от провинцията заболя от апендицит. Това беше едно лято, когато бяхме на летуване при Седемте рилски езера. Болният писа на един брат да попита Учителя. Той даде следните наставления:

Лекуването може да стане, когато Месечината се разсипва. В началото на лекуването най-напред ще се вземе рициново масло, за да се очистят червата. След това ще се направи пълен пост четири дена, без да се яде или пие

нещо. По време на поста болният да лежи на гърба си, да си слага топло на корема, където е сляпото черво, например топли трици, топли тухли и пр. И когато постът свърши и човек почне вече да ходи, пак да си слага вълнена топла превръзка на корема. Отпостването да стане с картофена супа, при което лицето няма да яде картофите, а само течността. Целия първи ден на отпостването лицето ще се храни с картофена супа без картофите или със спаначена супа, без спанака, но няма да приема хляб. Преди картофената супа може да изпие чаша гореща вода.

През втория ден на отпостването ще се яде картофена супа с картофите, но пак без хляб.

На третия ден ще се вземе вече и хляб, и меки храни, например бамя, праз, картофи и постепенно ще се премине след това към обикновената храна.

Братът приложи този метод, оздравя напълно и даже дойде още същото лято на Езерата.

Един брат от София заболя от апендицит. Учителя препоръча следното:

Да се тури на болното място млечен компрес от биволско или овче мляко. Ще заври два килограма мляко, ще се свали от огъня, ще се изстиска в него един лимон и ще се прецеди през тюл. Болното място ще се намаже с дървено масло и пресеченото мляко, още докато е горещо, ще се тури на болното място, обвито с тюл. Отгоре ще се покрие с мушама или гутаперча и после ще се турят вълнени покривки. Тези покривки така да се завият, че отдолу да не влиза въздух. Всичко ще се бинтова. Ще се тури вечер и след дванадесет часа ще се махне. Това ще се повтори няколко пъти.

Болният оздравя.

12. Хемороиди

Преди да дойде месец май болният да пие отвара от подбъбиче – три пъти на ден по половин чаена чаша. Защото хемороидите се засилват най-много през месец май и тогава настъпват кръвоизливи. А когато се появят хемороиди, в каквото и да е време, пак ще пие отвара от подбъбиче. Ако има външни цицки, мястото се налага с печен праз. Празът да се опече на фурна. Щом се тури прازа на мястото, да се превърже. Да се слага вечерно време. При всяко изхождане да се измива мястото.

13. Слабо увеличение на черния дроб

При тази болест се пие отвара от цикория. Взема се цялото растение – корен, стъбло и листа.

Черният дроб заболява, когато човек става в чувствата си ту топъл, ту студен и с това се изменят електромагнитните течения в тялото и това се отразява върху черния дроб.

Болестите в черния дроб и жлъчката идват от пресилената дейност на низши чувства, от свръхпроизводство на низши, дисхармонични чувства.

При болести на жлъчката са полезни киселите храни, особено лимони. Да се избягват тлъстите, мазните храни. И по възможност да се даде почивка на черния дроб. Болният да се храни с по-лека храна.

14. Албумин в урината и възпаление на бъбреците

Една сестра от провинцията беше болна от възпаление на левия бъбрек. Учителя ѝ даде следните наставления:

14.1. Пиене на повече гореща вода.

14.2. Диета: много лека, лесносмилаема храна. Да избягва киселите, солените и лютивите храни. После, да избягва храни, богати с белтъчни вещества – албумин. Да се храни повече с плодове: ябълки, круши, варени сливи и пр.

Да засили вярата си, да работи върху вярата. Всеки ден да прави връзка с Бога, да се моли, да чете Евангелието и беседите.

15. Пясък в бъбреците

Ще се вземат шестдесет върбови листа и ще се сварят в един литър вода. Когато заври водата, тогава ще се пуснат листата и ще врат десет-петнадесет минути. От тази вода болният ще употребява сутрин, на обед и вечер по една чаена чаша или само сутрин и вечер. Тази вода помага за изхвърляне на пясъка от жлъчката и бъбреците. Тази вода ще стигне за два дена. Всеки два дена да се вари нова вода. Болният, като изпие пет литра от тая вода, ще направи почивка петнадесет-двадесет дена и след това пак може да приема тази вода.

Болният да не яде спанак; зависи какъв състав има бъбречният пясък. Всеки ден да прави дихателни упражнения. Да употребява плодове и да пие топла вода.

16. Жлъчен пясък и жлъчни камъни

16.1. Да се употребят върбови листа, както при пясък в бъбреците.

16.2. Горещи памучни компреси на местото. По-рано е споменато как ще се употребяват.

16.3. Коремът да се държи на топло. Болният да носи вълнен пояс.

16.4. Ще се вземе пача трева, която расте по калдъръ-

мите в дворовете. Ще се вземе една шепа от тая трева и ще се тури във вряща вода за няколко минути. Тая отвара ще се пие като чай два пъти на ден – сутрин и вечер.

17. Против напикаване при децата

Препоръчват се следните мерки:

17.1. Печене на гръбначния стълб на слънце.

17.2. Да се туря топло на корема.

17.3. Да се правят разтривки по гърба и специално по гръбнака.

V. НЯКОИ ЗАРАЗНИ БОЛЕСТИ

1. Чума

При чумата за двадесет и четири часа само се развиват милиарди микроби и това, което те отделят, отравя кръвта и човек умира. Първото нещо, което трябва да се направи в такъв случай, е да се изпиват по няколко чаши гореща вода. Тогава ще се спре размножаването на микробите. Ще се пие вряла вода по четири-пет чаши една след друга. В такава среда не могат да виреят бацилите.

2. Холера

Също и при холерата ще се изпиват по четири-пет чаши гореща вода една след друга.

Освен това в една чашка ще се налее малко вода, ще се капнат във водата само няколко капки йодна тинктура и ще се изпие водата.

3. Жълтеница

3.1. Да се ядат лимони с корите – по няколко лимона на ден без захар.

3.2. Избягване на мазнини.

4. Заушка

4.1. Счукани маслини се налагат на мястото. Да стоят цяла нощ.

4.2. Денем да се прави слънчева баня на мястото, като се държи главата на сянка.

5. Шарка

5.1. Да се пази болният на топло. Да живее в топла стая.

5.2. Болният да приеме очистително – рициново масло.

5.3. Болният да пие гореща вода три пъти на ден по три чаши.

5.4. Храна: главно варени картофи с малко сол, а понякога и картофена супа. Никакъв хляб, никакво мляко и пр.

6. Скарлатина

6.1. Пиене на гореща вода по четири-пет чаши наведнъж. Това понижава температурата.

6.2. Болният няма да яде хляб, няма да пие мляко и пр., защото това повишава температурата. Ще яде само варени картофи, защото те понижават температурата.

VI. ДРУГИ БОЛЕСТИ

1. Ревматизъм

1.1. Да кажем, че имате ревматизъм на коляното. Всяка сутрин шибайте коляното с китка от коприва. Това се прави четири или най-много десет пъти на ден и ревматизмът изчезва. Хубаво е да ходите сами да наберете коприва – това действа лечебно, ще ви повлияе нейната аура, чувстваш се, като че ли те заобикаля пихтия.

1.2. Да се налагат горещи памучни компреси.

1.3. В хубав и горещ слънчев ден турете диня на слънце да се напече и след това я изяжте. Дините действат здравословно, ревматизмът и много други болести изчезват.

1.4. Правете и слънчеви бани.

2. Ишиас

Ишиасът се дължи на противодействие между мислите и чувствата – мозъчните енергии и тези на симпатичната нервна система са в стълкновение, така се ражда ишиасът.

2.1. Горещи памучни компреси.

2.2. Слънчеви бани.

2.3. Екскурзии. Трябва да стане силно раздвижване на организма. Това става при екскурзиите. Като се нагорещи тялото, става силна реакция и ишиасът преминава. Например може да се отиде на екскурзия до Мусалла, до Седемте рилски езера и пр.

3. Гноен абсцес

Един брат имаше гноен абсцес на крака. Учителя му препоръча млечен компрес. При поставяне на млечния компрес няколко пъти подред абсцесът се

проби, гнойта изтече и след това местото се налага със селски квас.

3.1. Мед, брашно и вода се замесват и се поставят на местото, за да изсмучат гнойта.

3.2. Царевично брашно ври с мляко и полученото се слага на местото, за да изсмуче гнойта.

4. Екзема

Една сестра от Бургас дълги години страдаше от екзема по ръцете си, особено по лактите. Учителя ѝ препоръча:

Екземата показва, че кръвта Ви е нечиста и се налага да се пречисти. Ще се храните известно време със сурова вегетарианска храна: ябълки, круши, домати, чушки и пр. Също така и с варено жито, за да не употребявате хляб. Суровата храна пречиства кръвта.

4.1. Да заври вода в по-голяма тенджера и да се турят листа от тетра в по-голямо количество и да врат по-дълго време. Тази вода се пресипва в леген и в него се потапя ръката. Това лекува екземата.

4.2. В джезве да възври вода и когато клокне, пуснете в нея три листа от тетра; джезвето веднага се отстранява от огъня, захлупва се и се оставя да постои. От водата се пие по една кафена чашка сутрин, обед и вечер.

5. Премазано или натъртено

5.1. Да се налага натъртеното място със счукан лук и сол.

5.2. Може да се наложи на местото и селски квас. Ще се избере едно от двете.

6. Изваждане на шрапнел от тялото

През 1918 г. осемгодишно момиченце на една наша сестра беше ранено от шрапнел при връщането на войските, когато в Княжево ставаха сражения. Ръката се инфектира. Цяла година момичето стоя в болницата и го изписаха. В ръката му имаше зелена и тъмна гной, но отгоре раната беше затворена. От италианската санитарна мисия в Княжево заявиха: „Позволете да се отреже ръката или си вземете детето, защото заема легло“. Заведоха детето при Учителя. Той каза:

Ще мине. Няма да се реже ръката. Всяка сутрин да се прави слънчева баня на първите слънчеви лъчи. След това нарежете един домати, наложете мястото и бинтовайте ръката. Освен това правете баня на ръката с бъз. Приготвя се отвара от цъфнал бъз.

След две седмици местото проби и изтече много гной, започнаха да излизат от раната парчета от стъкло и едно малко назъбено желязно шрапнелче. След това рукна чиста кръв.

За да зарасне раната, Учителя препоръча следното:

Забъркайте брашно със зехтин и един жълтък от яйце, омесете питка и я наложете на мястото.

7. Гуша

Варят се орехови листа и се пие отварата. Предпочитат се млади пролетни орехови листа. Те са леко розови.

8. Бели петна по ноктите

Белите петна на ноктите показват напрежение на нервната система – нещо вълнува човека в подсъзнанието му, въпреки неговата воля. Вълненията в подсъзнанието

раждат белите петна по ноктите. Те показват, че нервната система и кръвообращението не са в добро състояние. Щом се подобрят те, белите петна изчезват.

Препоръчват се следните средства:

8.1. Обливане на цялото тяло със слънчева вода един месец.

8.2. Да се пече на слънце лицето един час или час и половина, сутрин, от седем и половина до девет часа. Главата да се покрие, за да бъде на сянка.

9. Средство за усилване

10.1. Смесват се 200 г прясно краве масло и 200 г мед. Всяка сутрин се взема по една супена лъжица от тази смес. За да бъде материалът винаги пресен, може дозата да се вземе на четири пъти, т. е. да се забърква по 50 г масло и 50 г мед. И като се свършат, това ще се повтори още три пъти. Това се прави през май и септември.

10.2. Да се вари овес и да се пие отварата. Овесената вода усилва. После, да се употребяват марули, сурови зеленчуци.

10. Слабост в краката

Една сестра не можеше да си движи краката от слабост и затова, когато ходеше, се подпираше с ръце от предмет на предмет. Учителя ѝ каза:

Сварете цвят на пелин в чисто джезве и пийте по една кафена чашка сутрин, десет дни подред. После – двадесет дни почивка, като през всичкото време печете на слънце гръбначния си стълб. Имайте непреодолима, жива вяра и всичко ще премине. Храна – вегетарианска. Студена вода никога да не пиете, а само топла, и то час и половина-два след ядене.

ВЪЗПИТАНИЕТО НА ДЕТЕТО

ВЪЗПИТАНИЕ НА ДЕТЕТО

През училищните ваканции мнозина от нашите братя и сестри, по професия учители, идваха на Изгрева, за да се потопят в общия идеен живот, и това им даваше духовен устой през учебната година, често прекарана в някои отдалечени села, където, верни на своите възпитаници, те работеха безкористно и пълнеха душите им с нови идеи и мисли. Ето някои педагогически въпроси, които Учителя засегна през една великденска ваканция пред няколко учители, дошли от провинцията.

Като учители трябва да станете вдъхновители. Имате широка област за работа. Понеже в обществото се е събрала доста инертна и сгъстена материя, трябва да турите фитил и да палнете, но ще гледате какво изисква от вас Разумната природа за Новия живот. Един хлебар знае какъв хляб очакват хората и с това се съобразява. Новото пазете отвътре, да не пият много от него, та то да остане в известна своя част недосегаемо. Това, което хората сега правят, вие няма да го вършите – устави, членски вноски, организации, правилници и прочие. Каквото вече е изучено, няма да го повтаряте. Има съществена нужда от онова, което хората все още не са изучавали – Природата, която е много умна. Трябва да се научим как да се отнасяме с нея. Тя е тъй разумна, като скрива някои неща от нас, за да ги изнамерим в тяхната същност. Като е правила опити, Природата е намерила, че с малки работи могат да се достигнат големи постижения, т. е. с малко можеш да постигнеш много. Казвам ви не да се обединявате, но да поддържате обединение, защото то съществува. Връзките съществуват и трябва да се подкрепят. Връзките трябва да

се поддържат спонтанно. Ако търсите организации, светът се е организирал и ако искате да създадете нещо, подобно на светските неща, ще срещнете реакция; вие трябва да направите нещо ново. Почти в цялата култура Новото е начертано в главните си черти. Днес се търси Новото и новите идеи си имат темп, по който вървят. Нещата, които се развиват в най-големите мъчнотии, устояват, а за онези, които се развиват при най-благоприятни условия, е въпрос дали ще устоят. В Божествените неща Разумният свят взема участие.

Днес във възпитателната система липсват някои елементи. Животът е достатъчно усложнен и затова старите методи вече не са валидни, както електрическата инсталация за лампите превъзхожда газената. На учителите може да им се предоставят новите педагогически начини, но за да преподават по тях, трябва да им се дадат упътвания. Като се работи между учителите, те ще дойдат до Новото учение, понеже, като идейна и будна част от нашата интелигенция, те са готови да възприемат новите идеи.

Въпрос: „Какво значение има майката при възпитанието на детето?“

След като се родят децата, много мъчно се възпитават. Необходимо е да се възпитават преди раждането. В бъдеще майките още в утробата ще внушат на децата си да не влизат във война, да не воюват и да работят за мира. Пчелите хранят личинките за царици с най-хубава храна и те стават царици. Значи, за да родиш една гениална мисъл, трябва да я отхраниш с най-хубави мисли и чувства, с Любов. Светът ще се поправи, само когато семейството се поправи. Хората трябва да имат ясна представа за семейството. Бащата и майката свършват главната възпитателна работа, а после идват училището и обществото. Между аурата на родителите и детето има връзка. Невидими конци съединяват аурата на детето с аурата на родителите и е

нормално, когато то е в бащиния си дом до двадесет и петата си годишнина. Ако някой от тях е далече нейде, трябва да изпраща своята мисъл към семейството.

Сега ние не можем да се освободим от старите възгледи. Майката е като извор, който извира, и което е в нея, тя го предава на детето. Божественото, което е в майката, тя предава на детето и във време на бременност, и после – след раждането. Това е непреривен процес у майката – влива се нещо в рожбата от нея. Обмяната между майка и дете не е само външна, но и вътрешна: става преливане. И в трите свята майката играе тази роля и тя трябва да се подготви.

Посети ме една майка, чието момиченце има туберкулоза на гръбначните прешлени. Казах ѝ, че то няма генетична наследственост нито от нейна страна, нито от страна на мъжа ѝ, но че това е в резултат на един психологически процес. Когато е била бременна, като лекар е лекувала подобен случай и мисълта, която е имала, е оставила върху плода своето влияние. Не е лесно да стане човек майка. Във време на бременност тя не бива да гледа лоши и грозни картини, защото всичко се отпечатва върху плода и му влияе. След това дадох на майката метод за лекуване.

Майката трябва да учи най-първо децата как да се хранят, как да дишат добре, как да спят и пр. Когато майката се ядоса, млякото се разваля, пълно е с отрови и детето заболява, повръща го. И най-малките отрицателни емоции на майката се отразяват върху млякото. Това са факти. Майките не са подготвили както трябва млякото. Да бъдеш слуга, това значи да знаеш. Майката слугува, т. е. тя знае какво да прави. Слугинята не може да замести майката. Виждал съм как слугини бият малките деца, после гледат през прозореца своя възлюбен и си казват: „Откъде ми се падна това чуждо дете да ме мъчи“. Не бих препо-

ръчал детето да се остави на слугиня. Затова много са прокопсали хората, понеже прислужници са ги возели с колички. Деца, които не са отглеждани от майка, добиват груб характер.

Наскоро на едни младоженци казах: „Молете се да ви дойдат напреднали души!“ Дарбите зависят от Любовта. Ако майката има Любов, ще роди велик, гениален син. Ако няма Любов и живее повърхностен, дребнав, лекомислен живот, ще роди обикновен син, подобен на нея. Докато майката не е излъгала детето, то не се гневи. Излъже ли веднъж, то вече се гневи. Когато влезеш в една къща, по децата ще познаеш какви са бащата и майката.

Първият и вторият възпитателен период – до 14-годишна възраст – са много важни. Тогава се насаждат в децата семенца, които после ще поникнат и ще дадат своя плод. Защо някои в дълбока старост стават мъдри, а други се вдетиняват? При първия случай още в детска възраст са посадени красивите семена на възвишени идеи и после те дават своя плод, а при втория случай през детството и юношеството е имало безидеен живот и тогава няма и какво да поникне. Бъди умно дете, за да си умен старец.

Когато детето е тръгнало към училище, не му купувайте кукли, а книги. Хубаво е, че децата почват с играчки и игри, с което се обръща внимание на обективния ум. Но децата трябва да се занимават с музика и изкуство, за да имат леки преходи към духовното. Ако се приложат новите методи във възпитанието, то ще се опрости и ще стане десет пъти по-лесно. Първо, нека децата имат допир с реалността, да разглеждат нещата и да опознаят тяхното естество, за да ги възприемат с Любов, и чак след това да учат теория. Новото изисква първо да се опитват нещата и после да се говори за тях. Така постъпва и Природата: първо разкрива нещата и после ги обяснява. Не занимавайте децата с отвлечени работи. Но това не означава, че

не трябва да се даде храна на детското въображение. Въображението е противоположният полюс на обективния ум.

Въпрос: „Каква работа трябва да се създаде на децата?“

През зимата децата да чистят пътеките от сняг и да правят пътрини. Хубаво е да има училищна градина, в която децата да работят, да садят овощни и медоносни растения. Децата да знаят да присаждат и култивират, да учат пчеларство. Ако аз възпитавам децата, ще кажа всяко едно от тях да си избере по няколко ябълкови дървета, да се грижи за тях и да мисли, че идната година ще родят много ябълки. Ако няма градина в училището, да се използват горите и полянките, които дават лесни възможности за работа. Децата всякога са готови да оказват помощ на птички и на болни животни. Изворите и растенията действат по-благородно върху децата, отколкото животните. Изобщо, децата трябва да се занимават с Природата: да наблюдават как расте дървото, на колко клони се разклонява и колко клончета има един клон. Така децата неусетно ще научат да смятат с четирите аритметични действия. Ето един повод за смятане: нека целият клас преброи колко зърна има един царевичен кочан, нека сравни колко семена има един житен, един ечемичен и един овесен клас.

Важно правило при възпитанието на децата в началното училище е да се започне с физическия свят. Чрез малки изисквания трябва да се създаде работа за децата. Един-два часа физически труд на ден би било за тях голямо удоволствие, а на най-малките деца един час физически труд е достатъчен, и то разделен на няколко части, а не наведнъж. В училищната градина децата да приготвят малки лехи, да пренасят пръст от едно място на друго, да посаждат плодни дръвчета. Учителите да ги извеждат и

на Витоша, за да чистят пътеките от камъчета, сухи листа и клончета. Гората ще се разлисти, а сухите клончета ще бъдат употребени за огън, т. е. от непотребните неща те ще произведат динамична сила. Това за тях е едно нагледно упражнение и от друга страна пътищата ще бъдат чисти. В дадена местност нека чистотата на изворите да бъде поддържана от децата и те да посадят в околностите ѝ плодни дръвчета. В дръвчетата има духовни сили. Когато детето посажда, то не разваля. Когато се работи с Любов, става обмяна между жизнените им тела. Ако тази система се внесе в образованието, то България за десет години ще бъде покрита с плодни дръвчета, пътищата ще бъдат почистени и децата ще бъдат възпитани по съвсем нов начин.

Децата трябва да се учат на природосъобразен живот. Има закон, че каквото работим отвън, това се съгражда и отвътре; нека това да се приложи в педагогиката. От чистенето на пътя ще се дойде до морала. Този път означава Животът, по който върви човек. Ключки и камъчета по пътя – това са слабостите. Когато се учи човек да чисти пътя от ключки, камъчета, той по същия начин ще чисти и своите мисли и чувства. По начина, по който детето чисти пътя от ключки, ще познаеш дали душата му е готова. Ако то чисти пътя, както трябва, това дете и в живота ще постъпва така, а ако не чисти пътя, както трябва, то и в живота ще му липсва нещо.

Въпрос: „Трябва ли детето да се занимава с машини и кога?“

До 14-годишна възраст целта е детето да бъде сред Природата, да се занимава с растения и да употребява малки ръчни инструменти. Когато се събуди умът, тогава да се занимава с машини, т.е. когато мине 14-годишна възраст. Ако почне отначало с машини, ще стане бездушно. Събудим ли един център в мозъка преждевременно, тогава е

вредно. Трябва да се работи с прости и естествени форми, за да няма голямо напрежение на мисълта, тъй като многото мислене е изхарчване на енергия, с която детето не разполага в мозъка си. Детето трябва да започне и с геометрия, и с аритметика, но пак във връзка с живата Природа. Най-напред ще участват сетивата – то да разглежда формите и отношенията им като големина и тегло, цвят и звук, ред и последователност. Тези центрове са подредени все долу, над веждите.

Най-първо детето трябва да почне с работа всред Природата, после – със смятане, и след това – с рисуване. Ще рисува предметите, които има наоколо. Рисуването ще влезе в геометрията, т. е. ще дойде като следствие при наблюдаване реда на нещата. С боите после.

Ако бях учител, щях да туря едно момиче с едно момче на чин – момичето от лявата страна на момчето, а някой път обратно, за да има хармония между темпераментите. Ще наредя така децата, че между тези, които са на един чин, да има три допирни точки. Или мога да ги наредя по друг начин: две момичета заедно, но едното да бъде такова, което върви по бащина линия, а другото – по майчина. Или може да седнат момичетата отпред, а момчетата – отзад, и никога не трябва да се нареждат момичетата отзад.

Децата трябва да се възпитат на чистота. Трябва да им се дадат песни с движения за чистота, защото образното пеене с движения много влияе на човека. Трябва да се внесе хигиена в училище, преобуване и преобличане, шкафче за принадлежности. Преди хранене децата трябва да си мият ръцете, а след това да си измиват устата и всички събрани отпадъци да се изхвърлят на специално място. Учителите имат една голяма задача: преди всичко да създадат навици към чистота. Радостта, щастието и здравето зависят от чистотата. Трябва да се внесе красота в чистотата, да

е приятно и естетично, защото в Природата има идеална Чистота. Ако бях учител, нямаше да им говоря теоретически, а щях да ги заведа при един чист поток с гладки камъчета и там да преподавам за чистотата. Ще им покажа как всичко е чисто сред Природата.

Хубаво е учителят да е облечен всякога спретнато и чисто, без нищо излишно, защото децата всичко забелязват. Учителят ще бъде образец в това отношение. Природата е създала всички пособия за възпитание. Ако бях учител, през цялата година нямаше да остана без круши, ябълки, сливи, череша, грозде – всичко това ще внасям в клас. Ще занеса в клас и саксии с цветя. Ще занеса и някоя хубава роза; децата много обръщат внимание на това. Това е предметно учение.

Веселите деца са като огън в класа, всичко запалват. Учителят трябва да настави децата с усмихнати лица така, че песимистичните да ги гледат. Има деца, на които учителят не може да се сърди – когато се усмихне детето, изменя се и неговото настроение, защото има нещо магическо в тях. Заради щастливите, заради любимите деца учителят прощава и на останалите. Самите ученици са предметно учение за учителя и той постоянно се учи от тях. Най-първо трябва да се възпитат момичетата, защото известен брой момчета се влияят от тях; а ако е обратно, ако известен брой момчета се влияят от момчетата, тогава ще възпитава момчетата и ще има резултат. Тук не се изисква голяма мъчнотия, но трябва да има разнообразие.

В бъдеще цялото възпитание ще се измени, по съвсем друг начин ще възпитаваме децата. Сега с големи усилия имаме много малък резултат. Ти мислиш, че можеш да възпитаваш детето, обаче всичкото ти възпитание след известно число години рухва. Например то навърши 20 години, накриви шапка и знанието, което си искал да му дадеш, се изпарява.

ОБЩИ И МЕСТНИ УСЛОВИЯ ЗА ВЪЗПИТАНИЕ

Стана въпрос за възпитанието на детето и Учителя каза:

Има общи и местни условия за самовъзпитание и възпитание и трябва да познаваме общите условия и да се съобразяваме с местните.

Хубаво е децата да се научат на вегетарианско хранене. То действа здравословно, а освен това дава условия за духовно и морално повдигане. За тази цел може да се проучи как действа месната и растителната храна, какви са разликите между тревопасните и месоядните животни и др.

Може да се създаде една възпитателна система на френологична основа. Когато правих своите изследвания, влязох в класа на един учител, който се оплакваше, че се намира в съвсем лоша среда, а пък аз видях в децата таланти и музикални заложби. Дадох му някои правила и му казах: „Наблюдавайте ги, поне да нямате скука в живота си“. Аз изучавах децата му: те бяха много досетливи, виждаха, че има нещо ново, и усещаха, че ги повдигам. При френологичните изследвания, когато някому кажа добрите страни, той пита и за лошите страни, но ако му ги кажа, той ще забрави добрите, затова по-добре е да не ги научава.

Въпрос: „Какво е значението на музиката във възпитанието?“

Ако в съвременното училище учителите внесат музиката, то много препятствия ще се отстранят. В училище трябва да се внесат музиката и новите гимнастически упражнения. Има нещо, което липсва в програмата, понеже е станала много механична. Няма нужда учителят да се

оплаква от немирството на учениците, няма нужда да им казва: „Мълчете!“, но да вземе цигулката и да им засвири нещо. Те веднага ще мълкнат и той ще може да им говори, а те ще слушат това, което им говори. Употребете Божествената музика като възпитателен метод и в трите свята.

Ние има какво да дадем сега – окултните упражнения, т. е. нашите песни; с тях правете опити. Братските песни имат строго определени думи, които нямат две или повече значения.

Когато учителят влезе в клас, най-напред учениците трябва да изпеят една песен и после да почнат работата си. Учителите трябва да бъдат музикални. Не бий непослушния ученик, а го потупай по гърба, въздържай се. Идва ти едно несъзнателно желание да му удариш плесница; да, ще го пляскаш до известно време, но когато порасне? Изобщо, децата искат да ги обичат. Когато учителят ги обича, те са готови да направят всичко заради него. Учителите се изтощават по единствената причина, че считат едни ученици за глупави, а други – за умни, а пък те трябва да считат всички свои ученици за надарени, да гледат благосклонно към тях и да ги обичат. Това е доста трудно.

Въпрос: „Какво да правя, като учениците ми никак не са мирни в клас и това ми причинява големи неприятности и изтощаване?“

Старайте се да храните добри чувства към учениците си и се отнасяйте разумно с тях. Вкъщи се молете и когато отидете в училище, пак се молете, но тайно. Обичайте учениците си, прониквайте в техните нужди и предизвиквайте любовта им. Щом влезете в класната стая, съсредоточете се и кажете в себе си: „Бог е Любов, Бог е Мъдрост, Бог е Истина!“ и същевременно помислете върху тях. Когато някой ученик не мирува, погледнете го мълчаливо, не бързайте да го мъмрите.

Във възпитанието трябва да се приложат Любовта, Мъдростта и Истината. Любовта е храна. Всички търсят новото. Новото е в Любовта и най-малкият подтик иде от нея. Тя дава свобода и носи изобилие. И от Любовта ще се дойде по естествен начин до Мъдростта и Истината. Учителят трябва да работи в училището само с Любов и да върши доброто във всекидневната си работа, защото се знае, че направеното зло се връща върху източника си, но и доброто се връща оттам, откъдето е излязло. Когато учителят влезе в клас, той трябва да се стреми да разбере душата на всеки един ученик и да стимулира и да насърчава всяка дарба, за да я подтикне към развитие. Учителят трябва да опознае всички ученици и да разбере коя е тяхната положителна черта.

Говорим за Доброто, но не можем да го конкретизираме. Трябва да имаме образ на Доброто. И преди всичко в училище учителят трябва да бъде образ на Любовта и Доброто. Ще води децата по планините, при изворите, при реките – Природата е предметно учение. Нека учителят да си служи не с отвлечено учение, а с реално и конкретно. Например двама ученици се карат, но той да им даде орехи и да им каже: „Вие нямате работа. Чукайте орехите и ги яжте“. Ще им даде ябълки и ще им каже: „Вие нямате работа и затова се биете“; после ще ги пита дали са ги харесали.

Учителите ще развият у децата религиозното чувство и вярата, като ги подтикват да се помолят за нещо, към което се стремят и което силно желаят. А то когато се реализира, те ще осъзнаят, че е плод на тяхната вяра. Децата знаят за Бога повече, отколкото големите. На тях най-първо трябва да се даде образ на Бога от физическото поле – физическото изявление на Бога. Четири години ми трябва, за да приложа това в днешното училище.

Въпрос: „Как да се приучат децата на молитва?“

След като детето е направило някое добро, вечер да благодари, че е могло да го стори; така ще се свърже с Бога, с Доброто. Идеята за Бога детето носи в себе си. Децата могат да се възпитават, докато спят. Денем душата им е затворена, но когато заспят, душата им се отваря и тогава те слушат това, което им говориш.

Как ще възпитате грубото, неразбрано и недоразвито дете на добри и правилни отношения? Каквото днес го научите, утре то ще го забрави. Такова възпитание е дресировка, нищо повече. При възпитанието на детето нещата трябва да пуснат дълбоки корени в съзнанието му. Майката трябва да научи детето си да обича Бога. Щом детето обича Бога, ще се самовъзпитава. Духовният си живот детето трябва да започне с помощ към по-слабите. Така у него ще се яви готовност на самопожертвователност. Това трябва да стане като религиозно възпитание и когато детето срещне по пътя си бедно или болно дете, то няма да ги отмине, но ще помогне. У него ще се събуди религиозното чувство.

Това, което обичаме, не се забравя, а това, което не обичаме, лесно се забравя. Всеки помни онова, към което има любов. Например някой обича езиците и помни думите на чуждия език. Всички неща, които искаш да придобиеш, трябва да ги обичаш. Това, което обичаш, ще го придобиеш, но едновременно и ще работиш; не можеш да обичаш и да не работиш.

Когато отида при някое дете, аз участвам в игрите му и внимавам какво ми обяснява. Сега при възпитанието преждевременно правим децата на старци. А те трябва да преживеят детинството си; оставете ги, нека си поиграят и да се радват на тези крилати дни. После, човек когато стане на десет години, трябва да преживее юношеството, и по-нататък – според възрастта.

Учителят, когато влезе при децата, трябва да участва в живота им и тогава те си отварят сърцата и той може да работи върху тях и да ги учи. Един учител се намира в трудно положение, когато работата му е монотонна. Щом изкара с децата четирите отделения, той пак започва от първото и от това повторение му става тягостно. А пък то има много начини, за да се внесе разнообразие в работата на един учител. Например, след като изкара четири години с децата, после да работи няколко години над възрастни, които са неграмотни. Трябва да се внесе разнообразие.

В бъдеще цялата възпитателна система ще бъде построена върху това какво е било твоето минало. А сега безразборно те поставят на един друг път, не така специфичен за теб. Човек по отношение на Горните същества е като дете.

Един учител отсича: „Седни си, ти нищо не знаеш!“ и ученикът до обяд не може да дойде на себе си, не може да реши ни една задача. Какво трябва да направи учителят по математика в този случай? Нека да улесни ученика, като реши три четвърти от задачата и после да го насърчи.

Въпрос: „Имам ли право да пиша двойки на учениците?“

Вие можете да му пишете двойка, но не за да не минава в по-горен клас, а за да се учи повече, и му създайте условия да се поправи, да държи изпит и да премине в по-горен клас.

В часовете по химия, физика, география, биология и математика трябва да се дават нови научни факти, които да говорят за духовните основи на Битието и да водят към духовен мироглед. Чрез тези науки да се дойде до духовната страна на Природата, до целесъобразността и съобразителността ѝ. Да се види, че в Природата съществува велика разумност.

Учителят да не подтиква учениците си да блеснат външно, но да насочи вниманието им навътре. Да оцени техните заложби и дарби и те сами да се убедят, че чрез развитието на това богатство ще имат плодотворен живот. Учителят е за това – да насочи учениците си към едно правилно разбиране на Живота.

Учителят да наблюдава по какво се отличават даровитите деца от обикновените, каква е стойката им, жестът и поривите. Онези, които не са способни за задълбочено учение, от една дадена възраст трябва да усвоят професия, занаят. На някои Природата е дала по-широк кръг на дейност, условия за общо образование, и който е даровит, макар и беден, обществото трябва да му даде възможност да продължи своето образование.

Въпрос: „Едни родители имат дете, физически добре развито, но психически недоразвито – не може да учи, лениво е, упорито е, своенравно е. Как да му се помогне?“
Учителя даде следните упътвания:

Детето да си напича гръбнака на слънце, за да се отпуснат каналите и да протече енергията, понеже има дисхармония между симпатичната и мозъчната нервна система. Да прави сутрин гимнастика и дихателни упражнения. Да работи в градината: да копае, да полива, да сее и отглежда цветя и дръвчета.

После Учителя продължи по темата:

Хубаво е да се образува едно училище със светски деца и да се приложат в него новите методи, за да се видят какви са резултатите. Тези идеи са семена, които трябва да се заровят в почвата, и то нито много дълбоко, нито много плитко. Всички философски идеи трябва да имат малко препятствия и ако нямат такива, те са не проявени идеи. Заровени ли са дълбоко, и препятствията са големи – тогава работите не стават. В новото училище ще приложим метода на Природата, който е най-меродавен.

Един англичанин е казал: „Законът на Англия е закон на Природата“, което значи, че англичаните искат да се водят по законите на Природата. Ако се отвори училище, в което да се прилагат новите методи на възпитание, то децата ще бъдат привикнати да наблюдават движението и растежа на дърветата, течението на реките, растежа на цветята. Така те ще видят великото и красивото. Могат да ни дадат едно начално училище с четири отделения, една прогимназия и една гимназия; две години са достатъчни, за да се видят резултатите. Без да се вдига шум, ще се приложи новият метод, по който може да се възпитава напред. И така, след като се направи опитът, ако е добър, може да стане общ. Материалът, който ще се изучава, ще бъде същият, какъвто е в програмата за всички училища, но разликата е, че ще се преподава по нов начин.

Една сестра, учителка в едно радомирско село, разказа своята педагогическа опитност:

“Приложих в училище песните на Учителя, някои упражнения от Паневритмията и упражнението „Гамата“. Инспекторът, като дойде, констатира, че децата са преобразени и трансформирани, и писа в ревизионния лист: „Обичай децата си с велика любов и те ще ти отговарят със същото“.

И е точно така: когато вляза в клас, те реагират само с любов. Успях да събудя у тях интерес и уважение към всичко в Природата. Стимулирах тяхната любов към природни обекти. Ето един пример: едно птиче си строеше гнездо. Децата бяха пред училищната врата, готови да влязат на занятия, но видяха как птичето се опитва да хване една перушинка и все не успява, понеже тя се носи из въздуха. Когато перушинката се приземи, аз се наведох за едно камъче, привързах я към него и го хвърлих на покрива. Камъчето изтрака, но птичето взе перушинката и я занесе в гнездото си. На децата казах,

че трябва да обичаме прелетните птички, понеже ни са скъпи гости от далечни страни. И всички започнахме часа с приповдигнато настроение.

Веднъж децата набрали букет теменужки, но докато ми го донесат, той поуvehнал. Приех го, сложих го във вазичка и казах: „Теменужки! Това са малки дечица. Вижте как са си навели главичките, понеже са отделени от майка си. Стеблото и земята са техните майки.“ На децата им стана мъчно, че са ги откъснали.

Учителю, кажете ни още някои методи при обучението, чрез които да сбlijим децата с Природата“.

Когато вземете за изходна точка четири неща – земя, вода, въздух и светлина, ето ви един начин, който ще ви даде нескончаем занимателен материал. Ще изучите Земята в нейните форми, в нейното разнообразие – гори, полета, планини, растения и животни. Запознайте ги и с почвата, с нейните видове и с това в коя почва какво расте. Ще изучите водата в разните годишни времена – като лед, сняг, дъжд, градушка. Ще се спрете на изворите, реките, езерата, водопадите, моретата и океаните. При запознаване с въздуха ще се изучава лекия зефир, южния и северен вятър, бурята и урагана, значението на въздуха при дишането. Също ще изучите въздуха и светлината в разните им прояви. Това ще бъде придружено с екскурзии, описание, с изготвяне на дневници и рисунки от децата. С това ще започнете.

За да се изработят нови програми за възпитание и обучение, е необходимо да се образува една група от братя и сестри. Отначало групата може да бъде съвсем малка, от трима души, после – от девет и така да се разшири. В беседите и лекциите съм дал ред методи как да се преподава в училището. Идеалното не може да дойде изведнъж. Разбира се, че ще има ред преходни степени и състояния в училищата, докато се смене възвишеното и идеалното.

ЕДИН ПЕДАГОГИЧЕСКИ РАЗГОВОР

Един брат и една сестра, по професия учители, бяха приети от Учителя и се отвори въпрос за новите методи на възпитание.

Днешният начин на възпитание не е верен. Учениците трябва да се научат да мислят хубаво, да чувстват хубаво и да постъпват хубаво; в това седи педагогиката. Че как се възпитава човешката душа? Човек трябва да има чисти мисли, чисти желания и чисти действия, за да не петни себе си и тези, с които работи. Когато той е тръгнал по един погрешен път, излъчва трептения, които навлизат в аурата на околните и действат пагубно. Ето защо учителят, колкото и да говори красноречиво, той влияе не само с думи, но и със своите мисли, желания и действия, които влизат в контакт с душата на детето и я покваряват. Има невидимо общение между душата на учителя и детските души. Учителят, като влезе в клас със своите лоши мисли и чувства, вреди на децата. Той трябва да бъде чист, защото ако не е чист, ще ги опетни. Децата носят нечистите мисли на родителите си и учителят най-първо трябва да се очисти, за да ги преодолее. Трябва да бъде образец.

Един народ, щом не люби Бога, той е нечист. Едно общество, щом не люби Бога, то е нечисто. Един дом, щом не обича Бога, той е нечист. Растение, което не го мие дъжд, прашасва. Прозорец, щом не се мие, почернява. Но Бог не се колебае по отношение на хората, има надежда в тях. Той знае, че едно дете може да пада хиляди пъти, но най-сетне ще се научи да ходи.

Вече съм напълнил цялата Земя и въздуха с новите идеи и хората ще почнат да ги приемат, но какви ли не препятствия имаше в началото.

Братът каза: „Аз съм учител в едно от софийските села и двадесет и пет от моите ученици станаха вегетарианци“.

Когато едно дете иска да стане вегетарианец, защо бащата не съизволява на това? На родителските срещи може да се изтъкне въпросът, че в чистотата на храната седи здравословният живот. Месната храна не съдържа сила. Тя не е чиста храна. Когато ядеш ябълка, ще станеш посилен, понеже ябълката има сила и здраве. Ябълковите сокове ще се превърнат в теб в такава устойчивост, каквато само ябълковото дърво има. Наше благо е да обичаме всички живи същества, а не да им причиняваме вреда. Най-първо ще се проповядва на децата Любов към всички същества. Една ябълка, след като узрее, сама се жертва, а като хванеш кокошката, тя кудкудяка: „Не ме яж, не ме бутай!“. Тревопасните още за известно време ще се жертват, но после хората ще им се отплащат. Даром няма да мине – ще им платим с лихвите, законът е строг.

Като се развие у децата любов към растенията и животните, тогава те няма да късат цветята и ще загубят желание да се хранят с животни. Когато им кажеш: „Не убивай“, ти ще ги насърчиш, а щом като ги запознаеш с Любовта, няма да искат да убиват. Без Любовта не могат да се разберат думите: „Не убивай!“ Едно педагогическо правило гласи: не говори на децата отрицателното, а положителното. В човека има низши, животински инстинкти, и щом му говориш за греха, събуждаш у него инстинкта и той отива да опита. Кажеш му: „Не кради, не лъжи!“, а той се сееща: „Аз бях го забравил, чакай да го опитам!“. Кажеш му: „Не бъди груб!“, а той: „Чакай да го опитам!“.

Ето едно предметно учение: децата могат да се хранят заедно в училището или в градината, според условията, а някой път – частно, с домашните си. Ако бях основен учител, щях да правя много опити: ще занеса на децата една

ябълка, за да видя какво впечатление ще им направи, после – една хубава круша, друг път – една голяма дюля или десет жълти сливи. Ще нарежа ябълката на малки резенчета и ще раздам на всяко дете по едно; същото ще направя и с крушата, ще опитат и сливите. Ще им занеса един грозд и ще раздам по едно зрънце. Това няма да го разправам на света, но ще прилагам. Светът дълго време ще има да учи даването – трябва най-малко десет години. Има какво да учат от нас. Дай на всяко дете по една ябълка и после им кажи да посадят семенцата. Ако искаме да направим добро, ще посадим ябълкови семенца, и после, когато изникне дърво, от плодовете му ще правим добро. Или ще посеем с децата жито; ще поникне нива и от събраното жито ще правим добро с хляба. Ще посеят житото с песен, без да кажат нито една обидна дума. Всяко дете може да си посее по един квадратен метър с жито, да има и по едно дръвче, за което да се грижи, и по една малка лехичка със зеленчуци. След време децата ще засаждат цветни, зеленчукови и плодни градини. Когато децата почнат да засаждат плодни дървета в околните голи места, тогава Земята ще бъде рай.

Чрез дихателни упражнения се влиза в интимно общение с Природата и затова децата всяка сутрин трябва да дишат дълбоко, преди да почнат занятие. Могат да се правят дихателни упражнения, придружени с движение. Когато ръцете се отдалечават от гърдите настрани, ще се прави вдишване, а когато се приближават към гърдите, ще се прави издишване. Някои музикални педагози са приготвили за децата песни с движения, но за съжаление някои от движенията са неестествени. Трябва да извадим и българските затворени тонове и движения и да ги превърнем в отворени. Трябват движения, които да дадат творчество на детските сили. Паневритмията и Слънчеви лъчи могат да се въведат в училищата. Ще се почне с първите

десет упражнения на Паневритмията. Движенията, които ние даваме, са сила. Няма творчество, няма събуждане на висшата детска природа без тези движения. Песните на Бялото Братство са органическа музика.

Братът каза: „Деца в началото на часа са спокойни, но щом минат 15-25 минути, почват да шават или да се прозяват. Тогава прекъсвам методичната единица, било смятане, било отечествознание, и запявам една песен. После всички стават ободрени и внимават в работата.“ Учителя каза:

Когато ученикът не мирува или не се учи, хванете го кротко и си подвижете ръката по ръба на детското ухо от горе на долу.

РЕЧНИК НА ОСТАРЕЛИ И ЧУЖДИ ДУМИ

Атавистично (от *атавизъм* – лат.) – което се връща към нещо отживяло; когато у човека, в животинските и растителните видове се проявяват белези, свойствени само на техни далечни предци, предимно като уродства.

Букаи (ост.) – окови.

Гутаперча (мал.) – твърдо кожоподобно вещество с възтъмен или тъмночервен цвят, прилично на каучук, което се получава от състения сок на някои тропически дървета, предимно от сока на гутаперчовото дърво; лош проводник на топлината и електричеството. Използва се в медицината и в техниката.

Медлен (рус.) – бавен.

Небулозно – от *небулоза* (лат.) – големи облаци от разреждени газове, или „звездни вселени“, които се виждат като обща мъглявина.

Непреривно (рус.) – непрекъснато.

Облелявам (рус.) – мързелувам (бел. ред.)

Остеология (гр.) – дял от анатомията, която се занимава с формата и структурата на костите във връзка с техните функции.

Птомаини и левкомаини (гр.) – органични азотисти съединения, които се образуват при гниене на животински трупове и на растения.

Плазмодий (гр.) – най-прост едноклетъчен паразит, който в кръвта е причинител на маларията.

Попросиш (рус.) – да помолиш.

Реторта (лат.) – обла стъкленица с дълъг и прегънат отвор и други уреди и апарати, снабдени с отводни тръби, които в химията служат за нагриване и дестилиране на вещества.

Сарафин (тур.) – който разменя пари, търговец на ценни книжа и на чужда валута.

Скържав (ост.) – скъперник.

Суспендирам (лат.) – отменявам, обезсилвам, спирам.

Сидерично махало – **сидерично** (гр.) – желязно; (лат.) – звездно.

Трен (фр.) – влак.

ОБЯСНИТЕЛНИ БЕЛЕЖКИ

¹ **Фьодор Иванович Шаляпин** (1873–1938) – Руски оперен певец, световноизвестен бас, изпълнил блестящо най-известните оперни арии за бас, гастролирал успешно по всички музикални сцени. Неговите изпълнения остават класически пример в оперното изкуство.

² **Чиампи** – Известен италиански цигулар.

³ **Йохан Себастиан Бах** (1685–1750) – Немски композитор и органист, представител на епохата на Барока. Автор на опери, на оркестрова и камерна музика, а също и на музика за орган.

⁴ **Лудвиг ван Бетовен** (1770–1827) – Немски композитор и пианист, представител на Виенската класическа школа, творил в преходния период между Класицизма и Романтизма. Автор на симфонии, сонати и на концерти за оркестър и различни музикални инструменти.

⁵ **Волфганг Амадеус Моцарт** (1756–1791) – Гениален австрийски композитор, представител на Виенската класическа школа. Автор на произведения, които се смятат за връх в симфоничната, концертната, камерната, оперната и хоровата музика. Виртуозен цигулар, органист и диригент.

⁶ **Николо Паганини** (1782–1840) – Италиански цигулар виртуоз и композитор, признат за гений в музикалното изкуство заради съвършената техника и чистота, заради оригиналните решения, с които изпълнява най-трудните пиеси за цигулка.

⁷ **Бронислав Хуберман** (1882–1947) – Цигулар виртуоз, полски еврей, основал Палестинския оркестър, който покъсно се превръща в Израелски филхармоничен оркестър. Живял във Виена, но прокуден оттам през Втората световна война.

⁸ **Вацлав Пшихода** – Чешки цигулар виртуоз, живял през Втората световна война в Италия, гастролирал по времето на цялата война в различни европейски страни.

⁹ **Златко Балокович** – Цигулар от хърватски произход.

¹⁰ **Тодор Мазаров** (1907–1975) – Български оперен певец, тенор, представител на стила Белканто. Пее на сцените на Софийската опера и на Виенската опера.

¹¹ **Енрико Карузо** (1873–1921) – Италиански оперен певец, един от най-големите тенори в историята на операта. Гастролирал в цяла Европа, но е главен изпълнител на Ла скала и на Метрополитен опера.

¹² **„Таис“** – Опера от Жул Масне (1842–1912) – Френски композитор, председател на Академията на изящните изкуства, един от създателите на френската лирическа опера.

¹³ **Лев Николаевич Толстой** (1828–1910) – Знаменит руски писател и мислител, родоначалник на движението *толстоизъм*, в основата на което е залегнала идеята за несъпротивление на злото. Автор е на романите „Война и мир“, „Ана Каренина“, „Възкресение“ и др.

¹⁴ **Уилям Шекспир** (1564–1616) – Знаменит английски драматург и поет от епохата на Ренесанса. Автор на ненадминати по художествено майсторство трагедии, комедии и сонети като „Хамлет“, „Ромео и Жулиета“, „Макбет“ и др.

¹⁵ **Джон Милтън** (1608–1674) – Английски поет, известен с епическата си поема „Изгубеният рай“. Противник на абсолютната монархия, носител на републикански възгледи и привърженик на либерализма.

¹⁶ **Омир** (8–7 в пр. Хр.) – Легендарен древногръцки епически поет и рапсод, на когото се приписва авторството на поемите „Илиада“ и „Одисея“, на сборници с химни и други творби за Троянската война.

¹⁷ **„Илиада“** – Епическа поема от Омир за Троянската война.

¹⁸ **„Веди“** (от *веда*, което на санскритски означава *знание*) – Свещени текстове, смятани за основни писмени паметници, разкриващи философията на индуизма. Смята се, че са създадени между 1800–1200 год. пр. Хр.

¹⁹ **Макс Мюлер** (1823-1900) – немски митолог, един от ранните изследователи на Ведите.

СЪДЪРЖАНИЕ

ЗА МУЗИКАТА И ДРУГИТЕ ИЗКУСТВА

Усилени обертонове	8
Музиката лекува с мажорни гами	14
Музика, свръхсъзнание и яснослушане	15
Песента „Красив е животът”	19
От четири октави нагоре	25
Видни музиканти.....	28
Инволюционна и еволюционна музика	30
Български народни песни и „Слънчеви лъчи”	32
Господи, отвори ми ти устата, да говоря за живота	34
Музиката е свещенодействие	39
Музиката и възпитанието на детето.....	44
Всеки тон в музикалния свят е жив.....	45
Хор за подмладяване	49
На фокуса на музиката	50
Четвъртинките тонове	53
Паневритмия	56
Движения на Доброто.....	62
Дванадесетте врати на живота са отворени	66
Писмо от чужбина върху Паневритмията.....	71
Поезия, театър, художество.....	72
Да я събуди навреме.....	78

РАЗГОВОРИ НА ПЛАНИНАТА ИДА

Трансформиране на живота.....	88
Обнова, обновление, обновители, обновителни	89
Ом-ом-аумен	93
Всичко е за Бога	95
Начало има, но край няма.....	101
Планина на знанието и самоусъвършенстването.....	106
Възкресение, ангел и синовете Божии.....	109

Като меден сок за нашите умове.....	115
Но ви избрах от света	116
Тя скоро се компенсира	120
Поразови малко около него	121
Щастието, многократно и непрекъснато	124
Пригответе си път за работа.....	127
Седни при силния огън	128
Земята е Господня	130
Ние градим.....	134
Всички образи един след друг	138
Да станат огън	141
Въздухът е пълен с музика	143
Безпокойство.....	144
Зрението на човека.....	145
Смаляване.....	146
Орбитите им се преплитат.....	147
В посока към екватора	148
Ще вземеш толкова, колкото торбата ти събира, а ще дадеш всичко, което имаш.....	150
Какво значи да любиш.....	152
В Твоята Любов намирам аз покой	156
Невидими пътища.....	159

КЪМ МУСАЛЛА – ВРЪХ НА БОГА ИЛИ НА САМООТРИЧАНЕТО

Окото, Мусалла, Олтарят.....	166
Островът на блажените.....	169

РАЗГОВОРИ В ДУХОВНАТА ГРУПА

Ръководен от Любовта и Мъдростта	180
Единство в чувствата.....	184
Спирайте се върху общите принципи	185

ПРИРОДОСЪОБРАЗЕН ЖИВОТ

Вегетарианството.....	192
Психично влияние на храната.....	195
Духовна и материална храна.....	197
Житна диета и пост	202
Дишане	203
Криволинейни и праволинейни сънища.....	214
Планината	218
Намерете символи на планината	225
Използване на слънчевата енергия	226
Подмладяване.....	228
Жилище, облекло, красота.....	231
Начин за спасение.....	236
Психични причини за болестите.....	237
Духовно лекуване на болестите	240
Регулиране на магнетизма и електричеството в човешкия организъм.....	245
Лечебни методи	250

ВЪЗПИТАНИЕТО НА ДЕТЕТО

Възпитание на детето.....	298
Общи и местни условия за възпитание	306
Един педагогически разговор.....	314
Речник на остарели и чужди думи	
Обяснителни бележки	

Боян Боев
АКОРДИРАНЕ НА ЧОВЕШКАТА ДУША
Том II
Второ издание

Съставител	<i>Боян Боев</i>
Редактори	<i>Димитър Калев</i> <i>Емилия Иванова</i>
Коректор	<i>Спаска Миховска</i>
Предпечат	<i>Иван Джеджев</i>

Издателство „Бяло Братство“
София, ул. „Ген. Щерю Атанасов“ 6
Тел: (02) 668 955; 9 634 313
www.bialobratstvo.info